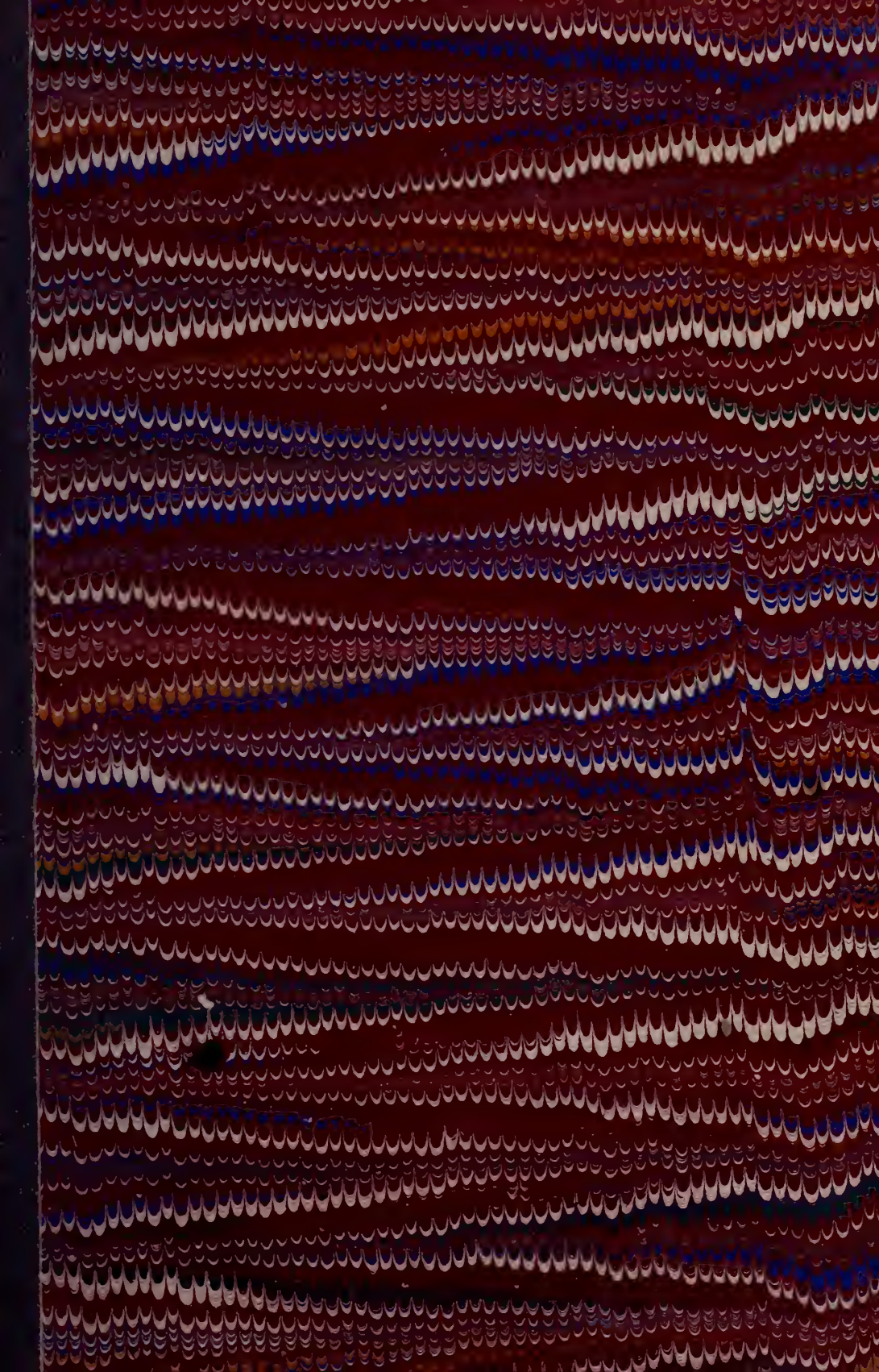

LIBRARY
OF THE
Theological Seminary,
PRINCETON, N. J

Case . PK6128
Shelf . A1K86
Book

LIBRARY
OF THE
Theological Seminary,
PRINCETON, N. J.

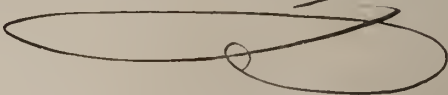
Предостереженіе.

Экземпляры настоящаго труда, безъ моей подписи, должны считаться подложными; почему лица, участвующія въ распространении таковыхъ экземпляровъ, подвергнутся преслѣдованію по закону.

AVIS.

Tout exemplaire de cet ouvrage non revêtu de la griffe de l'Auteur sera réputé contrefait.

К. Коссовичъ

INSCRIPTIONES PALAEO-PERSICAE

ACHAEMENIDARUM

QUOT HUCUSQUE REPERTAE SUNT

ad

APOGRAPHA VIATORUM

CRITICASQUE CHR. LASSENI, TH. BENFEYI, J.
OPPERTII NEC NON FR. SPIEGELII EDITIONES

ARCHETYPORUM TYPIS

PRIMUS EDIDIT ET EXPLICAVIT

commentarios criticos adjecit glossariumque comparativum
Palaeo-Persicum subjunxit

K. A. Kossowicz

Dr. CAJETANUS KOSSOWICZ,

SANSCRITARUM LITERARUM IN CAESAREA LITERARIA UNIVERSITATE PETRO-
POLITANA PROF. P. ORD. CHARKOWIENSIS UNIVERSITATIS ET SOCIETATUM
ARCHAEOLOGICAE PHILOLOGICAE PETROPOLITANARUM, ASIATICAE PARISIENSIS
ET GERMANICAE ORIENTALIS SODALIS, STATUS A CONSILIO ACTUALI ORDI-
NUMQUE S. STANISLAI I-MAE, S. WLADIMIRI 3-AE NEC NON PERSICI LEONIS
ET SOLIS I-MAE CLASSIS EQUES.

PETROPOLI

EXCUSUM IN TYPOGRAPHEO WLADIMIRI GOLOWIN
(VIA WLADIMIRSKAJA, № 15).

CAESAREAE UNIVERSITATIS IMPENSA.

MDCCCLXXII.

ADMONITIO.

Tabula geographica archæologica. ichnographiæ topographicae ceteraque, quae Typographus in Relatu suo proprio Marte efficienda promiserat atque in subsequenti Titulo nec non in variis operi nostro adjunctis Indicibus notaverat quaeque delineata vidi, quum hucusque non excluderentur tresque jam fere anni ex quo id excudi coeperit essent elapsi, absque his additamentis, ne longius protraheretur, publico usui et iudicio emittendum censui; neque aliquid damnum libro afferri puto, quum ipse philologicum opus concinnandum voluerim utque tale, quod ad laborem meum huic insumptum, pro virili absolutum minimeque mancum lectoribus meis offero.

C. K.

*Situam atque antiquitatum
imagines selegit et disposuit, ornamen-
tis, antiquorum monumentorum reli-
quias exhibentibus, instruxit, tabulas
geographicas, ichnographias variosque
carmen, explicationi indices, adjecit, li-
broque typis exprimendo affuit.*

WŁADIMIRUS GOŁOWIN.

Caesareae literariae Universitatis Petropolitanae
historico-philologicae Facultatis Candidatus, Colle-
gii a Consiliis, ordinumque S. Annae et S. Stanisłai
secundae classis eques.

IMAGINES.

ornamenta, tabulas geographicas atque
ichnographias delineavit.

A. ADAMOW.

Caesareae artium Academiae artifex classicus,

hasque signo incidervit.

I. GERASIMOW, I. MATIUSZIN, F. SZYMBORSKI, G. WEYERMAN

ALIIQUE PETROPOLITANI Xylographi.

Typos, in **J. LEHMANI** maximam partem officinam
excisos atque fuso, posuit

W. DRESSEN.

EX ALENIS GOŁOWIXIANI TYPOGRAPHI ET TYPOTHETA.

Печатать дозволяется по опредѣленію Факультета Восточныхъ языковъ Императорскаго С.-Петербургскаго Университета. Сентября 2-го дня 1871 г.

Исправляющій должность Декана Факультета Восточныхъ языковъ Д. Чубиновъ.

PRAEFATIO.

Fauces montium Pir-à-Zan (Pirizen), ad f. Flandinii.
FARS.

PRAEFATIO.

uum antiqua Persarum dialectus, quam nobis, cum Achæmenidarum palatiorum et monumentorum reliquiis, in potentissimorum quondam regum monummentariis characteribus exaratis inscriptionibus benigna utique fata servatam voluissent, jam non solum, nostra aetate, archæologorum et palæographorum facta sit ditionis, sed etiam in philologica, quam *comparativam* dicunt, scientia inter Airyanam et Sanscritam linguam debitum sibi locum occupaverit, necessitati omnium harum inscriptionum ad philologicas explicandarum leges unoque comprehensarum volumine editionis ador-

nandae primus accuratissime, ut solet, subvenit Spiegelius. Sed quamvis nunc etiam, decem jam, ex quo Spiegeliana editio lucem vidit, annis praeterlapsis, vel ipse vir clarissimus nisi pauca, quum rerum, tum grammaticarum legum explicationi, additurus esset, desiderari nihilominus videbatur talis inscriptionum nostrarum editio, in qua omnes typis genuinis perpetuo essent expressae; quum enim aliquarum in his vocum enunciatio non potest quin adhuc dubia atque ambigua permaneat, archetyporum fidelis imago, ipsa per se ambiguitate vacua, certe amplissimum viris doctis datura esset locum semper aliquid, in recte Palæo-Persicis vocibus enunciandis, vel asciscendi, vel stabi-
liendi. Hac rerum philologicarum necessitate motus ad clarissimas inscriptiones genuinis typis edendas, vereor ne nimium audacter, post tot maximas easque optimas in his elucidandis a tot illustribus viris positas curas, accessi; quumque solis archetypis, quamvis ad accuratissima exemplaria in uno corpore vulgatis, parum Iranicarum literarum studiosorum juvenum utilitati conducere viderer, tum archetypa, tum omnia, quae ad haec vel recte legenda, vel intelligenda necessaria viderentur, simul conjungere atque sic publici juris facere statui, elegantissimoque apud nos Golowiniano typographeo operis hujusmodi provinciam excudendi demandando, etiam aliquot situs atque rerum, quae inscriptiones portant, ut Naq̄sirustamensis et Behistanensis montium, nec non Alvandensis saxi, ad Flandinii fidem, imaginibus hoc ornare animo concepi. Dum haec pararentur, eruditus typographus, postquam sic Ker Porteri,

Flandinii, Texieri, ceterorum viatorum notitiam ceperit, mihi quasi somnianti, si unicuique inscriptioni locus, ubi est incisa, depictus adjungeretur, non solum facillime haec ab eo perficienda, sed etiam uniuscujusque generalis talium locorum situs nec non regionum, ubi inscriptiones inveniuntur, ichnographias, cum harum topographicis atque archæologica geographica antiqui Persici imperii tabula, concinnandas accuratissime, secundum uberrimos, quos ad manus habuit, fontes animo paratissimo, operi nostro debiter exornando, promisit atque ad effectum perduxit; neque his, Palæo-Persicarum antiquitatum amore incensus, supersedit, sed alia etiam ornamenta, quibus lector bellissime ubique librum nostrum instructum atque decoratum videt, omnia e Persicis antiquitatibus desumpta, maxima animi contentione nullisque impedimentis cedendo, efficienda operique nostro adjicienda curavit. Sed de Golowino ipsius verbis postea; nunc vero ad meam huic libro insumptam operam redeundo, satis notare fuerit imagines huic inclusos non solum archæologorum vel maxime interesse, sed quod sensus etiam inscriptionum, absentibus illis, ut Behistanensis I, 14, ubi de ignicolis sacellis, et Naqsi-rustamensis a), 4, ubi de throno, qui a populis, Darii imperio subjectis, sustinetur agitur, interdum prorsus obscurus, mea quidem sententia, mansisset.

Palæo-Persica itaque *archetypa*, graphicis et philologicis illustrationibus instructa, quum editurus essem, classicum Spiegelii opus, ut exemplum ad imitandum propositum, imprimis continenter ante oculos habere debui, quum omnibus fere numeris et partibus suis quasi

perfectum et absolutum sit, nec nisi una Suezensi Darii H. inscriptione, quae post librum a se editum a Julio Opperto publici juris est facta, careat. Eodem Spiegelio duce (vide in opere infra citato pp. 119—132) officii mei putavi viatorum apographa, a Niebuhro incipiendo, denuo evolvere atque inter se comparare; qui labor, quum jam a Rawlinsonio et Spiegelio perfectus fuerit, maximam certe suavitatem, parum vero novi afferre mihi potuit, neque ullis conjecturis in corruptioribus locis restituendis, nisi semel Behist. I, 19 Kernianae indulsi; sic locos etiam, qui specie evanidi, re autem certi, ab iisdemque doctissimis viris optime tutati visi mihi sunt, singillatim notare supervacaneum duxi, quum cui talia curae sunt aditus ad apographorum editiones primarias patet semperque patebit. In Inscriptione NR e) vocem 𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (vatrabara) post 𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (dâśyamâ, interpretante olim Oppertio: custos), ut me bene Spiegelius admonuit, nescio quo lapsu, omisi. Secundum Norrisium est «chamberlain» or «keeper of the clothes» (The Journ. of the Roy. As. Soc. XV, 432); secundum Oppertium: pharetraphorus (Expéd. scient. II, p. 93). Uterque doctissimus vir in hoc minime fallitur significationem in voce τῶν bara esse activam, quum passiva longum α, ut in ἀσά-βάρ, exhiberet (conf. oppos. ex. gr. in τὰ κά-βάρ). In NR d) pro 𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (saraštibara), ut Taskerus descripsit, Oppertius legit 𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (arštibara), Assyricae vocum «nasū is āsmarū» versioni innixus, quae, eo interpretante, significant ferens hastam («portant la lance», ibid. pp. 192—193). Totum notorum mihi

viatorum operum recensum infra, quum de archæologica operis parte agetur, in Golowini relatu benignus lector inveniet.

Omnes inscriptiones ad reges Achæmenidas pertinent, breviuscula Arsacis excepta. Quisnam hic Arsaces fuerit, mihi plane ignotum est: ceterum, Auramaşdae in sigillo ejus insignia (operis nostri archet. p. 136) Sassanidam esse demonstrant, inscriptiunculaque sic unicum, quantum scio, e Sassanidarum tempore cuneatarum literarum exemplum exhibet. Quum autem non solum Palæo-Persicas inscriptiones, sed etiam harum vestigia edenda voluerim, haec in saxo sic dicto *nigro* incisa, a Teitho (p. 123), et in alio a Bode (p. 125) descripta, excudenda curavimus. Quod ad duas quasi Palæo-Persicas inscriptiones attinet, quarum una *Zeitschr. der Deutsch. Morgenl. Gesellsch.* VI, 379, altera ibidem XIV, 555 publici juris est facta, utramque consilio omisi, quum illa nisi recentioris viatoris lusum, hæc, ut recte monuit Holtzmannus, jam editarum inscriptionum fragmenta exhibet.

Latina *interpretatio* strictissime etymologico vocum sensui atque grammaticis legibus innititur. Si quid innovavi, in annotationibus semper ratio est apposita, quae etiam omnem criticam operis partem continent. Si Darii H. nobilis facies, quae in ejus inscriptionibus in æternum viva et quasi spirans remansit, etiam meis lucubrationibus vel aliquantulum clarior atque serenior est facta, oleum, quod in hoc opere adornando consumpsi, minime perditum a me putabo.

Quoniam historiam Palæo-Persicarum inscriptionum

detectionis et explicationis a tot doctissimis viris jam enarratam (vide imprimis H. Rawlinsonium in «The Roy As. Soc.», vol. x., pp. 1—18, et Spiegelium in *Die altperſ. Reiſinſchr.* pp. 119—132) ideoque notissimam putem, aliena hic etiam repetere plane supervacaneum censui. Quum autem primus Lassenus fuit, qui, post Grotefendum, in tenebris latentibus inscriptionibus nostris philologicum lumen admovit, Rawlinsoniusque, qui, magna Behistanensi inscriptione a se detecta atque explicata, etiam Palaeo-Persicae grammaticae posuit fundamanta, horum quique hos, idque in *omnibus* inscriptionibus nostris explicandis cura adhibita, sunt secuti, premere vestigia contentus sum, singularium locorum, atque adeo inscriptionum, a clarissimis viris, ut a Bollenseno, Holtzmanno elatis explicationibus prætermisſis; quae enim rectae sunt necessario in universarum inscriptionum interpretum atque enarratorum opera transierunt, Kernio, ceterum, atque Oppertio, qui doctissimorum virorum, inscriptiones nostras explicantium, seriem, temporis conditione, concludunt, exceptis. At Kernii quidem præcipuas explicationes in commentariis nostris benevolus lector inveniet; commentatio vero Oppertii, in doctissimi Hovelaquii ephemeridarum novissimo fasciculo (*Revue de linguistique*, t. IV, 3 fasc.) nuper sub titulo *Mélanges Perses* edita, postquam toto hoc libro typis jam plane absoluto ad manus meas pervenisset, nil mihi aliud fuit nisi, vel hic, de ea, quamvis breviter et succincte, lectorum commodo aliquot verba proferre.

Et quidem litera Z, etiam post uberrima ex Neo-

persica ceterisque huic cognatis dialectis a doctissimo viro prolata exempla, antiquos Persas nunc ut antea cum Spiegelio caruisse puto, minimeque hujus rei argumentum, quod operis nostri in *Literarum Palæo-Persicarum Emunciationis* sectione p. 10 (Annot.) exhibui, hisce exemplis infirmatum puto.

Certe gravioris, mea quidem sententia, sunt momenti quae ad illustrandas aliquot Naqširustamensis inscriptionis a) voces et sententias in hac sua commentatione doctissimus vir affert quaeque carptim, auctorem sequendo, hic percensere liceat.

1. In explicatione vocis šiyâti vir clarissimus ad opinionem Spiegelii inclinatur, hanc vocibus «satisfaction morale, bonheur» vertendo (Spiegelius: Wohlbefinden, Annehmlichkeit). Explicatio duabus Assyricis, quibus Palæo-Persica vox redditur, nempe nulušu «l'abondance» (Alvand), et, alias «dumuq. la joie, la satisfaction» (a. r. damaq, se réjouir) confirmari videtur. Notatu dignum est inscriptionem H. Persepolitanam, quae, ut notum, Palæo-Persico archetypo caret, usitatissimam phrasin hya šiyâtim adâ martiyahyâ, Assyrice, ad auctoritatem Oppertii, reddere sequentibus: *qui a donné le dumuq pour tous les êtres vivants*, quae antiqua vocis šiyâti explicatio optime, puto, cum hac, quam in Glossario et in Addendis (p. 7) dedimus quadrat, neque ab hoc etiam *praestantiae* sensus (*intelligentia* enim homo praestat ceteris animantibus), quem in Interpretatione ubique expressi, prorsus alienus esse videtur.

2. Vocem patiakšaiy s. patiyakšiy (3) clariss. vir, ut nos etiam, ad r. kši refert idque Assyrica, huic in inscriptionis versione coeua, voce שָׁלַח bene mihi confirmare videtur. Legantur tamen sagacissimi Spiegelii de hac voce ex recentissime scriptis ad me literis verba: «...auch meine Ableitung von patiyakhšaiy (a. r. akliš) halte ich fest. Die Differenz

zwischen Oppert und mir ist übrigens nur sichtbar. Aus der Bedeutung «überschen, überwarten, in Acht nehmen» leitet sich ganz naturgemäss die Bedeutung «regieren» ab, wie altb. *aiwyâkhstâ* beweist. Die Ableitung von *khshi* halte ich auch für zulässig» (Conf. Die altp. Keilinschr. pp. 103—104).

3. Sub hoc §-pho Sacarum duo epitheta *haumavargâ* et *tigrakhaudâ* (3) explicantur. Et profecto lectio *haumavargâ* tum Graeco Ἀμύργωι, tum Assyrico *Amurga*, in quarum lectionum utraque litera *g* (quum super saxo nisi $\langle \text{z} \langle \langle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle$ superest) sonat, confirmatur, vocemque sic in Archetypis $\langle \text{z} \langle \langle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle$ pro $\langle \text{z} \langle \langle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle$ (p. 77), in transcriptione *haumavargâ* pro *haumavarkâ*, in Glossario itidem $\langle \text{z} \langle \langle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle$ (*haumavarga*) pro $\langle \text{z} \langle \langle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle \text{h} \rangle$ (*Humavarka*) (p. 51), ubi etiam in 1-ma annotationis l. vox *etymologicam* delenda est, nunc corrigendam velim.

De *Amurgis* doctissimus vir sequentibus disserit:

«Le mot *Haumavarga*... se compose de deux mots *Hauma* et *varga*. Le dernier est le persan moderne *barg*, feuille. Le *Hauma*, à son tour, est sûrement le zend *haoma*, le persan *hûm*, le fameux arbre *hôm*. Le mot *Haumavargâ* veut donc dire «les Saces qui se servent des feuilles du Hom». Nous laissons à d'autres le soin de déterminer ce qu'est ce *hôm*, s'il ressemble à un tamarisque; par hasard, y aurait-il ici une première mention du thé? En tous cas, les Saces en question ne seraient pas des Chinois; mais les Perses ont connu la Chine. Encore aujourd'hui, on y nomme la porcelaine *fagfûr*, Chine, et *fagfûr* est aussi le titre de l'empereur chinois, fils de Dieu. On sait que ce mot dérive de *bagpûr*, et ceci nous conduit au perse *bagaputhra*, fils de Dieu. Or, le perse seul parmi les langues éraniennes employait le mot *baga* pour Dieu, et le terme qui aujourd'hui désigne la porcelaine, ne peut provenir que d'une forme de la Perse antique. Dès lors, il n'y aurait rien d'extraordinaire

que l'arbre fabuleux haoma, qui n'est identique avec le sanscrit sôma, que pour la forme philologique, tirât son origine de la plante de l'extrême orient».

Quod ad alterum Sacarum epithetum, doctissimus Oppertius legit Tigrakhandâ vertitque, ad Assyricam interpretationem: *Sacae pilcis acuminatis induti*, les Saces aux bonnets pointus», quae versio, itidem in Glossario nostro expressa (vide s. v.), bene a doctissimo viro etiam sequentibus Herodoti citatis verbis confirmatur (VII, 64): Σάκαι δὲ οἱ Σκόθαι περὶ μὲν τῆσι, κεφαλῇσι κορυβαίαις ἐπ' ὧν ἀπηγγεμέναις ὀρθαίς εἶχον πεπηγυίας. «On remarquera, ajit vir doctissimus, que le mot dont se sert le traducteur de l'inscription (Assyricus scil.), karbasat, est juste le mot même d'Hérodote; karbalti est une déformation assyrienne au lieu de karbasti».

Quod ad Putiyâ, Kušiyâ et Karkâ in his biblicos Kush et Put, atque Carthaginem, pergit vir clariss. agnoscere, negatque Kušiyâ Cossacos esse, hos partem Cissiae s. Susianae olim effecisse affirmando; in qua re fugisse doctissimum virum videtur Cossacos a Graecis scriptoribus nusquam, quantum scio, expressim cum Susianis, quamvis his vicini essent, ἐθνικῶς confusos fuisse. Conf. ex. gr. apud Diod. Sic (19, 19): Κοσσαῖα ἔθνη. Fuit gens montana in septemtrionibus Cissiae s. Susianae (Strabo, 16, 742). De *Carcis* vide p. 78 annotationem 6 (in Interpr.); de *Putiis* in Addendis, pp. 8—9.

4. Mancam sententiam: Auramašdâ yafâ avaina imâm bumim yû... pašâva (4) cct., clariss. vir, unam lineam a se supplendo, legit: yathâ avaina imâm bumim yao[dam, haruvataçea aniyataraisâm]. Paçâva cct., vertitque: quum viderit istam terram, bellum (vidit) omninoque alterorum discordiam, quam interpretationem e versionibus Scythica (s. ad ejus sententiam, Medica) et Assyrica eruit, quae, apud virum clariss., sonant:

Versio Medica: pirra varpipamar halru sini..., bellum omnino alterorum... Assyrica: Ahuramazdâ ki imuru

mâti anniti nikrava ana gabbi (il y a dû avoir gabbi au lieu de libbi), ahaê summuhu arki anaku iddanas-siniti; Oromazes quum aspexerit terras istas rebellio erat et omnium in alteros inimicitia, tunc mihi dedit eas.

Quod ad sensum, quem vir clariss. nunc voci 𐬕𐬀 𐬀𐬀... tribuit, hic itidem non adeo isti, quem in annot. 7 Interpret. (pp. 78—79) expressi, contrarius esse videtur.

5. Ibidem 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬕𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 vir clariss. ciyakaram vel ciyankaram legit recteque, mea quidem sententia, Kernii correctionem eithrakaram refellit.

6. Adataiy ašdâ bavâtiy Pârsahyâ martiyahyâ duray arštis paragmatâ; adataiy ašdâ bavâtiy, Pârsa martiya duray hacâ Pârsâ hamaram pati-yagatâ (ibid.), alors il te sera manifeste, que la lance du Perse alla loin! alors il te sera manifeste, que le Perse fit la guerre loin de son pays. Plane similiter et nos vocem ašdâ reddidimus (N^Ra, Interpret. p. 80, Behist. I, 10, pp. 10—11). In Behist inscriptione ante vocem ašdâ elapsum esse 𐬀𐬀 𐬕𐬀 cum Rawl. et Kernio esse censet, cui tamen voci in saxo, ut jam Bollensenus notavit, nullus locus fuisse animadvertitur. Cum voce ašdâ Neop. 𐬀𐬀 confert.

Commentatio cenncluditur ultimarum Naqširustamensis inscriptionis linearum explicatione, quam pariter e versionibus huic coevis clariss. vir eruisse putat. Hanc ejus recentissimam antiquarum versionum interpretationem ipsius Palæo-Persici archetypi versioni hic praemittere placet:

Versio Assyrica:

Nisu sa Ahuramazdâ yuta'ima ina elika la im-marrus uruh sâ (isarti la) tumassera lapanisu ana yana hablu tasuru, Homo, quod Oromazes imperavit, tibi non malum videatur. Via quae justitiae, ne cedas ab ea, ad nullum scelus eas.

Medica:

Ruhirra appa Hanramasdana tanym huppa äny

vusnyka ummanti var appa varturakka any vas-tainti any auturdainti. Homo, quae Oromazis doctrina, eam ne malam putes, viam quam rectam ne delinquas, ne pecces.

His versionibus perpensis, Palæo-Persici archetypi sententias vir clariss. disponit vertitque sequentibus:

Martiyâ, hyâ Auramaşdâha framânâ hauvtaiy gaştâ, mâ tadaya; patim tyam râştâm mâ avarada, mâ ştrava, Homo, quae Oromazis doctrina ea tibi revelata, ne spernas (eam); viam rectam ne delinquas; ne pecces.

In his valorem lectionis ştrava e duabus literis Beh. IV, 𐬰𐬀𐬎𐬌𐬎, quas cum Spiegelio tar legimus, quum aliter 𐬎𐬀 scriptum ibi, ni fallor, esset, deducit, mancam Behistanensem vocem ştravaka legendo, quam Gallice «scélérat» reddit, huic proxime praecedentis vocis draugana ratione habita.

En operum universarum Palæo-Persicarum interpretum recensio.

I. Die Altperſiſchen Keilſchriftſchriften nach Hrn. N. L. Weſtergaard's Mittheilungen. Zeiſchrift für die Kunde des Morgenlandes, herausgegeben von Dr. Chriſtian Lassen. VI Band. Leipzig, 1845, pp. 1—188.

II. THE JOURNAL OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY OF GREAT BRITAIN AND IRELAND. Volume the *tenth*, Lond. 1847.

Totum volumen paginis LXXI, 349 constans unice Behistanensis ceterarumque Palæo-Persicarum inscriptionum recensionem atque explicationem auctore H. C. RAWLINSONIO est devotus. Praecedunt archetyporum tabulae cum Behistanensis caelaturae imaginibus, ab itineris Rawlinsonii socio Jonesio delineatis. His adde:

III. EJUSDEM: VOCABULARY OF THE ANCIENT PERSIAN LANGUAGE containing all the words which occur in the

Persian Cuneiform Inscriptions, accompanied with a few brief Etymological Explanations,—in XI-mi earundem ephemeridarum voluminis parte *priori*, London, 1849.

IV. Die persischen Keilschriften mit Uebersetzung und Glossar von Theodor Benfey. Leipzig, 1847.

V. MÉMOIRE SUR LES INSCRIPTIONS DES ACHÉMÉNIDES, conçues dans l'idiome des anciens Persans, par M. OPPERT. (Journal Asiatique ou recueil de mémoires d'extraits et de notices relatifs à l'histoire, à la philosophie, aux langues et à la littérature des peuples orientaux. Paris. t. XVII, MDCCCLI, t. XVIII, MDCCCLI et XIX, MDCCCLII).

VI. MÉMOIRE SUR LES RAPPORTS DE L'ÉGYPTE ET DE L'ASSYRIE DANS L'ANTIQUITÉ éclaircis par l'étude des textes cunéiformes, par M. JULES OPPERT. Paris, 1869, pp. 123—127, in quo opere Suezensis Palæo-Persica primum a doctissimo viro edita et explicata est inscriptio.

VII. Die altpersischen Keilschriften im Grundtexte mit Uebersetzung, Grammatik und Glossar von Fr. Spiegel, Leipzig, 1862.

VIII. Zur Erklärung der altpersischen Keilschriften. Von Dr. H. Kern. (Zeitschrift der Deutschen morgenländischen Gesellschaft. XXIII. Band. 1869. pp. 122—239).

IX. J. OPPERT. MÉLANGES PERSES. (Revue de linguistique et de philologie comparée. Recueil trimestriel

de documents pour servir à la science positive des langues, à l'épigraphie, à l'ethnologie, à la mythologie et à l'histoire, t. IV, 3 Fascicule. Paris).

Unamquamque fere Palæo-Persicam inscriptionem, ut notum, Assyrica et Scythica, sic dicta, versiones comitantur. Quum etiam hae doctissimorum virorum herculeis laboribus explicatae sint, multumque certo archetyporum sensui stabiliendo conducant, has etiam bene perspexisse unicuique Palæo-Persico interpreti religionis fuerit. In Assyricis primus haec avia aperuit idem clarissimus vir H. Rawlinsonus, in Scythicis Edv. Norrisius, quos sequitur Assyricarum etiam rerum sagacissimus enarrator J. Oppertius. Eorum proxime huc spectantia opera sunt:

ANALYSIS OF THE BABYLONIAN TEXT AT BEHISTUN by H. C. RAWLINSON. (The Roy. As. Soc., I pars XIV voluminis. 1851).

XI. MEMOIR ON THE SCYTHIC VERSION OF THE BEHISTUN INSCRIPTION. By EDWIN NORRIS. (The Journ. of the Roy. As. Soc. Vol. the XV. 1855).

XII. EXPÉDITION SCIENTIFIQUE EN MÉSOPOTAMIE exécutée par ordre du Gouvernement de 1851 à 1854 par MM. Fulgence FRESNEL, FÉLIX THOMAS et JULES OPPERT. T. II, pp. 154—256.

Suezensem insuper Aegyptiaca, adhuc, quantum scio, inedita, versio inscriptionem comitatur; similiter quadrilingues sunt in vasis Xerxis (operis nostri archet. p. 111) et Artaxerxis (p. 116), utpote ex Aegypto promanantibus, inscriptiunculae, neque magni ad Persici

textus sensum elucidandum breviusculae versiones momenti esse possunt.

Post interpretationem omnes Inscriptiones etiam Latinis literis, tironum commodo, repetendas visum est, transcriptionalesque sic dictas literas ad Boppii Sanscritis et Sendicis accomodatam normam¹, adhibui: quumque *syllabicam* scribendi rationem, cujus in Palæo-Persica scriptura multa vestigia manent (Liter. Palæo-Pers. enunciatio, § 8), ex *ideographis*, cujus itidem restant reliquiae (ibid. §§ 14 et 15), fluxisse sat constat, syllabam autem >⟨⟨ in antiquissima Cyri Palæo-Persica inscriptione non *syllabice* (§ 8), sed *composita* (>⟨⟨ ⟨̄̄̄) scriptam invenimus, cuneatas Persarum literas jam ante Cyrum, inter Persas et Medos, quamvis scripta documenta vel adhuc latent, vel jam penitus evanuerint, in usu fuisse syllabasque ibi initio, ut apud Assyrios, cum ideographis mixtas viguisse mihi maxime veri simile videtur; labente autem tempore, quum ideographi, tum solidae syllabae, singulis consonantibus syllabica forma servata, vocalibus adjectis, antiquo scribendi modo passim utique servato (ut ex gr. persaepe apud Darium in syllaba 𐎧 et adeo in ideographo 𐎧𐎠, *regem* designante) exprimi cœperunt, donec senioribus temporibus, quum genius, ut ita dicam, Palæo-Persicae linguae avolaverit, haec tum ideographis (𐎧𐎧𐎧, 𐎧𐎠), tum obsoleta syllabica scribendi ratione (𐎧𐎠) decrepitam aetatem suam obtegere atque

¹ Vergleichende Grammatik des Sanskrit, Zend, Armenischen, Griechischen, Lateinischen, Litauischen, Altslavischen, Gotischen und Deutschen von Franz Bopp. 3. Ausgabe. 1. Band. 1868. pp. 43–44; 91–92.

quasi aliquo fucō exornare voluisset (Vide Inscriptiones Artaxerxis Mnemonis et Artaxerxis Ochi).

Scio enunciationis lēgibus etiam totam linguae nostrae grammaticam, systematico ordine enarratam, perutile esset si adjecissem. Sed haec tam plene tamque luculenter a Spiegelio nostro est enarrata, ut mihi nil restaret nisi hanc totam et integram in librum meum transferre. Quumque, sine Spiegelii opere, nullam magnam utilitatem librum meum tironibus allaturum certissimus sim, ad hoc omnes, qui Palæo-Persicae linguae leges ac ritus penitus perdiscere velint, universis ceterum linguae formis Glossario meo inclusis, confugere suadeo.

Quod ad Glossarium, quum, operis progressu, multa melius, quam initio ejus edoctum me putem, ut ex. gr. in vocibus *apariyâyan*, *ašabâra*, *šiyâti*, hoc vel maxime, Interpretationem perlustrando, lectores meos tenere velim. Idem et de Addendis. In Glossario radices Palæo-Persicas cum Sendicis et Sanscritis imprimis comparabam, aliarum etiam affinium linguarum, quarum mihi notitia est, adjectis. Armenicas radices amicissime mihi contulit Professor Patkanoff. Inscriptionum locos, ubi quaelibet Palæo-Persica forma occurrit, nisi rarissime indicavi, quum hi itidem in Spiegelii opere accuratissime sunt designati.

Restat, ut de typographi in librum meum eximiis meritis, ut in initio Præfationis promisi, lectores certiores faciam, nilque melius existimo, quam hic ipsius relatum, quem, me postulante, officiosissime de opera atque industria, in librum meum (quod artificium et ex-

polationem atque topographiam spectat, nec non diversis ejus adornandis Indicibus) a se insumptis conscripsit, apponere; quæque hic referuntur etiam erudita uxor ejus, Helena Gregoris, e Polanski gente, Golowin sibi plenissimo jure, maximam partem, vindicare potest, quippe quæ, tum in eligendis imaginibus, tum in titulis atque ornamentis libri concinnandis, ipsa picturae peritissima, optimam operam navavit. Adjiciendæ sunt his perpetuæ curæ, quas in accuratissime perficiendis imaginibus nec non in his rite ad archetypa, monumentis incisa, vel ad quæ referuntur, disponendis nunquam alacri atque indefesso animo adhibere destitit.

Relatus Wladimiri Ioannidæ Golowin.

«Quum *Archetypa* primam atque præcipuam libri partem efficiunt, in hoc plane auctori ejus astipulando, alias imagines atque ornamenta, nisi quæ Achæmenidarum temporibus pertinent, admittendas abstinui; in ceteris vero sectionibus, ejusdem assensu, tum ex antiquioribus temporibus, tum e serioribus, tum etiam e recentioribus Persicæ artis monumentis, elegantia et venustate ducibus, eligenda et disponenda curavi, ita ut, a Sassanidis ordiundo usque ad recentiora tempora, in his architectonicæ atque sculpturatæ Persarum artis ob oculos sibi posita exemplaria lectores habeant. Neque ejusmodi ornamenta plane a re aliena esse putem, quippe in nobilissimarum Asiæ inscriptionum atque monumentorum editione, si temporum finibus, quod ad inscriptiones, typographus adstrictus esset, certe, in eligendis ceteris talis operis ornamentis, ex amœnissimo inscriptionum dominio minime, puto, excedere debuit. Sic factum est, ut in opere nostro ab *auræis* cuneatis literis—quæ, Chardino et Kämpfero testibus, auri reliquias, etiam illorum tempore, super aliquot Persepolitæ

monumentis, servabant — in fronte ejus involucri, a cupresso, arbore, quae caelaturas Persepolitanarum scalarum distinguit, a variis coloribus picto, libri involucrum decorante, lemnisco, qui Persis adamatos colores, nempe *purpureum*, *caeruleum*, nec non *argenti* et *aurei* adunat¹, incipiundo, procedendoque per parvas Ahuramasdae imagines, rosas, parvulos boves atque unicornes, per Sassanidarum temporis arcuatam concamerationem, quae in Takht-i-Rustamo est conservata, usque ad Meidani-Shah, pulchrum forum Ispahanense, fasciamque ex antiquitatibus compositam, quae Glossarii columnas distinguit, et denique Saadii sepulchrum, nullum aliud quoddam inveniatur ornamentum, quod non Persicae artis reliquias et monumenta exhiberet».

«Fontes praecipui et adjumenta, quorum notitiam, quod ad antiquitates, atque ipsos libros, mecum communicatos, benignitati operis auctoris debeo, quique mihi operis sic exornandi facultatem dederunt, secundum chronologicum ordinem, sunt:

I. VOYAGES DE M-R LE CHEVALIER CHARDIN, en Perse, et autres lieux de l'orient. A Amsterdam, MDCCXI. Tome *neuvième*, contenant le premier voyage de l'Auteur d'Ispahan à Bander-Abassi, & son retour à Ispahan².

II. CORNELIS DE BRUINS REISEN OVER MOSCOVIE, DOOR PERSIE EN INDIE: verrykt met driehondert konstplaten, vertoonende de beroemste lantschappen en steden, ook de byzondere dragten, beesten, gewaffen en planten, die daer gevonden

¹ ESTHER, I, 5—7: — 5. Et praeteritis diebus istis instruebat rex (Ahasverus i. e. Xerxes) omni populo habitanti in Susa, urbe regia, a magno usque ad parvum, convivium per septem dies in porticu hortorum palatii regis.

6. Lintea, carbasa caeruleaeque purpura (aulaea) substinebantur ibi funibus e bysso et purpura rubra per cylindros argenteos et columnas marmoris albi.

7. Lectuli ibi erant ex argento et auro, super pavimento ex molochitide et albo marmore rubicundo. Et convivio excipiebantur in vasis aureis cet.

(Versio auctoris).

² Prima Chardinii editio excusa est Londinis 1865, sub titulo: «Chevalier Chardin: Journal du voyage en Perse et aux Indes Orientales».

worden; voor al derselver oudheden, en wel voor namentlyk heel uitvoerig, die van het heerlyke en van oudts de geheele werzelt door befaemde Hof van *Persepolis*, by de Persianen *Thilminar* genaemt, t'Amsterdam, 1711 ¹.

III. AMOENITATUM EXOTICARUM POLITICO-PHYSICO-MEDICARUM FASCICULI V, quibus continentur variae relationes, observationes et descriptiones rerum Persicarum et ulterioris Asiae, Auctore ENGELBERTO KAEMPFERO, D. Lemgoviae, 1712.

IV. Carsten Niebuhr. Reisebeschreibung nach Arabien und andern umliegenden Ländern. Kopenhagen und Hamburg. 1774—78 ².

V. DENON. VOYAGE DANS LA BASSE ET HAUTE ÉGYPTÉ pendant les campagnes du général Bonaparte. Paris, an X (1802). 2 vol. très gr. in F^o avec 141 pl.

EJUSDEM — an X (1802). 2 voll. 4° et atlas in F^o.

EJUSDEM — editio 3, Paris, 1820, 2 voll. 8° et Atlas in F^o.

VI. MALCOLM: THE HISTORY OF PERSIA. 2 vol. London, 1815.

VII. DESCRIPTION DE L'ÉGYPTÉ, ou Recueil des observations et des recherches, qui ont été faites en Égypte pendant l'expédition de l'armée française. S-de édition. Par PANCOUCKE. Paris, 1820—1830, 24 tom. en 26 voll. in 8° et 12 voll. in F^o de planches.

¹ Idem liber Galliae editus est Parisiis a 1725 sub titulo: «Voyages de Corneilles Le Bruyn par La Moscovie, en Perse, et aux Indes Orientales. Ouvrage enrichi d'un grand nombre de Figures en Taille-Douce, des plus curieuses, représentant les plus belles vues de ces païs; leurs principales Villes; les différents habillemens des Peuples, qui habitent ces Régions éloignées; les Animaux, les Oiseaux, les Poissons & les Plantes extraordinaires qui s'y trouvent. Avec les Antiquitez de ces Païs, & particulièrement celles du fameux Palais de Perse'polis, que les Perses appellent Chelminar. (Tome IV).

² In versione gallica: Voyage en Arabie & en d'autres pays circonvoisins par C. Niebuhr. Tome second, à Amsterdam, MDCCCLXXX. Est etiam editio Hollandica.

VIII. TRAVELS IN GEORGIA, PERSIA, ARMENIA, ANCIENT BABYLONIA &c. &c. During the years 1817, 1818, 1819, and 1820. By Sir ROBERT KER PORTER. In two volumes. London, 1821—1822.

IX. AN HISTORICAL AND DESCRIPTIVE ACCOUNT OF PERSIA. By James B. FRASER, Esq. Second Edition. Edinburgh. MDCCCXXIV.

X. L'UNIVERS. Histoire et Description de tous les peuples. ARMENIE, par M. BOREL, orientaliste. Paris, MDCCCXXXVIII.

XI. NARRATIVE OF A JOURNEY TO THE SITE OF BABYLON IN 1811, NOW FIRST PUBLISHED: Memoir on the Ruins; with Engravings from the original sketches by the Author: Remarks on the Topography of ancient Babylon. By Major Rennel; in reference to the Memoir: Second Memoir on the Ruins, in reference to Major Rennel's Remarks: with Narrative of a Journey to *Persepolis*: now first printed, with hitherto unpublished Cuneiform Inscriptions copied at Persepolis: by the late CLAUDIUS JAMES RICHL, Esqu., formerly the Resident of the Hon. East India Company at Bagdad. Edited by his widow. London, MDCCCXXXIX.

XII. MÉMOIRES DE L'INSTITUT ROYAL DE FRANCE. Académie des Inscriptions et belles lettres. T. XII. 1839. (Nouvelles observations sur les Inscriptions de Persepolis par M. SAINT-MARTIN).

XIII a) VOYAGE EN PERSE de MM. EUGÈNE FLANDIN, peintre, et PASCAL COSTE, architecte, attachés à l'ambassade de France en Perse, pendant les années 1840 et 1841. Paris. Tomes I—IV: *Perse Ancienne*; tome V: *Perse Moderne*; tome VI: *Perse Ancienne*, texte par E. Flandin.

b) RÉLATION DU VOYAGE par EUGÈNE FLANDIN. Deux tomes. Paris, 1851—1852.

XIV a) L'ARMÉNIE, LA PERSE ET LA MESOPOTAMIE. Géographie, Géologie, Monuments anciens et modernes, mœurs et coutumes. Par CHARLES TEXIER. Paris, MDCCCXLII.

b) DESCRIPTION DE L'ARMÉNIE, LA PERSE ET LA MESOPOTAMIE, publiée sous les auspices des ministres de l'intérieur et de l'instruction publique. Par CHARLES TEXIER. Deuxième partie. Paris, 1852.

XV. THE PALACES OF NINEVEH AND PERSEPOLIS RESTORED. An essay on ancient Assyrian and Persian architecture. By JAMES FERGUSSON, Esq. London, 1851.

XVI. CAYLUS. RECUEIL D'ANTIQUITES ÉGYPTIENNES, ETRUSQUES, GRECQUES ET ROMAINES. Paris. 1852—67. 7 voll. in 4°.

XVII. DISCOVERIES IN THE RUINS OF NINEVEH IN CHALDÆA AND BABYLON. By Austin H. LAYARD. M. P. London, 1853.

XVIII. ՏԵՂԱԿՈՒՐ ՀԱՅՈՑ ՄԵԾԵՅ. Ի Ս. Ղազար. (1855) Հ. ՂԵՒՈՐԻ Վ. ԵԼԻՀԵՆԵՆ.

XIX. TRAVELS AND RESEARCHES IN CHALDÆA AND SUSIANA. By WILLIAM KENNET LOFTUS, F. G. S. London, MDCCCLVII.

XX. ILLUSTRATED LONDON NEWS. 14 Febr. 1857. pp. 138—139.

XXI. Archäologische Zeitung, herausgegeben von Eduard Gerhard. Berlin, 1857, №№ 103, 104. S. 50—55, 59. Die große Darius-Bäse in Neapel, v. J. G. Welker. S. 55. Gräber zu Canosa, Taf. CIV, und Inschriften der Darius-Bäse v. J. Acherson, Taf. CIII.

XXII. NEWTON'S DISCOVERIES AT HALICARNASSUS, CNIDUS AND BRANCHIDÆ. 1862. 2 voll. 8°, Atlas F^o Plate 7.

XXIII. THE FIVE GREAT MONARCHIES OF THE ANCIENT EASTERN WORLD. By GEORGE RAWLINSON, M. A. London, 1867. Vol. IV.

«In generali imaginum et ornamentorum Indice, a me composito, librorum, e quibus sunt desumptae, locos religiosissime

designandos curavi, qui Index plane, ut autumo, demonstrat me maximas curas adhibuisse, ut omnia, quae artem typographicam artificiumque spectant, in universum, ipsi textus valori atque significationi aptissime responderent; neque typographi mei facultatibus atque subsidiis ullo modo peperci, quum unum in votis habuerim *scientiae* conjunctim et *artificio* debitum cultum laboribus meis praestare».

«Iisdem, maximam partem, operibus, accuratissime et ad critices leges, a me perlustratis, usus sum et in geographicis topographicisque additamentis, nec non in diversis comparativis Indicibus, quae ad haec referuntur, concinnandis».

«*Tria* proposita habui, quum additamentis tota mente incumberem:

«*Primum* fuit omnia, quae Persicam geographiam et topographiam spectant, in variis scriptorum et viatorum operibus dispersa, sic in unum collecta exhibere, ut tabulae et ichnographiae a me adornatae simul omnes, pro virili, notas mihi atque ad critices artem perlustratas tabulas et ichnographias exhiberent;

«*Secundum*, laborem in diversorum auctorum tabulis et ichnographiis pernoscentis, qui eadem loca saepe aliis numeris, literis atque denominationibus designant, harum rerum studiosis allevare, quod, una compositis et copulatis omnibus explanationibus, quae singulis tabulis et ichnographiis variorum auctorum sunt subjectae, a me effectum studui;

«*Tertium* denique propositum fuit, sic inter se collatis atque compositis tabulis, ichnographiis atque indicibus, his etiam Iranicarum antiquitatum studiosis, qui vel omnibus fontibus nostris caruissent, vel a molesto labore omnia haec inter se comparandi abhoruissent, celeriter necessaria sibi conquirendi facultatem praebere».

«*Talia* in votis habendo:

I. «In geographicam Palæo-Persicarum antiquitatum tabu-

lam, a me concinnatam¹, non solum omnes locos, ubi editae ab Auctore Inscriptiones reperiuntur, intuli, sed etiam hos,

¹ «Tabulae huic concinnandae praeter geographicas tabulas, quae operibus Niebuhrii, Ker Porteri, Flandinii, Loftusii, G. Rawlinsonii & cet. adjectae sunt, atque Herodotei orbis tabulam geographicam, quae Baehrii Herodoti editioni est apposita*, etiam generalibus in hoc genere adminiculis, ut Tabularum Geographicarum voluminibus, quae a *Weimarensi Geographica Societate*, nec non quae a Stielerio cet. editae sunt, usus sum, quibus Militaris Topographicae Sectionis Praetorii nostri tabulae sunt adjiciendae. Forma sua atque volumine Tabula nostra Graefianae** proxime accedit, ut quae *scala* sua proposito nostro accomodatior visa est, hancque cum magna Kieperti geographica tabula*** contuli. Non possum silentio praeterire in labore hoc perficiendo multa suspensa et obscura, varias, ad critices normam, tabulas conferendo et comprobando, tollere multaque inter se pugnantia diri-

Persepolis et loca adjacentia secundum Ker Porteri geographicam tabulam.

mere vel consociare persaepe opus mihi fuisse, quod praesertim in aliquorum fluviorum cursu definiendo locisque ad hanc vel aliam provinciam referendis saepe mihi obvenit, quas difficultates imprimis in Kurdistan archaologicis

* HERODOTI HAMBURGENSIS MUSEI. Textum ad Gaisfordii editionem recognovit, perpetua tum Fr. Crenzerii tum sua annotatione instruxit, commentationem de vita et scriptis Herodoti, tabulas geographicas, imagines ligno incisas, indicesque adjecit J. C. BAER. *Volume quartum*. Lipsiae, MDCCCLXI. ** Weimar: Geographisches Institut. *Vorder Asien oder Iran, Turan, Arabien und die Kankasus Lander*, bearbeitet von A. GRAY. *** *West-Persien oder die westlichen Stufenländer des Iranischen Hochlandes*, von C. Ritter's Erdkunde. Bearbeitet von H. KIEPERT, herausgegeben von C. Ritter. Berlin, 1852.

ubi aliquae reliquiae sive Persicarum, sive aliarum his proximarum antiquitatum adhuc superstites sunt spemque utique novas aliquando reperiundi promittere possunt; in quo varias antiquitates in sectiones dividi, hasque tum diversis coloribus, tum certis signis dilucide distinxi.

II. «Huic tabulae comparativam *scalam*, sic dictam mensuram minutam, concinnavi, quam, spatiis, quae a variis antiquis, orientalibus atque recentioribus scriptoribus et peregrinatoribus indicantur, inter se conferendis et definiendis pariter vel maxime idoneam fecisse volui.

III. «Tabulae geographicae archæologicae ceterisque ad ditamentis, locorum, ubi literae sunt cuneatae, plenissimas, pro virili (ordinem, quo in Auctoris opere *Archetypa* disposita sunt, religiosissime sequendo), topographias subjunxi, hisque, Flandinio praecipue duce, rerum explicationi destinatos Indices adjeci.

IV. «Communem Persepolis *topographicam Ichnographiam* descripsi Indiceque hanc locupletavi; quod utrumque amplissimam, lectori, spero, facultatem præbebit, hujus unius ichnographiae ope, ichnographias Kämpferi, Niebuhrii aliorumque viatorum, omni tempore ad voluntatem restituendi; quum literas vel signa facillime aliis mutare, vel loca, a hoc vel alio viatore ommissa, Indicis ope, itidem, si velit, præterire possit.

locis stabiliendis mihi experiendum fuit, quum fines utriusque, Persici et Turcici, hucusque parum sunt certi».

«Recentiores geographi, certe, multa in anterioribus Persicis geographicis tabulis erronea correxerunt, dubia explanaverunt, falsa in melius mutaverunt. Quam parum accurate etiam exquisitori interdum cultu et eruditione instructi viri, ut Ker Porter****, Farsistani adeo ipsiusque Persepolis viciniorum topographiam tractabant, monstrat tabulae celeberrimi viatoris particula, quam hic exempli gratia apponimus, ubi vicinorum Persepoli fluviorum fontes perverse sunt delineati, quod facillime, si hanc cum nostra tabula generali et Kiepertii***** locorum Persepoli adjacentium conferas, probabitur».

**** A Map of the Georgian and Persian Provinces & cet. (KER-PORTER, vol. I).

***** Schiraz, Persepolis und Umgebend in doppeltem Maastab der Hauptkarte.

V. «Simillimos Indices et Ichnographias Persepolitaniis palatiis illustrandis *seperatim* feci, quum hæc tum architectonicis constructionibus, tum ædificiorum et inscriptionum copia, longe maxima et gravissima cultioris antiquorum Persarum vitæ usus monumenta præstant».

«His laboribus absolutis, duos etiam uberrimos indices, nempe nominum propriorum: α) personarum et locorum, qui in Inscriptionibus nostris occurrunt, et β) antiquorum atque recentiorum scriptorum, qui in libro laudantur, lectorum itidem majori commodo, comparavi».

«Omnia hæc, approbante Auctore, perficiendo, nullas pœnas neque molestias passus sum, dum antiquitatum amor has minime me curare faciebat. Si vero antiquitatum, præcipue vero Persepolitaniarum studiis, mea etiam opera quantulumcunque conducet, in hoc profecto maximum mihi præmium erit. Pergant debitum habere vigorem amœnissima studia minimeque vacillent, ut venustissimum Persepolitani *capitulum*, quod, quamvis loco motum, centum ante Niebuhrium annos minime collapsum (Vide: The philosophical transactions abridged, t. III, p. 547) Niebuhrius vidit; loco motum, nec vero collapsum viderunt hoc etiam Flandinius, Texierus et recentiores viatores».

Verbis eruditi Typographi nil addere habeo, quum optimus iudex, quantum facta ab eo verbis ejus respondeant, ipse est liber, quem tantum adamavit.

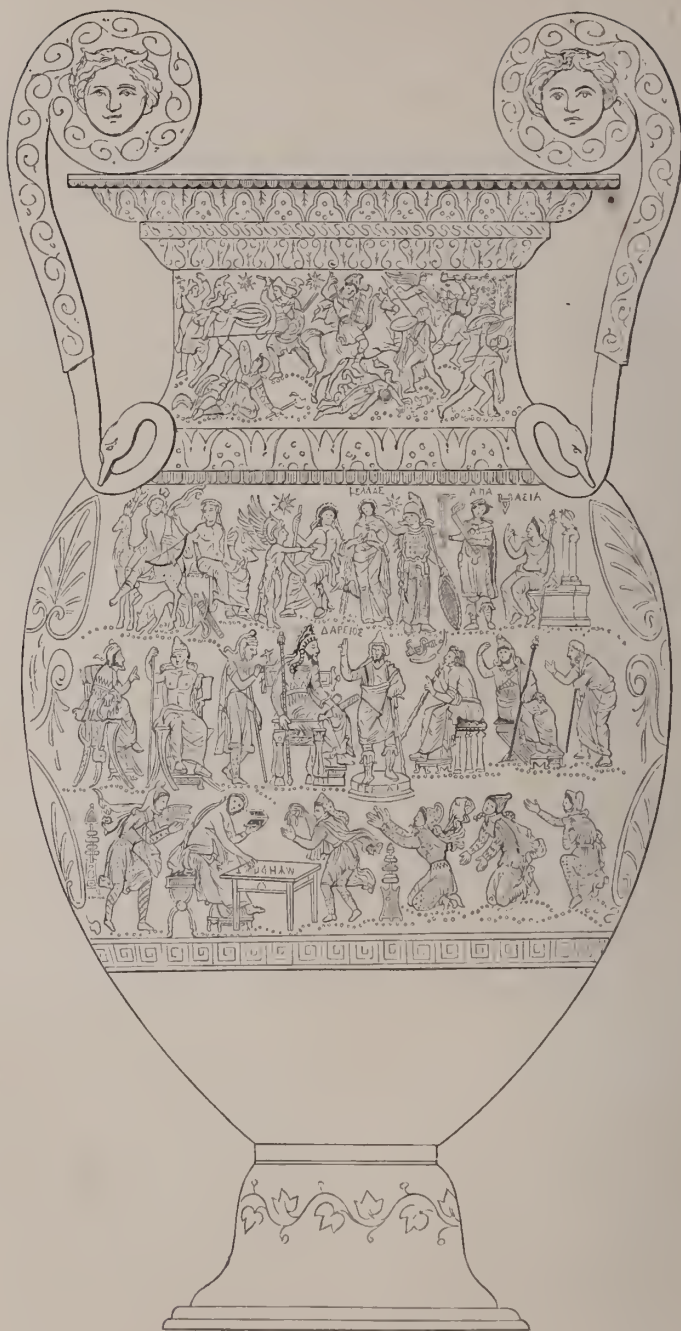
Laudi tamen ejus adjiciendæ non est quin præteream hunc Persicis antiquitatibus etiam e Graecis, sed Persicas res cummaxime attingentes, Canusinae nempe præstantissimæ amphoræ e tenuissima argilla confectæ, quæque ad *Magnæ*, sine dubio, *Graeciæ* tempora refertur atque nunc in Neapolitano Burbonico Museo asservatur, imagines, ad apographa in *Londi-*

nensibus imaginibus ornatis ephemeridibus (Illustrated London News, 14 Febr. 1857) et Eduardi Gerhardi *Archaeologicis* (Archäologische Zeitung, herausg. von Ed. Gerhard, Tab. CIV), a me cum illo communicata, laetissimo animo, postquam elegantissime has ligno incidi curaverit, adjunxisse. Neque his contentus, etiam

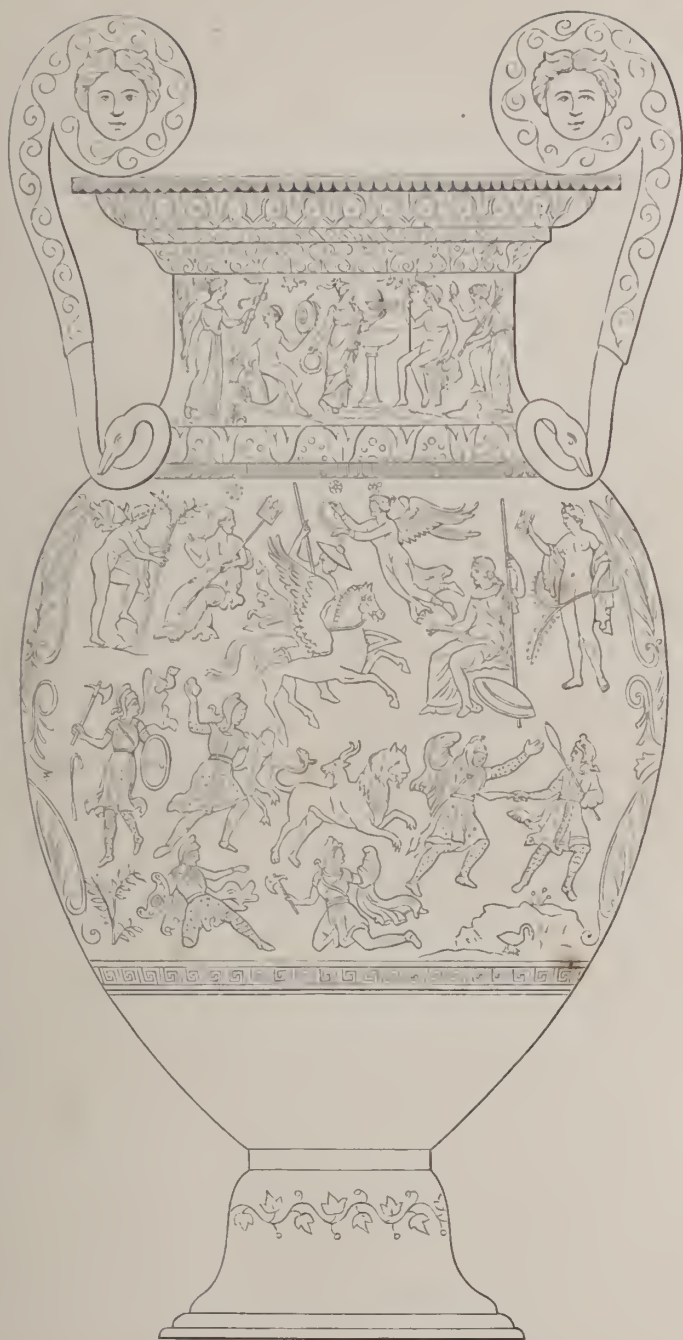

Hypogeum Canusinum ubi amphora Darium H. consultantem exhibens est inventa, ad f. Gerhardi (Gräber zu Canosa).

sepulchri imaginem, ubi amphora est inventa, proprio motu, ex iisdem Gerhardi ephemeridibus (tab. CIV) accuratissime, in libri nostri usum, depingi atque ligno itidem incidi curavit. Imagines Canusinae amphorae proximas Praefationis nostrae paginas occupant. Et profecto, amphora haec, ob praestantissimas suas imagines, dignissimum, puto, honorem in libro nostro accipit, quarum explicationem, etiamsi ipsae oculis lectorum occurrunt, non pigebit forsan hic, opiniones doctissimorum virorum sequendo, quamvis leviter attingere.

Magna amphora Darii Hystaspi
 Pars generalis: Darii consilium. Pugna cum Amazonibus superne.

— Neapolitana sive Canusina, ad f. Gerhardi.

Pars opposita: BELLEROPHONTIS PUGNA CUM CHIMAERA. SUPERNE TELETA.

In media frontis amphorae imaginum serie Darius de bello Graecis inferendo cum Persici imperii optimatibus consulens inducitur, jamque bellum decretum esse videtur. Series inferior medio loco tributorum exactorem, e gente probabiliter Ionica, mensae argenteae, in qua quot quae Persici imperii provincia talenta solvere in bellum cum Graecis debeat est descriptum, insidentem exhibet; ipsæque Asiaticae provinciae ultro ad hunc, sub diversarum virginum specie, cum nummis rebusque pretiosis advolant. Series superior Græciam, sub specie virginis tristiori vultu, in quam Bellona ('Αρά) ab Asia, quae jam e finibus suis (itidem sub specie virginis, terminalis Hermae basi insidentis) exierat, emissa irruere gestit. Sed ante Græciam processit Minerva, ipseque Juppiter huic tutandae properat, aliique Dei sequuntur. Hominum decreta, quamvis amplissima, nil contra divina valere hac imaginum serie ostendi videtur. In opposita amphorae parte pugna Bellerophontis cum Chimæra, a quo portento Asia olim Græcae originis herois ope liberata erat, est exhibita. Superne, exitum versus, in parte adversa, cum Amazonibus pugna, in aversa, nescio quae τελέτη; utrumque simpliciter, ut ornamenta additicia, ab artifice videtur adjectum.

Virorum doctorum opinioni, qui Canusinam amphoram tempori proxime Marathoniam pugnam subsequenti pertinere censent, mea ex parte, paratissimus accedo.

His aliquot verba de hypogeo, ubi amphora est inventa, nec non de personis, quibuscum Darius, super

adversa ejus parte, consilium habere videtur, e doctissimorum archæologorum, E. Gerhardi et E. Curtii, commentationibus excerpta, lectorum commodo subjungere placet:

«.... Es erfolgte dieser neue Fund (hypogeum scil. cum Darii amphora)... ohnweit des Trajansbogens, der unter dem Namen *Porta Varrese* als das hauptsächlichste Thor des alten Canusium in griechischer sowohl als römischer Zeit bekannt ist. In der Tiefe von 24 Palmen entdeckte man (1851) zwei Grabeskammern: man fand in einer derselben zwei vollständige Rüstungen aus Erz mit Vergoldung, in der andern sieben Vasen von seltener Vortrefflichkeit... Als drittes dieser Gefässe wird die uns bereits näher bekannte über 5 Palmen hohe. mit 60 Figuren bedeckte Inschriftvase des Perserkönigs Darius zugleich als Hauptstück der Sammlung bezeichnet...» (E. G., — Gräber zu Canosa, Archaeol. Zeit. 1857, col. 57).

«Wir müssen uns die auf dem mittleren Streifen dargestellte Versammlung im Halbkreise sitzend denken, zwei Rätke zur Rechten, zwei zur Linken des Grosskönigs; der Redner steht ihm gegenüber. Rechts vom Könige steht eine edle jugendliche Gestalt mit Schwert und Lanze. Bei einer so kleinen Anzahl von Personen ist nicht vorauszusetzen, dass solche, die bei der Handlung gar nicht betheiligt sind, wie etwa ein königlicher Leibwächter, in voller Gestalt zur Seite des Königs dargestellt seien. Es ist, wie Welcker annahm, der Oberfeldherr. Beim zweiten Zuge (490) waren zwei Oberfeldherrn und unter ihnen Datis, ein älterer Mann, der Erste. Es kann also nur der Feldherr des ersten Zugs gemeint sein, Mardonios, des Gobryas Sohn. Keine Gestalt war den Griechen bekannter und wichtiger; seine grosse Jugendlichkeit, welche den Stolz der zurückgesetzter Gegner besonders verletzte, ist in der Figur sehr deutlich ausgedrückt. Der Redende ist sein Gegner, Artaphernes, mit welchem die Griechen, ... am meisten zu thun hatten, ihr Hauptfeind im

persischen Lager (Her. V, 73)... ein betagter Mann in griechischem Gewande .. ist der Schützling des Artaphernes — Hippias».... (E. C., — Ueber die Dariusvase, *ibid.* coll. 112—113).

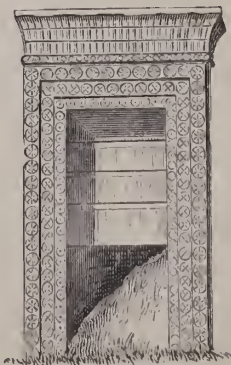
In libro edendo philologicis praecipue studiis, pro virili, me consulere voluisse Praefationis initio confessus sum. Sed quoniam fata voluerunt, ut non solum philologicis et archaeologicis, sed antiquae etiam geographiae illustrandae liber meus aliquid contulerit, in hoc ipsi mihi nisi paucissima vindico, quum omnia fere quae hanc, tabulis geographicis praesentibus, attinent in operibus amicissimorum mihi virorum, Spiegelii¹ et Justii², optime explanata invenissem unicaque mihi excerptendi cura relicta esset.

¹ *Gränische Alterthumskunde von Hr. Spiegel. 1. Band. Geographie, Ethnographie und älteste Geschichte, Leipzig, 1871.*

² *Beiträge zur alten Geographie Persiens von Ferdinand Justi. (Duae Sectiones). Gießen.*

CAJETANUS KOSSOWICZ.

Scribebam Petropoli anno 1872
mensis Martii 13/25 die.

Præfationis additamentum.

Libro meo omnino jam absoluto, postquam officinae, sic fatis volentibus, longius ac par erat mansisset, novae clariss. Julii Oppertii Behistanensis nec non Persepolitanae I et Naqširustamensis b) aliquot locorum correctiones et explicationes in Asiaticis Parisiensibus Ephemeridibus (Journ. As. Févr.-Mars 1872) apparuerunt, quae quum ingeniosissimae sunt, non potui quin laeto animo opportunitatem has etiam vel breviter hic percensendi arriperem.

Locum mancum Behist. IV, 13, qui vulgo sonat: *upariy abastâm* cet., Oppertius legit: *apariy abastâm upariyâyam, naiy uvârim utâ druvaçtam zaura akunavam*, totumque hunc §-phum vertit sequentibus: «Je ne fus ni méchant, ni menteur, ni violent, ni moi, ni ma race: je régnai selon la Loi (cette loi, c'est l'Avesta même), je ne commis de violences ni contre l'usage (*uvârim*), ni contre le droit (*druvaçtam*).»

Avesta ergo, ad hanc explicationem, palaeo-Persice sonabat *Abastâ*.

Ibid. 5. pro *durusa* Oppertius legit: «*duruvâ* (scr. *dhruva*, zend *drva*, persan *druva*)».

Ibid. 9. pro *hamahyâyâ duvartam*: *hamahyâyâ tharda kartam*.

Ibid. 14 pro *avaiy mâ daustâ avaiy ahifrastâdy par'sâ*: *avaiy mâ daustâ azdiiy avaiy rastâdiy parçâ*, à ceux-là ne sois pas ami, ceux-là punis, selon la justice. *Rastâdiy*, ajit vir doctissimus, semble être le locatif d'un mot perse d'où provient le persan *rastâd* «salaire».

Ibid. 16 pro *ğadanautuv: vazarkam kunautuv*, qu'il fasse grandir.

In Inscriptione Darii H. Persepolitana I., 3. vocem *duvaistam* legit *duvaisantam*, totumque §-phum vertit sequentibus: «si tu (Ormazd) dis: «Ce sera ainsi,» je ne craindrai rien d'un ennemi. Protège le peuple perse. Si le peuple est protégé, la *Siyâtis*, qui a anéanti le méchant, pourra toujours, ô Ahura, trouver un asile dans cette maison.»

De voce *Siyâti* jam notavi in Praef. p. IX.

In Naqširustamensi inscriptione b), incipiendo a manca litera l-mi §-phi *u*, sic §-phi voces supplet, corrigit atque interpretatur:

[*Hacâ tyanâ*] *u* [*vâris ut*] *â druvaçtam upariy*
[*Dâraya*] *vum khsâyathiyam upar* [*iyaya*.]

«Par la volonté duquel (d'Ormazd) l'usage et le droit régnèrent au-dessus du roi Darius.»

Vocem *Zend* à palaeo-Persica radice *ğad* = *ğand*, *supplicare*, deducit. «*Avesta u zend*, ajit vir doctissimus, terme par lequel les Persans désignent ce qu'apporta Zoroastre, et dont on a fait *Zendavesta*, veut donc dire simplement *la loi et la prière*».

Pazend est *upazanda*, «ajouté au zend», et se trouve avec le zend dans la relation de l'Upavéda avec le Vêda.»

Rationes, quibus vir doctissimus, praecitatas palaeo-Persicorum textuum lectiones mutando hisque novum sensum tribuendo, innixus est, ipsa Parisiensium ephemeridarum commentatio lectissime enarrat. His tamen accedere, quum nisi analogia neo-Persicae dialectus ipsiusque maximam partem enarratoris sagacitate nitentur, archetypis utique vel absentibus vel dicentibus, me quidem sentiente, dissimilia, in praesentia abstinendum esse puto; non tamen absque utilitate doctissimi viri conjecturas cum aliis, quas liber continet, certe benignus lector conferre poterit.

In novissimo earundem ephemeridarum fasciculo (Juin 1872) idem vir clarissimus novam Assyricae Susianae Artaxerxis Inscriptionis *b.* versionem edidit, quam hic itidem, majori lectorum commodo, verbis ipsius, subungere placet:

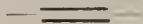
«Voici ce que dit le roi Artaxerxès, grand roi, roi des rois, roi des pays de l'univers entier, fils du roi Darius, de Darius, fils du roi Artaxerxès, d'Artaxerxès, fils du roi Xerxès, de Xerxès, fils du roi Darius, de Darius, fils d'Hystaspès, Achéménide.

«Ce palais, nommé *apadâna*, Darius, mon trisaïeul, le construisit dans les temps anciens. Sous Artaxerxès, mon grand-père, les flammes le dévorèrent. Par la grâce d'Ormazd, d'Anahit et de Mithra, j'ai bâti à neuf cet *apadâna*. Qu'Ormazd, Anahit et Mithra me protègent contre tout désastre, et tout ce que j'ai fait, comme, jusqu'ici, ils ne l'ont ni infesté, ni endommagé.»

Ad hanc interpretationem 2-di Palaeo-Persicae Inscriptionis §-phi 2-dam periodum clariss. Oppertius complet sequentibus:

[U] *pâ Artakh* [*sathrâ n'yâ*] *kama*, [*athauúy.*]

Assyrica vocēs, ad clariss. Oppertium sonant:
«*ina pane Artaksatsu abu abiya isatuv tatakkalsu*
sub Artaxerxe, avo meo, flamma devoravit eam.»

ARCHETYPA.

ARCHETYPÆ.

I.

INSCRIPTIO CYRI.

I. PILASTRUM SYRI, AD F. FLANDINI

I.

INSCRIPTIO CYRI.

M.

Inscriptio Murghabi.

𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺

3. PILASTRUM CYRI, AD F. KER-PORTERI.

II.

INSCRIPTIONES DARIÏ HYSTASPI.

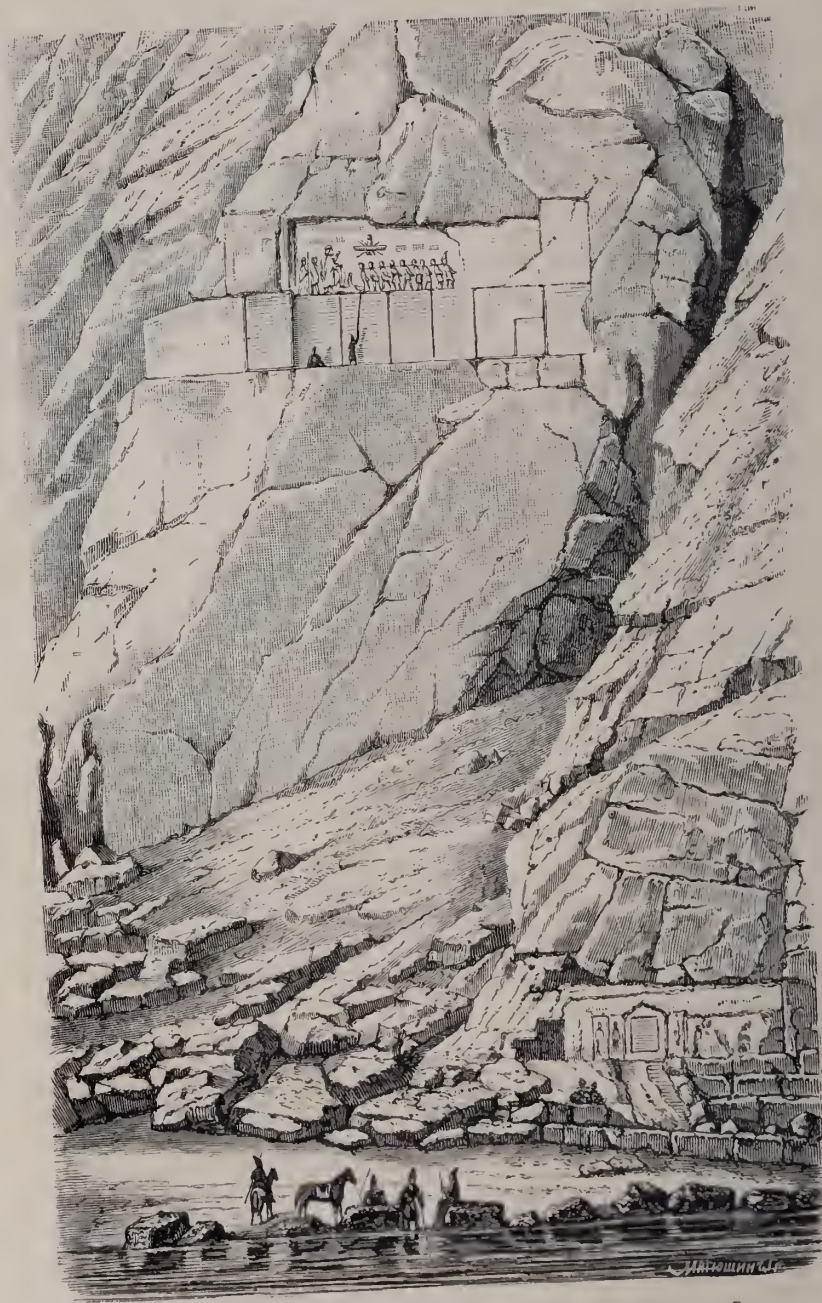

4. MONS BEHISTANI, AD F. KER-PORTERI.

5. ALTERA FACIES BEHISTANI, AD F. FLANDINI.

ARCHETYP.

6. MONTIS BEHISTANI FACIES INSCRIPTIONES PORTANS.

INSCRIPTIONES DARIÏ HYSTASPI.

[illegible][illegible][illegible]

𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾅𐾂𐾄𐾆𐾇𐾈𐾉𐾊𐾋𐾌𐾍𐾎𐾏𐾐𐾑𐾒𐾓𐾔𐾕𐾖𐾗𐾘𐾙𐾚𐾛𐾜𐾝𐾞𐾟𐾠𐾡𐾢𐾣𐾤𐾥𐾦𐾧𐾨𐾩𐾪𐾫𐾬𐾭𐾮𐾯𐾰𐾱𐾲𐾳𐾴𐾵𐾶𐾷𐾸𐾹𐾺𐾻𐾼𐾽𐾾𐾿𐿀𐿁𐿂𐿃𐿄𐿅𐿆𐿇𐿈𐿉𐿊𐿋𐿌𐿍𐿎𐿏𐿐𐿑𐿒𐿓𐿔𐿕𐿖𐿗𐿘𐿙𐿚𐿛𐿜𐿝𐿞𐿟𐿠𐿡𐿢𐿣𐿤𐿥𐿦𐿧𐿨𐿩𐿪𐿫𐿬𐿭𐿮𐿯𐿰𐿱𐿲𐿳𐿴𐿵𐿶𐿷𐿸𐿹𐿺𐿻𐿼𐿽𐿾𐿿𐀀𐀁𐀂𐀃𐀄𐀅𐀆𐀇𐀈𐀉𐀊𐀋𐀌𐀍𐀎𐀏𐀐𐀑𐀒𐀓𐀔𐀕𐀖𐀗𐀘𐀙𐀚𐀛𐀜𐀝𐀞𐀟𐀠𐀡𐀢𐀣𐀤𐀥𐀦𐀧𐀨𐀩𐀪𐀫𐀬𐀭𐀮𐀯𐀰𐀱𐀲𐀳𐀴𐀵𐀶𐀷𐀸𐀹𐀺𐀻𐀼𐀽𐀾𐀿𐁀𐁁𐁂𐁃𐁄𐁅𐁆𐁇𐁈𐁉𐁊𐁋𐁌𐁍𐁎𐁏𐁐𐁑𐁒𐁓𐁔𐁕𐁖𐁗𐁘𐁙𐁚𐁛𐁜𐁝𐁞𐁟𐁠𐁡𐁢𐁣𐁤𐁥𐁦𐁧𐁨𐁩𐁪𐁫𐁬𐁭𐁮𐁯𐁰𐁱𐁲𐁳𐁴𐁵𐁶𐁷𐁸𐁹𐁺𐁻𐁼𐁽𐁾𐁿𐂀𐂁𐂂𐂃𐂄𐂅𐂆𐂇𐂈𐂉𐂊𐂋𐂌𐂍𐂎𐂏𐂐𐂑𐂒𐂓𐂔𐂕𐂖𐂗𐂘𐂙𐂚𐂛𐂜𐂝𐂞𐂟𐂠𐂡𐂢𐂣𐂤𐂥𐂦𐂧𐂨𐂩𐂪𐂫𐂬𐂭𐂮𐂯𐂰𐂱𐂲𐂳𐂴𐂵𐂶𐂷𐂸𐂹𐂺𐂻𐂼𐂽𐂾𐂿𐃀𐃁𐃂𐃃𐃄𐃅𐃆𐃇𐃈𐃉𐃊𐃋𐃌𐃍𐃎𐃏𐃐𐃑𐃒𐃓𐃔𐃕𐃖𐃗𐃘𐃙𐃚𐃛𐃜𐃝𐃞𐃟𐃠𐃡𐃢𐃣𐃤𐃥𐃦𐃧𐃨𐃩𐃪𐃫𐃬𐃭𐃮𐃯𐃰𐃱𐃲𐃳𐃴𐃵𐃶𐃷𐃸𐃹𐃺𐃻𐃼𐃽𐃾𐃿𐄀𐄁𐄂𐄃𐄄𐄅𐄆𐄇𐄈𐄉𐄊𐄋𐄌𐄍𐄎𐄏𐄐𐄑𐄒𐄓𐄔𐄕𐄖𐄗𐄘𐄙𐄚𐄛𐄜𐄝𐄞𐄟𐄠𐄡𐄢𐄣𐄤𐄥𐄦𐄧𐄨𐄩𐄪𐄫𐄬𐄭𐄮𐄯𐄰𐄱𐄲𐄳𐄴𐄵𐄶𐄷𐄸𐄹𐄺𐄻𐄼𐄽𐄾𐄿𐅀𐅁𐅂𐅃𐅄𐅅𐅆𐅇𐅈𐅉𐅊𐅋𐅌𐅍𐅎𐅏𐅐𐅑𐅒𐅓𐅔𐅕𐅖𐅗𐅘𐅙𐅚𐅛𐅜𐅝𐅞𐅟𐅠𐅡𐅢𐅣𐅤𐅥𐅦𐅧𐅨𐅩𐅪𐅫𐅬𐅭𐅮𐅯𐅰𐅱𐅲𐅳𐅴𐅵𐅶𐅷𐅸𐅹𐅺𐅻𐅼𐅽𐅾𐅿𐆀𐆁𐆂𐆃𐆄𐆅𐆆𐆇𐆈𐆉𐆊𐆋𐆌𐆍𐆎𐆏𐆐𐆑𐆒𐆓𐆔𐆕𐆖𐆗𐆘𐆙𐆚𐆛𐆜𐆝𐆞𐆟𐆠𐆡𐆢𐆣𐆤𐆥𐆦𐆧𐆨𐆩𐆪𐆫𐆬𐆭𐆮𐆯𐆰𐆱𐆲𐆳𐆴𐆵𐆶𐆷𐆸𐆹𐆺𐆻𐆼𐆽𐆾𐆿𐇀𐇁𐇂𐇃𐇄𐇅𐇆𐇇𐇈𐇉𐇊𐇋𐇌𐇍𐇎𐇏𐇐𐇑𐇒𐇓𐇔𐇕𐇖𐇗𐇘𐇙𐇚𐇛𐇜𐇝𐇞𐇟𐇠𐇡𐇢𐇣𐇤𐇥𐇦𐇧𐇨𐇩𐇪𐇫𐇬𐇭𐇮𐇯𐇰𐇱𐇲𐇳𐇴𐇵𐇶𐇷𐇸𐇹𐇺𐇻𐇼𐇽𐇾𐇿𐈀𐈁𐈂𐈃𐈄𐈅𐈆𐈇𐈈𐈉𐈊𐈋𐈌𐈍𐈎𐈏𐈐𐈑𐈒𐈓𐈔𐈕𐈖𐈗𐈘𐈙𐈚𐈛𐈜𐈝𐈞𐈟𐈠𐈡𐈢𐈣𐈤𐈥𐈦𐈧𐈨𐈩𐈪𐈫𐈬𐈭𐈮𐈯𐈰𐈱𐈲𐈳𐈴𐈵𐈶𐈷𐈸𐈹𐈺𐈻𐈼𐈽𐈾𐈿𐉀𐉁𐉂𐉃𐉄𐉅𐉆𐉇𐉈𐉉𐉊𐉋𐉌𐉍𐉎𐉏𐉐𐉑𐉒𐉓𐉔𐉕𐉖𐉗𐉘𐉙𐉚𐉛𐉜𐉝𐉞𐉟𐉠𐉡𐉢𐉣𐉤𐉥𐉦𐉧𐉨𐉩𐉪𐉫𐉬𐉭𐉮𐉯𐉰𐉱𐉲𐉳𐉴𐉵𐉶𐉷𐉸𐉹𐉺𐉻𐉼𐉽𐉾𐉿𐊀𐊁𐊂𐊃𐊄𐊅𐊆𐊇𐊈𐊉𐊊𐊋𐊌𐊍𐊎𐊏𐊐𐊑𐊒𐊓𐊔𐊕𐊖𐊗𐊘𐊙𐊚𐊛𐊜𐊝𐊞𐊟𐊠𐊡𐊢𐊣𐊤𐊥𐊦𐊧𐊨𐊩𐊪𐊫𐊬𐊭𐊮𐊯𐊰𐊱𐊲𐊳𐊴𐊵𐊶𐊷𐊸𐊹𐊺𐊻𐊼𐊽𐊾𐊿𐋀𐋁𐋂𐋃𐋄𐋅𐋆𐋇𐋈𐋉𐋊𐋋𐋌𐋍𐋎𐋏𐋐𐋑𐋒𐋓𐋔𐋕𐋖𐋗𐋘𐋙𐋚𐋛𐋜𐋝𐋞𐋟𐋠𐋡𐋢𐋣𐋤𐋥𐋦𐋧𐋨𐋩𐋪𐋫𐋬𐋭𐋮𐋯𐋰𐋱𐋲𐋳𐋴𐋵𐋶𐋷𐋸𐋹𐋺𐋻𐋼𐋽𐋾𐋿𐌀𐌁𐌂𐌃𐌄𐌅𐌆𐌇𐌈𐌉𐌊𐌋𐌌𐌍𐌎𐌏𐌐𐌑𐌒𐌓𐌔𐌕𐌖𐌗𐌘𐌙𐌚𐌛𐌜𐌝𐌞𐌟𐌠𐌡𐌢𐌣𐌤𐌥𐌦𐌧𐌨𐌩𐌪𐌫𐌬𐌭𐌮𐌯𐌰𐌱𐌲𐌳𐌴𐌵𐌶𐌷𐌸𐌹𐌺𐌻𐌼𐌽𐌾𐌿𐍀𐍁𐍂𐍃𐍄𐍅𐍆𐍇𐍈𐍉𐍊𐍋𐍌𐍍𐍎𐍏𐍐𐍑𐍒𐍓𐍔𐍕𐍖𐍗𐍘𐍙𐍚𐍛𐍜𐍝𐍞𐍟𐍠𐍡𐍢𐍣𐍤𐍥𐍦𐍧𐍨𐍩𐍪𐍫𐍬𐍭𐍮𐍯𐍰𐍱𐍲𐍳𐍴𐍵𐍶𐍷𐍸𐍹𐍺𐍻𐍼𐍽𐍾𐍿𐎀𐎁𐎂𐎃𐎄𐎅𐎆𐎇𐎈𐎉𐎊𐎋𐎌𐎍𐎎𐎏𐎐𐎑𐎒𐎓𐎔𐎕𐎖𐎗𐎘𐎙𐎚𐎛𐎜𐎝𐎞𐎟𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖

tr. 𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾅𐾂𐾄𐾆𐾇𐾈𐾉𐾊𐾋𐾌𐾍𐾎𐾏𐾐𐾑𐾒𐾓𐾔𐾕𐾖𐾗𐾘𐾙𐾚𐾛𐾜𐾝𐾞𐾟𐾠𐾡𐾢𐾣𐾤𐾥𐾦𐾧𐾨𐾩𐾪𐾫𐾬𐾭𐾮𐾯𐾰𐾱𐾲𐾳𐾴𐾵𐾶𐾷𐾸𐾹𐾺𐾻𐾼𐾽𐾾𐾿𐿀𐿁𐿂𐿃𐿄𐿅𐿆𐿇𐿈𐿉𐿊𐿋𐿌𐿍𐿎𐿏𐿐𐿑𐿒𐿓𐿔𐿕𐿖𐿗𐿘𐿙𐿚𐿛𐿜𐿝𐿞𐿟𐿠𐿡𐿢𐿣𐿤𐿥𐿦𐿧𐿨𐿩𐿪𐿫𐿬𐿭𐿮𐿯𐿰𐿱𐿲𐿳𐿴𐿵𐿶𐿷𐿸𐿹𐿺𐿻𐿼𐿽𐿾𐿿𐀀𐀁𐀂𐀃𐀄𐀅𐀆𐀇𐀈𐀉𐀊𐀋𐀌𐀍𐀎𐀏𐀐𐀑𐀒𐀓𐀔𐀕𐀖𐀗𐀘𐀙𐀚𐀛𐀜𐀝𐀞𐀟𐀠𐀡𐀢𐀣𐀤𐀥𐀦𐀧𐀨𐀩𐀪𐀫𐀬𐀭𐀮𐀯𐀰𐀱𐀲𐀳𐀴𐀵𐀶𐀷𐀸𐀹𐀺𐀻𐀼𐀽𐀾𐀿𐁀𐁁𐁂𐁃𐁄𐁅𐁆𐁇𐁈𐁉𐁊𐁋𐁌𐁍𐁎𐁏𐁐𐁑𐁒𐁓𐁔𐁕𐁖𐁗𐁘𐁙𐁚𐁛𐁜𐁝𐁞𐁟𐁠𐁡𐁢𐁣𐁤𐁥𐁦𐁧𐁨𐁩𐁪𐁫𐁬𐁭𐁮𐁯𐁰𐁱𐁲𐁳𐁴𐁵𐁶𐁷𐁸𐁹𐁺𐁻𐁼𐁽𐁾𐁿𐂀𐂁𐂂𐂃𐂄𐂅𐂆𐂇𐂈𐂉𐂊𐂋𐂌𐂍𐂎𐂏𐂐𐂑𐂒𐂓𐂔𐂕𐂖𐂗𐂘𐂙𐂚𐂛𐂜𐂝𐂞𐂟𐂠𐂡𐂢𐂣𐂤𐂥𐂦𐂧𐂨𐂩𐂪𐂫𐂬𐂭𐂮𐂯𐂰𐂱𐂲𐂳𐂴𐂵𐂶𐂷𐂸𐂹𐂺𐂻𐂼𐂽𐂾𐂿𐃀𐃁𐃂𐃃𐃄𐃅𐃆𐃇𐃈𐃉𐃊𐃋𐃌𐃍𐃎𐃏𐃐𐃑𐃒𐃓𐃔𐃕𐃖𐃗𐃘𐃙𐃚𐃛𐃜𐃝𐃞𐃟𐃠𐃡𐃢𐃣𐃤𐃥𐃦𐃧𐃨𐃩𐃪𐃫𐃬𐃭𐃮𐃯𐃰𐃱𐃲𐃳𐃴𐃵𐃶𐃷𐃸𐃹𐃺𐃻𐃼𐃽𐃾𐃿𐄀𐄁𐄂𐄃𐄄𐄅𐄆𐄇𐄈𐄉𐄊𐄋𐄌𐄍𐄎𐄏𐄐𐄑𐄒𐄓𐄔𐄕𐄖𐄗𐄘𐄙𐄚𐄛𐄜𐄝𐄞𐄟𐄠𐄡𐄢𐄣𐄤𐄥𐄦𐄧𐄨𐄩𐄪𐄫𐄬𐄭𐄮𐄯𐄰𐄱𐄲𐄳𐄴𐄵𐄶𐄷𐄸𐄹𐄺𐄻𐄼𐄽𐄾𐄿𐅀𐅁𐅂𐅃𐅄𐅅𐅆𐅇𐅈𐅉𐅊𐅋𐅌𐅍𐅎𐅏𐅐𐅑𐅒𐅓𐅔𐅕𐅖𐅗𐅘𐅙𐅚𐅛𐅜𐅝𐅞𐅟𐅠𐅡𐅢𐅣𐅤𐅥𐅦𐅧𐅨𐅩𐅪𐅫𐅬𐅭𐅮𐅯𐅰𐅱𐅲𐅳𐅴𐅵𐅶𐅷𐅸𐅹𐅺𐅻𐅼𐅽𐅾𐅿𐆀𐆁𐆂𐆃𐆄𐆅𐆆𐆇𐆈𐆉𐆊𐆋𐆌𐆍𐆎𐆏𐆐𐆑𐆒𐆓𐆔𐆕𐆖𐆗𐆘𐆙𐆚𐆛𐆜𐆝𐆞𐆟𐆠𐆡𐆢𐆣𐆤𐆥𐆦𐆧𐆨𐆩𐆪𐆫𐆬𐆭𐆮𐆯𐆰𐆱𐆲𐆳𐆴𐆵𐆶𐆷𐆸𐆹𐆺𐆻𐆼𐆽𐆾𐆿𐇀𐇁𐇂𐇃𐇄𐇅𐇆𐇇𐇈𐇉𐇊𐇋𐇌𐇍𐇎𐇏𐇐𐇑𐇒𐇓𐇔𐇕𐇖𐇗𐇘𐇙𐇚𐇛𐇜𐇝𐇞𐇟𐇠𐇡𐇢𐇣𐇤𐇥𐇦𐇧𐇨𐇩𐇪𐇫𐇬𐇭𐇮𐇯𐇰𐇱𐇲𐇳𐇴𐇵𐇶𐇷𐇸𐇹𐇺𐇻𐇼𐇽𐇾𐇿𐈀𐈁𐈂𐈃𐈄𐈅𐈆𐈇𐈈𐈉𐈊𐈋𐈌𐈍𐈎𐈏𐈐𐈑𐈒𐈓𐈔𐈕𐈖𐈗𐈘𐈙𐈚𐈛𐈜𐈝𐈞𐈟𐈠𐈡𐈢𐈣𐈤𐈥𐈦𐈧𐈨𐈩𐈪𐈫𐈬𐈭𐈮𐈯𐈰𐈱𐈲𐈳𐈴𐈵𐈶𐈷𐈸𐈹𐈺𐈻𐈼𐈽𐈾𐈿𐉀𐉁𐉂𐉃𐉄𐉅𐉆𐉇𐉈𐉉𐉊𐉋𐉌𐉍𐉎𐉏𐉐𐉑𐉒𐉓𐉔𐉕𐉖𐉗𐉘𐉙𐉚𐉛𐉜𐉝𐉞𐉟𐉠𐉡𐉢𐉣𐉤𐉥𐉦𐉧𐉨𐉩𐉪𐉫𐉬𐉭𐉮𐉯𐉰𐉱𐉲𐉳𐉴𐉵𐉶𐉷𐉸𐉹𐉺𐉻𐉼𐉽𐉾𐉿𐊀𐊁𐊂𐊃𐊄𐊅𐊆𐊇𐊈𐊉𐊊𐊋𐊌𐊍𐊎𐊏𐊐𐊑𐊒𐊓𐊔𐊕𐊖𐊗𐊘𐊙𐊚𐊛𐊜𐊝𐊞𐊟𐊠𐊡𐊢𐊣𐊤𐊥𐊦𐊧𐊨𐊩𐊪𐊫𐊬𐊭𐊮𐊯𐊰𐊱𐊲𐊳𐊴𐊵𐊶𐊷𐊸𐊹𐊺𐊻𐊼𐊽𐊾𐊿𐋀𐋁𐋂𐋃𐋄𐋅𐋆𐋇𐋈𐋉𐋊𐋋𐋌𐋍𐋎𐋏𐋐𐋑𐋒𐋓𐋔𐋕𐋖𐋗𐋘𐋙𐋚𐋛𐋜𐋝𐋞𐋟𐋠𐋡𐋢𐋣𐋤𐋥𐋦𐋧𐋨𐋩𐋪𐋫𐋬𐋭𐋮𐋯𐋰𐋱𐋲𐋳𐋴𐋵𐋶𐋷𐋸𐋹𐋺𐋻𐋼𐋽𐋾𐋿𐌀𐌁𐌂𐌃𐌄𐌅𐌆𐌇𐌈𐌉𐌊𐌋𐌌𐌍𐌎𐌏𐌐𐌑𐌒𐌓𐌔𐌕𐌖𐌗𐌘𐌙𐌚𐌛𐌜𐌝𐌞𐌟𐌠𐌡𐌢𐌣𐌤𐌥𐌦𐌧𐌨𐌩𐌪𐌫𐌬𐌭𐌮𐌯𐌰𐌱𐌲𐌳𐌴𐌵𐌶𐌷𐌸𐌹𐌺𐌻𐌼𐌽𐌾𐌿𐍀𐍁𐍂𐍃𐍄𐍅𐍆𐍇𐍈𐍉𐍊𐍋𐍌𐍍𐍎𐍏𐍐𐍑𐍒𐍓𐍔𐍕𐍖𐍗𐍘𐍙𐍚𐍛𐍜𐍝𐍞𐍟𐍠𐍡𐍢𐍣𐍤𐍥𐍦𐍧𐍨𐍩𐍪𐍫𐍬𐍭𐍮𐍯𐍰𐍱𐍲𐍳𐍴𐍵𐍶𐍷𐍸𐍹𐍺𐍻𐍼𐍽𐍾𐍿𐎀𐎁𐎂𐎃𐎄𐎅𐎆𐎇𐎈𐎉𐎊𐎋𐎌𐎍𐎎𐎏𐎐𐎑𐎒𐎓𐎔𐎕𐎖𐎗𐎘𐎙𐎚𐎛𐎜𐎝𐎞𐎟𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔

Inscriptiones Behistani minores.

A.

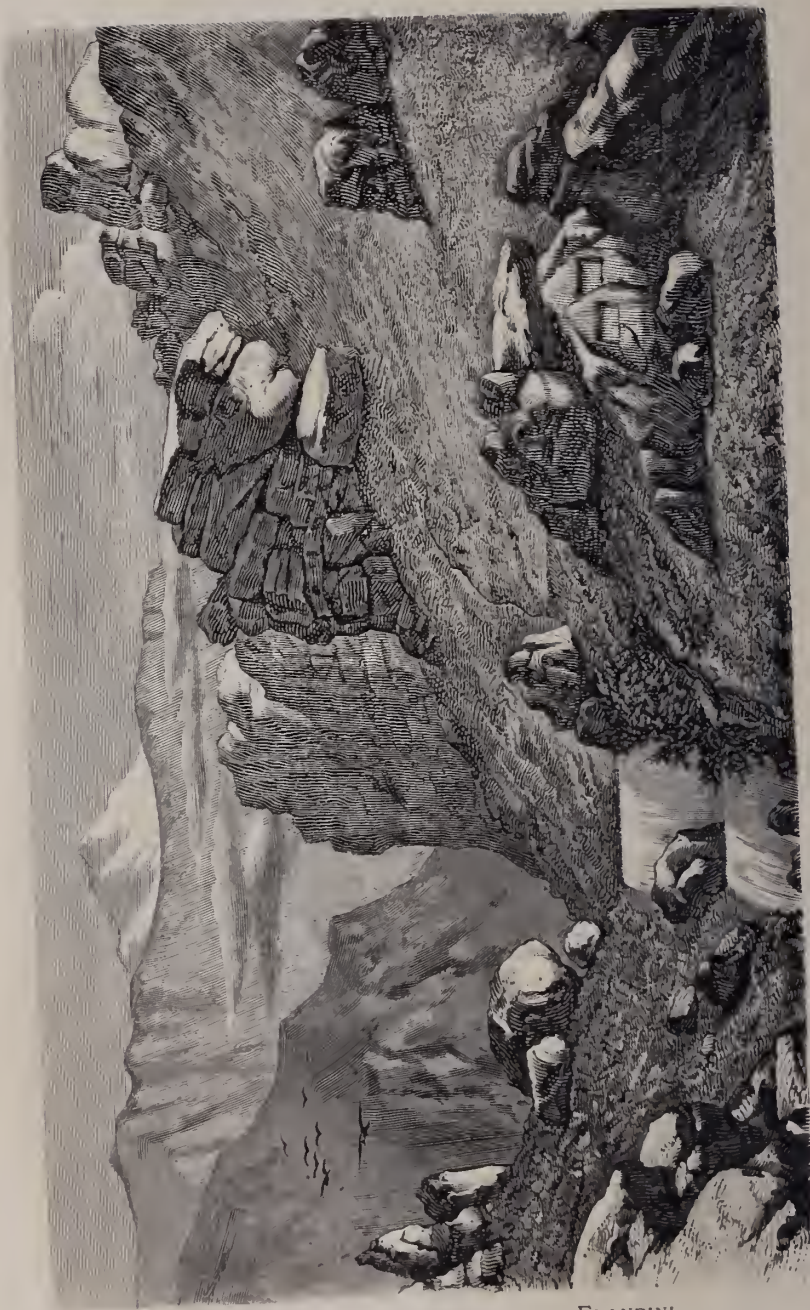
Super imagine Darii.

1. 𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾅𐾂𐾄𐾆𐾇𐾈𐾉𐾊𐾋𐾌𐾍𐾎

O.

[illegible][illegible]

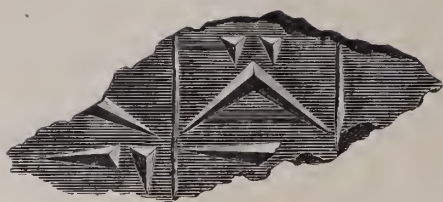

10. FAUCES ALVANDENSES AD F. FLANDINI.

11. SAXUM ALVANDENSE AD F. FLANDINI.

ARCHETYP.

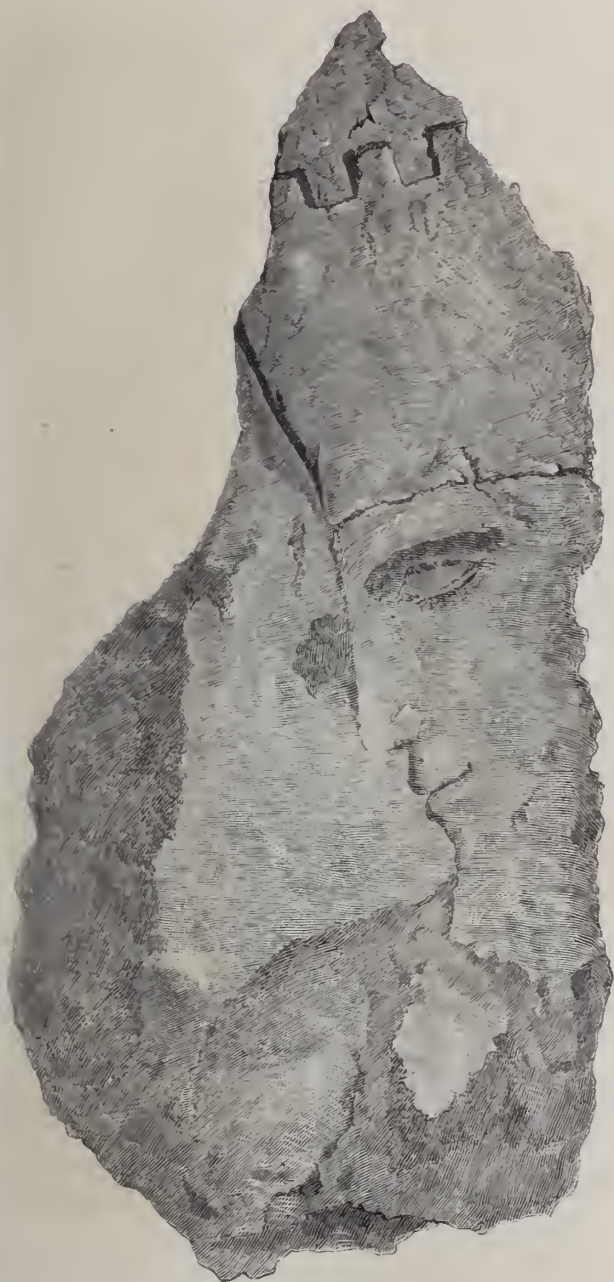
№ 1.

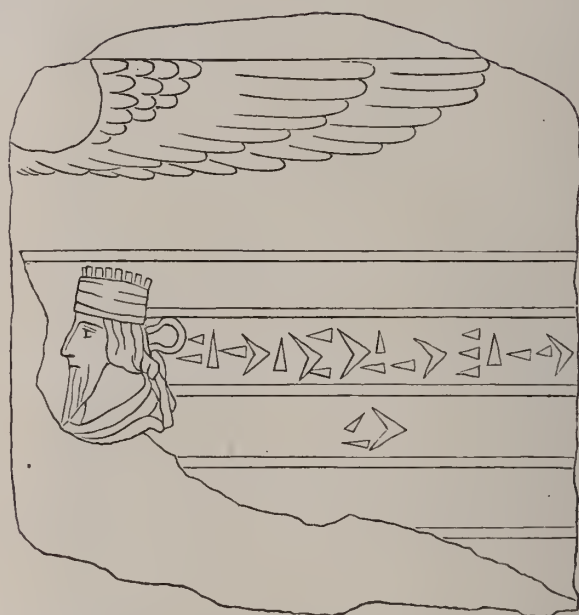
№ 2.

№ 3.

13. IMAGO SUEZENSIS AD ED. PANCOUCKII.

14. ALTERA IMAGO MONUMENTI SUEZENSIS AD ED. PENONI.

𠂇 𠂈 𠂉 𠂊 𠂋 𠂌 𠂍 𠂎 𠂏 𠂐 𠂑 𠂒 𠂓 𠂔 𠂕 𠂖 𠂗 𠂘 𠂙 𠂚 𠂛 𠂜 𠂝 𠂞 𠂟 𠂠 𠂡 𠂢 𠂣 𠂤 𠂥 𠂦 𠂧 𠂨 𠂩 𠂪 𠂫 𠂬 𠂭 𠂮 𠂯 𠂰 𠂱 𠂲 𠂳 𠂴 𠂵 𠂶 𠂷 𠂸 𠂹 𠂺 𠂻 𠂼 𠂽 𠂾 𠂿 𠃀 𠃁 𠃂 𠃃 𠃄 𠃅 𠃆 𠃇 𠃈 𠃉 𠃊 𠃋 𠃌 𠃍 𠃎 𠃏 𠃐 𠃑 𠃒 𠃓 𠃔 𠃕 𠃖 𠃗 𠃘 𠃙 𠃚 𠃛 𠃜 𠃝 𠃞 𠃟 𠃠 𠃡 𠃢 𠃣 𠃤 𠃥 𠃦 𠃧 𠃨 𠃩 𠃪 𠃫 𠃬 𠃭 𠃮 𠃯 𠃰 𠃱 𠃲 𠃳 𠃴 𠃵 𠃶 𠃷 𠃸 𠃹 𠃺 𠃻 𠃼 𠃽 𠃾 𠃿 𠄀 𠄁 𠄂 𠄃 𠄄 𠄅 𠄆 𠄇 𠄈 𠄉 𠄊 𠄋 𠄌 𠄍 𠄎 𠄏 𠄐 𠄑 𠄒 𠄓 𠄔 𠄕 𠄖 𠄗 𠄘 𠄙 𠄚 𠄛 𠄜 𠄝 𠄞 𠄟 𠄠 𠄡 𠄢 𠄣 𠄤 𠄥 𠄦 𠄧 𠄨 𠄩 𠄪 𠄫 𠄬 𠄭 𠄮 𠄯 𠄰 𠄱 𠄲 𠄳 𠄴 𠄵 𠄶 𠄷 𠄸 𠄹 𠄺 𠄻 𠄼 𠄽 𠄾 𠄿 𠅀 𠅁 𠅂 𠅃 𠅄 𠅅 𠅆 𠅇 𠅈 𠅉 𠅊 𠅋 𠅌 𠅍 𠅎 𠅏 𠅐 𠅑 𠅒 𠅓 𠅔 𠅕 𠅖 𠅗 𠅘 𠅙 𠅚 𠅛 𠅜 𠅝 𠅞 𠅟 𠅠 𠅡 𠅢 𠅣 𠅤 𠅥 𠅦 𠅧 𠅨 𠅩 𠅪 𠅫 𠅬 𠅭 𠅮 𠅯 𠅰 𠅱 𠅲 𠅳 𠅴 𠅵 𠅶 𠅷 𠅸 𠅹 𠅺 𠅻 𠅼 𠅽 𠅾 𠅿 𠆀 𠆁 𠆂 𠆃 𠆄 𠆅 𠆆 𠆇 𠆈 𠆉 𠆊 𠆋 𠆌 𠆍 𠆎 𠆏 𠆐 𠆑 𠆒 𠆓 𠆔 𠆕 𠆖 𠆗 𠆘 𠆙 𠆚 𠆛 𠆜 𠆝 𠆞 𠆟 𠆠 𠆡 𠆢 𠆣 𠆤 𠆥 𠆦 𠆧 𠆨 𠆩 𠆪 𠆫 𠆬 𠆭 𠆮 𠆯 𠆰 𠆱 𠆲 𠆳 𠆴 𠆵 𠆶 𠆷 𠆸 𠆹 𠆺 𠆻 𠆼 𠆽 𠆾 𠆿 𠇀 𠇁 𠇂 𠇃 𠇄 𠇅 𠇆 𠇇 𠇈 𠇉 𠇊 𠇋 𠇌 𠇍 𠇎 𠇏 𠇐 𠇑 𠇒 𠇓 𠇔 𠇕 𠇖 𠇗 𠇘 𠇙 𠇚 𠇛 𠇜 𠇝 𠇞 𠇟 𠇠 𠇡 𠇢 𠇣 𠇤 𠇥 𠇦 𠇧 𠇨 𠇩 𠇪 𠇫 𠇬 𠇭 𠇮 𠇯 𠇰 𠇱 𠇲 𠇳 𠇴 𠇵 𠇶 𠇷 𠇸 𠇹 𠇺 𠇻 𠇼 𠇽 𠇾 𠇿 𠈀 𠈁 𠈂 𠈃 𠈄 𠈅 𠈆 𠈇 𠈈 𠈉 𠈊 𠈋 𠈌 𠈍 𠈎 𠈏 𠈐 𠈑 𠈒 𠈓 𠈔 𠈕 𠈖 𠈗 𠈘 𠈙 𠈚 𠈛 𠈜 𠈝 𠈞 𠈟 𠈠 𠈡 𠈢 𠈣 𠈤 𠈥 𠈦 𠈧 𠈨 𠈩 𠈪 𠈫 𠈬 𠈭 𠈮 𠈯 𠈰 𠈱 𠈲 𠈳 𠈴 𠈵 𠈶 𠈷 𠈸 𠈹 𠈺 𠈻 𠈼 𠈽 𠈾 𠈿 𠉀 𠉁 𠉂 𠉃 𠉄 𠉅 𠉆 𠉇 𠉈 𠉉 𠉊 𠉋 𠉌 𠉍 𠉎 𠉏 𠉐 𠉑 𠉒 𠉓 𠉔 𠉕 𠉖 𠉗 𠉘 𠉙 𠉚 𠉛 𠉜 𠉝 𠉞 𠉟 𠉠 𠉡 𠉢 𠉣 𠉤 𠉥 𠉦 𠉧 𠉨 𠉩 𠉪 𠉫 𠉬 𠉭 𠉮 𠉯 𠉰 𠉱 𠉲 𠉳 𠉴 𠉵 𠉶 𠉷 𠉸 𠉹 𠉺 𠉻 𠉼 𠉽 𠉾 𠉿 𠊀 𠊁 𠊂 𠊃 𠊄 𠊅 𠊆 𠊇 𠊈 𠊉 𠊊 𠊋 𠊌 𠊍 𠊎 𠊏 𠊐 𠊑 𠊒 𠊓 𠊔 𠊕 𠊖 𠊗 𠊘 𠊙 𠊚 𠊛 𠊜 𠊝 𠊞 𠊟 𠊠 𠊡 𠊢 𠊣 𠊤 𠊥 𠊦 𠊧 𠊨 𠊩 𠊪 𠊫 𠊬 𠊭 𠊮 𠊯 𠊰 𠊱 𠊲 𠊳 𠊴 𠊵 𠊶 𠊷 𠊸 𠊹 𠊺 𠊻 𠊼 𠊽 𠊾 𠊿 𠋀 𠋁 𠋂 𠋃 𠋄 𠋅 𠋆 𠋇 𠋈 𠋉 𠋊 𠋋 𠋌 𠋍 𠋎 𠋏 𠋐 𠋑 𠋒 𠋓 𠋔 𠋕 𠋖 𠋗 𠋘 𠋙 𠋚 𠋛 𠋜 𠋝 𠋞 𠋟 𠋠 𠋡 𠋢 𠋣 𠋤 𠋥 𠋦 𠋧 𠋨 𠋩 𠋪 𠋫 𠋬 𠋭 𠋮 𠋯 𠋰 𠋱 𠋲 𠋳 𠋴 𠋵 𠋶 𠋷 𠋸 𠋹 𠋺 𠋻 𠋼 𠋽 𠋾 𠋿 𠌀 𠌁 𠌂 𠌃 𠌄 𠌅 𠌆 𠌇 𠌈 𠌉 𠌊 𠌋 𠌌 𠌍 𠌎 𠌏 𠌐 𠌑 𠌒 𠌓 𠌔 𠌕 𠌖 𠌗 𠌘 𠌙 𠌚 𠌛 𠌜 𠌝 𠌞 𠌟 𠌠 𠌡 𠌢 𠌣 𠌤 𠌥 𠌦 𠌧 𠌨 𠌩 𠌪 𠌫 𠌬 𠌭 𠌮 𠌯 𠌰 𠌱 𠌲 𠌳 𠌴 𠌵 𠌶 𠌷 𠌸 𠌹 𠌺 𠌻 𠌼 𠌽 𠌾 𠌿 𠍀 𠍁 𠍂 𠍃 𠍄 𠍅 𠍆 𠍇 𠍈 𠍉 𠍊 𠍋 𠍌 𠍍 𠍎 𠍏 𠍐 𠍑 𠍒 𠍓 𠍔 𠍕 𠍖 𠍗 𠍘 𠍙 𠍚 𠍛 𠍜 𠍝 𠍞 𠍟 𠍠 𠍡 𠍢 𠍣 𠍤 𠍥 𠍦 𠍧 𠍨 𠍩 𠍪 𠍫 𠍬 𠍭 𠍮 𠍯 𠍰 𠍱 𠍲 𠍳 𠍴 𠍵 𠍶 𠍷 𠍸 𠍹 𠍺 𠍻 𠍼 𠍽 𠍾 𠍿 𠎀 𠎁 𠎂 𠎃 𠎄 𠎅 𠎆 𠎇 𠎈 𠎉 𠎊 𠎋 𠎌 𠎍 𠎎 𠎏 𠎐 𠎑 𠎒 𠎓 𠎔 𠎕 𠎖 𠎗 𠎘 𠎙 𠎚 𠎛 𠎜 𠎝 𠎞 𠎟 𠎠 𠎡 𠎢 𠎣 𠎤 𠎥 𠎦 𠎧 𠎨 𠎩 𠎪 𠎫 𠎬 𠎭 𠎮 𠎯 𠎰 𠎱 𠎲 𠎳 𠎴 𠎵 𠎶 𠎷 𠎸

16. PERSEPOLIS PROSPECTUS

Contractior Persepolis ichnographiae descriptio, ad f. praecipus *Flandini*. A. Magnae scalae, e Xerxis). — B. Scalae caelato opere ornatae Xerxis atrii. — 2. Magna columnarum series (auctore *Texiera*: palatii Darii. — 3. Primum regale habitationi destinatum aedificium (auct. *Ferg.* et *G. Raul.*: palatium Darii). — 4. Secundum regale aedificium (auct. *Ferg.* et *G. Raul.*: aedificium inter meridiem et hibernum occidentem et *G. Raul.*: palatium Xerxis, *Texiera*: balnea, «les bains»). — 5. Parvum palatium (auct. *Ferg.* et *G. Raul.*: atrium dirutum, «salle détruite»; auct. *Ferg.* et *Raul.*: «aedificium centrale»). — 6. Palatium maius, «thrones»). — 7. Porticus tertia (*Ferg.* et *G. Raul.*: propylaea in orientem spectantia, «eastern propylaea»). — 8. Externo muro, aggerem praecingente (inscriptiones Darii II.). — 9. Receptaculum 4 metra profundum, saxo et saxis cyclopiis exstructi, «murs de soutènement en pierres irrégulières (cyclopiens)». — 10. — 11. — 12. — 13. — 14. — 15. — 16. — 17. — 18. — 19. — 20. — 21. — 22. — 23. — 24. — 25. Piscina, saxo in projecturae modum excisa, «bassin taillé dans le roc par assises de pierre».

22

14

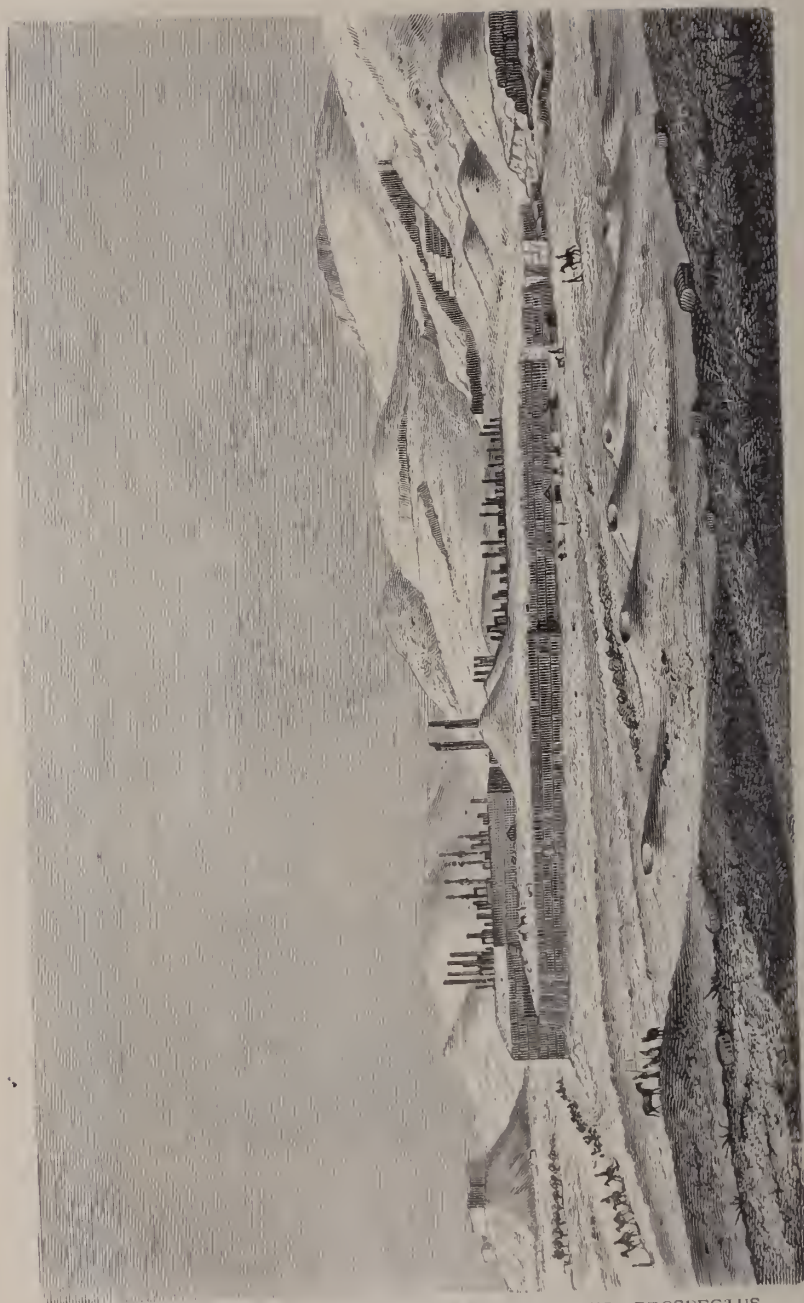
22

(3 D E F 5 G 4

APHIA, AD AUCTORIT. FLANDINI.

ad palatia ducentes (ad descriptiones *G. Rawlinsonii*, *Fergussonii* et *Texierii*). — 1. Prima porticus (propylaea
«ostyle», *Fergussonii* et *G. Rawlinsonii*: «hall of Xerxes», Xerxis super aquae ductibus aula). — C-D. Scalae
«naecum», «le harem»). — E-F. Scalae palatii Xerxis. — G. Scalae palatii Artaxerxis Ochi (auct. *G. Rawl.*) —
«south-west edifice»; auct. *G. Rawl.*: palatium Artaxerxis Ochi). — 5. Tertium regale aedificium (auct. *Ferg.*
«north-east edifice» et meridiem spectans aedificium, «south-east edifice»). — 7. Porticus secunda (auct.
et *Ferg.* et *G. Rawl.*: atrium centum columnarum, «hall of 100 columns»; *Tex.*: atrium thronorum, «salle des
num regum sepulchrum». — 11. Secundum regum sepulchrum. — 14. Inscriptiones super
«réservoir, taillé dans le rocher de 4 mètres de profondeur». — 16. Muri, Persepolitani dorsum statuminantes,
«subterraneorum, summis lapidum ordinibus constructorum, exitus, «sorties des aqueducs souterrains construits
lie au dessus du sol.» — 27. Lapidinae antiquae. — 29. Tumuli terrei.

[CETERA, quae hic desiderantur, v. in PERSEPOLIS ICHNOGRAPHIA AD EXORDIUM LIBRI.]

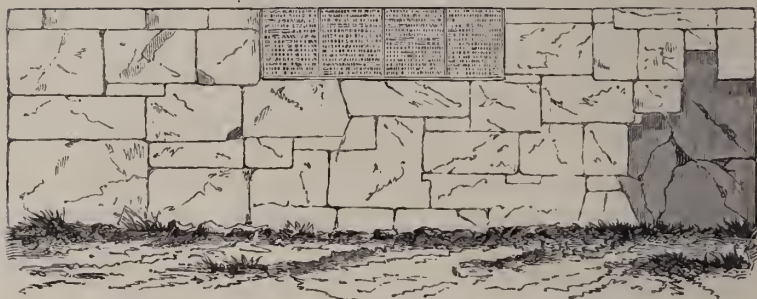
17. MURI, PERSEPOLIS PALATIA PRAECINGENTIS, PROSPECTUS

18. PALATIUM DARIJ II. (N 3), UBI SUNT POSTES, INSCRIPTIONE BORNATI.

Inscriptiones Persepolitanae.

19. PARS MURI, PERSEPOLIS PALATIA PRAECINGENTIS, UBI SUNT
INSCRIPTIONES PARII H. H ET I.

H.

Super muro, Persepolis palatia praecingente.

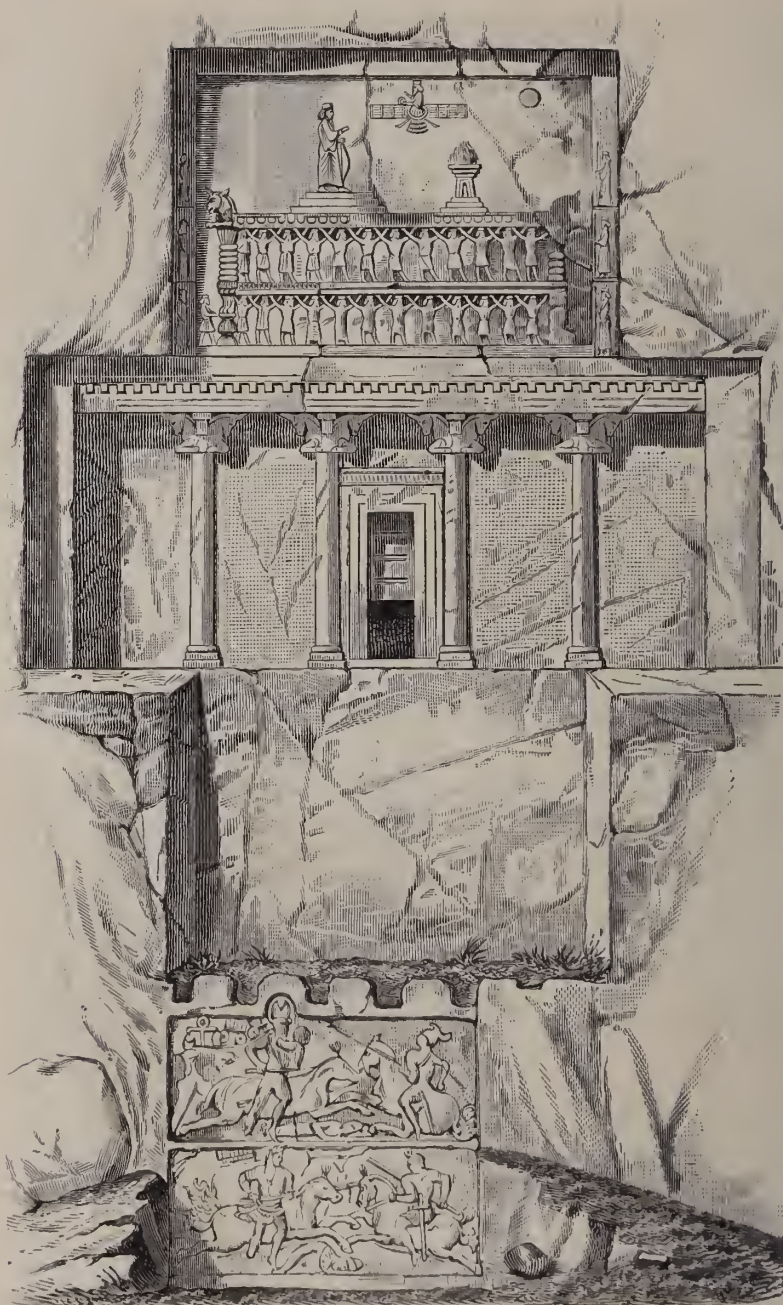
1. 𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽈𐽉𐽊𐽌

21. SEPULCHRA NAQSI-RUSTAMI (S)

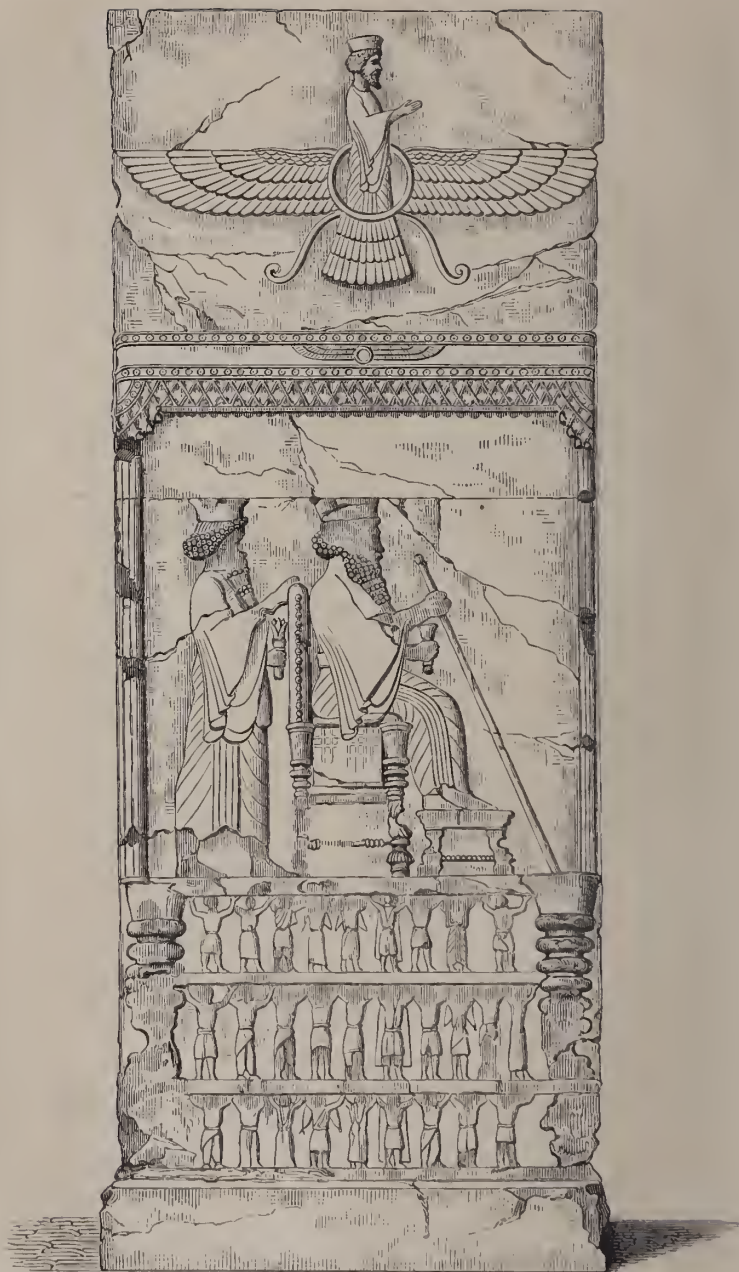
UM A SINISTRA EST DARI HYSTASPI).

22. SEPULCHRUM DARIÏ HYSTASPI.

23. AEDIFICII CENTRALIS (N 7) PROSPECTUS, UBI THRONI EFFIGIES REPERTUR.

24. JIRONUS AEDIFICII CENTRALIS.

25. PALATIUM MAGNUM (N 8), UBI CETERI TRES THRONI REPERIUNTUR.

26. THRONUS MERIDIONALIS PALATII MAGNI.

27. ALTER THRONUS MERIDIONALIS PALATII MAGNI.

ARCHETYP.

28. THRONUS SEPTENTRIONALIS PALATII MAGNI.

29. ALTERA PALATII MAGNI FACIES, EASDEM THRON. EFFIGIES CONTINENS.

Inscriptiones Naqsi-Rustami.

NR a).

[illegible][illegible]

3. $\{Y_1, \overline{Y_1}, Y_2, \overline{Y_2}\} \subset \{Y_1, \overline{Y_1}, Y_2, \overline{Y_2}, Y_3, \overline{Y_3}\} \subset \{Y_1, \overline{Y_1}, Y_2, \overline{Y_2}, Y_3, \overline{Y_3}, Y_4, \overline{Y_4}\}$
 $\{Y_1, \overline{Y_1}, Y_2, \overline{Y_2}\} \subset \{Y_1, \overline{Y_1}, Y_2, \overline{Y_2}, Y_3, \overline{Y_3}, Y_4, \overline{Y_4}\} \subset \{Y_1, \overline{Y_1}, Y_2, \overline{Y_2}, Y_3, \overline{Y_3}, Y_4, \overline{Y_4}, Y_5, \overline{Y_5}\}$

NR d).

[illegible]

NR. c).

$$\bar{y}_1 \cdot | < -> y_1 y_2 \vee y_1 y_2 \bar{y}_2 \rightarrow \bar{y}_1 \cdot | < -> \bar{y}_1 y_2 \vee$$

III.

INSCRIPTIONES XERNIS.

30. PERSEPOLIS PROSPECTUS ICHNOG

Annotatio. I. Literae majusculae et lineares, quae in Niebuhrii prospectu occurrunt, sequentibus operi ichnographiarum literis et numeris respondent: *Nieb.* A, E — *Ichnogr. et ind.* 1; a — 25; b — B; R, C, D, E — 2; G — 3; Persepolitano palatiorum ichnographiarum et indicum, operis nostri *ibid.* pp. V–VI exhibitorum, literis sequentibus ichnogr. palatii N 8. (De relativo aliquot literarum Persepolis geometricarum Niebuhrii ichnographiae valore, quae hic deside

3 ORIENTE, SECUNDUM NIEBUHRUM.

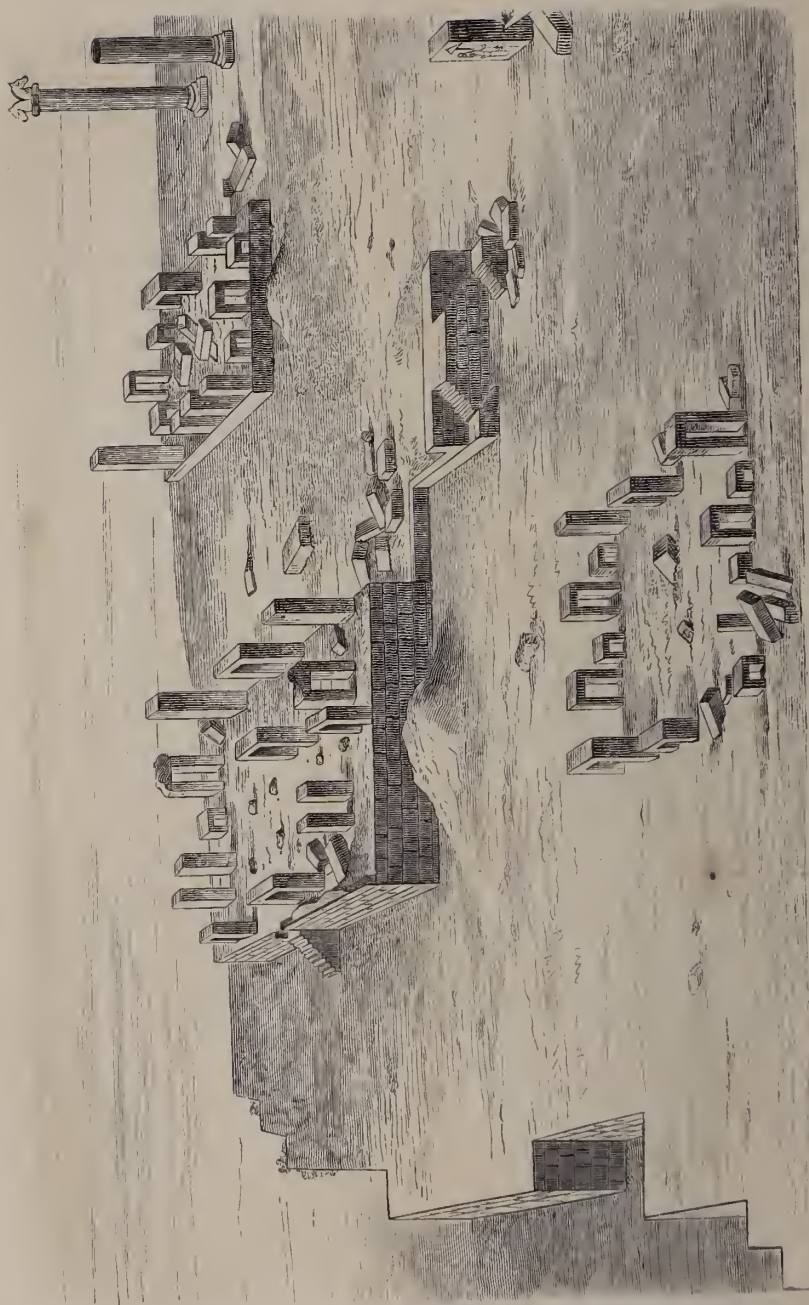
alis Persepolitanae geometricae tabulae nec non hujus comparativi indicis, pp. III-IV geographicarum tabularum et
 N-N-E-F; M-7; K-6; L-S; O-9. — II. Ceterae Niebuhrii prospectus literae lineares generalium
 Nieb. K-L; Nieb. p, o, g-g, d, k in ichnogr. palatii N 2; Nieb. aa-e, bb-g, cc-a-b, w-e, x-h, y-d, z-f in
 nostrae Persepolis ichnographiae indice comparativo p. IV).

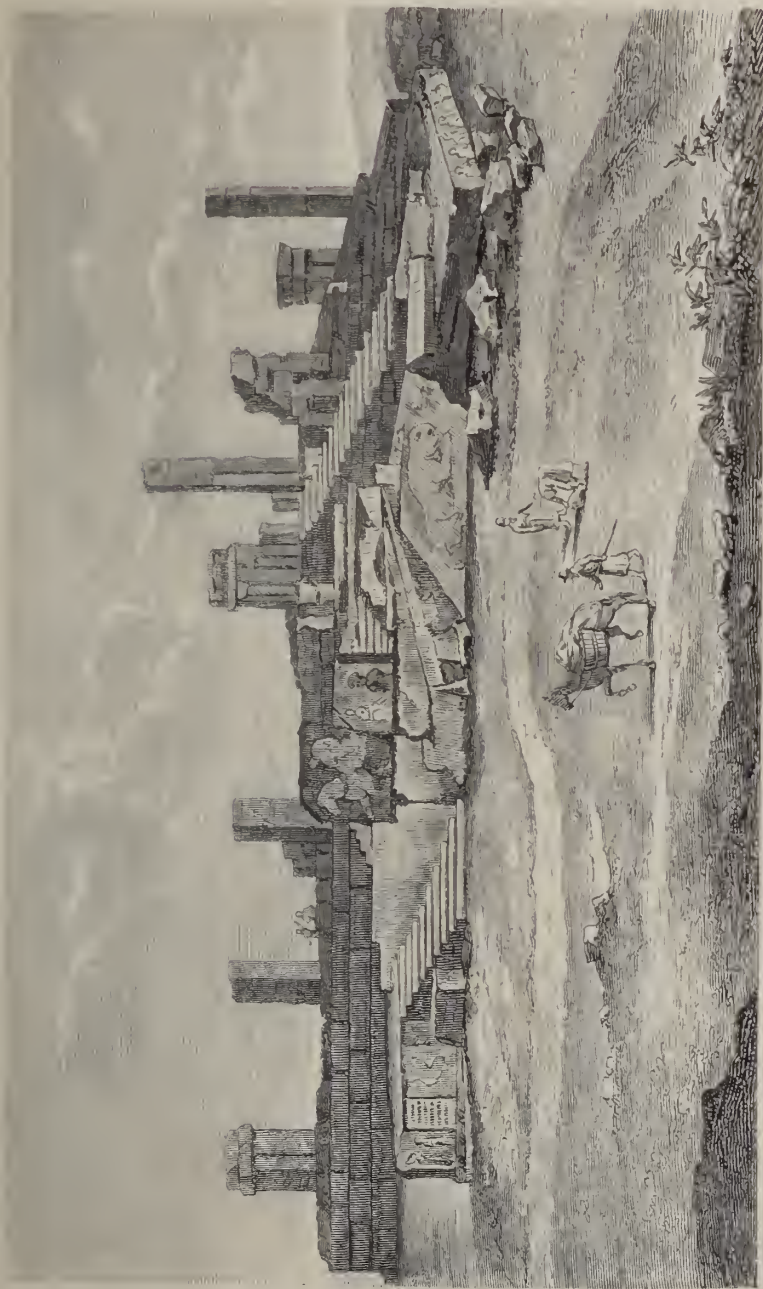
31. PORTICUS XERXIS INTER SEPTEMTRIONES ET OCCASUM SOLIS
SPECTANS (INSCRIPTIO D).

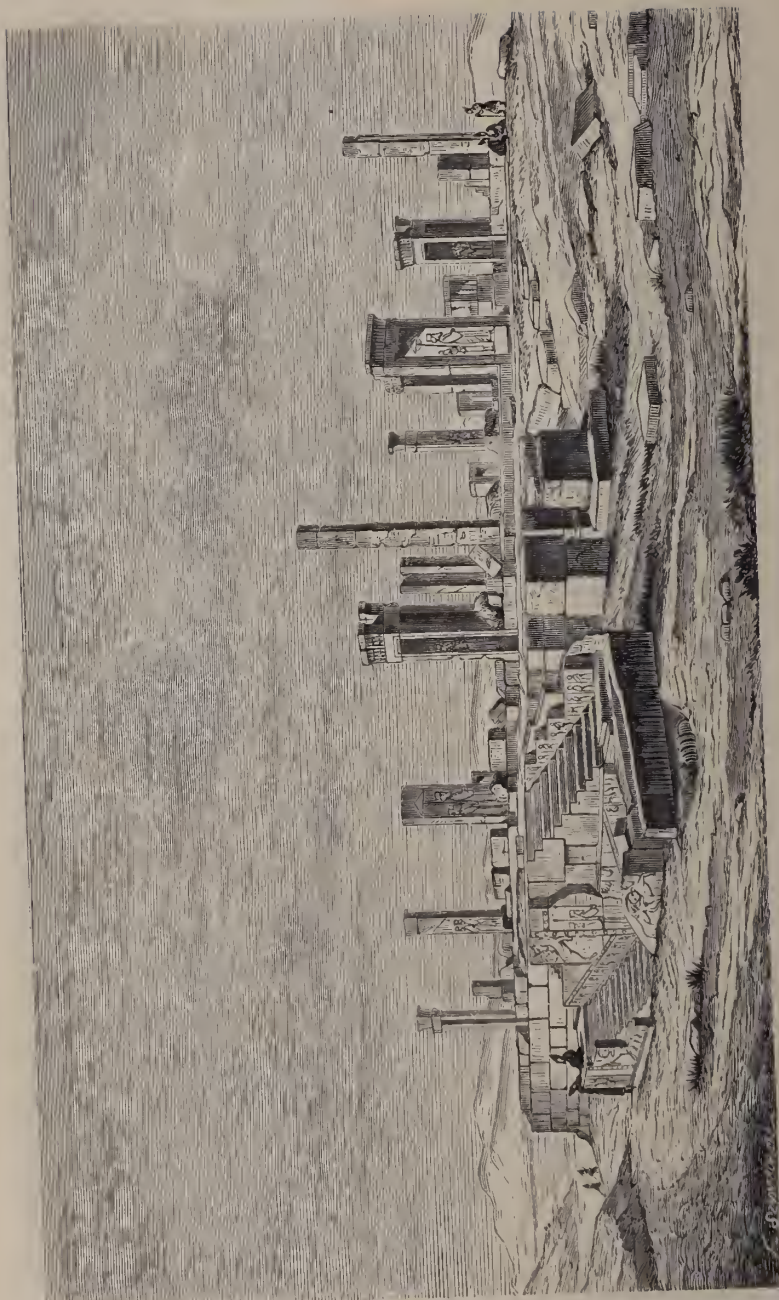
32. PORTICUS XERXIS INTER SEPTEMTRIONES ET ORIENTEM SOLEM
SPECTANS (INSCRIPTIO D).

33. RUINARUM PERSEPOLITANARUM PARS INTER MERIDIEM ET ORTUM
SOLIS SPECTANS, AUCT. CHARDINIO.

34. PALATIUM XERXIS (N 5). AUCTORE CORN. DE BRUNIO.

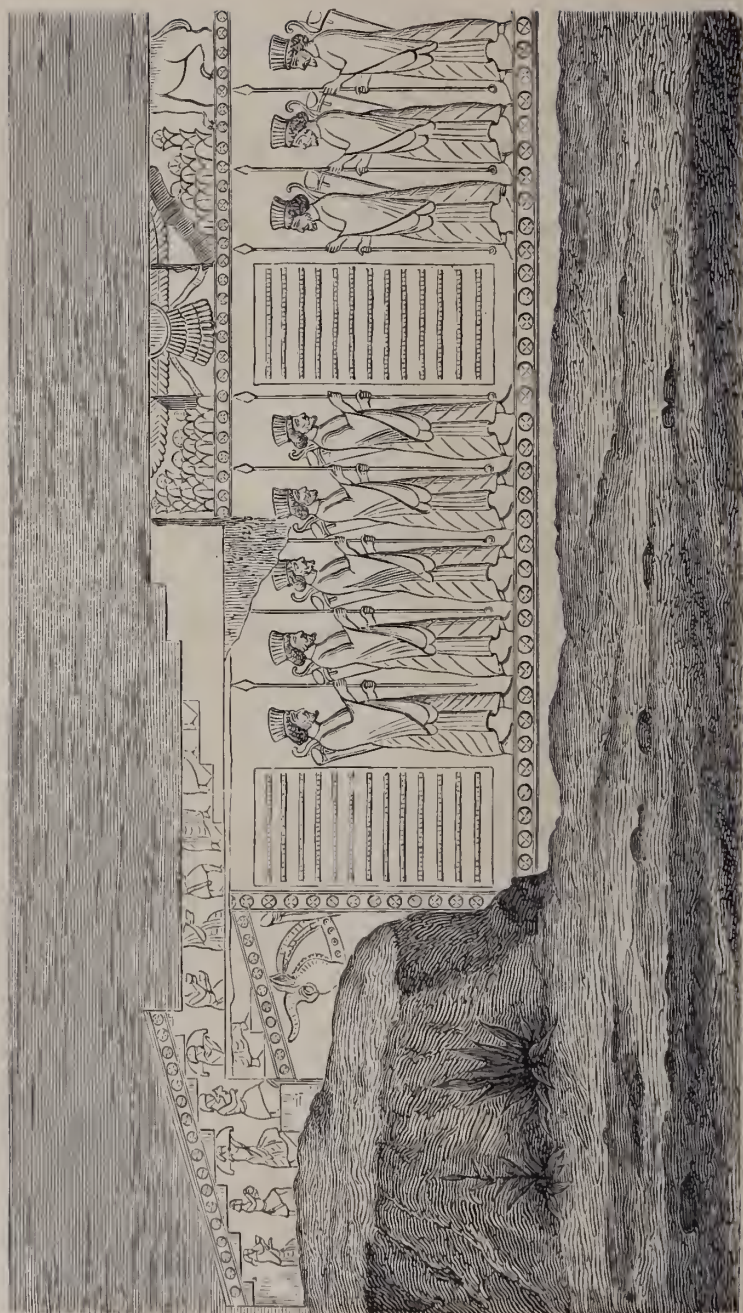

35. OCCIDENTALIS FACIES PALATII XERXIS (N 5), UBI EST INSCRIPTIO G.

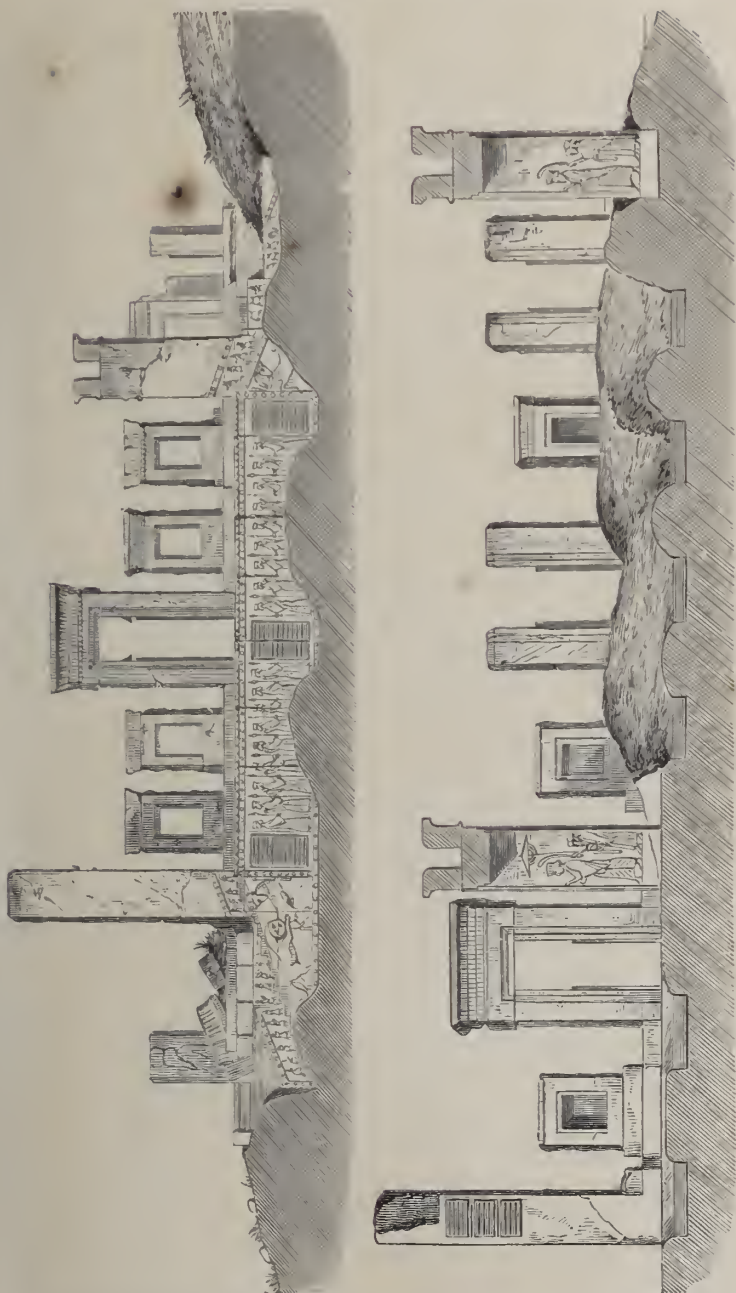

36. PARIES IN MEDIO SCALAR. PALATII (N 5), UBI EST INSCRIPTIO Ea).

ARCHETYP.

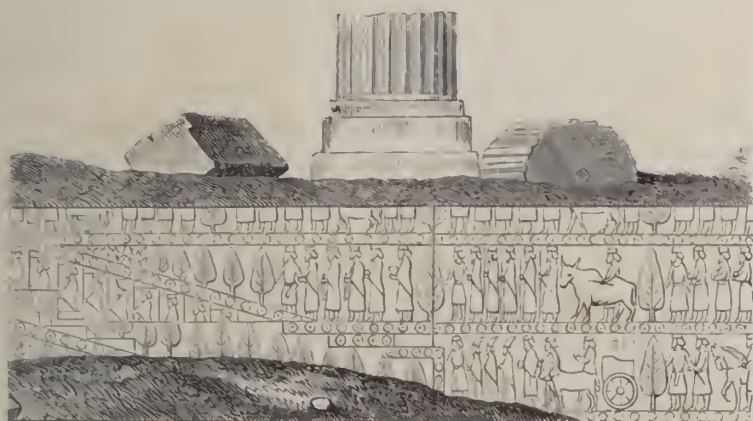
37. SCALAE OCCIDENTALES PALATII XERXIS (N 5), INSCR. Eb) ORNATAE.

38. SCALAE MERIDIONALES ET 39. PILA PALATHI DARIÏ H. (N 3).
XERXIS Ca) ET Cb) INSCRIPTIONIBUS INSTRUCTAE.

40. PALATIUM XERXIS (N 2) CUM SCALIS, UBI EST INSCRIPTIO A.

MEDIA PARS

A.

In scalis palatii Xerxis; pp. 92, 98, 103.

1. 𐎶𐎠𐎶𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧

44. SAXUM ALVANDENSE AD FIDEM TEXIERII.

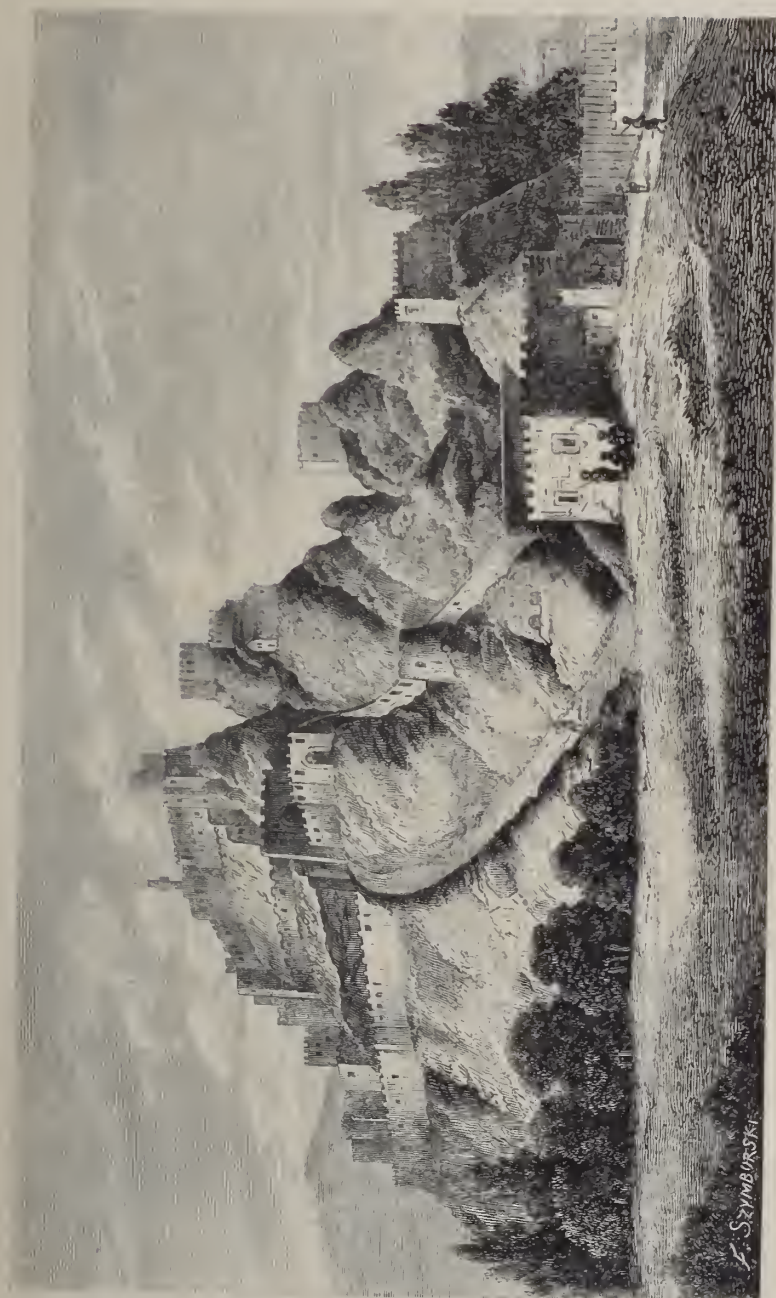
Inscriptio Alvandensis.

F.

1. 𐎠𐎡𐎢𐎣 𐎠 𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧 𐎠 𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻

45. URBS YANUM. — PORTA-CAPU, AD F. JEXIERII.

46. URBS VANUM. — JSKÉLÉ-KAPU, AD F. JEXIERII.

47. URBS VANUM. — SEMIRAMIDIS CASTELLUM, AD F. BORÉ.

48. VASUM COMITIS CAYLUS, AD F. NEWTONII.

Super vaso Comitis Caylus.

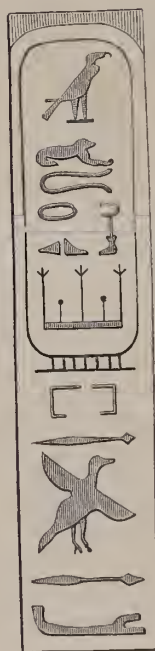
Q a).

«Π Ζ Ι Γ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω

IV.

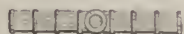
INSCRIPTIO ARTAXERXIS I.

49. INSCRIPTIONES SUPER VASO ARTAXERXIS].

IV.

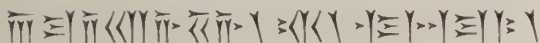
INSCRIPTIO ARTAXERXIS I.

Inscriptio Veneta.

Q.

Super vaso.

V.

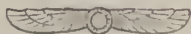
INSCRIPTIO DARIÏ II.

50. PALATIUM DARIÏ H. (N 3). AUCTORE DE BRUINIO.

V.

INSCRIPTIO DARIÏ II.

Inscriptio Persepolitana.

L.

Super fenestrarum postibus in palatio Darii H.

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$

VI.

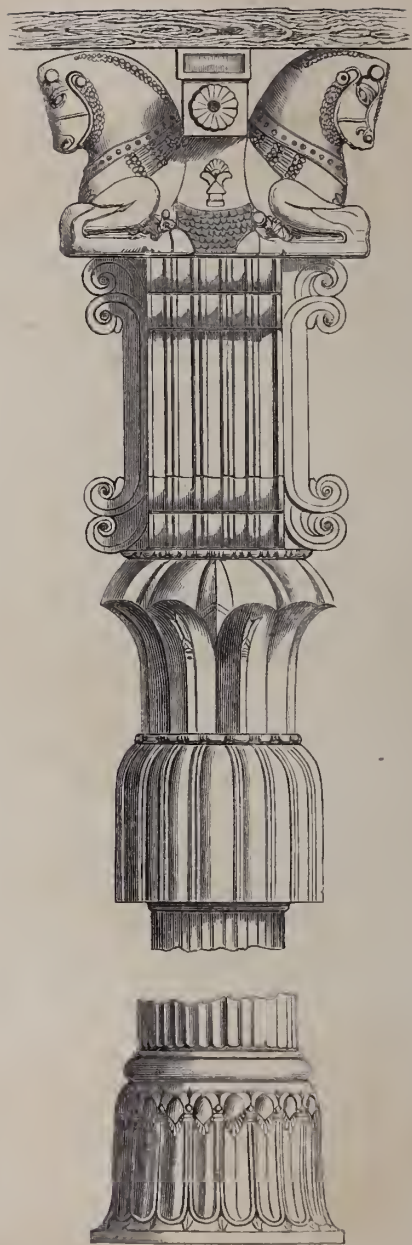
INSCRIPTIONES ARTAXERXIS MNEMONIS.

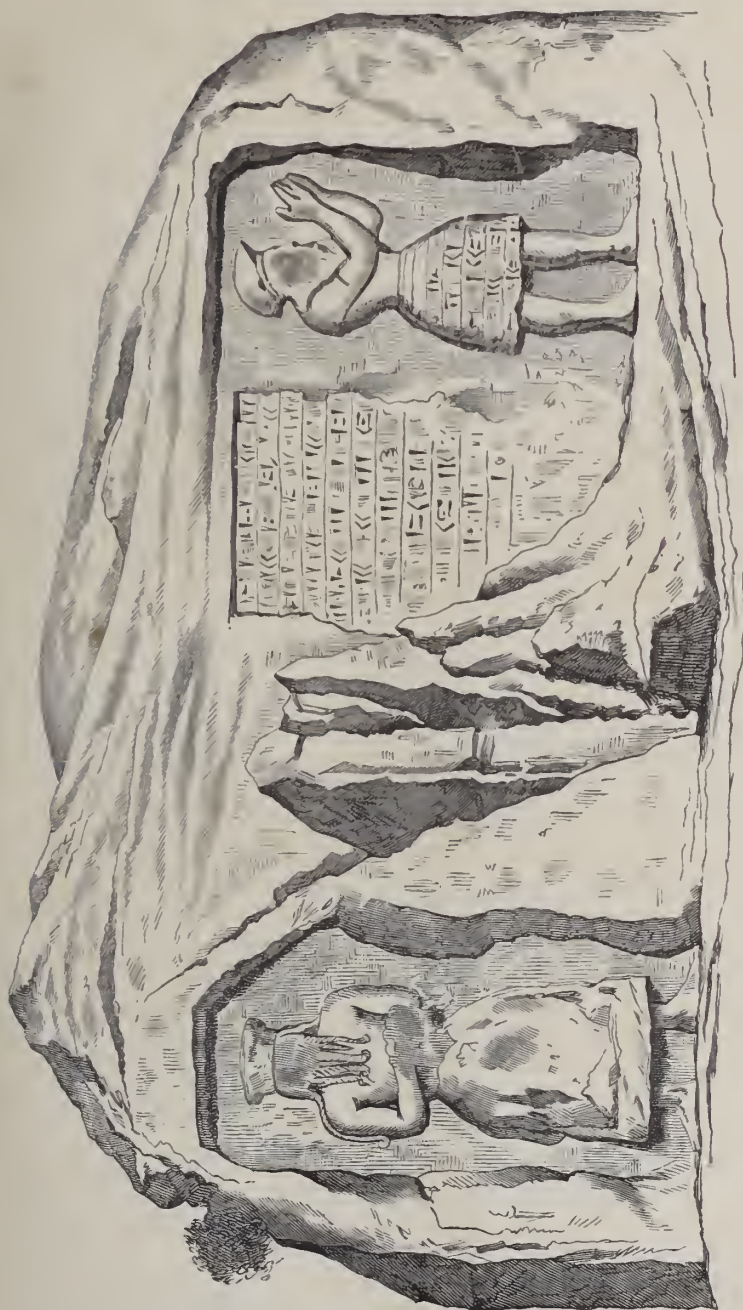
51. SUSÆ. — SEPULCRUM PROPHETÆ DANIELIS.

52. SUSA.—SAXUM NIGRUM, AUCTORE MONTEITH AD F. LOFTUSII.

53. CAPITULUM ET BASIS COLUMNAE SUSIANAE, AUCTORE LOFTUSIO.

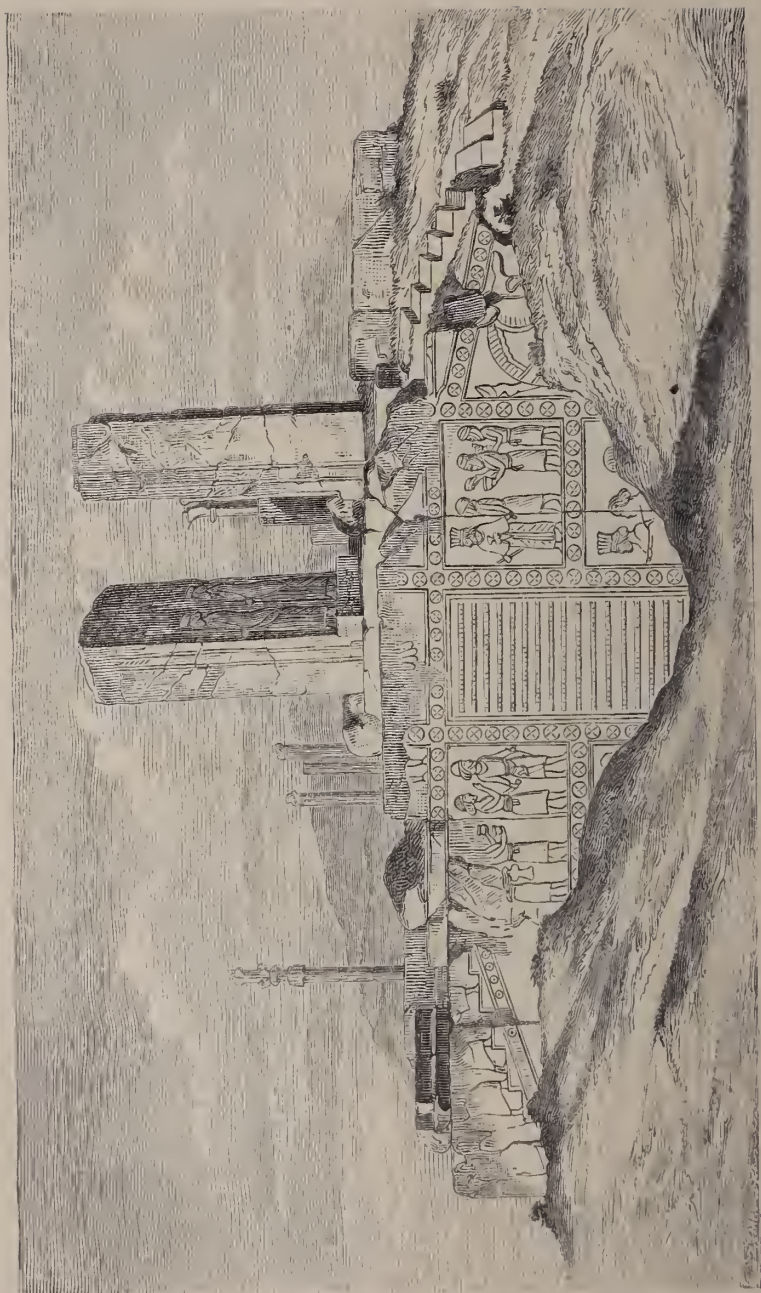

54. SAXUM SHUSTERI C. RELIQUIIS INSCRIPTIONUM, AD F. BODE.

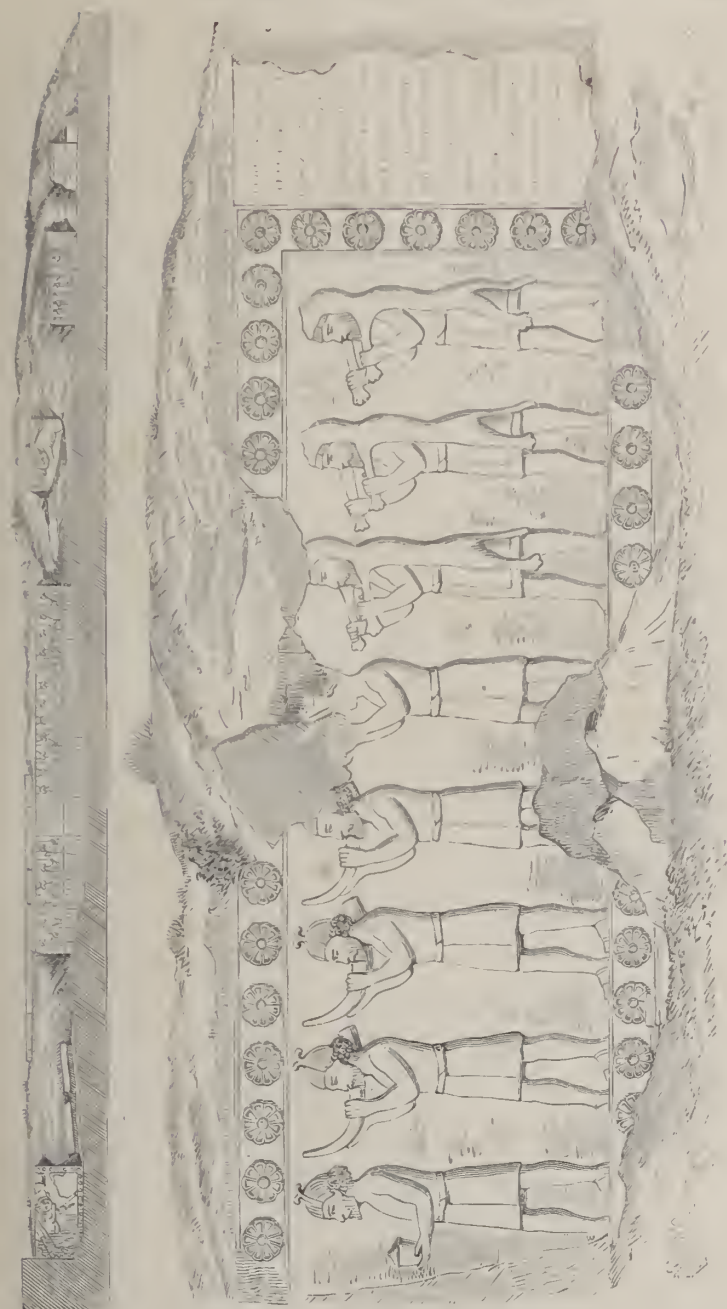

VII.

INSCRIPTIO ARTAXERXIS OCHI.

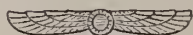
55. SCALAE PALATII DARI II. (N 3) CUM INSCRIPTIONE PERSEPOL.
ARTAXERXIS DCHI (P).

56. PROSPECTUS ET 57. CAELATURA PALATII ARTAXERXIS PCHI (N 4),
 CUM EADEM INSCRIPTIONE (P).

ARCHETYP.

INSCRIPTIO ARTAXERXIS OCHI.

P.

[illegible][illegible]

VIII.

INSCRIPTIO ARSACIS.

VIII.

INSCRIPTIO ARSACIS.

In sigillo Grotefendi.

58. SIGILLUM ARSACIS.

[illegible]

INTERPRETATIO

ET

COMMENTARIIL.

INSCRIPTIO CYRI.

M.

Inscriptio Murghabi.

Ego sum Cyrus rex, Achaemenides ¹.

¹ Breviuseulam hanc inscriptionem Cyri sepulchralis monumenti nonnulli doctorum virorum putant esse, quum haud tam longe a conservato hucusque Murghâbi aedificio, quod ab Arriano descriptum (VI, 29), aliqua ex parte, in mentem vocat, marmoreo saxo oblongo, cum Cyri imagine, incisa conspicitur. Quum tamen multis etiam in aliis, Murghâbi vicinis, locis inveniatur, dubitare licet an haec eadem Cyri sepulchrali monumento incisa fuisset, praesertim quum sepulchralis Cyri inscriptio in Arriano loco citato et Strabone (XV, 3) Graece, Aristobulo auctore, conversa occurrat, quam hic liceat lectorum commodo apponam:

Ὁ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρος εἰμὶ ὁ Καμβύσου, ὁ τὴν ἀρχὴν Πέρσαις καταστήσας καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύσας. Μὴ οὖν φθονήσης μοι τοῦ μνήματος.

Citatur etiam alia Cyri sepulchralis inscriptio apud eundem Strabonem (ibid.), quam Onesicritus tradit eodem quidem sensu Graece et Persice, sed Graece literis Persicis, versuque, ut patet, hexametro exarata fuisse, qui sequentibus continetur:

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλῆων

Utcunque sit, in quatuor Persicae inscriptionis verbis unicae sunt palaeo-Persicorum e Cyri temporibus scriptorum documentorum, quas seculorum lapsus nobis conservaverit, reliquiae, neque antiquissimae inscriptionis genuitas nunc alicui dubio est subjecta. (Vide Spieg. die altpers. Keilinschriften, pp. 71—72, 75, 145).

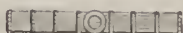
Non supervacaneum forsitan fuerit etiam Cyri de reducendis in patriam Judaeis exsulibus edictum, quem Esdras (I, 2—6) Hebraice expressum nobis tradit, his subjungere:

כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והואפקד עלי לבנות־לו בית בירושלם אשר ביהודה: מרבכם מכל־עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את־בית יהוה אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם. וכל־הנשאר מכל־המקמות אשר־הוא גר־שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עִס־הנרבה לבית האלהים אשר בירושלם:

II.

INSCRIPTIONES DARIi HYSTASPI.

Inscriptiones Behistani.

Tabula I.

1. Ego *sum* Darius, rex magnus, rex regum, rex provinciarum, Hystaspi filius, Arsamae nepos, Achaemenides.

2. Edicit Darius rex: Mihi pater *est* Hystaspes, Hystaspi pater Arsamas, Arsamae pater Ariaramnes, Ariaramnis pater Teispis ¹, Teispis pater Achaemenes.

¹ Vocem *Ćaispis* in archetypo adieci, quum evidentissime, ut bene notavit Spiegelius, sculptoris lapsu est ommissa. Conf. inscriptionem ejusdem Darii A, ubi in eodem verborum contextu vox nominativum *Ćaispis* denotans non est ommissa. Quum Herodotea lectio *Τείσπερος* (VII, 1) in duobus codicibus, cum Valla, *Τίσπερος* sonet (vide annot. ad locum citatum clariss. J. C. F. Baehrii, 1859), etiam enunciationem vocem: *Ćispis pitâ Ćispâis*, hic et in inscriptione A, non omnino puto aspernandam.

3. Edicit Darius rex: Ideo nos Achaemenidae vocamur. Inde-ex-aevo *regno* probati sumus¹, inde ex aevo quae nostra stirps *est* reges erant [i. e. inde ex aevo regia majestas nostram decorabat stirpem, e nostra scil. stirpe oriebantur reges].

4. Edicit Darius rex: Octo *sunt* meae stirpis qui antea reges fuerunt [qui regalem nostram, inde ab Achaemene, constituebant gentem], ego *sum* nonus: novem, duplici descensu, nos reges sumus².

5. Edicit Darius rex: Voluntate Auramaşdae³ ego rex sum: Auramaşdas regnum mihi detulit.

¹ Von Alters her sind wir erprobt, Spieg. Quum âmâta Şendice certam significationem τοῦ in aliqua re expertus, sciens, ut a Spiegelio est notatum, tuetur, hanc clarissimi viri interpretationem, in versione mea, absque ullo scrupulo sum amplexus, utraque, Assyrica et sic dicta Scythica, nil ad vocis ἔτοπον hucusque afferente.

² Vide annotationem ad calcem tabulae I-mae.

³ Vasnâ Auramaşdahâ. Rawl.: gratia Oromazdis; Benf.: Durch die Gnade des Auramazdâ; Opp.: Par la puissance d'Ormazd; Spieg.: Durch die Macht Auramazdas. Quum r. vaś in Sanscrito et Şendico sermone desiderare, velle, substantivumque vaśa desiderium et potestatem significat (in Şendico adeo ὁμόζωνος fere instrumentalis vaśnâ, desiderio, ad desiderium obvenit), tres significationes, nempe voluntatis, gratiae (beneficii) et potestatis, quae tam bene summo numini, quale Airyorum est Auramaşdas, quadrant, vocabulo inhaerere puto, harumque, prout quae passim orationis contextu prominebat, inscriptiones nostras vertendo, expressi, in Assyrica quarum versione Persicis vocibus vasnâ Auramasdahâ Assyricae

6. Edicit Darius rex: Hae *sunt* provinciae, quae mihi obvenerunt; voluntate Auramašdae ego-eorum rex factus sum: Persia, Susiana, Babylonia, Assyria Arabia, Aegyptus, qui maris *incolae sunt*¹, Sparda², Ionia, Media, Armenia, Cappadocia, Parthia, Drangiana, Aria, Chorasmia, Bactriana,

אן צללי שארמורדא (Hebraicis has Julio Opperto transcribente literis, quasque voces, ad radiceis Semitici צלל significationem, doctiss. vir locutione in umbra Auramazdae. i. e. protegente, favente Aur., reddit), optime respondere videntur, ita ut palaeo-Persicam vocem vasnâ, hic et alibi, substantivi vim tenere persuasus sim, praepositionemque Armenicam vaçn, wegen, a Windischmanno notatam, e nostro instrumentalī fluxisse, quem praepositionis durch, ut conjectatur Spiegelius (Die altpers. Keilinschr. p. 212) in palaeo-Persico sermone partes assumere, quamvis sensum dictionis minime id immutet neque omnino negari possit, difficile, mea quidem sententia, esset admittendum.

¹ Tyâi darayahyâ. Provinciam hanc, auctore Spiegelio, insulae, probabiliter, maris Mediterranei constituunt. Conf. I, 2.

² Šparda, indicante clariss. Spiegelio, nomen, probabiliter, ejusdem, hucusque incertae, regionis, de qua Obad. 20. mentio est facta. Quum Lydiae incolae, teste Herodoto (I, 7) etiam Sardii appellabantur, haud tam magnam puto difficultatem esse regionem hanc pro Lydia cum de Sacyo, Lassenio aliisque, ad quorum opinionem nuper Kernius et Justius accesserunt, accipere, postquam in voce nisi labialium, si admittas pro Svarda esse expressam, sentitur permutatio. Quod ad biblicum ספרד, Judaeorum traditio Bosporum Cimmerinum sub nomine hoc intelligit et adeo demortuus Karaita G. Firkowicz mihi illud Panticapaeum hodiernumque Kertch, ad continuam inter Karaitas traditionem, esse demonstrabat. Alia Judaica traditio urbem Hiberiae fuisse statuit (v. F. Justi Beiträge zur alten Geographie Persiens, 1, 17).

Sogdiana, Gandari, Sacae, Sattagydae, Arachosia, Macae ¹; omnino regiones viginti tres.

7. Hae *sunt* regiones, quae mihi obvenerunt: voluntate Auramaſdae *iſtae regiones* mihi subjectae factae sunt, mihi tributum afferebant, quodque illis a-me imperabatur, noctu-ve, de-die-ve, *omne* istud *ab eis* perficiebatur.

8. Edicit Darius rex: In his regionibus mortalis qui accedens ² fuit [qui imperiis meis penitus se accomodabat], hunc bona-tutela tutabar; qui *vero* invidiosus fuit, hunc bene-expetendo expectebam ³ [hunc de animo in me hostili debitas

¹ Maka. Unum, quod pro certo aestimare ausim, est populum hunc Asiae, non Africae fuisse, quum seriem Asiaticorum populorum in hac enumeratione concludit. Teste Stephano Bysantino: Μάκαι "εθνος μεταξύ Καρμανίας καὶ Ἀραβίας (Ἐθν. sub voce Μάκαι); Ptol. (VI, 7): Ἰχθυοφάγων κόλποι, ἐπὶ πολλοὺς διήκοντες, ὧν ἐντός εἰσιν οἱ Μάκαι. Lassenus et Rawlinsonius Darii Makas in hodierno Mekran collocant. Conf. F. Justi Beiträge zur alten Geographie Persiens, 2, 11.

² Lego cum Opperto et Kernio âgantâ, sensus quippe vocis, qui per se clarus est, facilius, si formam pro nomine agentis, ut jam Spiegelius docuit (die altpers. Keilschr., p. 180) accipias, explicari videtur. Kernius locum nostrum reddit sequentibus: Innerhalb dieser Länder wer sich zu mir wandte (oder: sich an mich anschloss) den habe ich wohl aufgenommen; wer arg war, den habe ich strenge verfolgt (p. 227).

³ Formas hubartam et hufrastam pro accusativis gen. n. praedicata abaram et aparſam determinantibus accepi, quod etiam Scythica versione comprobari apparet. Sic eas accepisse videtur et Spiegelius, qui vertit: welcher Mann folgsam war, den habe ich wohl beschützt, wer feindlich war, den habe ich schwer bestraft. Nil tamen obstat etiam

reddere rationes cogebam, animadvertēbam in hunc]: voluntate Auramaşdae provinciae qua mea lege contentae erant ¹ [meae legi obediundo debebant, non alius cujusquam, sed unice meis

hic accusativos gen. m. cum Rawlinsonio admittere, qui phrasin sequentibus reddit: inter has provincias, homo qui pius? erat, eum bene folum fovī; qui irreligiosus erat, eum bene punitum punivi [omnino perditum delevi]. (Within these countries whoever was of true faith, him have I cherished and protected; whoever was a heretic, him I have rooted out entirely). Oppertus: Dans ces pays, l'homme qui était étranger (?) je l'ai supporté s'il était bien à supporter; (l'homme) qui était ennemi, je l'ai bien jugé s'il était à juger.

¹ Imâ dahyâva tyanâ manâ dâtâ apriyâyan. Quum etymologia ultimae $\varphi\rho\acute{\alpha}\tau\epsilon\omega\varsigma$ vocis non est adhuc bene stabilita, praecedentium liceat interpretum versiones hic apponere. Rawl.: hae provinciae igitur? mihi datae, gavisae sunt (these countries, therefore, being given to me, have rejoiced); Benf.: liebten diese Länder meine Gesetze; Opp.: ces provinces étaient assujetties à ma loi, et posterius: mea lege tenebantur; Spieg.: wurden diese Länder nach diesem meinem Gesetze bewahrt (?). In Scythica versione locus est mancus, sed vox Persicae apriyâyan respondens a Norrisio per cherished redditur, per Oppertum: elle (sc. la loi) fut aimée. Ad Assyricam versionem, vox, eodem doctiss. Opperto legente, Hebraice transcribitur נִשְׁעַן , quod Latine clariss. vir per: leges meas in provinciis stabilivi, Gallice per: j'ai fait exécuter mes lois dans ces pays, reddit. Quod ad me, primario, quem Scythica dat vocis sensum, adhaerendum putavi, literamque p in ea pro Iranico f quasi $\alpha\rho\chi\acute{\alpha}\iota\chi\omega\varsigma$ usurpatam esse censui, ut sit Persici textus sensus: mea lege amabantur, i. e. custodiebantur, protegebantur, vel, quod plus mihi arridet, ut in versione mea, vocem ad eandem rad. pri reducendo, expressi, mea lege erant contentae (se réjouissaient de ma loi). Conjectante Opperto est denom. a voce pari (Expéd. scientif. p. 214). Kernius

legibus et imperio obtemperabant, minime scil. alium quemlibet sibi moderatorem agnoscendo], *utque*-eis a-me imperabatur, sic fiebat.

9. Edicit Darius rex: Auramašdas mihi imperium detulit, Auramašdas mihi auxilium praebebat usque dum hoc regnum obtentum fuerit: voluntate Auramašdae hoc regnum teneo.

10. Edicit Darius rex: *Hoc est* quod a-me *est* factum inde quum [postquam] rex factus sum [i. e. quae sequentur explanabunt res a me gestas inde ex quo in regnum successi]. *Erat* Cambyses nomine Cyri filius: iste ante hic rex fuerat. Huic Cambysi frater Smerdis ¹ nomine fuit, unius-matris, unius-patris Cambysis. Postea Cambyses hunc Smerdim occidit, quum*que* Cambyses Smerdim occidisset, populo cognitum fuit ²

tyanâ dâtâ pro ablativis assumendo, vocem nostram aparaiâyan legit eamque ad r. i cum adverbio aparaiy (hinter, nach) refert enunciatumque reddit sequentibus: durch den Willen Auramazdas folgten diese Länder meinem Gesetz.

¹ Secundum Xenophontem (Cyrop. 7, 11) alter Cyri filius apellabatur Ταυοξάρης, secundum Ctesiam (Περικλά, eeloga, 29, 8 cet.) Ταυοξάρης.

² Kârahya ašdâ abava tya Bardiya avağata. Oppertus: le peuple ignore que Smerdis était mort, Spieg.: da (hatte) das Heer keine Kunde, dass Bardiya getödtet worden sei. Negativam τοῦ ašdâ significationem accipiendi scrupulum injicit mihi imprimis bis in inscriptione Naqšî-Rustami (N R a) vocabulum occurrens, ubi negativa ejus significatio nisi interrogationis vi, idque, εἰρωνικώτερον forsam quam par est (ut et Kernius recte mihi notasse videtur) enunciatum expressum admittendo, explicari posset. Neque conj. bavâtiy, in inscriptione citata vocem ašdâ excipiens, cui, contra Rawlinsonium, clariss. Oppertus innuitur (Expéd.

[populum non fugit] quod Smerdis occisus esset. Postea Cambyses Aegyptum profectus est, quum-
que Cambyses Aegyptum profectus esset [absente
 scil. Cambyse in Asiaticis imperii Persici trac-
 tibus] inde populus aversus *a Cambyse* fuit [non
 timebat porro se, ut infensum regi fratricidae,
 gerere], inde*que* falsum *in imperii* provinciis
 graviter¹ fuit [increbuit,—rumoribus scilicet incre-
 brescentibus de fratre a rege occiso, multi vi-
 vum illum volebant esse et adeo vidisse, ut fit,
 simulabant, omnia*que* haec ansam tum desiderii
 de fratricida sumendarum poenarum servatique,
 ut opinabantur, ab occisionis periculo in regnum
 extollendi, tum etiam hominibus ad fallendum
 paratis ipsius regni occupandi praebebant], et
 Persiae, et Mediae, et in aliis provinciis.

scient. p. 184), voci affirmativam vim vel minime, puto, adimit,
 si modo, ad leges ejusdem conjunctivi, veritas: tunc tibi co-
 gnitum certe (videlicet, scilicet, vel puto) erit. Quod est
 certissimum, in versione Assyrica inscriptionis Naqši-Rustami
 (quum nostrae in Assyr. versione locus sit mancus) nulla
 manent in voce τῷ Persico ašdâ respondente negationis ves-
 tigia, quae tamen in Scythica loci nostri versione, explicante Nor-
 risio, invenitur (the people not knew that Bardes was killed).
 Kernius vocem ašdâ vertit Germanice: sicher, gewiss,
 quam Sanscrito add'â respondere demonstrat (p. 220). Ašdâ,
 manifesti sensu, bene etiam quadrat cum sequentibus, quae
 apud Ctesiam legimus: τοῦ Μάγου δὲ βασιλεύσαντος ἐπ'ὀνόματι
 Τανουζάρκου, ἦκεν Ἰσθιάτης ἐκ Περσίδος, καὶ κατεῖπων τῇ
 στρατιᾷ πάντα καὶ θριαμβεύσας τὸν μάγον, κατέφυγεν εἰς τὸ
 ἱερὸν, ἐκεῖθεν τε συλληφθεὶς ἀπετμήθη (Περσικά, ap. Phot. 13).
 Conf. quae Herod. narrat de Prexaspe, publico Magi impo-
 sturae delatore (III, 74, 75).

¹ Kernius legit vašaiy bene*que* hic confert Latinum
 val-de.

11. Edicit Darius rex: Postea, unus mortalis Magus fuit Cometes ¹ nomine: hic movit-se a Pisiyauvada. Aracadris nomine mons *est*: ab eo loco—Viyakni mensis quarta decima die ²—tunc fuit [id temporis punctum fuit] quando movit-se ille. Populo sic mentitus est: Ego Smerdis sum Cyri filius, Cambysis frater. Inde populus omnis alienatus fuit a Cambyse ad illumque [ad Cometem] transibat, et Persa, et Medus, et ceterae provinciae; regnum hic rapuit. Garmapadis mensis nona die, tunc fuit quando regnum ille arripuit. Inde Cambyses a-se-allata-sibi morte ³ decessit.

¹ Secundum Herodotum, etiam Magnus ille Smerdis nomen habuit (III, 61). Secundum Ctesiam (29, 30 cet.) appellabatur ille Σπενδαδάτης = Špēnta-dāta.

² Ad syntacticam clarissimi Spiegelii explanationem proprie: vermittelt der vierzehn Tage des Monats Viyakna, mit vierzehn Tagen (Die altpers. Keilinschr. pp. 172 et 174).

³ Huvâmaršius amariyatâ. Herodotus narrat Cambysem, in equum insiliendo, gladio se vulnerasse paucisque post diebus ab hoc vulnere decessisse (III, 64, 65), quod significationi τοῦ huvâmaršius minime quidem mihi contrarium esse videtur, quum revera per se diem supremum obiisset. Affirmari hoc puto etiam Assyriaca inscriptionis nostrae versione, ubi מנשי, ad Oppertii rectam, puto, interpretationem, simpliciter ex se, a se significare videtur. Rawl.: se impatientem habens obiit (unable to endure his [misfortunes] died); Benf.: drauf starb Kambujiya vor über grossem Zorn; Opp.: Après cela, Cambyse mourut en se blessant lui-même; Spieg.: Darauf starb Kambujiya indem er sich selbst tödtete. Omnia haec adducendo, velim ne lector putet Darium regem tradere Cambysem voluntariam sibi mortem conscivisse.

12. Edicit Darius rex: Istud regnum, quod Cometes, qui Magus *fuit*, eripuit Cambysi, istud regnum ex aevo nostrae stirpis fuerat. Deinde Cometes, qui Magus *fuit*, eripuit Cambysi et Persiam, et Mediam, et ceteras provincias: hic possessor dominatus ¹ factus est; hic rex exstitit.

13. Edicit Darius rex: Non erat mortalis, neque Persa, neque Medus, neque *adeo* nostrae stirpis quisquis, qui hunc Cometem, quem Magum [qui Magus fuit], regno privatum faceret: populus-*enim*-eum propter ferocitatem timebat, populum *hic quippe* vehementer [nemini scil. parcendo] occidisset, qui priorem [sc. genuinum] Smerdim cognosceret [qui de populo cognitum sibi verum Smerdim habuisse proderet], hanc-*vero*-ob-causam populum hic occidisset, *reputando nempe*, ne-quidquam [ne minime—] me sciat ² [ne

¹ Haurv âyastâ huvaipašiyam akutâ, er machte sich zum Meister der Souveränität (er machte sich zum Besitzer, er ward Besitzer — er bemeisterte sich), Kern., quae doctissimi viri interpretatio mihi penitus ad persuasionem accommodata videtur, ad quam âyastâ est nomen agentis ab âyat (hic participii vices, ut saepe in Sanscrito, gerens), huvaipašiyam vero est proximum ejus objectum, etymologia ab huvapati (Selbstherr, und Alleinherrscher) descendens, akutâ 3. p. sg. aor. m., quod minime impedit, mea quidem sententia, etiam Sendicum qâêpaitya hic referre. Rawl: ille secundum vota? fecit (he did according to his desire); Benf.: er vollbrachte nach seinem Begehr; Opp.: il fit (dorénavant) à sa volonté (il agit selon son bon plaisir); Spieg.: er eignete sie (scil. die Provinzen) sich sämtlich an.

² Mâtyamâm kšnâšâtiy, damit man mich nicht kenne, Spieg. Verbum kšnâšâtiy subjectum in praecedente kâra

minime sciat, scil. populus, — ne in populo ulla verae de me notitiae vestigia maneant], quod ego non Smerdis sum, qui Cyri filius *fuit*. Quisquis non audebat [nemo audebat] aliquid loqui circa Cometem, quem Magum [qui Magus fuit], donec ego venerim. Inde ego Auramaşdam precatus sum ¹, Auramaşdasque mihi auxilium tulit: Bagayadis *nempe* mensis decima die, tunc fuit *temporis punctum*, quando ego cum amicis ² mihi

habere versione mea expressi; sed analogae impersonalis locutionis, quam hic Spiegelius esse exhibet, permulta in Şendico sermone dantur exempla. Opp. legit khsnâçâtiy vertitque: ne me cognoscant (Exp. scient. t. II, p. 216); idem vir doctissimus 1851 (Journ. As.) legebat kšnâçâtiy vertebatque phrasin: Afin que l'on me ne reconnaisse —.

¹ Paitiâvahi, sive legente Kernio, paitiavahi. Auctoribus Oppertio et Spiegelio est denom. a Şendico avô (avañh). Longum â certe in voce, si ad avô eam referas, scrupulum injicit. Secundum Kernium referri debet ad r. vah, Sanser. vas, sensu precari, quem inter Sanscritae radices significationes quum non inveniam (in varîvasyati a varivasyâ, veneratio, significatio non est primaria), Şendico tamen vah (in vah-ma) certissime inhaeret. Si forma ad r. vah pertinet, longum â augmento cum verbali praep. â forsam explicari possit.

² Kamana, amicus. Oppertus huic voci addit etiam significationem paucus, eam ad Persicum ك reducendo (Exp. scient. p. 219, 220), quam opinionem Spiegelius confirmare videtur, in mentem Şendicum kamna revocando (die altp. Keilinschr. p. 91). Kernius nisi hanc unice veram esse statuit. Sed quum in inscriptionibus nostris etiam de victis hostibus, quos paucos vincere haud tam magnam gloriam victori afferret, ἐπίθετον hoc persaepe usurpatur, ad Sanscritum et Şendicum kam (desiderare) certius, puto, id referendum, quamvis flexio vocis, ut recte Kernius notat, quod ad utramque Ariam linguam, certe ξενωτέρω apparet.

mortalibus istum Cometem quem Magum [qui Magus fuit] occidi et qui ejus principes mortales asseclae fuerant. Sikafauvatis nomine castellum *est*, Nišaya nomine regio, Mediae: illic-eum occidi regnum*que*-ei ademi. Voluntate Anramaşdae ego rex factus sum Auramaşdas*que* regnum mihi detulit.

14. Edicit Darius rex: Regnum, quod a nostra stirpe ablatum erat, istud ego suo-in-loco feci [reposui, restitui]: ego-istud super-suo-fundamento ¹ stabilivi; ut antea-quidem fuerat, sic ego *istud* refeci. Sacella ², quae Cometes, qui Magnus *fuerat*, diruerat, ego resti-

¹ Adamšim gâtvrâ avâştâyam. Amplexus sum ingeniosam Kernii, quam τοῦ γᾶτου cum Graeco βασις, statuit necessitudinem. Rawl.: ego id (imperium) firmiter(?) stabilivi (I established it (sc. the crown) firmly); Benf.: ich stellte sie (sc. die Herrschaft) glücklich; Opp.: je l'ai remis à sa place. Spieg.: ich stellte sie (die Herrschaft) an ihren Platz.

² Âyadana, verti sacellum, quum, teste Herodoto (I, 131), templa struere veteribus Persis fas non erat. Absentibus tamen templis, loca adorationis (die Plätze der Verehrung, ut vocem reddit Spiegelius), ubi, Magis adhibitis, summo numini aliisque genis sacra fiebant, eaque, sine dubio, compluria, Persas habuisse idem Herodotus (ibidem) luculentissime testatur. Sed quum religionem Magorum, Mediae gentis, eandem et Persarum fuisse constat, offendit Cometem, qui ipse Magus fuisset personamque regis, Magorum religionem profitentis, induisset, aliquot loca, cultui numinis, quod ipse adorabat, destinata, primo in regnum ascensu, diruisse. Difficultas tamen facillime, puto, solvetur, si modo attendes loca sacro cultui destinata, quae Magus diruerat, non templa, sed haud tam magni, ut liquet, sumptus et momenti sacella vel potius, altaria, fuisse, quae diruendo, novaque, forsan, cultui huic magis idonea, quae

tuenda-curavi, populo commercia, pascua, terras ¹, secundum-stirpesque [idque secundum stirpes], quae-eis [scil. populo] Cometes, qui Magus *fuera*t, abstulerat [restitui]. Ego populum

auctor inscriptionis nostrae silentio praeterit, instaurando, Magus minime cujusque invidiam incurrere potuit, mutata autem facie rerum, ex re Darii fuisse diruta a Mago sacella crimini huic vertere, quae in prioribus locis restituendo ipsum quasi Magum novus rex pietate superasse videbatur seque hoc etiam opere gloriari par erat. Significationem tributi vel donorum, quae gentes devictae regi Persarum afferre solebant, quam doctiss. Kernius voci âyadana tribuit, minime admittendam puto, quum itidem nisi secundariae significationi Sanscritae rad yağ (â-yağ) elici potest citatunquē ab illo Sanscritum âyaği sensum τὸν schenkend usquam habuisse fortissime dubitem, quum radix nisi de donis diis offerendis, sive de sacrificiis, mea quidem scientia, in Sanscrito occurrit. Neque historicam idoneam rationem video admit-tendi Darium publicum Persarum aerarium sive tributa restaurasse, quas nempe falsus Smerdis, ut vult Kernius, disjecerat sive dilapidaverat, quum e citato Herodoti loco tantum solummodo percipimus, falsum Smerdim in tres annos omnes subjectos sibi populos a tributis pendendis militiaque obeunda liberavisse (III, 67), quod minime tributa dilapidare (vergeuden) significat, neque adeo Darium par erat hanc, vere regiam, munificentiam, quae, nemine iudice, crimen esse poterat (quamvis ipse postea tributa secundum satrapias descripsisset) hosti suo palam, coram omnibus sibi subjectis nationibus, crimini vertere.

¹ Kârahyâ abâcâris gaitamcâ mâniyamcâ vitibiscâ tyâdis Gaumâta hyâ Magus adinâ (scilic. adam niyâtrayam). Difficultatem loco impertit praecipue vocum abâcâris et mâniyam incerta significatio, quae, absente utraque antiqua versione, nisi periculosae etymologiae methodo, e radicibus vocum elici potest. Certa tamen mihi videtur syntactica vocum constructio, in qua

in-pristino-loco stabiliendum-curavi¹, Persiamque, Mediamque, et alias provincias, ut antea-quidem *fuerat*, sic [restituendum curando]: ego,

Spiegelium pedibus sequor (Die altpers. Keilinschr. p. 84). Difficillimum abâçarîs pro acc. plur. accepi, significatio-nemque commercii e r. éar deducere sum periclitatus. Quum omnes interpretes in explanando difficillimo enun-ciato nisi proprias vires et ingenium ad manus habuere, liceat hic omnes ejus, notas mihi, versiones apponere. Rawl: regno assignator (eram)(?) [assignabam] euntumque euntumque gentibusque quas illis [?] (officiis) (?) Gomates qui Magus orba-verat (I reconstituted for the state the sacred chaunts and (sac-rificial) worship, and (confided them) to the families which Gomates the Magian had deprived (of those offices); Benf.: ich habe wieder hergestellt (niyatrârayam) Tempel (âyadanâ) und Verehrung des Schützers des Reichs und den Göttern, was ihnen Gaumâta der Mager entzogen hatte; Opp.: Les autels que Gomatès le Mage avait renversés, je les ai re-staurés en saveur du peuple (âyadanâ—kârahya abâ-çarîs), (j'ai rétabli) le monde et le ciel? (les chants et le saint office?). Et (j'ai restitué) aux palais ce que Gomatès le Mage avait enlevé; Spieg.: Die Plätze der An-betung, welche Gaumâta der Mager zerstört hatte, bewahrte ich dem Volke (âyadana — niyatrârayam), die Weide-plätze(?) die Heerden, die Wohnungen je nach Clänen, was Gaumâta der Mager ihnen weggenommen hatte; Kern: Die Ehrengaben (Abgaben), welche Gaumâta der Mager vergeu-dete, verwahrte ich (âyadanâ—niyatrârayam), wie auch Land und Gut des unterthänigen (?) Volkes, und alles was Gaumâta den Leuten unrechtmässig entriss. Vitibis, se-cundum Kernium, cui in hoc consentio, derivandum est a vit cum i epenthético, ut in Sēd. višibyô.

¹ Kâram gâtva avâstâyam. Oppert: 1851: j'ai rétabli l'ordre dans le peuple,—1859: ego populum in integrum res-titui; Spieg. Ich stellte das Volk an seinem Ort. Conf. annot. l-mam ad p. 15.

quod ablatum *fuera*t, retuli. Voluntate Auramasdae hoc ego feci. Ego omni-opera-molitus-sum, donec stirpem quam nostri [nostram stirpem, scil. Achaemenidarum] loco-suo constitutam-perfecerim, ut prius *fuera*t, sic: ego omni-opera-enisus sum, ut Cometes, qui Magus *fuit*, stirpem, quam nostram, non diripuisset ¹ [ne diripuisset, ne eam, quum se Cyri filium nominaverit, per scelus et fraudem occupasset].

¹ Adam hamatakšiy vasnâ Anramasdâha yafâ Gaumâta hya Magnus vitam tyâm amâkam naiy parâbara. Yafâ (nt), ut justissime asserit Spiegelius, alteram duarum hic, ut in Sendico et Sanscrito sermone, significationum admittit, nempe vel propositi, vel modi agendi. Si primam particulae significationem praefers, nostrae et Rawlinsonii versionis enunciatum habebis; si alteram, Oppertii, quam in praestantissimo opere suo etiam Spiegelius expressit. Apponere liceat, majoris evidentiae gratia, eruditissimorum virorum interpretationes. Rawl.: ego molitus sum, gratiâ Oromasdis, ut Gomâtes qui Magus gentem quam nostrum non deleret (I laboured, by the grace of Ormazd, (in order) that Gomâtes, the Magian, might not (or did not) supersede our family); Benf.: So habe ich gearbeitet, durch die Gnade des Auramazdâ, dass Gumâta der Mager dies unser Volk uns nicht entreisse; Opp.: 1851, j'ai disposé (tout) jusqu'à ce que j'eusse rétabli l'état (adam hamatakšiy yâtâ — yafâ paruvamēiy). Je l'ai arrangé par la volonté d'Ormazd comme ç'avait été avant moi, lorsque Gomatès le Mage n'avait pas usurpé (notre palais) notre pays,—idem 1859: Ego molitus sum ex auctoritate Oromazis perinde ac Gomatès Magus domum nostram non abstulisset («comme si Gomatès le Mage n'avait pas supplanté notre maison»); Spieg.: ich habe gewirkt bis ich diesen unsern Clan wieder an seinen Platz gestellt hatte, wie es früher war, so bewirkte ich es wieder, als Gaumâta der

15. Haec [i. e. sequentia, quae hucusque dicta a me excipiunt] *sunt*, quae ego feci postquam rex fui.

16. Edicit Darius rex: Quum ego Cometem, quem Magum *compertum est fuisse*, occidi, inde unus mortalis [mortalis quidam], Atrinus nomine, Upadarmis filius, hic exsurrexit *contra me* Susianae, populoque sic dixit: Ego Susianae rex sum. Inde Susiani alienati *a me* fuerunt ad istumque Atrinum transierunt: hic rex factus est Susianae. Etiam

Mager unsern Clan noch nicht beraubt hatte; Kern.: ich bewirkte mit Gottes Willen, dass Ganmâta der Mager unser Volk nicht ins Verderben führte.—Rawlinsonii versionem carere veritate Oppertius putat, asserendo falsum Smerdim, tempore, quo res Persarum a Dario restituendae describuntur, jam mortuum fuisse (Expéd. scient. p. 214); sed non de mortuo hic agi, Rawlinsonio interprete, mea quidem sententia, est clarissimum, Dariūque asserere se omnibus viribus incubuisse, ne Magus, quum vivus esset, regalem domum, quae crimine illum facillime convincere potuisset, quum ipse nomen regni usurpaverit, exterminaret. Hoc velle clariss. Rawlinsonium, tum versionis supra adductae, tum ad Assyricae explanationem verba adjecta (p. LXXXV) luculentissime denotant: I made arrangements that our family in its place I established: [as it was before, so I arranged matters] by the grace of Ormazd, that our family was not displaced by Gomates the Magian. Quod ad coevas archetypo interpretationes, eandem in utraque, vocum nostro yâtâ respondentium valore, quantum hunc perspexisse mihi fas fuit, ambiguitatem admittunt. Ut verbo finiam, interpretatio Oppertii quum sit ingeniosa, simplicior tamen et ad veritatem magis accedens mihi Rawlinsonii videtur.—Post hamatakšiy in antecedente ejusdem §-phi loco, conf. yâtâ cum yâtâ ibi etiam idem verbum excipiente, nec non utriusque particulae significationis diversitatem.

erant. Protinus ego exercitum *meum* naves¹ con-
scendere-feci, *continuoque* alium-hostium submissum
feci² [potestati meae submisi, — sponte in potes-

annot. ad p. 16), ut sit, vertente illo, Germanice: das Kriegsvolk des Naditabira beherrschte den Tigris; da hat es sich postirt, und dabei war auch eine Flottille. In mea versione, quod ad vocem nâviyâ, a Kernio emissam conjecturam excepi (und dabei war es zu Schiff), cui ipse vir doctissimus non admodum adhaeret, in sequentibus vocem, quae significaret «theilweise» non inveniendo, quam notionem in aniyam — aniyahyâ me deprehendisse puto. Nâviyâ itaque cum Spieg. pro loc. s. a nâu, cum i, ad opinionem Kernii, epenthético, accipio.

¹ Paśâva adam kâram (a)makâuvâ avâkanam. In voce (a)makâuvâ, post revisionem a Rawlinsonio factam, apparuit nisi initialem deesse. Oppertius legit: ma[ra]kauva, vertitque: tunc ego exercitum in partes dispertivi (1859). Kernius: amakâuvâ, idque cum Sanscr. amatra, Graeco ἀνίς, comparat, analogicamque significationem in Gall. vaisseau (quod est vas et navis), Angl. vessel affert. Sub voce naves vel rates jam Rawl. intellexerat (Then I placed a detachment on rafts). Quod ad enunciati sensum, vir doctiss. cum Spiegelio in his ratibus Persarum rates videre praefert (darauf warf ich Kriegsvolk auf die Schiffe), Babyloniorum sub his nihilominus identidem naves intelligendas admittendo (darauf «verschlug» oder «vertrieb» ich das feindliche Enssvolk auf den Booten), quarum opinionum prior validior forsitan esse potest, quum Babyloniorum naves jam voce nâviyâ in eodem §-pho sunt designata.

² Aniyam dasabârim akunavam, ich zwang den Feind zur Uebergabe. Dashabâri ist deutlich genug «die rechte Hand emporhebend», Kern. Viri doctissimi interpretationi liceat unam clariss. Spiegelii opinionum, vocis significationi elucidandae inservientium, adducere: Ich gestehe dass ich nicht glaube, dass man an etwas anderes denken kann, als an skr. daxa, daxiṇa u. s. w., was im

tatem meam accepi], alium *vi..... itidem in meam potestatem redegi*.¹. Auramaşdas mihi auxilium

Altp. höchst wahrscheinlich dasa, dasina etc., gelautet hat. Im Neu-p. heisst 𐭠𐭣𐭥𐭥 Geschenk, im Armenischen das indetische dasn nicht blos dieses, sondern auch sowohl Allianz als Capitulation, Stipulation. Man könnte dann annehmen, dass Darins die feindliche Armee soweit sie auf den Schiffen war, zur Capitulation gezwungen und dann mit Hülfe ihrer Schiffe den Tigris überschritten und die Land-armee geschlagen habe.

¹ Aniyahyâ aşm... auayam. Quum saxi fissura finem vocis abstulerit neque aliquid certi de manca voce proferri potest, de excipiente eam anayam recte mihi Kernius judicasse videtur: Jedenfalls ist auayam «ich nahm, ich bemeisterte». Es könnte also dagestanden haben «ich machte sehr viele des Feindes gefangen», wiewohl man eher erwarten würde «ich nahm die Schiffe des Feindes». — Aniyam — aniyahyâ omnes interpretes pro hostibus accipiunt. Ego etiam de hostibus hic agi intellexi, sed distributive, propriaque vocis significatione conservata, nempe ut sit Latine: partem hostium ego —, partem vero —. Omnis haec tractus Darii descriptio (kâra — auayam), quum in Persico autographo sit manca, nullum fere a versionibus coaevis, quae in hoc loco etiam majorem temporum injuriam sunt passae, auxilium accipit, neque absque divinatione aliqua explicari potest. Non igitur a re forsan alienum erit si, post singulares voerum explicationes, ἀνωθεν repetendo, ejus doctissimorum virorum versiones in extenso apponam. Rawl.: Copiae quae Naditabiri Tigridem tenebant illic venerant, et iis naves erant; postea ego agmen elephantibus (?) [ratibus (?)] disponebam, hostem in angustias (?) adducebam; hostis positum (?) invadebam (?) (The forces of Naditabirus held the Tigris; there they had come, and they had boats (lit. «to them were boats»). Then I placed a detachment on rafts; I brought the enemy into difficulty; I assaulted the enemy's position, 1847); Benf.: das Heer des Naditabira hielt

tulit voluntateque Auramaşdae Tigrim trajeci. Inde ibi [in occidentali scil. Tigris ripa] exercitum quem Naditabeli [qui Naditabeli fuit] ego debellavi potenter. Atriyadis mensis vigesima septima die, tunc fuit ubi certamen commisimus.

19. Edicit Darins rex: Postea [devictis scil. hostibus ad Tigrim] ego Babylonem perrexi. Prope ¹ Babylonem quum *versatus sum*..... Zazana nomine *est* oppidum secundum Enphratem [ad Enphratem]: huc iste Naditabelus, qui Nabucho-

den Tigris, dahin waren sie gezogen, und es war bei ihm eine Flotte; da theilte ich das Heer in Corps; das eine setzte ich auf Elephanten; das andre führte ich selbst, 1847; Opp.: L'armée de Naditabira défendait le Tigre; elle se tenait là et était sur des bateaux. Après cela, je....., l'armée sur des..... je fis une autre manoeuvre; je me tournais contre l'ennemi?, 1851; (Exercitus Nadintabelis Tigridem tenebat: illic stabat et apud eum rates erant. Tunc ego exercitum in partes dispersivi, alteram camelis gestam feci, alteri equos (אֲשָׁפָא) suppeditavi, 1859 (Exp. sc. t. 2. pp. 215 et 217); Spieg.: Das Heer des Naditabira hielt den Tigris, dort stellte es sich auf und war auf Schiffen. Darauf warf ich mein Heer auf.... Ich machte einen Theil von.... getragen und brachte.... eines Theiles, 1862; Kernius: Das Kriegsvolk des Naditabira beherrschte den Tigris; da hat es sich postirt und dabei war auch eine Flottille. Darauf warf ich Kriegsvolk auf die Schiffe (darauf «verschlug» oder «vertrieb» ich das feindliche Fussvolk auf den Booten). Ich zwang den Feind zur Uebergabe. Ich machte sehr viele des Feindes gefangen (ich nahm die Schiffe des Feindes). 1869.

¹ Quum in voce quae literis 𐎧𐎢𐎧𐎠𐎢𐎡𐎢 in textu est expressa, litera 𐎢𐎡 est incerta, Oppertius hic praepositionem abiy suspicatur, quae litera, quum enunciatum sit mancum, nescio an est melius ab Rawlinsonio reposita, quamvis lectionem Rawlinsonianam Sanscrito auti (Gr. ἀντί) e phone-

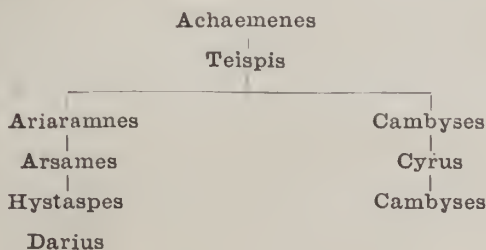
donosorem se-nominabat, contendit cum exercitu contra me certamen facere [ad certamen faciendum]. Protinus certamen fecimus, Aumaşdasque mihi auxilium tulit: voluntate Aumaşdae exercitum quem Naditabeli [quem Naditabelus duxerat] ego cecidi [superavi] fortiter. Hostis in-aquam se-conjecerat¹ undae-que-fluminis-eum abstulerunt. Anamaci mensis secunda die, tunc fuit quando certamen confecimus.

ticis rationibus, ut recte notavit Spiegelius, respondere cum maxima difficultate esset admittendum.

¹ Super saxo leguntur solummodo literae: $\overline{\text{III}} \langle \text{z} \rangle \text{--} \overline{\text{III}}$, in textu vero expressi $\overline{\text{III}} \langle \text{z} \rangle \text{r} \langle \text{z} \rangle \text{r} \overline{\text{III}}$ (âhyatâ), ingeniosissimam Kernii, quae Scythica versione confirmatur, mancae vocis restaurationem secutus.

Annotatio ad 4-tum §-um. Duvitâtaranam vayam kşâyatiâ amahy. Duvitâtaranam, secundum Rawlinsonium, est diutissime (for a very long time), quodque ad sensum, nil nisi repetitio anterioris haçâ paruviyata. Si explicatio est recta, certe ad Sanscritum, Śendicum Persicumque antiquum dū-ra referri possit, cujus radicalis ū, in Sanscrito, per vrid'dim, in davişṭa transiit, ad quod etiam Slavicum дав-ниѣ, дав-но, et corruptiora Graecum δῆρ-όζ, δῆρ-όν, δῆν, Latinum diu, diutius, diutissime, pertinere videntur. Sed vocem nostram ad nuncupatum dū referendo, grammaticam ejus formam, si duvitâtaranam legas, non aliam nisi comparativi absol. (acc. n. sensu adv.) statuere necesse esset, eni admittendo ultima syllaba ejus *nam* (quod etiam ipsa repetitione syllabae *ta* absonum mihi videtur), fortissime obstat. Kernius quidem, ad analogiam Latinorum sempiternus, aeternus, hesternus et Germanici gestern, vocem hanc duvitâtarnam legendo, refert, vertitque: seit uralter Zeit sind wir Könige (p. 225—226); sed gradus positi-

vus, absonam itidem syllabae *ta* repetitionem praebendo, nisi: seit langer Zeit, puto, significationem vocis quodammodo tribuere, signumque numeri istam praecedens, quod est τοῦ novem, nihilominus, minime explicare possit. Difficultatem ingeniosissime, mea quidem sententia, jamdiu secuit vir de justa antiquarum Persiae inscriptionum explanatione meritissimus, Julius Oppertus, stemma genealogicum construendo, ad quod nonnus certe ab Achaemene Darius Persarum princeps, novemque omnino, ut inscriptio declarat, Persici principes unius gentis evadunt, Cambyse II-do, Cyro et Cambyse I-mo (ab Achaemene itidem duobus posterioribus, sed jam per Cambysem I-mum, non Ariaramnem, descendantibus), a Dario cum Achaemene nominatim enumeratis majoribus suis, qui pariter Teispis, filii Achaemenis, posteri fuerant, adjectis. En viri doctissimi saepius repetitum stemma:

Secundum hoc stemma, clarissimus Oppertius locum nostrum sequentibus vertit: Il y eut huit de ma race qui furent rois avant moi: je suis le neuvième, neuf de nous sommes rois en deux branches (1851, J. As. XVIII, p. 270).

In stemmate Oppertii nisi ferme absentia documenti, quod palam Cambysem I-mum filium Teispis nominasset offendere forsitan aliquem posset. Sed, quum ipse Darius regnantes ante se Cambysem II-dum et Cyrum, ut Achaemenidas nuncupat (10), eoque ipso in designatorum a se numero octo Achaemenidarum summam includit, nil est reliquum nisi ut patrem Cyri Cambysem, si non filium, at certe fratrem (probabilius vero filium) Teispis accipiamus, quod utique ne tantillum Achaemenidem esse honorem ei adimit.

Sententiam suam, non stemmatis a se constituti nomina,

clariss. vir postea mutavit, reputando, quod est certum, neque Hystaspem Darii patrem, neque Arsamem, neque Ariaramnem unquam regnasse Persiae, addito his Cambyse I, quem etiam Herodotus nunquam, Xenophon nisi semel (Cyp. I, 2), idque ad augendum, puto, herois narrationis suae honorem, regem nuncupat, indeque concludendo tres a Dario relatos majores ejus Cambysemque I-mum ante Achae-menem vixisse regaleque in Persia munus gestasse (Expéd. scient. en Mésopotamie 1859, t. II, p. 201), quae viri doctissimi conjectura verissimam, ut opinor, anteriorem ejus sententiam minime etiam nunc infirmat, quum eo, quod Darii verba evidentissime sursum, a patre ejus incipiendo, aliorum nuncupatorum majorum seriem, nulla interruptione facta, accuratissime usque ad Achae-menem perducunt (2), Achae-menidemque eum sic, quod ejus praecipue intererat, esse probant, tum quod Herodotus et Xenophon, florentium adhuc Persarum rerum coaevi, nullum ante Cyrum regnum eorum extitisse luculentissime testantur; quumque hi montibus suis inclusi, singularibus vicis degissent, nullum dubium est eos peculiaribus ducibus suis, ut fere omnes montanae gentes, inde ex aevo paruisse, mox vero praepotentium Medorum ditioni, disjunctione virium debiliores, succubuisse, Achae-menemque primum inter eos extitisse, qui, postquam insigniori Pasargadarum tribui praecesset gentique, etiam, cui primae, ut apparet, Persarum nomen fuit [conf. Her. I, 125 et quae ad NR a) annotavi], uni jam singulares horum tribus, aliqua ex parte, subjunxisset, stirpis suae rem adeo auxerit, ut Cyrus, ejus pronepos, non solum Medorum dejecerit jugum, sed totius pene Asiae vere rex et imperator sit factus.

Quod ad calculum viro doctissimo injectum removendum inserviat, liceat hic admonere etiam seriores pronepotes Darii, Artaxerxem Mnemona et Artaxerxem Ochum, quorum inscriptiones clarissimus vir explicaverit, minime Hystaspem et Arsamem pro regibus habuisse, quumque alios majores suos, continua serie, ad Darii exemplum, usque ad Achae-menem (neque ultra) perducendo, reges vocassent, hos simpliciter nomine, et adeo Artaxerxem Ochum adjecta voce nâma

(quod tam bene Galliee per nommé, nommé Hystaspe, nommé Arsamès, a viro doctiss. est redditum) appellavisse. His documentis innixus, nullos penitus ante Cyrum Persiae reges fuisse plenissimo jure affirmare posse confido.

Sed quid intererat Darii Hystaspi, quilibet me forsán interrogabit, quum se legitimum regem in inscriptionis fronte exhibere voluisset, majores suos, qui reges non fuere, nominasse? Ad interrogationem ejusmodi paratissimum mihi est responsum, Darium, vel si maxime voluisset majores suos reges, quum non fuerint, non potuisse nominare, hos autem sigillatim enumerare coactum fuisse necessitate quadam (ne falsi Achaemenidae viam sibi porro ad Cyri thronum occupandum munirent) probandi se ex eadem esse prognatum stirpe, ad quam non tam longe demortuus legitimus Persarum rex Cambyses hujusque pater Cyrus pertinebant, quorum nomina, directa majorum suorum serie exhibita (2), hic (4) ea potissimum ratione praeteriisse videtur, quod minime horum legitimitatem probandi opus illi fuit, unusquisque enim hos duo, qui in recenti omnium memoria adhuc viverent, cum tertio Cyri patre, in enunciato a Dario numero facile inclusos esse intellexerit. Suspiciari etiam licet Darium, dum neque filius, neque nepos regis fuerat, superiorum nuper extinctam seriem regum, qui ipsi reges a regibusque prognati fuere, quamvis proximi sibi genere fuissent, majoribus tamen suis, nisi regum cognatis, aliquam verecundiam palam opponendi habuisse, satque ad rem duxisse si in numero novem a se prolato concluderentur, horum, ut generis sui, mentione facta (10). Adde his, quod et ipsum nomen regis parricidae flagitiisque obruti, cui Darius successerat, minus forsán accomodatum fuit ad id expressim, si regiae majestatis suae legitimitati firmandae, plenum superiorum regum recensum repeteret, efferendum.

His positis, Scythica nihilominus sic dicta inscriptionis nostrae versio coeva, ad sensum Rawlinsonii hoc loco accedere videtur signumque numerale τὸν novem plane omittit, quae reputando, clariss. Spiegelius, quamvis ingeniosissimum Oppertii stemma apprime probet, nondum tamen, donec certiora afferentur, a doctissimo rerum Orientalium

indagatore recedendum existimat, alteramque hic potius ejusdem, sub specie signi, vocis (τῷ navama) enunciationem admitti patitur. Et profecto, si gravissimum, inscriptionis nempe verba et signa, documentum spectes, certe signum τῷ novem, continuo post vocem navama positum, nil nisi ideographica explicatio praecedentis ordinalis optimo quidem jure unicuique videri potest. Mox tamen subit quaestio, quid regi Dario opus esset unice ejusmodi repetitionis in inscriptione, ubi tam saepe numeralia occurrunt, semperque, quum signo exprimantur, vocabuli explicatione carent? Neque signum τῷ novem pro scalpri lapsu, ullo modo, hic accipi potest, quum idem, inque pari orationis contextu, idque super ipsam regis imaginem (A), sit repetitum. Adde, quod nisi cardinalia in inscriptionibus nostris numeralibus signis, duobus distinctivis siglis (Λ) inclusis, nunquam verò literis, denotentur (quod saepissime usurpata forma ραυέabis post signum, dies mensium indicans, sat probari existimo), quum ordinales numeri duvitiya, tritiya, navama, semper literis, nunquam vero signis in eis proferantur; cardinale vero unus (Λ), absque subsequenti siglo substantivo suo conjunctum, semper indefiniti pronominis aliquis, quidam valorem depingit (conf. ex gr. 11, 16 et IV, 7, 10 et c.)

Quodque ad numeralis signi in Scythica loci nostri versione absentiam, facile haec, puto, multis etiam aliis, quum in Scythica, tum in Assyrica, e variis rationibus, a Persico πρωτολόλου obvenientibus discrepantiis, hodie absque ulla jam difficultate explicari potest, praesertim autem quum accurata Persarum regiae stirpis delineatio, ad legitimitatem novi eorum regis corroborandam, nisi Persarum interesse poterat, alias autem nationes minime Persicam ejus legitimitatem, ut victas, curare par erat, immo etiam e re forsitan ipsius Darii erat ne eam omnino curarent.

Omnia, haec respiciendo, hic etiam (I, 4), sicut alibi, numerale signum pro cardinali, Latine vertendo, accepi, idque ad sequens, post vayam, substantivum kšâytiyâ referendum censui, qua constructione vox duvitâtaranam accusativi determinativi partes agens enunciatumque kšâya-

tiyâ amahy explanans, ad explicationem fere clariss. Oppertii, si quid video, evadit. Quibus acceptis, locutio kšâ-yatiyâ amahy, reges sumus, nil aliud nisi «e regia stirpe (i. e. ex qua reges oriebantur) prognati sumus» valet.

Tabula II.

1. Edicit Darius rex: Inde Naditabelus cum fidis *sibi* militibus¹ in Babylonem perrexit. Proptinus ego [vestigia ejus scil. premendo] Babylonem perveni voluntateque Auramašdae et Babylonem cepi, et istum Naditabelum cepi. Postea istum Naditabelum ego Babylone occidi.

2. Edicit Darius rex: Dum ego Babylone morarer, hae provinciae *sunt*, quae a-me alienatae factae sunt [defecerunt]: Persis, Susiana, Media, Assyria, Armenia², Parthia, Margiana, Sattagydae, Sacae.

¹ Hadâ kamanaibis ašbâraibis. Rawl., Benf. et Opp. legunt ašbâraibis, Spieg. ašanbâraibis, Kernius ašabâraibis. Phoneticae rationes repugnant, ut recte mihi notasse Spiegelius videtur, vocabulum pro compos. ex ašpa et bâra accipere; Assyrica nihilominus versio, explicante Oppertio, et Scythica, secundum Norrisium, significationem equitum expressisse videtur. Secundum Spiegelium vox proprie significat projiciens lapidem (e funda scil.): utcumque sit, certe militem designat.

² In Scythica versione, legente Norrisio, respondens vox est Mutsaria, quod Aegyptum significaret. Quum tamen de seditionibus in Aegypto infra nil traditur, contra autem, Armenii, ut alii, qui defecerant, debellati, hique non sine magnis difficultatibus, in inscriptione nostra designantur,

3. Edicit Darius rex: Unus mortalis, Martiyas nomine, Sisikris filius [mortalis quidam fuit Martiyas nomine] — Kuganaka nomine oppidum *est* Persiae — ibi morabatur *ille*. Hic exsurrexit Susianae populo*que* sic locutus est: Ego Imanis sum, Susianae rex.

4. Tunc ego in-pergendo *contra eum* fui in Susianam [tunc ego in necessitate fui me contra illum accingendi proficiscendique in Susianam, omnia necessaria scil. ad proficiscendum in Susianam paravi). Inde a-me.....¹ [perterriti] Susiani, *me timendo*, hunc Martiyam ceperunt, qui illorum princeps fuit, et-illum *ipsi* occiderunt.

5. Edicit Darius rex: Unus mortalis, Phraortes nomine, Medus, hic exsurrexit Mediae populo*que* sic locutus est: Ego 'Kšatrites sum, Cyaxaris stirpis. Inde populus Medicus, qui viciatim degebat² [haec Medorum pars, quae vicis continebatur,—omnes scil. Medi, exceptis his, qui partem exercitus Darii constituebant] a-me defecit, ad istum Phraorten transiit, hic*que* rex factus est Mediae.

lectio Armina recte, notante Spiegelio, pro genuina est accipienda.

¹ Post hačâma vocem perditam Benfey supplet voce atarsa, ut sit: me extimuerunt Susiani istumque Martiyam ceperunt cet. Nomina propria hic, ut alias, sunt in num. sing.

² Voces vitâpatiy âha conjecturae Rawlinsonii debentur, quum quae in saxo fuerant evanuerunt. In Assyrica versione, ad Oppertii Hebraicam transcriptionem, est מלא סבית, quod Rawlinsonius vertit quae se tenebant domi (scil. copiae Mediae), Opp.: quae non in domibus (qui ne demeure pas dans les maisons). Scythica versio a Norrisio redditur:

6. Edicit Darius rex: Populus Persicus et Medus, qui penes me erat [scil. exercitus meus e Persis et Medis constans] hic fidus mihi permansit. Inde ego exercitum misi. Hydarnes no-

who with me at home (sc. people Medians, — the Median forces which were at home with me). Si lectio Rawlinsonii est vera, mirum quam haec narratio de Persis et Medis qui vicatim degebant et de his qui penes Darium erant (hya upâ mâm âha, 6) confirmare mihi videntur quae nobis Xenophon de veterum Persarum institutis in I-mo praecipue Cyropaediae libro, quamvis opus, ut notum est, non sit omni ex parte historicum, veritati accommodatissima tradidit. Persae nempe, testante illo, e primoribus et plebe constasse videntur; primores autem (ἐμότυμοι) fuerunt qui idoneas facultates habebant ad portam regis, i. e. in metropoli, sub publicorum magistrorum tutela, sese educandi, ad hosque non solum militiae, sed omnia administrandi regni munera pertinebant, hique a Dario hya upâ mâm, i. e. proximi mihi, nuncupantur, quum ceteri, qui vitâpati y etiam III, 5 designantur, talibus privilegiis destituti erant. Quum imperii instituta sub regimine Persarum eadem apud Persas et Medos sine dubio fuere, Darius de Persica plebe, Medorum solummodo nuncupata, e consilio hic siluisse videtur, quippe insurrectionem hanc propius illum tetigisse par erat; ideoque, nisi quum separatim jam cum Medis aliisque, postea ab eo subactis, nationibus, egerit, expressim gentem suam, ut alias devictas, non potuit quin nominasset (III, 6). Uteunque sit, voces kâra Pârša utâ Mâda hya upâ mâm âha (6) luculentissime, mea quidem opinione, denotant non omnes etiam Persas Darium initio pro rege accepisse, vocesque (III, 5) duvitiyam — kâra Pârša hya vitâpaity — haecâma hamitriya abava hic (5) de prima Persarum conjunctim cum Medis insurrectione agi me persuadent, de qua insurrectione nisi mentionem facere, nuncupata antea (2) inter defectrices nationes voce Pârša, victori, ipsi Persae, ut videtur, sat fuit. Opinio mea, nisi admittas sub prima

mine *est* Persa, mihi subjectus: hunc-istorum [scil. Persici et Medici exercitus) imperatorem creavi, sicque eis edixi: Ite, istum populum quem Medum [istum Medorum populum] profligate, qui mei non dicitur [quī negat se mihi subjectum esse, qui imperium meum recusat]. Protinus hic Hydarnes cum exercitu *meo* perrexerit. Quum in Mediam pervenerit—Marus¹ nomine *est* oppidum Mediae—ibi proelium fecit cum Medis. Qui in Medis princeps fuerat, hic tunc non..... sustinuit....² Auramaşdas-mihi auxilium tulit voluntateque Auramaşdae, exercitus, qui Hydarnis *fuerat*, illum exercitum quem alienatum [Persas et Medos, qui a me defecerant] superavit potenter. Anamaci mensis sexta die, tunc fuit ubi-eorum certamen factum *erat*. Deinde hic exercitus qui mei [qui pro me decertabat, meus] — Kampada nomine *est* regio Mediae—ibi me hactenus manebat donec ego advenissem Mediam.

Persarum insurrectione, quae necesse fuit, si de secunda, a Vahyaşdâta conflata, l. c. refert, Darium Cometae regni usurpationem intelligere, tuto refelli potest; at Cometes, minime tumultus, ut notum, concitando, a Dario est occisus, ante regnum vero usurpatum non contra Darium, sed contra Cambysen, arma tulit. Tumultu hoc Persico-Medico, post occisum Magum, qui Medus, genere, fuit, secundo, Medi autonomiam suam restaurandi, immo etiam forsitan et in Persico imperio hegemoniam assequendi periculum fecisse videntur.

¹ In archetypo Persico nisi >Y| extat. Reposui ad auctoritatem Scythicae et Assyriae versionum.

² Voces archetypi evanidae etiam in Assyrica versione desiderantur, neque versio Scythica eis intelligendis opem aliquam affert.

7. Edicit Darius rex: Inde Dadarsis nomine Armenius, mihi subjectus — hunc ego misi Armeniam, *sicque*-ei locutus sum: I, populus, qui alienatus *a me est* [qui a me descivit] — hunc devince. Protinus Dadarsis profectus est, ubi Armeniam*que* pervenit, inde defectores sese congregaverunt exierunt*que* contra Dadarsim certamen facere [ad certamen faciendum].....¹ nomine vicus Armeniae: ibi proelium fecerunt. Auramašdas mihi auxilium tulit voluntate*que* Auramašdae exercitus qui mei [meus] istum exercitum quem alienatum [exercitum horum, qui a me defecerant] profligavit fortiter. Turavahari mensis sexta² decima die, tunc fuit, quando-eorum proelium commissum erat.

8. Edicit Darius rex: In secundum [iterum] qui-a-me-defecerant sese congregaverunt iverunt*que* contra Dadarsim certamen facere [ad certamen faciendum]. Tigra nomine castellum *est* Armeniae: ibi proelium fecerunt. Auramašdas-mihi auxilium tulit voluntate*que* Auramašdae exercitus qui mei [meus] istum exercitum quem alienatum [exercitum horum, qui a me defecerant] profligavit fortiter³. Turavahari mensis octava

¹ Deperditum in archetypo vici nomen in Scythica versione legitur, secundum Norrisium, Šutša; in Assyrica, secundum Rawl., Zuz, secundum Opp. Zuzu.

² In Scythica versione numerus huic respondens est 8.

³ In Assyrica interpretatione subjungitur numerus occisorum et captorum Armeniorum, ad explicationem Oppertii, sequentibus: Occidit (sc. Dâdarsis) ex iis 540 et vivos prehendit 520 (il tua cinq cent quarante d'entre eux, et en prit vivants cinq cent vingt).

decima die, tunc fuit quando-eorum proelium commissum erat.

9. Edicit Darius rex. In tertium [tertium] qui-a-me-defecerant congregaverunt sese iverunt-*que* contra Dadarsim ad-certamen faciendum. Uhyama ¹ nomine *est* castellum Armeniae: ibi proelium fecerunt. Auramaşdas-mihi auxilium tulit voluntate*que* Auramaşdae exercitus qui mei [meus exercitus] istum exercitum quem *a me* alienatum [qui contra me arma tulerat] profligavit fortiter. Taigaréis mensis nona die—tunc fuit ubi-eorum proelium factum *erat*. Inde Dadarsis me manebat..... ² donec ego venissem in-Mediam.

10. Edicit Darius rex: Deinde—Omises nomine Persa mihi subjectus—hunc ego nisi Armeniam sic*que*-ei dixi: I, exercitus, qui, *a me* alienatus, mei non dicit-se *esse*, hunc devince. Protinus Omises profectus est, quando*que* Armeniam venerat, inde defectores congregaverunt sese iverunt*que* contra Omisem ad certamen faciendum..... ³ nomine regio Assyriae — ibi proelium fecerunt. Auramaşdas mihi auxilium praebuit voluntate*que* Auramaşdae exercitus qui meus [meus exercitus] istum exercitum quem alienatum [qui e defecto-ribus meis constabat] concidit fortiter ⁴. Anamaci

¹ In archetypo, post initialem desiderantur duae litterae, quas in textu, ad Assyriae et Scythicae vocis probabilem formam reposui.

² Vox in archetypo nisi initialem litteram *a* servavit. Oppertius putat hic excidisse Armaniyaiy.

³ Deperdita vox in archetypo et in Assyrica versione, in Scythica, secundum Norrisium, legitur Ačhitu.

⁴ In Assyrica versione itidem refertur numerus occisorum

mensis quinta decima die—tunc fuit, ubi-eorum proelium factum *erat*.

11. Edicit Darius rex: Iterum defeectores congregaverunt-se iverunt*que* contra Omisem ad certamen faciendum. Autiyara nomine regio *est* Armeniae—ibi proelium fecerunt. Auramaşdas-mihi auxilium tulit voluntate*que* Auramaşdae exercitus, qui meus [meus exercitus] istum exercitum quem defectorem [exercitum defeكتورum mei] concidit fortiter¹. Turavahari mensis.....² ad, ubi eorum certamen factum erat. Inde Omises haecenus me manebat Armeniae usquedum venerim in-Mediam.

et captorum Armeniensium, terrori ut apparet, injiciendo alienigenis, si rebellare voluissent, quod in archetypo Persico supervacuum esset. Enunciatum, ad Assyriam versionem, auctore Oppertio, decurrit sequentibus: par la grâce d'Ormuzd mon armée défit les rebelles le trentième jour du deuxième mois: elle en tua deux mille quarante-cinq, et en prit vivants cinq cent cinquante-neuf.—Notandum dignum Dâdarsim, Armenium genere, quamvis tribus proeliis populares suos superavisse in inscriptione nostra traditur, non tamen parem fuisse suos populares in Darii ditionem redigere, qui nisi alio, Persa genere, imperatore, penitus subacti esse potuerunt. Parvus a Dâdarsi popularium occisorum et captorum numerus, si cum occisis et captis a Persa Vaumise Armeniis comparetur, leniter illum egisse prodit, quae forsane etiam e Darii mente erat notare, numerum occisorum et captorum a Dâdarsi utique alienigenis adducendo, simul etiam forsane ne defector regis ab aliquo judicaretur.

¹ In Scythica versione vox, quae archetypi mancae respondere videtur, vertitur a Norrisio: at end (circa finem).

² In Assyrica versione additur, vertente Oppertio: occidit ex iis 2024 (tua mille vint-quatre d'entre eux).

12. Edicit Darius rex: Inde ego exii: ex Babylonem perrexi Mediam. Quum Mediam veni—Kudurus nomine oppidum Mediae *est*—illuc iste Phraortes, qui Mediae regem se-nominabat, ivit cum exercitu contra me ad-certamen faciendum. Inde proelium confecimus. Auramaşdas-mihi praesidium tulit voluntateque Auramaşdae exercitum quem Phraortis [qui Phraorti parebat] ego concidi fortiter. Adukanis mensis vigesima sexta die, tunc fuit ubi certamen fecimus.

13. Edicit Darius rex: Postea Phraortes cum fidis-sibi militibus inde—Raga nomine regio *est* Mediae—huc perrexit protinusque ego exercitum misi eos-contrā [contra eos]: Phraortes captus est *et* adductus ad me, egoque-ei et nasum et....¹ abscidi et ejus...m duxi². Inde ego *illum* Ecbatanis crucem-ad [ad crucem] *affigendum* feci; et mortales, qui-ejus principes asseclae fuerant, hos Ecbatanis in-vincula conieci.

14. Edicit Darius rex: Unus mortalis, Cítartakmas nomine, Sagartinus—hic-mihi defector extitit populoque sic dixit: Ego rex sum Sagartidis, Cyaxaris stirpis. Protinus ego exercitum Persicum et Medum misi. Takmaşpadas nomine mihi subjectus—hunc-eorum [exercitus scil. Persico Medici]

¹ In archetypo Persico manebat initium vocis âvâam, Oppertius, ad analogiam Şendicae hişva, explet syllabam iş, ut sit işâvâam, linguam.

² Secundum Oppertium, avâgam = Sanser. avaham. Ich weiss nichts Besseres vorzuschlagen, verba sunt Spiegelii, obgleich mir das Wort in diesem Sinne nicht ganz gefällt, qui meus etiam sensus est, quum vox sine augmento accipienda esset.

imperatorem feci sicque-eis dixi: Ite, exercitum quem defectorem [e hominibus, qui mihi defecerant, conflatum], qui mei *exercitum* non se-nominat, hunc concidite. Inde Takmašpadas cum exercitu profectus est certamenque fecit cum Āitratakma. Auramašdas mihi auxilium tulit voluntateque Auramašdae exercitus qui mei [meus exercitus] istum exercitum quem defectorem [qui mihi defecerat] concidit, et Āitrakmam cepit duxitque ad me. Inde-ei ego et nasum, et aures abscidi et ejus.... duxi. Ad portam mei vinctus tenebatur; omnis eum populus vidit. Postea-eum Arbelis cruci-affigendum feci.

15. Edicit Darius rex: Hoc *est* quod a-me factum est Mediae.

16. Edicit Darius rex: Parthi et Hyrcanii Phraortis... se esse declaraverant. Hystaspes mei pater... exiit postea Hystaspes... *ejus* amici... exercitus... nomine oppidum... ibi certamen fecerant ubi-eorum proelium factum erat ¹.

¹ Quum ultimus tabulae §-plus in versione Assyrica etiam magis ac Persicus archetypus mancus sit, in Scythica autem integer remansit, placet hic illum, ut a Norrisio Anglice est redditus, opponere, eique versionem Gallicam, ad Assyrica fragmenta ab Oppertio concinnatam, subungere.

And says Darius the king: — The Parthians and Hyrcanians revolting against me, declared for Phraortes. Hystaspes, my father, *was in Parthia*; the people *forsaking him*, rose in rebellion against him, and then Hystaspes marched forth with his army; at Hyspaozatis, a town of Parthia, there he fought the battle against the rebels. Ormazd brought help to me; by the grace of Ormazd, Hystaspes entirely defeated the rebel army; on the 22nd

day of the month of Viyakhna, there it was the battle was thus fought by them.

Darius le grand roi dit: Les contrées nommées Parthie et Hyrcanie se revoltèrent contre moi: elles se déclarèrent pour Phraortès. Et Hystaspe, mon père, résidait en Parthie, [le peuple lui devint ennemi et se révolta. A la ville nommée Hyspaozatis, en Parthie, les rebelles livrèrent la bataille]. Ormuzd me soutint: par la grâce d'Ormuzd Hystaspe défit ces rebelles. Le vingt-deuxième jour du douzième mois, ils livrèrent le combat. Ensuite le pays fut à moi. C'est ce que je fis en Parthie.

Tabula III.

1. Edicit Darius rex: Deinde ego exercitum Persicum misi ad Hystaspem ex Râga. Quum hic exercitus pervenit ad Hystaspem, inde Hystaspes, accepto isto exercitu, perrexit *ad dimicandum cum hostibus*. Patigrabana nomine *est* oppidum Parthiae — ibi Hystaspes certamen fecerat cum defectoribus. Auramaşdas mihi auxilium tulit voluntateque Auramaşdae Hystaspes hunc exercitum quem defectorem [qui partes Phraortis tuitus erat] concidit fortiter. Garmapadis mensis prima die, tunc fuit ubi-eorum certamen factum erat¹.

2. Edicit Darius rex: Inde provincia [scil. Parthorum regnum] mei facta est. Hoc *est*, quod a me factum erat Parthiae.

¹ In Assyrica versione, secundum Opp., §-plus decurrit sequentibus: Le premier jour du cinquième mois, ils livrèrent la bataille; il tua six mille cinq cent soixante d'entre eux, il en prit vifs quatre mille cent quatre-vingt-douze. Conf. annot. ad. 10-mum §-um tabulae II-dae.

3. Edicit Darius rex: Margiana nomine *est* regio: haec *etiam* contumax mihi facta est [defecit mihi]. Unus mortalis Phraates nomine *fuit*, Margianus: hunc imperatorem fecerunt. Protinus ego misi — Dadarsis nomine Persa mihi subiectus, Bactrianæ satraps — contra eum [i. e. misi Dadarsim contra Phraatem] *sicque* ei dixi: I, istum populum devince, qui mei non se-nominat [qui me regem suum non agnoscit]. Protinus Dadarsis cum exercitu profectus est certamen*que* fecit cum Margianis. Auramaşdas-mihi auxilium tulit voluntate*que* Auramaşdae exercitus qui meus [meus exercitus] istum exercitum quem defectorem [qui mihi defecerat] concidit fortiter. Atriyadis mensis vigesima tertia die, tunc fuit ubi eorum proelium factum erat¹.

4. Edicit Darius rex: Inde provincia [seil. Margiana] mea facta est. Hoc *est* quod a me factum erat Bactrianæ.

5. Edicit Darius rex: Unus mortalis Vahyaşdates nomine — Tarava nomine *est* oppidum, Yutii nomine regio Persiæ — ibi hic [Vahyaşdates] manebat. Hic secundum [post Gaumâtem Magum, vel Medico-Persicum tumultum]² contra me exsurrexit Persiæ populo*que* sic dixit: Ego Smerdis sum qui Cyri filius [in quo filium Cyri agnoscere debetis]. Exinde populus Persicus qui vicatim [omnis haec Persarum pars quæ per

¹ §-plus finitur in Assyrica versione, secundum Oppertium, sequentibus: il tua quatre mille-cent trois d'entre eux, et en prit vifs six mille cinq cent soixante deux.

² Vide annot. ad §-um 5-m tabulae II-dæ.

vicos degebat] ab officio delusa est ¹ *isteque* ad hunc Vahya datem transiit: hic rex factus est Persiae.

6. Edicit Darius rex: Inde ego exercitum Persicum et Medum misi, qui sub me fuit ² [qui ad gentes, quae administrando regno vacabant, pertinebat]. Artavardiyas nomine Persa mihi subjectus—hunc-eorum [scil. exercitus Persarum et Medorum] imperatorem feci, qui *nempe* alius exercitus Persicus post me [scil. me sequendo, se mihi fidum praebendo] venerat in Mediam. [Feci Artavardiyam imperatorem Persarum et Medorum, nempe alius Persici exercitus, i. e. qui non Vahyaşdatae, sed meas partes erat secutus in Mediamque ad me se receperat]. Inde Artavardiyas, *meo jussu*, cum exercitu perrexit Persiam; quum *autem* Persiam pervenit — Raka nomine *est* oppidum Persiae — ibi iste Vahyaşdates,

¹ Kâra Pârśa hya vitâpatiy hacâ yadâyâ fratarta hauv hacâma hamitriya abava. Rawl.: tum copiae Persicae quae domi(?)erant à societate(inecum)remotae(?) illae a me rebelles fiebant (Then the Persian forces, which were at home being removed (?) from connexion with me, they revolted against me); Benf.: drauf verliess das persische Heer, welches daheim war, die Ehrfurcht gegen mich; Opp.: Ensuite le peuple perse, qui dans son pays était détourné de la piété, me devint rebelle, 1851. (Alors les Perses qui n'ont pas de maisons vinrent de la plaine. Ils firent défection de moi, 1859); Spieg.: Darauf verliess das persische Volk, das in den Clanen war, die Weideplätze(?). — Datam in mea versione significationem vocis yadâ, ad r. yaş—yağ, ad quam et Spiegelius eam refert, reduxi. Quod ad fratarta, vocis significationem Sanscritae târ (tṛ) cum praep. pra dedi.

² Vide annot. ad §-um 5-m tabulae II-dae.

qui Smerdim se nominabat, ivit cum exercitu contra Artavardiyam ad certamen faciendum. Protinus proelium conseruerunt. Auramaşdas-mihi auxilium tulit voluntate*que* Auramaşdae exercitus qui mens [meus exercitus] istum exercitum quem Vahyaşdatae [qui Vahyaşdatae partes erat amplexus] concidit fortiter. Turavahari mensis duodecima die, tunc fuit, ubi-eorum proelium confectum erat.

7. Edicit Darius rex: Hic Vahyaşdates cum fidis-sibi militibus inde [i. e. e Rakà] venit in Pisiyauvadam, ex*que*-hoc-loco exercitu sumpto, denuo ivit contra Artavardiyam ad certamen faciendum. Paraga nomine mons est—ibi certamen perfecerunt. Auramaşdas-mihi auxilium contulit voluntate*que* Auramaşdae exercitus qui mei [meus exercitus] istum exercitum quem Vahyaşdatis [qui Vahyaşdatem sequebatur] concidit fortiter. Garmapadis mensis sexta die, tunc fuit, ubi-eorum proelium factum erat atque hunc Vahyaşdatem *militēs mei* ceperunt et mortales, qui ejus principes asseclae fuerant, ceperunt.

8. Edicit Darius rex: Deinde ego hunc Vahyaşdatem et mortales, qui-ejus principes asseclae fuerant—Huvadaidaya nomine *est* oppidum Persiae: ibi-eos cruci affixos feci.

9. Edicit Darius rex: Iste Vahyaşdates, qui Smerdim se nominabat, hic exercitum *etiam* Arachosiam miserat—Hyanes nomine Persa mihi subjectus, Arachosiae Satrapa—contra hunc [scil. contra Hyanem], atque-eis [i. e. misso in Arachosiam exercitui] unum mortalem imperatorem praefecit sic*que*-iis edixit: Ite, Hyanem concii-

dite atque hunc exercitum qui *Arachosiae* Darii regis se nominat. Inde iste exercitus perrexit, quem Vahyaşdates miserat contra Hyanem, ad certamen faciendum. Kapisakanis nomine est castellum: ibi proelium fecerunt voluntateque Auramaşdae exercitus qui mei [meus exercitus] istum exercitum quem defectorem [qui e defectoribus meis constabat] concidit fortiter. Anamaci mensis tertia decima die, tunc fuerat, ubi-eorum certamen erat factum.

10. Edicit Darius rex: In secundum [iterum] defectores sese congregaverunt exieruntque contra Hyanem ad certamen faciendum. Gandutava nomine est regio [Arachosiae]—ibi certamen fecerunt. Auramaşdas-mihi auxilium praebuit voluntateque Auramaşdae exercitus qui meus [meus exercitus] istum exercitum quem defectorem [qui e defectoribus constabat] concidit fortiter. Viyakni mensis septima die, tunc fuit ubi-eorum proelium erat factum.

11. Edicit Darius rex: Inde iste mortalis, qui hujus exercitus imperator fuit, quem Vahyaşdates miserat adversus Hyanem, iste imperator cum fidis-sibi mortalibus exiit. Arsada nomine est castellum Arachosiae: inde [e castello], *excursione facta*, exiit *ille* [scil. defectorum dux]. Protinus Hyanes cum *suo* exercitu, vestigia-eorum-premendo, eos persequabatur ibique illum coeperat, atque mortales, qui ejus principes assecclae fuerunt, occiderat.

12. Edicit Darius rex: Inde provincia mea facta est. Illoc est, quod a me factum erat Arachosiae.

13. Edicit Darius rex: Dum *vero* ego Persiae et Mediae morarer, in secundum [iterum] Babylonii defectores facti sunt a-me. Unus mortalis, Arakus nomine, hic *contra me* exsurrexit Babyloniae. Dubana nomine est regio: ab hoc-loco [istinc] ille exsurrexit *sicque* mentitus est: Ego Nabuchodonosor sum qui Nabuniti filius [qui patrem Nabunitum habeo]. Inde Babylonii a-me defectores fuerunt [defecerunt] ad istum*que* Arakum transierunt. Babylonem hic cepit *hicque* rex factus est Babyloniae.

14. Edicit Darius rex: Protinus ego exercitum misi in-Babyloniam. Intraphres nomine Medus mihi subjectus — hunc imperatorem feci *sicque* [Intaphrae scil. et exercitui] dixi: Ite, istum exercitum quem in Babylonia [τὸν ἐν Βαβυλωνίᾳ] concidite, qui mei *exercitum* non se nominat. Protinus Intaphres cum exercitu profectus est in-Babyloniam. Auramaşdas mihi auxilium prae-buit voluntate*que* Auramaşdae Intaphres Babylonem cepit mensis secunda die tunc fuit¹.

¹ Finis tabulae in Assyrica versione desideratur, in Scythica, nisi una voce excepta, remansit excurritque, in Norrisii explicatione, sequentibus: by the grace of Ormazd, Intaphres took Babylon; he completely defeated the army, on the 22nd day of the month of *Markazana*, then *Aracus*, who said, «*I am Nabochodrossor*», was seized, and, together with those who were his principal followers, was chained and crucified. *Aracus*, and the men who were his chief followers, were put to death by me in Babylon.

Tabula IV.

1. Edicit Darius rex: Hoc *est*, quod a-me factum-erat Babyloniae.

2. Edicit Darius rex: Hoc, quod ego perfecì, voluntate Auramašdae factum erat omni ex-parte¹ [omnino]. Inde ex quo reges *mihi* rebelles fuerunt, ego undeviginti proelia feci. Voluntate Auramašdae ego-illorum [copias] delevi atque novem reges cepi. Unus [eorum] Cometes nomine Magus fuit; hic mentitus est, sic *enim* dicebat: Eo Smerdis sum Cyri filius. Iste Persiam *mihi* defectricem fecit. Unus Atrinus nomine. Susianae hic mentitus est, sic enim dicebat: Ego rex sum Susianae. Iste Susianam defectricem fecit mihi. Unus Naditabirus nomine, Babylonius. Hic *etiam* mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego Nabuchodonosor sum qui Nabuniti filius. Hic Babyloniam

¹ Rawl.: hamahyâyâ thrađa, totius perfectio (By the grace of Ormazd, have I done every thing, (Lit. «Has been the performance of the whole»); Benf.: Durch die Gnade des Auramasdâ war die Ausführung der Gesamtheit; Opp.: (hamahyâyâ tharda): c'est ce que j'ai fait par la volonté d'Ormazd dans toute ma vie; dans toute l'année, toujours. Sp.: Das was ich that, das geschah durch die Gnade Auramazdas in aller Weise. Voces, cum Oppertio et Spiegelio, pro genitivis accipio. Possunt significare vel omni tempore, semper, si fard ad Sanser. šarad (quod proprie est autumnus et metapharice annus), vel in omni rerum facie, omni ex parte, si ad Šendicum šarēda, species, genus, referas. In mea versione secutus sum explicationem clariss. Spiegelii. Quod ad summam rei, vel ad hanc, vel ad alteram explicandi rationem, locutionis sensus idem fere evadit, quum saepius occurrentes voces in omni occasione, omnino, significare videntur.

defectricem fecit. Unus Martiyas nomine Persa. Hic mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego Imanis sum Susianae rex. Iste Susianam *iterum* defectricem fecit. Unus Phraortes nomine Medus. Hic mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego 'Ksätrites sum, Cyaxaris stirpis: iste Mediam defectricem fecit. Unus Citratakmas nomine Sagartinus. Hic mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego rex sum Sagartiae, Cyaxaris stirpis. Iste Sagartiam defectricem fecit. Unus Phraates nomine Margianus. Hic mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego rex sum Margianae. Iste Margianam defectricem fecit. Unus Vahyaşdates nomine Persa. Hic mentitus est, sic *enim* dicebat *etiam ille*: Ego Smerdis sum qui Cyri filius [qui Cyrum patrem habeo]. Iste Persiam *iterum* defectricem fecit. Unus Arakus nomine, Armenius. Hic mentitus est; sic *enim* dicebat: Ego Nabuchodonosor sum qui Nabuniti filius [qui Nabunitum patrem habui]. Iste Babyloniam *iterum* defectricem fecit.

3. Edicit Darius rex: Hos novem reges ego cepi intra ista proelia.

4. Edicit Darius rex: Provinciae hae, quae defectrices factae erant, falsi-studium-has...¹ perfecit, quod hi populum fefellerunt. Inde hos Auramaşdas meis manibus tradidit, sicutque me arbitrium *ferbat*, ita...

5. Edicit Darius rex: Tu quisquis rex qui posthac *imperans* eris [qui regnabis Persiae], a

¹ Elapsam vocem, ejus finis yâ, sive dâ, remansit, clariss. Spiegelius putat tò hamitriyâ esse.

fallacia omni-contentione te custodi¹. Mortalis, qui fallax fuerit, in hunc inquisitus inquire²; si *modo* sic putas [si tibi est in mente, si tibi cordi est], *ut* regio-mei [imperium scil. Persicum] integrum [validum] permaneat.

6. Edicit Darius rex. Hoc, quod ego perfeci, ex-voluntate Auramaşdae omni-ex parte³ perfeci. Tu *ergo*, quisquis *fueris*, qui posthac has literas perquires, quod a-me factum *erat*, *ut tale*, renunciant tibi [scil. in his literis nisi verissimorum factorum renunciationem videas], neque *in his* quidquam falsum facias [minimeque his aliquam speciem falsi tribuas].

7. Edicit Darius rex: Auramaşdas-mihi⁴ *tes-*

¹ Haçâ draugâ darsam patipayauvâ. Interpretes innituntur moribus veterum Persarum, apud quos omne mendacium, ut Herodotus et Xenophon tradunt, pro flagitio existimabatur, inque publicis scholis juvenes, ante omnia, τῷ ἀλθιβεῖν dare eximiam operam tenebantur. Hic tamen, non ethicis, sed politicis potius rationibus habitis, Darium puto regibus, penes quos rerum Persicarum summum moderamen futurum fuisset, consulere, ut a fraude et fallaciis praecipue caveant, quum ipse, postquam per omne pacis imperium Persicum caput fraudatores tollerent, tot certamina contra eos subeunda, tot labores exantlandos, antequam hos debellasset, habuisset, in hoc vero auxilium Auramaşdae nactus esset, quod ipse, pro imperii Persici integritate, utque legitimum rex, justissime contenderet.

² J. Oppertius, ad Assyri. interpretationem: homo qui mendax est cum examinandum examina. Conf. annot. ad 8 §-um tab. I-mae.

³ Opp.: en toute époque.

⁴ Prima vocis litera, ut in archetypo restitit, etiam t legi possit. Sensus esset: Auramaşdas testis tibi sit—, quod redit ad idem. Lectio taiyiya, ceterum, melius forsân

tis est, ut istum relatum non falsum ego feci omni ex-parte [Deum testem mihi facio in hac rerum gestarum expositione nil falsi adjecisse, omniaque quae retuli verissima esse, quaecunque ex parte respicias].

8. Edicit Darius rex: Voluntate Auramašdae quod-a-me *etiam* aliud-quoddam [alia quaedam —] fortiter est gestum [Dei auspiciis et voluntate quae etiam alia a me sunt strenue et fortiter peracta], istud in-hac tabula [in his tabulis] non est inscriptum [memoriae proditum]: eaque ratione non *est hoc* inscriptum, ne-forte qui posthac [seriorum posterorum] istas tabulas inspiciet, anteriora *his* [scil. facta ab aliis ante me]... *cum meis comparando*, quod a-me factum certissimum renunciaret [sc. tabula, — quae literis his certissima renunciarentur] id, *prae jam incredibili rerum gestarum miraculo et mole*, efficta putet [ideoque, vel inconsulto, me, quod veto et arceo, falsi crimenetur] ¹.

cum sensu apostrophae hujus et subsequentium §§-orum quadrat. Conf. annot. ad §-um 8.

¹ Totus hic §-plus a clariss. interpretibus redditus est sequentibus: Rawl.: Gratiâ Oromasdis quod à me aliud multum est factum, id in hac tabulâ non scriptum (est), eâ ratione non scriptum (est), ne qui posthac hanc tabulam perquirat, ei multum opus quod à me factum non hic [i. e. alicubi] videatur falso in memoriâ proditum (?) (By the grace of Ormazd, there is much else that has been done by me, that upon this tablet has not been inscribed. On that account it has not been inscribed, lest he who may hereafter peruse this tablet, to him the many deeds that have been done by me elsewhere, it should seem (that) they are falsely recorded (?); Benf.: Was von mir durch die Gnade

9. Edicit Darius rex: Qui anteriores reges... ab iis non erat factum, ut a-me, voluntate Auramašdae, omni ex-parte, peractum [res ab anterioribus regibus gestae minime sunt comparandae his, quae, Deo omnino juvante, ego perfeci.

10. Edicit Darius rex: ... tibi renunciaret quod a me factum sic ... ergo ne latere-patieris. Si hoc relatum non patieris-latere [non patieris scil., ut, monumentariis literis inclusum, a multitudinis intelligentia remotum maneat] populoque illud explicari curabis, Auramašdas-tibi propitius

des Anramazda andres mehreres gethan, das ist nicht in dieser Tafel ausgehanen, dass nicht, wer dieses in Zukunft liest, viel davon (auslāsst) es recht hier bewahrt für falsch erzählt hält; Opp.: Beaucoup d'autres exploits que j'ai faits par la grâce d'Ormazd ne sont pas inscrits dans cette table. Ils ne sont pas inscrits par cette raison que celui qui plus tard consulterait ce monument...; Spieg.: Durch die Gnade Anramazdas ist auch noch vieles Andere von mir gethan worden was nicht in dieser Inschrift geschrieben steht, deswegen ist es nicht geschrieben worden, damit nicht der, welcher später diese Inschrift liest für Lüge halte. — Mihi difficultatem praecipnam §-phi vox maniyâhy efficit, quam 2-dam personam praes sing. conj. tum grammatica ejus forma, tum alia loca (8, — I, 3, NRa, 3) esse certissime evincunt, subjectum tamen, quod nisi in hya aparam imâm dipim patiparsâtiy, mea quidem sententia esse potest, 3-am personam, dum sit 2-da, denotans habeat. Difficultas nihilominus aliqua ex parte sciundetur, si animo attendas, totum §-phum λογικῶς continuationem esse apostrophae quae in praecedenti 6-to est expressa (tuvn kâ hya aparam), scriptoremque, habente stilo, ἀναλόγουον hic admisisse, ejus simillimis, ut notum, seantent §endiei, praecipue antiquiores, libri. — Nisam, sive nisma, in versione mea, ad orationis mihi probabilissimum contextum, expressi.

esto, et-tua stirps in-fortitudine permaneat [sitque stirps tua fortis], et longum vive.

11. Edicit Darius rex: Si hoc relatum latere-patieris neque explicari-curabis populo, Auramaşdas-tui peremptor fiat, et-tua stirps ne existat [pereat].

12. Edicit Darius rex: Hoc, quod ego perfecì, omnino voluntate Auramaşdae perfecì, Auramaşdasque mihi *in his perficiendis* auxilium prae-buit atque alii dei ¹ qui sunt ².

¹ Conf. Homericiunv θεοὶ αὐτὸν ἔβοησαν.

² Nota hic primum deos, post Auramaşdam, nuncupari, quorum mentio rarissime in antiquioribus, in posterioribus vero inscriptionibus etiam Mitra et Anahita (Artax. Mn. S. et Artax. Ochi, P.) occurrunt, quod, si animum attendes Achaemenidas in universum creatorem caeli et terrae (vide omnes fere reliquas Darii et Xerxis inscriptiones), omnis videlicet rerum naturae coluisse, neque de mali genio usquam in iisdem inscriptionibus mentionem fieri, non potest id nisi luculentissimum, puto, documentum esse eos religionem, quam in Şaratustrieis gâtis expressam habemus, professos fuisse, credidissequè Deum creatorem et moderatorem esse universi et hominis, neque a rerum natura, ut quae opera sua extitit ad voluntatemque ejus existit, vel minime dependere, sub diis vero sublimiores creaturas, itidem a Deo unico, ut et ipsum hominem, creatas, intellexisse, quales etiam seriores Avestae partes Mitram depingunt, qualisque religio etiam nunc, quamvis externis ritibus atque ceremoniis tamdiu praevalentibus, in Parsorum conscientia, ut notum, conservata remansit. Adde, quod etiam gentilium deorum in una Darii inscriptione (nempe Persepolitana H.) fit mentio; sed quum nominatim hos, atque alios, non adducit, parvi utique momenti, coram omnium rerum et ipsorum creatore, Auramaşda, hos apud veteres Persas fuisse par est. Nullum igitur dubium, his equidem bene perpensis,

13. Edicit Darius rex: Idcirco Auramašdas auxilium mihi praebuit et alii dei ¹ qui sunt, quia

existimo, dualismum, quem in Avesta extra gâtas invenimus, jam sub finem Achaemenidarum regni, vel etiam forsitan post Achaemenidas, in sacrum Aïryorum codicem ex India (conf. ex gr. mythos de Suris et Asuris) vel alicunde irrepisse; apud Achaemenidas autem vividiorē vere Šarafustriعي numinis notionem viguisse mihi etiam hoc, quod, quum compositum summi numinis nomen, in Xerxis inscriptione (Ca, 3), separatim declinetur (Aurahya Mašdâha), istoque archaismo profecto adeo appellativam ejus, ad Šarafustriعی doctrinam, significationem se intelligentem Xerxem prodiderit, certissimum apparet.

¹ Nuncupatio Dei cum sublimiori a se creaturarum intelligentiarum comitatu hic praecipue ad augendam Darii orationis vim est adaptata, quum in sequentibus regum potentissimus et felicissimus ad animi sui solemnem confessionem transit, simplicissimaque concisione exponendo quibus nempe artibus summi numinis omni ex parte quasi visibile praesidium meruit, se posteris suis, ut exemplum normae et rationis agendi, ad eandem numinis gratiam promerendam, proponit. Minime haec contraria esse iis quae de Dario a Graecis scriptoribus referuntur, in subsequenti annot. admonui. In Scythica versione Auramašdas hic deus Ariae, et bagaibis dei aliarum gentium, ad Norrisii fidem, interpretantur. Jam in Dec. Šend. excerptis (vide praef. p. IV et annot. p. V; conf. annot. ad Mišrae yaštum p. 105) et praecipue explicatis a me gâtis probatum esse puto religionem Mašdaicam (quae, ut liquet, et Darii est; vide annot. ad §-um 12) minime e populari Aïryorum cultu originem duxisse, populoque Iranico, qui dêvos cum Indis colebat, a nescio quo sublimiore, Sarafustras qui eluet, ingenio insitam esse; quod tamen minime alienigenis Auramašdam pro peculiari et quasi proprio Aïryorum deo tenere prohibebat, quae alienigenarum opinio, quum ipsi Auramašdam non agnoscerent, necessario, Persis nil detractans, in Scythica versione, forsitan etiam consulto, est expressa.

non *alicui* infensus fui, neque mendax fui, neque injuriosus fui, ... ¹ *neque ego, neque mea gens* ... ² qui adjuvabat meos gentiles [meam gentem, stirpem], hunc piissime curabam, qui vero ... istum severissime inquirebam.

14. Edicit Darius rex: Tu, quisquis rex qui posthac fueris, mortalis qui falsus sit, qui-ve .. sit, huic ne .. in hunc ... ³ inquire.

15. Edicit Darius rex: Tu, quicumque *fueris*, qui post istas tabulas inspecturus sis, quas ego

¹ Talem Darium revera fuisse, Herodotus et Aelianus (Var. hist., IV, 5; VI, 14), qui nullam certe causam, Persarum regi plus quam par erat favere habuerunt, luculentissime testantur. Conf. locos citatos a J. C. F. Baehrio praecipue ad Her. VI, 30. (Her. Hal. Musae III, 140, 160, IV, 143; V, 11; VI, 30; VII, 194).

² Voces neque ego, neque gens mea supplentur ex Assyrica, secundum Rawlinsonium et Oppertium, versione, quae etiam Scythica, ad Norrisii fidem, confirmatur. Quae sequuntur: upariy abastâm upariy mâm naiy sakaurim, leguntur, secundum Oppertium: upariy abistâm upariy yamâm naiy skurim [akunavam], qui voces, Assyrico textu imitendo, vertit sequentibus: super usum, super jus, non infractionem feci, totamque phrasin sic Gallice reddit: je n'ai pas commis de violences, ni moi, ni ma race, j'ai gouverné selon les lois, je n'ai pas péché contre les coutumes et les droits (p. 234). Voces huvatam zura akunavam, quas in versione non expressi, forsan significant: non existentium injuriam feci, i. e. nulli existenti (nulli bonae, quod forsan elapsum, creaturae) malum feci.

³ Omissa in versione vox ahifrastâdiy, elapsa praecedente, mihi desperata videtur. Secundum Spiegelium locativus thematis in tâd (ad analogiam Sanscriti et Şendici in tât) esse potest, cum propria significatione supplicium ense (ahi=asi?), i. e. ultimum supplicium.

literis-instructas-feci, hasve effigies, ne *haec* laedi-patiare: usque dum vivas, haec ita [ut sunt] conservari-cura [cura, ut incolumia servantur].

16. Edicit Darius rex: Si has tabulas inspec-turus sis, hasve imagines, neque haec laedi-patieris, atque-mihi, dum stirps *tua* permaneat, ¹ curabis-conservandas-eas, Auramaşdas-tibi pro-pitius sit, atque tua stirps in fortitudine sit ² [per-maneat fortis], atque longum vive, quaeque per-ficienda-volueris, haec-tibi Auramaşdas ... preci-bus-tuis-respondentia-efficiat.

17. Edicit Darius rex: Si *vero* has tabulas, hasve imagines inspicies *et* laedi-patieris-has, atque-mihi, dum stirps *tua* permaneat ³, non-haec conservari-curaveris, Auramaşdas-tui peremptor

¹ Hic et infra (17) voces yâvâ taumâ ahatiy, usque dum stirps tua permaneat, idem fere significare videntur, ac si Darius dixisset: per stirpem tuam obsecro. Praecedens tamen pronomen maiy etiam sub taumâ, si directe minimeque pronomen 2-dae pers. subintelligendo vocem ad ahatiy referas, Darium posteros suos intellexisse haud plane aspernandam conjecturam suggerit, ut sit dictum ab illo in universum: reges, posteri mei, dum mea stirps, i. e. vos in terris vigebitis, servandas curate has inscriptiones.

² Utâtaiy taumâ vaşaiy biyâ. Rawl. Et tibi proles numerosa sit (and may thy offspring be numerous); Benf.: und dein Stamm möge sich vermehren; Opp.: et que ta race soit puissante, 1851, — qu'Ormuzd te bénisse, qu'il étende ta race, 1859); Spieg.: deine Familie möge viel sein. Quod ad me, in versione mea, significationem τὸν vaşaiy, si vocem cum Kernio ad vaşa, sive vaşiy, si cum Spiegelio ad vaş referas, strictius e valore rad. vaş, ut in anteriore versione sua Oppertius fecit, deducendam putavi.

³ Conf. praec. annot.

sit, atque-tua-stirps ne existat ¹ *amplius*, et quae perficienda-volueris, haec-tibi Auramaşdas subvertat.

18. Edicit Darius rex: Hi *sunt* mortales, qui tunc hic [i. e. in imperio meo, mihi ad manus, praesto] fuerant, quando ego Cometem quem Magum [qui Magus fuit] occidi, qui Smerdim se nominabat; tunc hi mortales adjuvabant *me*, amici mei: Intaphernes nomine, Vayaşpari filius, Persa: Otanes nomine, Tükri filius, Persa; Gobryas nomine, Mardonii filius, Persa: Hydarnes nomine, Bagabigni filius, Persa: Megabyzus nomine, Daduhi filius, Persa; Ardumanis nomine, Vahuei filius, Persa.

19. Edicit Darius rex: Tu quicumque rex, qui posthac fueris, quae-me ... quod Darius...feci².

¹ Rawl.: et tibi proles non sit (and mayest thou be childless); Benf.: dein Stamm vergehe!; Opp.: et ta race ne vivra pas, 1851, — que tu n'élèves pas tes enfants, 1859; Spieg.: deine Familie möge zu nichte werden. Conf. annot. ad §-um 16.

² Quum finis tabulae in Persico archetypo desideratur, in Assyrica versione partim, in Seythica autem integer remansit, liceat hic, lectorum commodo, has in clarissimorum virorum, Oppertii et Norrisii, interpretationibus apponere:

Ad versionem Assyricam:

[Toi, qui seras roi après moi, soutiens les hommes de la valeur de ceux qui furent avec le roi Darius, et par l'assistance desquels je fis de telles choses,] de tels hommes, soutiens les toujours!

Tabula V.(Supplementaria)¹.

1. Edicit Darius rex: Hoc *est*, quod ego feci
 ... Provincia haec *etenim tertium* a-me descivit,
 unusque fuit mortalis .. imaimis nomine, Susia-
 nus: hunc imperatorem fecerunt. Protinus ego
 exercitum misi in-Susianam. Unus mortalis, Gob-
 ryras nomine, Persa, mihi subjectus — hunc-eorum
 [scil. mei exercitus] imperatorem feci. Inde hic
 Gobryas cum exercitu profectus est Susianam
 certamenque conseruit cum defectoribus. Post...

4. Edicit Darius rex: .. *ipse* perrexi contra
 Sacas.. occidi [superavi] hostem cepique .. Contra

Ad versionem Scythicam:

These men were with me when I killed Gomâtes, the
 Magian, who said: «I am Bardes, son of Cyrus»: *and as*
these men aided me, thou, who mayest be king hereafter, re-
member that thou be favourable to the descendants (?) of these
men.

Notatu dignum omnium, quantum scio, imperatorum,
 qui armorum vi atque gloria celebres extiterant, nisi duo,
 Darium Hystaspi nempe et Napoleonem I-mum, commilito-
 num nomina, victorias suas recensendo, in publicis monu-
 mentis, memoriae tradidisse.

¹ Tabula, nunc nisi e fragmentis constans, evidenter in
 saxum jam aliis exsculptis, rebus, quae iis continentur,
 supplendis destinata, translata fuit, versionibusque tum
 Assyrica, tum Scythica carendo, nullam jam spem ipsius
 quodammodo supplendi praebet nisi nova ejus cum praesenti
 collatio, quam clarissimo Rawlinsonio, quum secundo Behi-
 stânum visitaverit, perficere a fatis non fuit concessum,
 quaeque huic aliquantulum lucis addendae promittebat, ab
 aliquo strenuo et docto viatore, ut Spiegelii vocibus utar,
 perficiatur.

me Śakukas nomine — hunc cepi .. tum alium imperatorem.

6. .. Auramašdam colite ..

Inscriptiones Behistani minores.

A.

Super imagine Darii.

1. Ego *sum* Darius, rex magnus, rex regum, rex Persiae, rex provinciarum, Hystaspi filius, Arsamae nepos, Achaemenides.

2. Edicit Darius rex: Mihi pater *est* Hystaspes, Hystaspi pater Arsamas, Arsamae pater Ariaramnes, Ariaramnae pater Teispis, Teispis pater Achaemenes.

3. Edicit Darius rex: Idcirco nos Achaemenidae praedicamur. Inde ex aevo *regno* probati sumus; inde ex aevo quae nostra stirps reges fuerunt.

4. Edicit Darius rex: Octo meae stirpis *sunt*, qui antea reges fuerunt, ego sum nonus: novem, duplici descensu, nos reges sumus¹.

B.

Sub imagine prostrati hominis.

Hic est Cometes qui, Magus *quum esset*, mentiebatur, sic *enim* dicebat: Ego Smerdis sum, qui Cyri filius *fuit*, ego rex sum.

C.

Super imagine primi stantium vinctorum hominum.

Hic Atrinus mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego rex sum Susianae.

¹ Conf. I, 1—4.

D.

Super imagine secundi vinctorum.

Hic Naditabirus mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego Nabuchodonosor sum, qui Nabuniti filius [ego non alius sum, nisi verissimus Nabuniti filius], ego rex sum Babyloniae.

E.

Super inferiori parte vestis tertii vineti.

Hic Phraortes mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego 'Ksafrites sum Cyaxaris stirpis, ego rex sum Medicus.

F.

Super quarto vineto.

Hic Martiyas mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego Imanis sum, Susianae rex.

G.

Super quinto revincto.

Hic Ćitratakmas mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego rex sum Sagartiae, Cyaxaris stirpis.

H.

Super sexto revincto.

Hic Vahyaşdates mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego Smerdis sum, qui Cyri filius, ego rex sum.

I.

Super septimo revincto.

Hic Arakus mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego Nabuchodonosor sum, qui Nabuniti filius, ego rex sum Babyloniae.

J.

Super octavo revincto.

Iste Phraates mentitus est, sic *enim* dicebat: Ego rex sum Margianae.

K.

Super nono revincto.

Iste Šakukas *est* qui Sacas [qui cum Sacis mihi defecerat] ¹.

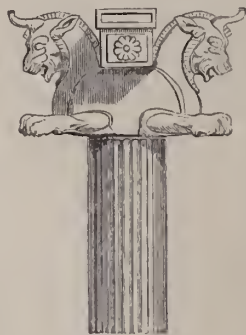
¹ Inscriptio nisi Seythicam versionem habet, Assyrica absente.—Inscriptio in Rawlinsonii apographo litera L notata itidem nisi Seythice scripta invenitur, ejus fragmentarium et hypotheticum sensum clarissimus Norrisius reddit sequentibus:

Darius the king says: — by the grace of Ormazd I made another tablet in the Arian language, such as did not exist before, and I made a large ... and a large ... and ... and ... and they were written and distributed (?). And then I sent the above tablet through the empire, and the people understood it (?).—Super omnibus his Behistāni inscriptionibus et Auramašdae figuram remanserunt aliarum etiam, referente Rawlinsonio, ejusdem Darii regis inscriptionum vestigia, quorum exemplaria vir clarissimus non transcripsit, quum sint maximam partem impossibilia lectu (The above not copied, being for the most part illegible).

His addere licet imagines et inscriptiones Behist. circiter 1700 angl. p. (The Journ. of the R. As. S., vol. x, p. 187) super soli planitiem, 300 vero super saxi ipsius basin (ibid. p. 191), ad fidem clariss. Rawlinsonii, elatas esse; in quo mundi quasi miraculum magnus Persarum rex effecisse videtur. De ingenii dotibus ejus ac indole, prout hae in Behistānensibus praesertim inscriptionibus apparent, idem clariss. vir, qui has primus publici juris fecit et explicavit, declarat sequentibus:

To this monarch, insatiable in his thirst of conquest, magnificent in his tastes, and possessed of an unlimited power, we are indebted for all that is most valuable in the Palaeography of Persia. Imbued, as it appears, with an ardent passion for monumental fame, he was not content to inscribe the palaces of his foundation at Persepolis with a legend commemoration of their erection, or with prayers

invoking the guardianship of Ormazd and his angels, but he lavished an elaborate workmanship on historic and geographic records in various quarters of his empire, which evince considerable political forethought, and earnest regard for truth, and an ambition, natural and hardly to be quarrelled with, to transmit the glories of his reign to future generations, to guide their conduct and invite their emulation. At Persepolis, in the high place of Persian power, he aspired to elevate the moral feelings of his countrymen, and to secure their future dominancy in Asia, by ostentatiously displaying to them their superiority over the feudatory provinces of the empire; while upon the sacred rock of Baghistán he addressed himself, in the style of an historian, to collect the genealogical traditions of his race, to describe the extent and power of his kingdom, and to relate, with a perspicuous brevity, worthy of imitation, the leading incidents of his reign. We are hardly prepared, indeed, in the narrative of an Eastern despot, to meet with the dignified simplicity, the truthfulness, and selfdenial, which characterize this curious record. His grave relation of the means by which, under the care and favour of a benificent Providence, the crown of Persia first fell into his hands, and of the manner in which he subsequently established his authority, by the successive overthrow of the rebels who opposed him, contrasts most strongly, but most favourably, with the usual emptiness of Oriental hyperbole (*ibid.* p. 47). *cet.*

Inscriptio Alvandensis.

O.

1. Deus magnus *est* Auramaşdas, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam¹ creavit hominis [cui hominis reliquorum animantium praestantia debetur], qui Darium regem fecit, unum

¹ Hya şiyâtım adâ martiyahyâ, Lass.: *is fortunam creavit mortalium*; Rawl.: *who gave life (?) to mankind*; Benf.: *welcher des Menschen Herrlichkeit geschaffen*; Opp.: *il a donné à l'homme la supériorité (in Suezensi inscript.: voluntatem,—sa volonté)*; Spieg.: *welcher Annehmlichkeit schuf für den Menschen*; Ménant: *qui potentiam (?) dedit hominibus (a donné à l'homme sa supériorité)*; G. Rawl.: *felicitatem*. Vocem şiyâti Spiegelius explicat sequentibus: *Wohlbefinden, Annehmlichkeit, ad analogiam Sendici şâ, şâti et Neo-Persiei شاد*. In versione mea secutus sum clariss. J. Ménantium, vocabulum ad Sendicum şî, ire, reducendo, quum notio enudi, in Aricis linguis, etiam praestantiae designandae interdum inservit (conf. ex. gr. Ross. *нп-воч-ход-ство*, a r. *ход-ить*, ire), quamvis eadem radix, notionem sese movendi exhibendo, etiam ad significationem hominem in terris distinguentis eique propriae, ut rerum naturae a summo numine designato cultori (conf. yaşna XXIX), actionis liberique ejus arbitrii transferri potuisset, a qua significatione forsitan non adeo est remota, quam Scythica phraseos versione Norrisius in univ. eliciuisse videtur (*who the land had created for man*, p. 146). Conf. Sarat. g. L, 9, ubi vates summum numen precatur de adimendo scelestibus libero gressu (vaşe itôis), quo nisi bonis hominibus frui par est.

multorum regem, unum multorum moderatorem¹.

2. Ego *sum* Darius, rex magnus, rex regum, rex provinciarum multigenarum², rex hujus terrae magnae spatium ad³ [quod ad spatium, magnae spatio], Hystaspi filius, Achaemenides.

¹ In Assyrica versione, secundum Oppertium: «qui imperium hominibus dedit, et Darium regem qui rex regum multorum fecit, in Scythica, tamen, secundum Norrisium: who Darius king him hath made, one of the many king, one of the many lawgiver, quod ad Persicum archetypum accedit. Utcunque sit, Assyrica versio evidenter ad incutiendam alienigenis, praecipue Babylonis, venerationem et nescio quem terrorem erga Persiae regem, Orientalium more, est accomodata, quum Persis, una cum Dario, ut supra notavi, Ahuram Mašdam profitentibus, sat fuit *ἡλικιοκρατωρ* indicasse regem eorum ab hoc designatum esse, ut unus tam multis sui similibus imperet, regemque regum in hac, ut in aliis, inscriptione publica nisi semel nominari.

² Ksâyâtiya dahyunâm parušanânâm. Lass.: *regionum multis populis habitatarum rex*; Rawl.: the King of the many peopled countries; Benf.: König volkreicher Länder; Opp.: roi des pays très peuplés, 1851 (rex terrarum multilinguium, — roi des pays où tant de langues se parlent. 1869, in inscript. Suez. ad f. vers. Assy.).

³ Ksâyâtiya ahyâyâ bumiyâ vašarkâyâ duraîy apiy. Lassen: *hujus terrae magnae sustentator*; Rawl.: the supporter also of this great world; Benf.: König dieser grossmächtigen Erde fern und nah; Opp.: roi de cette terre vaste au loin et auprès; Spieg.: König dieser grossen Erde auch fernhin. — Explicando phrasin, Spiegelius Sendicium aipî in mentem revocat (Die altpers. Inscr. p. 99), quod ansam mihi praebuit nostrum apiy cum Græco ἐπί, ad quod etiam clariss. Rawlinsonius mihi paene inclinari videtur (The Journ. of the R. As. S., 1847, p. 288), conferre, ut sit: rex hujus terrae magnae quod ad latitudinem vel spatium (quum etiam diversitate videlicet gentium

situque vel maxime sit notabilis). Ut *apiy* pro praepositione postpositiva accipiam, multum facit etiam quod *NRa*) 2. enclitice usurpata occurrit. His addere licet, in Assyrica versione, quum duabus Persicis vocibus *duraiy apiy* (quae etiam *duraiya apaiya* legi possunt) duae, eadem flexione instructae (*rabitav rapastav*, legentibus Oppertio et Ménantio) respondeant, tutius forsàn, primo aspectu, videretur eas per τὸ remotae, latae, reddere, ad quod non parum facit quod in ipso archetypo voces nostrae ambae pariter in *iy* desinant. Sed quum in Assyrica versione vox, quae τῷ *vašarkâyâ* responderet, desideratur, tria in archetypo terrae epitheta (*vašarkâyâ*, *duraya*, *apaya* vel *apiya*), latitudinem ejus designantia, nimis ampullatam orationem Darii, quae, quamvis gravis, mihi ubique simplicissima apparet, mea quidem sententia, redderent. Hic etiam forsàn non a re alienum erit notare versiones alienigenis populis designatas non potuisse quin injiciendo sic dicto effectui studuissent; at cum popularibus suis conversando, quorum ope omnia perfecisse sentiebat (conf. ex. gr. Inscript. Beh. I, 2, *NRa*), 3), de his, quae illum attinebant, potius disserere eaque, ut coram amicis, explicare, quam regaliter declarare et edicere, talem, ut Darius fuit, regem, in hac, ut in aliis ejus inscriptionibus, par erat. Conf. quae annotavi ad Behist. IV, 13.

His elegantissimam descriptionem situs, ubi utraque Alvandensis inscriptio (O et F) invenitur, e Flandinii, qui verbis et penicillo omnem fere antiquam Persiam depinxerat, praeclaro opere excerptam, subjicere placet.

«Le monument le plus authentique légué par l'antiquité, et qui se soit le mieux conservé dans le pays, est le rocher qui, au fond d'une des gorges de l'Alvend, présente encore intactes deux grandes tablettes d'inscriptions cunéiformes. Il faut, pour se rendre au lieu où elles sont, se diriger vers la montagne, au nord-ouest. A trois kilomètres de la ville, s'ouvre une vallée étroite qui porte le nom d'Abbas-Abad; elle est traversée dans toute sa longueur par un torrent. L'impétuosité et la fraîcheur de ses eaux disent

assez qu'il descend par une pente rapide des sommets de la montagne couverte d'une neige éternelle. On remonte ce ravin en passant plusieurs fois le torrent qui serpente au milieu de nombreux vergers parfaitement cultivés et plantés en vignes et arbres fruitiers de toute espèce. Le charme et la fraîcheur de cette vallée faisaient, à la fin de juin, un agréable contraste avec la chaleur de la plaine; mais au fur et à mesure que l'on avance, cet aspect riant prend une teinte sévère et devient de plus en plus sauvage; les roches escarpées se rapprochent, et ne laissent plus qu'un passage étroit aux eaux qui, arrêtés par elles et furieuses, bondissent de l'une à l'autre avec un fracas étourdissant.

Après mille obstacles produits par la nature des lieux, on arrive enfin à un espace peu étendu, mais dégagé, situé à environ cinq kilomètres de l'entrée de cette gorge. Là, au pied d'une cascade qui si précipite du haut des sommets successifs d'une suite de pyramides gigantesques de granit, entre lesquels le soleil cherche vainement la neige, est un rocher sur la face méridionale duquel sont les tablettes d'inscriptions. Après les difficultés qu'il faut vaincre pour arriver en ce lieu, où les Hamadânis prétendent qu'Ali dut se frayer, d'un coup de son cimeterre, un passage à travers les roches, on se demande pourquoi et dans quel but les anciens y avaient placé ces caractères.

Dans ce site sauvage, il n'y a point d'autre apparence du séjour des hommes; il ne semble pouvoir être hanté que par les bêtes fauves et les oiseaux de proie; et si quelque chose a pu y attirer dans l'antiquité, comme dans les temps modernes, cela n'a dû être que le désir d'y venir chercher la fraîcheur et la solitude, auxquelles se prête d'ailleurs également l'endroit.

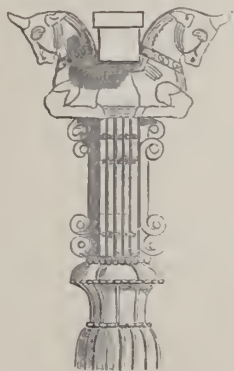
Sans doute ces inscriptions auront été gravées là par l'ordre de l'un des monarques qui y trouva cette double jouissance, et voulut y perpétuer le souvenir des excursions qu'il y faisait, loin de la pompe et du faste de la cour.

....Ce sont deux tablettes l'une à côté de l'autre, encastrées dans la pierre, au moyen d'un refouillement qui a de vingt à vingt-cinq centimètres de profondeur sur deux mètres

soixante-dix centimètres de large, et un mètre quatre-vingt-dix centimètres de profondeur sur deux mètres soixante-dix centimètres de large, et un mètre quatre-vingt-dix centimètres de haut. Elles sont toutes deux divisées en trois tranches verticales d'inégales largeurs, dans lesquelles sont tracées de petites bandes horizontales qui comprennent les caractères. Le nombre des lignes, dans les deux cadres et pour les trois colonnes, est de vingt.

On aperçoit sur d'autres rochers qui sont près de là d'autres tablettes semblables, préparées pour recevoir sans doute des inscriptions du même genre; mais elles n'en contiennent aucune, et sont restées ébauchées». (Voyage en Perse, texte, pp. 19—20).

Duarum inscriptionum, quae in Alvandensis saxi imagine, ad nostram Palaeo-Persici textus editionem apposita, conspiciuntur, quae est ad sinistram atque loco superior Darii H., altera vero est Xerxis, superque planitiem soli circiter 10 p. sunt elatae (Vide Lass. Zeitschr. f. die Kunde des Morgenlandes, VI, p. 122, et Spieg. die altpers. Keilschriften, p. 73).

Inscriptiones Suezenses ¹.

a.

Darius rex magnus, rex regum, rex provinciarum, rex istius terrae magnae, Hystaspi filius, Achaemenides.

¹ Ambas Suezenses inscriptiones ex J. Oppertii eruditissimo libro: *Mémoire sur les rapports de l'Égypte et de l'Assyrie dans l'antiquité éclaircis par l'étude des textes cunéiformes.* (Paris, 1869. p. 123—127), ubi sagacissime a viro doctissimo sunt restauratae, desumpti atque in rem meam verti. His etiam descriptionem monumenti super quo inveniuntur, ex eodem clarissimi viri opere excerptam, liceat apponere.

Les monuments sont des stèles qui, d'un côté, contenaient les trois langues des textes trilingues: le perse, le médo-scythique, l'assyrien; l'autre côté était occupé par les hieroglyphes égyptiens, et ce texte hieroglyphique a été, comme nous pouvons déjà en juger par les fragments, beaucoup plus étendu que ceux qui devaient se partager à eux trois l'autre côté de la stèle. Le texte égyptien est plus développé que l'inscription perse et les traductions conservées sur les mêmes monuments; mais on connaît, par d'autres textes trouvés en Asie, les documents originaux cunéiformes équivalents à l'inscription égyptienne.

Le côté cunéiforme contenait en haut deux figures d'homme tenant la main sur trois cartouches, tous les trois remplis de caractères cunéiformes; c'est apparemment une concession aux usages égyptiens. Dans l'espace que laissait la pierre à droite et à gauche, on lisait à droite en perse, et à gauche en médo-scythique et en assyrien (le texte assyrien étant au dessous de l'autre), la légende suivante:

b.

1. Deus magnus *est* Auramaşdas, qui illud caelum creavit, qui hanc terram creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam *prae ceteris ammantibus* dedit [creavit] homini, qui Darium regem

«Darius, grand roi, roi des rois, roi des pays, roi de cette vaste terre, fils d'Hystaspe, Achéménide» (inscriptio *a* Persice a me inter archetypa reposita).

Le texte médo-scythique et le texte assyrien prennent le même espace que le texte perse à lui seul, comme c'est généralement le cas. Mais presque rien ne reste de ces deux légendes, sauf la première ligne du texte médique; quant à l'assyrien, le temps n'a épargné que les traces des lettres *itu*, fin de *rabitu* «grande», et le dernier signe du mot Achéménide. Et ces débris ont leur grande importance, attendu qu'ils prouvent dès aujourd'hui l'existence d'un texte assyrien, dont rien, d'autre part, ne nous révélait l'existence.

Au-dessous de cette légende se développe sur toute la largeur de la stèle, un texte perse en douze lignes, en partie conservé, en partie très facile à restituer, mais dont une autre portion n'a pas cédé à des recherches très-longues et très-laborieuses. Ce texte perse se trouve au-dessous de lignes remplies de caractères médo-scythiques, très-peu lisibles et très-frustes. Au dessous de ce texte, immédiatement sur le sol, se trouvait la traduction sémitique; elle a été détruite, dit-on, par les ouvriers de l'isthme de Suez.

Voici le texte tel que nous avons pu le restituer.

[«Baga va]zarka» cet. (inscriptio *b*).

Initium Suezensis inscriptionis *a* nisi e vocibus: Dâra-yavus kşâyatiya (naqa) vaşarka constans a clariss. Spiegelio ad Darium II relatam fuit (Nb), ratione, puto, habita, vocem regiae dignitatis in ea non literis phoneticis, sed ideographico signo, quod ad posteriora tempora pertinere videbatur, expressam esse. Nunc autem quum haec, pariter ac Suezensis inscriptio *b*, quae in eodem monumento invenitur, nomen Darii H., ad fidem clariss. Oppertii, continet, atque eodem

fecit, qui Dario regi auctoritatem detulit quam magnam [quae est magna].

2. Ego Darius *sum*, rex regum, rex provinciarum multigenarum, rex hujus ditionis [Persici scil. imperii] magnae longitudinem ad [quod ad longitudinem, spatio, — rex immensi imperii], Hystaspi filius, Achaemenides.

3. Edicit Darius rex: Ego Persa sum, opeque Persae [i. e. Persarum, — civium, popularium meorum] Aegyptum cepi. Ego imperavi istum canalem effodi, a Nilo nomine flumine, quod in Aegypto fluit, usque ad mare, quod a Persia venit....¹

ideographo (ut ex inscriptione *b* colligere licet) in eadem voce scil. exprimenda utitur, nullum jam impedimentum putavi hanc, et aliam, breviusculam Londinensem, ad eundem Darium referre. — Inscriptiones has etiam per totum canalis tractum a Dario repetitas fuisse clariss. Oppertius in eodem praestanti libro suo docet (p. 126), cujus rei documenta eo magis desiderabilia essent, quod plenioris harum inscriptionum exemplaris possidendi aliquam nobis spem utique dedissent.

¹ Cetera quum, prae corruptissimo archetypi statu, plane incerta sunt, interpretatione praetermittenda putavi, neque ipse clariss. Oppertius se, in fine hujus inscriptionis restaurando, ut vidimus, plane felicem fuisse censet; quum tamen etiam universus deperditarum Darii H. linearum sensus longe alius mihi fuisse videtur atque hic, quem vir doctissimus, conjectando, exhibere conatur, liceat hic decurrentis inscriptionis Palaeo-Persicum textum, ut a doctissimo Oppertio est restauratus, nec non utramque ejus versionem apponere hisque quae nobis aliter visa fuerint subjungere.

P[açâva]. iyam. yuviyâ. [akaniy. ava[dâ]. yathâ. adam. niyastâyam. ut[â. athaham.] âyatâ. haéâ. [Birâ]yâ. [nai]mâm. yuviyâm. abiy. pâ[ram. vika]tâ. yathâ. mâ[m. kâma. âha].

Postea ille canalis fossus est illic, sicut ego decretum feci et dixi: «Ite, inde a Bira dimidium canalem usque ad littus diruite», sicut penes me voluntas erat.

(Puis ce canal fut creusé ici, comme je l'avais ordonné; alors je dis: «Allez, à partir de Bira, jusqu'au littoral, détruisez la moitié du canal», comme c'était ma volonté).

Talem sensum ultimis inscriptionis hujus lineis dare movit doctissimum Oppertium citatus ab eo Strabonis locus, ubi Darium a perficiendo canali destituisse refertur. Sed canalem a Nilo usque ad Arabicum sinum, Dario auctore, perductum neque unquam dirutum fuisse luculentissimus testis est Herodotus, cujus verba in extenso hic exscribere placet: Ἀήγει δὲ αὕτη (scil. ἡ Ἀραβίη), οὐ λήγουσα εἰ μὴ νόμφ, ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον, ἐς τὸν Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐπέγαγε (IV, 39). Et alibi (II, 158): Ψαμμητίχου δὲ Νεκῶς παῖς ἐγένετο, καὶ ἐβασιλεύσε Αἰγύπτου· ὃς τῇ διώρυγι ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, τὴν Δαρεῖος ὁ Πέρσης δευτέρα διώρυξε, τῆς μήκος μὲν ἔστι πλεὺς ἡμέραι τέσσαρες, εὖρος δὲ ὠρόγη, ὥστε τριήρεις δύο πλέειν ὁμοῦ ἐλαττωμένας. ἤκται δὲ ἀπὸ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ ἐς αὐτήν· ἤκται δὲ κατ'ὤπερθε ὀλίγον Βουβάστιος πόλιος παρὰ Πάτουμον τὴν Ἀραβίην πόλιν· ἐσέχει δὲ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν. ὦρυκται δὲ πρῶτον μὲν τοῦ πεδίου τοῦ Αἰγυπτίου πρὸς Ἀραβίην ἔχοντα, ἔχεται δὲ κατ'ὤπερθε τοῦ πεδίου τὸ κατὰ Μέμφιν τείνον οὖρος, ἐν τῷ αἰ λιθοτομίαι ἔννεισι. τοῦ ὧν δὴ οὖρος τοῦτου παρὰ τὴν ὑπώρεθν ἤκται ἡ διώρυξ ἀπ' ἐσπέρης μακρὴ πρὸς τὴν ἡῶ, καὶ ἔπειτα τείνει ἐς διασφάγας, φέρουσα ἀπὸ τοῦ οὖρος πρὸς μεσαμβρίην τε καὶ νότον ἄνεμον ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον. τῇ δὲ ἐλάχιστόν ἔστι καὶ συντομώτατον ἐκ τῆς βορητῆς θαλάσσης ὑπερβῆναι ἐς τὴν νοτίην καὶ Ἐρυθρὴν τὴν αὐτὴν ταύτην καλεομένην, ἀπὸ τοῦ Κασίου οὖρος τοῦ οὐρίζοντος Αἰγυπτὸν τε καὶ Συρίην, ἀπὸ τοῦτου εἰσὶ στάδιοι χίλιοι ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον. τοῦτο μὲν τὸ συντομώτατον, ἡ δὲ διώρυξ πολλῶ μακροτέρα, ὅσῳ σχολιωτέρα ἐστὶ, τὴν ἐπὶ Νεκῶ βασιλεὺς ὀρύσσοντες Αἰγυπτίων ἀπώλυντο δυώδεκα μυριάδας. Νεκῶς μὲν νυν μεταξὺ ὀρύσων ἐπαύσατο, μαντηῖον ἐμποδίου γενομένου τοιοῦδε, τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι. βαρβάρους δὲ πάντας οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τοὺς μὴ σφίσι ὁμογλώσσους. Πανσάμενος δὲ τῆς διώρυχος ὁ Νεκῶς ἐστράπετο πρὸς στρατηγίας οὐκ.

Minime ergo imperfecti neque dirnti, sed a Nilo usque ad Arabicum sinum nusquam interrupto tractu porrecti et navigabilis Suezensis canalis accuratissima descriptio, eaque a scriptore, qui ipse non ita multo post Darium H. in Aegypto fuit, promanans nullum admittendi dat locum, in quo plane doctissimo Bachrio consentio, Herodotum omnia haec de Suezensi canali a se ipso efficta posteritati tradidisse. Quum itaque omnia haec certissima sunt, restat, ut Strabonem, cui doctissimus Oppertius innixus, Suezensem canalem a Dario non perductum ad finem atque adeo dirntum affirmavisset ultimasque inscriptionis lineas evidenter ad ejusmodi sensum restaurasset et interpretatus esset, aliosque scriptores, ut Diodorum et Plinium, qui similia asseruerunt, accepta de Aegyptiorum rege Necone, Psammetichi filio, quaeque ab ipso Herodoto in loco supra citato referuntur, aliquo lapsu, ad Darium H. retulisse affirmemus. De ulterioribus fati Suezensis, a Dario confecti, canalis vide ejusdem doctissimi Bachrii annot. ad Her. 158 (Her. Halic. Musae, Vol. I. alterae edit. p. 790—792).

Inscriptio Londinensis.

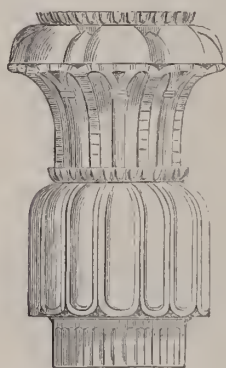
Na).

Ego *sum* Darius rex¹.

¹ Breviuscula inscriptio crystallino cylindro, qui ex Aegypto in Angliam advectus erat hodieque in Britannico Museo asservatur, incisa conspicitur, cujus hic descriptionem verbis clariss. Lassenii subjungere placet eo magis, quod imaginis delineatio, quae in nostra archetypi editione hanc comitatur quamque e praestantissimo G. Rawlinsonii opere (*The five great Monarchies*, IV, 182) desumpsimus, non omnino integra videtur esse:

Der Cylinder stellt den König Darius auf einem Wagen aufrecht stehend dar, mit der Tiara und gespanntem Bogen; ein Wagenlenker lenkt das Ross, dem König entgegen tritt eine aufgerichtete Löwengestalt, die schon an der Stirn und der rechten Vordertatze von einem Pfeile verwundet ist, der König ist im Begriff, einen dritten ihr entgegen zuzuschnellen. Unter dem Pferde entflieht ein kleinerer Löwe, der im Rücken verwundet ist. Ueber dem Wagen schwebt der Ferver des Königs (*Auramašdae* ipsius, ut nunc est notum, imago), mit gegen den grossen Löwen gewendetem Antlitz, es ist dieselbe Gestalt, welche über dem Sarge in *Nakshi-Rustam* schwebt. Hr. Grotefend hat gewiss richtig den Löwen als *Ahriman* gedeutet, gegen den der Diener des *Ormüzd* stets kämpfen muss (*Ad hodiernae scientiae sensum, imago cylindri regem potius simpliciter venando leones intentum exhibet*). Hinter dem Wagen, wie hinter dem Löwen ragt ein hoher dattelpalmähnlicher Baum empor. Zwischen den Bäumen läuft eine Inschrift in der dreifachen *Petropolitanischen* Schrift, aber in verkehrter Richtung, zum Beweise, dass der Cylinder zum Siegeln bestimmt war etc. (*Zeitschr. für die Kunde des Morgenlandes*, VI, p. 79—80).

Perincommode accidit Darii regis cylindri delineationem, quae in doctissimi G. Rawlinsonii est opere, arbore, ut patet, inscriptionem continente, sagitta in leonis fronte nec non Auramaşdae imagine carere; neque cylindri pleniorum alicunde delineationem possidendi nobis facultas fuit.

Inscriptiones Persepolitanae.

II. ¹

Super muro, Persepolis palatia praecingente.

1. Auramašdas magnus, qui maximus *est* deorum, hic Darium regem fecit, hic-ei regnum detulit: voluntate Auramašdae Darius rex *est*.

2. Edicit Darius rex: Haec *est* regio Persis, quam mihi Auramašdas detulit, quae amoena²...

¹ Haec et sequentes, tum Darii Hystaspi, tum quae a Xerxe remanserant, inscriptiones eximiam vetustiorum Achaemenidarum in patrum solum (quum de propria Perside in his agitur) pietatem exhibent, immo etiam Xenophontis cumprimis et Herodoti de veterum Persarum moribus et institutis narrationes luculentissime confirmant, hasque non omnino ad ἰδέειν quandam apud eos conformatas esse apprime probant, quum Persarum regem, ejus imperium tam late patebat atque e tam diversis populis constabat, ipsum tamen Persam esse imperiumque ejus per Persas esse paratum semper mente tenuisse et fateri, semperque, videlicet, inebuisse ut lacti et fortunatiores inter alios populos sub sceptro ejus degerent, inscriptionum documentis constat (conf. ex gr. quae de non pendendis a Persis tributis Herodotus tradit, III, 97). Idem patriae amor et in Behistanensi, et in Suezensi inscriptione spirat.

² Elapsae vocis nisi ⸔ et ⸚ remanserunt, ad quas vox υνασπâ a doctis viris, post Lassenum, vulgo restituitur; sed quum, Xenophonte teste*, propria Persis, de qua hic agitur, minime bonis equis producendis fuit idonea, vocem in textu, ut est in archetypo, maneam, in versione vero plane omisam exhibere praetuli.

* ...ἐν Πέρσῃς γὰρ διὰ τὸ γαλεπόν εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἱππάζειν ἐν ὁρηνῇ οὐσῃ τῇ γῶρᾳ καὶ ἰδέειν ἵππον σπάνιον. Cyrop. I, 3, 3. De sterilitate soli propriae Persidis conf. Her. I, 71; IX, 122 cet.

eximia-viris, quae, voluntate Auramaşdae meaque Darii regis, ab ullo extero [scil. hoste] minime timet [minime timet quemlibet hostium].

3. Edicit Darius rex: Mihi Auramaşdas auxilium ferto [opitulator], cum gentilibus-diis¹, et istam regionem Auramaşdas custodiat ab incursione-hostium, a sterilitate, a fallacia. Hostis hanc regionem ne adoriatur, neque incursio, neque sterilitas, neque fallacia. Hoc ego beneficium² ab Auramaşda expeto cum gentilibus-diis, hoc mihi Auramaşdas dato cum gentilibus-diis.

I.

Altera inscriptio super muro, palatia praecingente.

1. Ego *sum* Darius, rex magnus, rex regum, rex provinciarum quarum multarum [quae multae ditioni meae parent], Hystaspi filius, Achaemenides.

2. Edicit Darius rex: Voluntate Auramaşdae hae *sunt* provinciae, quas ego tenui cum isto Persico populo [i. e. populi Persici virtute et potestate]³,

¹ Conf-annot. ad Beh. IV, 12 et B.

² Vox archetypi manca sensum Şendici yânëm habuisse videtur.

³ Lass.: *Ex voluntate Auramazdis hae regiones illae (sunt) quas ego tenui. Hac in re hi Persae actores (fuere);* Rawl.: *By the grace of Ormazd these are the countries which I have possessed, together with the Persian State (or Power);* Benf.: *durch die Gnade des Auramazda sind dies die Länder, welche ich mir mit dieser Persischen Macht unterworfen habe;* Opp.: *Par la volonté d'Ormazd, ce sont ces pays que j'ai gouvernés avec l'armée perse;* Spieg.: *Durch die Gnade Auramazda sind es diese Länder die ich regiere mit diesem persischen Heere.*

quae a me timebant [quae me timebant, imperio meo subjectae erant], mihi*que* tributum afferebant: Susiana, Media, Babylonia, Arabia, Assyria, Aegyptus, Armenia, Sparda, Ionii qui continentis et qui maris [maritimi, — Ionii tum in continente, tum in insulis degentes], atque provinciae quae ad-orientem-solem *sunt* — Sagartia, Parthi, Zaracae [Drangiana], Aria, Bactriana, Sogdiana, Choras-mia, Sattagydae, Arachosia, India. Gandarii, Sacae, Macae. ¹

3. Edicit Darins rex: Si sic mente-tenes: «ab hoste ne timeam» [ne timeam ab hoste, minime hostem timeam], istum Persicūm populum cura [fove et protege]: si *enim* populus Persicus curatus erit [bene a te erit curatus], quae in longissimum *tempus* Praestantia, incolumis haec quaelibet, Dea, usque descensura erit *e caelo* ad hanc *tuam* stirpem ² [Si Persarum populum colas,

¹ Conf. Behist. 1, 6, et Naqši-Rust. NR a), 3.

² Lass. (1845): *Generosus* (sum) *Darius*, rex *venerandus*. *Talis mihi* (sit) *adoratio consecrata*, ne *conspiciam hunc Persam actorem humili* (conditione). *Venerandus* (est) *actor Persa* (ntpote qui) *tutor sit* (in) *longissimum* (tempus) *fortuna incolumis*, o *celebrande*, *divine*, *juste*, *apud hanc gentem*; Rawl.: Says Darius the king:—If thou shalt thus observe (namely) protect this state of Persia, let me not fear from the enemy. If the Persian state shall be protected, the longest enduring life, such shall be the existence continued to this edifice; Benf.: Darins der König hat verkünden lassen: Wenn du so denkst, dann möchte ich nicht irgend für diese Persische Macht von einem Feind fürchten. Wenn diese Persische Macht herrschend bleibt, dann, o hochzupreisender Anra, welche Herrlichkeit bis in die fernste Zeit unverletzbar, diese senke herab auf dieses Volk; Opp.: Le roi Darius

nunquam praestantia caelestisque favor stirpem tuam derelinquent semperque fortis et conspicua manebit].

B.

Super postibus in Darii palatio.

Darius, rex magnus, rex regum, rex provinciarum, Hystaspi filius, Achaemenides *est*, qui hanc aedem fecit.

déclare: Quand tu règues de cette manière, je ne crains rien d'un ennemi. Protège cet état de Perse. Quand l'état de Perse est protégé, son bonheur sera inviolable pour longtemps. Que lui, Ormazd, soit propice à ce pays!; Spieg.: Es spricht Darius der König: Wenn du so denkst: «vor keinem Feinde möchte ich zittern», so schütze dieses persische Heer. Wenn das persische Heer geschützt ist, so wird das Glück für die fernste Zeit ununterbrochen bleiben, diese Herrin wird herabkommen auf diesen Clan.

Utraque inscriptio H et I versionibus Assyrica et Sythica caret. Restitit tamen super eodem muro Darii H. Assyricae exarata inscriptio, quae, auctore Oppertio, Persico archetypo caruit, ut quae gentibus extraneis, nulla in hac de Persarum victoriis, quasi illarum dignitati parendo, mentione facta, destinata fuisset. Inscriptionem hanc Hebraice a Julio Oppertio transcriptam, cum ejusdem doctissimi viri interpretatione Latina, juvenum Semiticarum literarum studiosorum alicui utilitati et commodo, hic apponere liceat:

ארמזדא רב שרבו אן עלי אלהי גבי. ששמי וארצת יבנו. ומשי יבנו.
 שדמקא גבי ידן אן נשי אן לבא בלמו. שאן דרוש סרא יבנו. ואן דרוש
 סרא סרוחא ידנו אן עקר הגא רשעה שמתה מדת אן לבשו. פרס ומדי
 ימתה שנת ולשן שנת ששדי ומחא. שאהני הגא שמרתה ואהלוי אלי
 שמרתה שאהני הגא שעקר צממית ואהלוי אלי שעקר צממית: דרוש
 סרא יקבי. אן עלי שארמזדא הגנה מתה שהגא יעבשא שהגנא יבהרא.

פרס מדי ומתח שנה ולשן שנה ששדי ימהא . שאהני הגא שמרתא ואהלוי
 אלי שמרתא ואהני הגא שעקר צממית ואהלוי אלי שעקר צממית . לבו שאנכי
 נעם אשכנשן . שאנכי אעבש . גבי אן צלי ארמודא אעהבש . אנכי
 ארמודא לצר אתי אלהי גבי . אנכי ושאנכי אבל :

Oromazes magnus qui maximus supra deos omnes, qui
 coelum et terram creavit, et homines creavit, et auctoritatem
 omnem dedit hominibus inter animantia, qui Darium regem
 creavit, et Dario regi imperium dedit in terra ista ampla
 quae provincias multas in medio (continet): Persiam, Mediam
 et provincias alias cum lingua alia montium et vallium
 quae citra [haec] mare, et ultra [istae] mare, quae citra haec
 terram desertam, et ultra [istae] terram desertam. Darius
 rex dicit: in umbra Oromazis (haec) sunt provinciae quae
 ista fecerunt, quae hic coiere: Persis, Media et provinciae
 aliae cum lingua alia montium et vallium quae citra [haec]
 mare et ultra [istae] mare, et citra [haec] terram desertam
 et ultra [istae] terram desertam: sicut ego jussum faciebam
 iis. Quae ego feci omnia in umbra Oromazis feci; me Oro-
 mazes protegat cum diis omnibus et me et quae ego feci
 (Expéd. scient. II, pp. 252—256).

Inscriptiones sepulchrales Naq̄ši-Rustami.

NR a).

1. Deus magnus Auramašdas *est*. qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam hominis *prae ceteris animantibus* creavit, qui Darium regem fecit, unum multorum regem, unum multorum moderatorem¹ [Darii scil. potestas a Deo fuit].

2. Ego Darius *sum*, rex magnus, rex regum, rex provinciarum omnigenarum [rex provinciarum, quae e diversis gentibus et populis constant], rex istius terrae magnae longitudinem ad [ad longitudinem=longitudine, spatio], Hytaspī filius, Achaemenides, Persa, Persae filius, Arius, Aria suboles².

3. Edicit Darius rex: Hae *sunt* provinciae, quas ego cepi extra a Persia [extra Persiam]. Ego-eas meae-ditionis-feci³, mihi tributum affe-

¹ Conf. Alv., O, 1.

² In Assyrica versione Darius nisi Persa nominatur nullaque sit mentio eum ex Aria esse stirpe, hac, pnto, ratione habita, alienigenas Persici imperii populos minime genealogicam dominorum suorum originem curasse, quum nisi unum eis gravioris momenti esset Persas hos atque Persarum esse nepotes.

³ Patiyâkšiy, legente Kernio, est praeteritum (imperf. vel aor.) r. kšī. Vocem ad eandem radicem referunt Rawlinsonius, Benfeyus et Oppertius. Secundum Spiegelium refertur ad aks (adamšām patiyakšaiy), ich überwache sie.

rebant, quod^{que}-eis a-me edicebatur, hoc *obsequantissime* faciebant; lex, quae mea est, haec ab iis observabatur [alii, nisi meae legi, non obediebant]: Media¹. Susiana, Parthia, Aria, Bactriana, Sogdiana, Chorasnia, Zaracae [Drangiana], Arachosia², Sattagydae, Gandarii, Indi, Sacae Amyrgii², Sacae Sagittarii³. Babylonia, Assyria, Arabia, Aegyptus, Cappadocia, Sparda,

¹ Valde probabilem rationem, cur Medi in Beh. I, 6 decimo, in I, 2 secundo, hic vero primo (post Persas scilicet) loco recensentur, affert clariss. Spiegelius, cuius verba e novissimo suo opere exseribere placet: Charakteristisch ist die Stelle der Meder, in der grossen Inschrift von Behistân erscheinen sie an der zehnten, in I an der dritten, in NR aber an der zweiten Stelle. Es scheint mir wahrscheinlich, dass unmittelbar nach der Usurpation des falschen Smerdes das Ansehen der Meder im Achämenidenreiche bedeutend gesunken war, dass sie aber während der Regierung des Darins Gelegenheit fanden dasselbe wieder zu befestigen, denn darauf als zweites Volk im Reiche der Perser zu gelten hatten die Meder ein entschiedenes Anrecht, theils durch ihre glorreiche Vergangenheit, theils durch ihre religiöse Bedeutung, weil der Priesterstamm der Mager aus ihrer Mitte genommen war. (Erânische Alterthumskunde, 1871, I, p. 213).

² Šakâ haumavarkâ (in secunda voce, quae in archetypo est manca, kâ est adjectum ad fidem coaevarum versionum). Probabiliter, sunt, ut jam Lassenius notavit, Herodoti Σάοι Ἀπόροι. Clarissimus Spiegelius innuit in Shâh-nahmii شَاهِزَادَان, cui regioni bellum Kai-kâus inferre parabat.

³ Šakâ tigrakudâ. Ἐπίθετον istorum Sacarum sagittarios esse tum vocis significatione atque probabili τοῦ tигра (Send tîgri) etymologia, tum versione Assyrica confirmatur. Justio auctore, in sinistra parte Tigris fluminis in montibus vivebant (Beiträge zur alten Geogr. Persiens I. p. 25).

Ionia, Sacae qui transmarini, Skudri¹, Iones comiferi², Pontici³, Cossaei⁴, Macii⁵, Colchi⁶.

4. Edicit Darius rex: Auramašdas, ut conspexit istam terram [scil. omnes has regiones]...⁷,

¹ Škudra. Lassenius confert locum Herodoti de Scythis (IV, 6): σύμπασι δὲ εἶναι οὐνομα Σκολότους.

² Yaunâ takabarâ. Magna pars interpretum in takabarâ Homericum Graecorum ἐπίθετον: καρχηρονόωντας vident. Secundum Spiegelium est: die Ionier, welche Kronen tragen, qui tamen significationem voci Flechten tragend (Die altp. Keilinschr. p. 197) admittit. Oppertius, ad Assy. versionem: Iones alii qui nodos in verticibus portant. Ad etymologiam vocis, Spiegelius affert Neo-Pers. تاج, تاجور et Armenicum thag, Krone, Diadem, thagâvor, mit Krone versehen, König.

³ 𐎶𐎵 𐎶𐎵 𐎶𐎵 𐎶𐎵 𐎶𐎵 potest legi Putiyâ, Puntiyâ et Pauntiyâ. Ad opinionem Oppertii et Justii est Africanus populus (Hebraeorum 𐤒𐤓), secundum Kernium, Pontus, regio Pontum Euxinum attinens (strictiori sensu, inter Armeniam et Bithyniam porrecta).

⁴ Kušiyâ. Secundum Lassenum et Rawlinsonum sunt Κοσσαιοι. Kernius putat populum in septentrionalibus Persiei imperii confiniis. Ad opinionem Oppertii et Justii, itidem ac Putiyâ, est Africanus populus (𐤒𐤓 Hebraeorum).

⁵ Mačiyâ. Populum in Asiae partibus fuisse probat M. Niebuhrius. Ad opinionem Spiegelii est Matiene.

⁶ Karkâ. Spiegelius confert Shâluânii کرجسار, Westerg. putat Grusiam (Georgiam) esse, quae کرجستان Persice sonat, a quo non logen forsitan discedit Kernius, qui sub Karkâ veteres Colchos intelligit. Opp. et J. Carthaginem esse putant. Secutus sum Kernium, quum Caucasiae regiones antiquae Persarum dominationis aliquot vestigia etiam nunc mihi conservasse videntur.

⁷ Maneam vocem Oppertius legit: y[âtum] inque Assyricae versionis verbis, huic respondentibus, sequentem sensum

sub flagitiorum regimine confici, protinus-eam mihi detulit meque *ejus* regem constituit: ego rex sum voluntate *ipsius* Auramašdae. Ego-eam [scil. terram] super basi constitui, quod*que*-eis [imperio meo regnorum subjectorum incolis] ego imperabam, hoc faciebant, sicut me *venibat* desiderium [plane ad meum desiderium]. Si-forte mente-agitas, quam multiformiter hae provinciae

contineri putat: Oromazes quando vidit terras istas supersticiosas in modum doctrinarum perditionis, tunc mihi dedit eas, cct. (Voyage scientif. en Mésop. II. p. 176—177 et p. 167); Palaeo-Persici vero archetypi verba, in libro citato (p. 188), vir doctissimus reddit sequentibus: Oromazes quum vidisset hanc terram superstitioni addictam tunc eam mihi tradidit (Quand Ormuzd vit que ce pays s'était adonné à des doctrines perverses, il me le confia); Scythicae versionis verba, quae remanserunt, explicationem desiderant. Quod ad me, nullam ideoneam causam video Darium, quamvis unius Dei cultui addictus fuerit (vide annot. ad 12 et 13 Beh. tab. IV), aliorum populorum religionibus inimicum inque supersticiosas earum doctrinas vel practicas sese immiscuentem statuere, qualis necessario evaderet, si, quasi ad erudiendos in vero Dei cultu traditos sibi populos, se ab Auramašda missum asseruisset; neque id, si Darius talis esset, etiam proximos ei tempore Graecos scriptores fugisset, qui nil de Dario, contra aliorum populorum religiones agitante, tradunt. Verisimilius est Darium Hystaspi in deperdita voce se, ut vindicem potius perversorum regum (qualem, ex. c., Assyriorum Xenophon in Cyropaedia vividioribus coloribus depingit), qui, post Cambysi mortem, in omnibus imperii Persici partibus, falsi atque legitimi (quod etiam minime dubio subjectum esse videtur), exsurgendo, antiquam regendi normam restituere conabantur, a summoumine designatum esse statuere. Kernius putat in archetypo elapsum esse *âna* legitque yaunnannâm, cum sensu: schutzlöss, schutzbedürftig.

erant, quas Darius rex tenebat¹ [Si forsan tua interest scire quam varias facies et habitum populi Darii imperio subjecti tenebant], imaginem adspice qui meum solium sustinent [inspice imaginem, in qua diversae populorum gentes thronum meum sustinent], ut pernoscas-eos. Tunc tibi *certe* manifestum² erit Persae viri hastam longe progressam esse³, tunc tibi manifestum, *puto*, erit⁴ Persam virum procul a Persia bellum [bella] gessisse⁵.

5. Edicit Darius rex: Hoc, quod *a me* factum erat, istud omne voluntate Auramaşdae ego perfeci, Auramaşdasque mihi *continuo* auxilium ferebat usque-dum peractum confecissem. Me Auramaşdas custodito ab⁶ *omni malo*, et meam stirpem, et hanc regionem [*Persida* scil., in qua monumentum, hac

¹ Oppertius (Voy. scient. en Mésop. p. 188): Si ita cogitas: «quomodo varium istae terrae quas Darius rex coercerat» (si tu penses ainsi: «Combien sont différentes les provinces que le roi Darius gouvernait»).

² Vide annot. ad Beh. I, 10.

³ Parâgmatâ, secundum Spiegelium, est participium referens se ad vocem arstis, quod sensum phraseos minime, *puto*, difficilem praebet. Kernius legit: parâgamatâ inque forma videt 3. sing. indie. m. I-mac sic dictae conjugationis (= Sanscr. parâgamata).

⁴ Vide annot. ad Beh. I, 10.

⁵ Conf. Graecum πάλαιον ἄγειν. — Gloriatio haec optime quadrat enim his quae de vetustiorum Persiae regum erga Persas affectibus Xenophon per totam fere Cyropaediam tradit. Conf. inscript. Suez. 6,3, et Persepol. I, 3, ubi Darius H. se Persam esse gloriatur resque a se gestas itidem civibus suis piissime adscribit. Confer etiam Inscriptionem Xerxis. D, 3.

⁶ Oppertius, vocem supplendo, legit çaranâ, cui significationem τὸν injuria tribuit.

inscriptione dotatum, extat]: hoc ego Auramašdam expeto; hoc mihi Auramašdas concedito. Mortalis, quod Auramašdae jussum *est* [praeceptum Auramašdae], hoc tibi *jam* est dictum¹ [per os scil. prophetae ejus, Šarafustrae nempe, nunciatum]: non relinque viam quam rectam [quae est recta, — non recede a recta via, i. e. ne minimum ab recte vivendi ratione recede], non ad-humilia-descende, non brutum-te-praesta².

NR c).

Gebryas Pâtisuvarinus, Darii regis arcifer.

NR d).

Aspathines, Darii regis sagittas ministrans.

NR e).

Hic *est* Mačīyas.

¹ Gaštâ, cum Kernio, pro partic. perf. accipio, sic tamen ut passivum etiam sensum conservet. Kernius: der Befehl des A., der hat dir gesagt.

² Štabava, si *b* hic est genuinum, retulissem ad Sanscr. staß. Litera super saxo etiam *r* legi potest. — Assyrica exenutis inscriptionis versio est manca, quam nihilominus clariss. Oppertius sequentibus reddit: Homo! quod Oromazes imperavit tibi, non malum erit... ad destructionem eas, p. 191 (quod Oromazes imposuit tibi non omittatur, p. 169). Seythicam versionem Norrisius reddit sequentibus: O man! what [is] of Ormazd the law that do not evil think; the path which is commanded do not forsake, do not conceal. (The J. of the R. As. S. vol. 15, p. 151). Persicum archetypum doctissimus Oppertius novissime vertit sequentibus: Homo! illa Oromazis doctrina ista tibi manifestata, ne contemne (eam), viam rectam ne delinque, ne obstrue (mâ štrava).

քերական) (sic) քեզս քերական աղբաւ աք արաւս Խո
 .աղբաւ աք աղբաւ աք

His addere licet clarissimam Naqsi-Rustami sepulchrorum Ker-Porteri descriptionem, qui ipse haec loca visitavit et depinxit, atque adeo unum sepulchrum, cum vitae periculo, est ingressus.

«The face of mountain is almost a perpendicular cliff, continuing to an elevation of scarcely less than three hundred yards; the substance is a whitish kind of marble. In this have been cut the celebrated sculptures and excavations, so long the subjects of discussion with the traveller, the artist, and the antiquary. These singular relics of Persian greatness are placed very near each other, and are all contained within the space of not quite the height of the mountain.

Those highest on the rock are four; evidently intended for tombs, and as evidently of a date coeval with the splendour of Persepolis....

These four sepulchres differ in no way exteriorly, hence we may suppose they vary as little within, and the description of one may, generally, describe them all. The one I examined consists of an excavation of about fourteen feet, cut into the solid rock, in a form something resembling the Grek cross (Vide p. 68). The upright division of it cannot be less than a hundred feet from end to end. The transverse lines present the front of the tomb. The face of the division below them, is a smooth surface; its base terminating in a deep hollow cut in the rock. The highest compartment is thickly sculptured with figures. The front of the tomb is ornamented by four round pilasters, distant from each other about seven feet, and as far from the caverned sides of the excavation. Their bases terminate by a tor on a plinth, projecting from the face of the tomb one foot six inches. Their shafts are crowned dy the double-bulls.. But a horn issues from the foreheads of these. An additional capital (composed of three square stones piled on each other, the smallest and lowest fitting into the cavity between the

bulls'necks, with the largest stone at the top,) supports an architrave, without any decoration, excepting a range of modillions near its upper ledge. The perfect elevation of the front of a building, where that sort of pillar was used, being shewn in the façade of this tomb, we see the intention of the hollow between the bulls'backs; and that the strength of its form is calculated rather for the support of a roof, than the connecting material of a mere colonnade. Hence we may conclude, that wherever we find these capitals, the structure to which they were attached was covered in..... Between the two centre pilasters, is the entrance. The door-frame is finely proportioned, with a curved projecting architrave nicely fluted and divided into leaves. But the greater part of the apparent door is only marked like one; the entrance being confined to a square space of four feet six inches high, in its lower compartment, The breadth in the rock, which the whole front occupies, is fifty-three feet....

The division above the front of the tomb in the excavation which contains the sculptured figures, and is cut in the way of a sort of frame inclosing them. The representation within consists of a double tier of fourteen figures each, in the style of caryatides, with their hands raised over their heads, supporting two beautifully friezed cornices. The figures are all habited the same, in short tunics; some having their waists bound with a simple belt; and others with a dagger pending from it, on the right hip; all are bare-headed, but the hair being very bushy, has the appearance of a wig. These persons, with the cornices they support, form the face of a kind of elevated platform, something like our ancient table-tombs, but there is no comparison in the dimensions. Each side of the structure is finished by a pillar of a very extraordinary shape. We may divide it into four parts; the base resembles an urn, on which rests the huge paw and limb of a lion, descending from the columnar part of the pillar, which is fluted horizontally half-way up; and from its summit issues the head and shoulders of the unicorn-bull, but without orna-

ments. The back of the neck unites it with the highest cornice, which forms the top of the structure; therefore the heads of the two bulls which form the pillars at each end, rise higher than the plane they support. On this plane stands a figure, elevated on a pedestal of three steps. He is dressed in an ample robe flowing to his ancles; in his left hand he holds a strong bow; his right arm is stretched half out with the hand quite open; bracelets are round the wrists, his head is bare, the hair bushy behind, and neatly curled; his beard falls to the breast. Opposite to him, rises another pedestal of three steps; this is surmounted by an altar, evidently charged with the sacred fire, a large flame of it appearing at the top; high over it, to the right, we see a globular shape, doubtless intended for the sun, of which the fire below was the offspring and the emblem. These altars always stood towards the East, that the worshipper might face the point whence the great source of light ascended; and we here find the orb in the same direction. Another figure floats aloft in the air, between the altar and the Archimagus or High Priest, (for such, it is probable, we may regard the man in the robe,*) appearing as if it had issued from the sun; it approaches the man from that point. This aerial personage, or rather, perhaps, divine intelligence, seems supported by something like a collection of sun-beams, thickly carved in waving horizontal and perpendicular lines, interspersed with several divisions of narrow cloud-shaped masses of stone. The radiation is not circular, but forms three distinct collections of rays, pointing east and west, and downwards; they diverge from a ring or halo, out of the midst of which rises the figure; it being entirely above this «beamy chariot», from the waist upwards. It is habited in a robe similar to that of the man on the pedestal with the hair and beard in the same fashion; but the head is covered with a fluted crown; the left hand holds a large and massy ring; the right is elevated and open, as if in the act of

* Nunc jam extra dubium est stantes ante altaria arcitentes imagines esse sepulorum hic regum effigies.

admonition; a couple of bands, apparently the ends of his girdle, flow down through the circle and beams in which the figure appears; thus proving the aerial texture of the seeming vehicle. But when we compare its forms, and the workmanship of its details, and its position with regard to its occupier, with the wings and finely wrought feathers of the bas-relief at Pasagardae (Vide imaginem Cyri p. 6), we, can be in no doubt, from the entire difference between them, that the *radii* we have been describing, form a means of passing through the air totally distinct from the personage that uses it.

I have mentioned that this monumental elevation, with its altar and other appendages, is comprised within a square frame of stone; on the four exterior surfaces, at the front and the sides, we find figures three deep, stationed one above the other; those to the right of the altar, with their faces towards the back of the man on the pedestal are clothed in robes similar to his; and they have bonnets on their wig-like hair resembling in shape the crown on the head of the spiritual being described, but with the difference of not being fluted; these persons are armed with spears; there are three of them in a perpendicular line on the front of the western aspect of the frame; and six, rank and file, on the side. In the opposite direction, on that part of the frame which is to the left of the altar, in the front, is a perpendicular line three deep, of figures in precisely the same sort of dress as the spearmen, with the difference of these having no weapons whatever. These also look towards the altar, and appear as mourners, their left hands being raised to their faces holding a part of their garments as if wiping away their tears. Another line of figures is sculptured on the side of the frame, to which the three mourners are the front; but here, only one in three is in a weeping attitude.

Having fully examined the exterior of the tombs, my next object was to penetrate their interior; an attempt of no little danger, as well as fatigue. There were no other means by which a stranger to these heights could reach

them, but by the expedient of tying a rope round his waist and some strong arms above, hauling him upwards I immediately looked out for assistants. My mehmendar was at his stories and forebodings again, for tempting such dæmon-wrought places. But the peasantry of this district seemed to know better than to have fear of either deev or difficulty; and one of them more active and sinewy than the rest, managed to scramble up the perpendicular cliff, like a rat hanging by a wall; and, gaining the ledge of the platform, or vestibule to the tomb, he lowered down a rope, by which some of his nimble companions assisted themselves in ascending. I followed the example, by fastening the rope round my waist, and by their united exertions was speedily drawn up to the place of rendezvous..... To incur the least possible danger to myself and my assistants, I had selected the tomb that was nearest the ground; but even that was upwards of sixty feet above its level; and I come off with not a few bruises, from hard knocks against the rock, in my swinging ascent.

Having gained the platform, I made my entrance into the tomb by the opening in the lower compartment of the door, and through a depth between the rocky walls of two feet. I then found myself in a vaulted chamber, completely blackened all over by smoke of some kind, either from lamps or other fires; the place was stifling and gloomy; at its farther extremity were three arched recesses, which occupy the whole length of the chamber; each contains a trough-like cavity cut down into the rock, and covered with a stone of corresponding dimensions. Every one of these covers have been broken near the corners, evidently to give a view to the person who committed the mischief, of what the sarcophagus might contain. I had a light introduced into the whole three, by which I saw the remotest cranny, and all were alike perfectly empty; not even any loose dust, that might have witnessed some former mouldered inhabitant. If these covers have at any time been removed, they have been very carefully replaced.

The length of the cave which forms the whole tomb, is

thirty-four feet, its height nine; each catacombe containing the deepened cavity for the body, is also nine feet from the top of its arch to the bottom of the cavity; the length of the sarcophagus cavity is eight feet three inches by five feet, its depth four feet four inches; the rest of the height being contained in the bend of the arch. The open space of the chamber, between the catacombs and the door, is about five feet; the entrance had originally been closed by a block, or blocks of stone, the deep holes being visible on each side which received their pivots. I observed some vestiges within of the mode of hanging so ponderous a security; but the avidity of the spoilers for lead and iron has injured every part where the objects of their cupidity could be rent away. The surface of the door, as it appears without, is divided into four compartments; the lower one is entirely taken away, being now quite open to the air, with a small part also of the second division broken off, which probably happened when the passage was forced.... The actual door of entrance, from every mark that remains of its former position, could not have been more than four feet in height, but the space is now six inches higher, since that much was broken away from the compartment above.

Quae sequuntur Darii H. sepulchrum respiciunt luculentumque strenuum atque eruditum peregrinatorem recte de hoc sepulchro sententiam tulisse produnt.

Among the three remaining tombs, that which lies farthest to the eastward of the one I had explored, is cut in a receding angle of the mountain, and therefore faces the west; from which fortunate position, its sculptured surface is less exposed to the burning effect of the sun, or any other injurious extreme in the weather; hence the delicate chiselling of its figures and their ornaments, with other exterior parts of the tomb, are in finer preservation than the others which look directly south-east. The second tomb from this last mentioned, is the only one whereon the marks of inscription can be traced; BUT OVER THE WHOLE TABLET OF THE UPPER COMPARTMENT, LETTERS ARE VISIBLE WHEREVER THEY COULD BE INTRODUCED; ABOVE THE FIGURES, BETWEEN THEM

AND THE ALTAR, ALONG THE SIDES, FROM TOP TO BOTTOM, IN SHORT, EVERY WHERE, WE SEE IT COVERED WITH THE ARROW-HEADED CHARACTERS, AND IN GOOD PRESERVATION. In the compartment below the sculptured division, inscriptions are there also between the two pillars on the left of the door; I counted several hundred lines, but these appeared in a very impaired state; any of the writing is with difficulty discerned with the naked eye, the tomb being so very high from the plain where I stood; but with my glass, I could discover every letter perfectly distinct. What a treasure of information doubtless was there to the happy man who could decypher it? It was tantalizing to a painful degree, to look at such «a sealed book», in the very spot of mystery, where, probably, its contents would explain all. But it certainly is a very distinguishing peculiarity of this tomb, that it alone should contain any inscription, and that the writing on it is so abundant; a circumstance that might warrant the supposition of this being the tomb that was cut by the express orders of Darius Hystaspes to receive his remains; for Strabo mentions that an inscription was on it, and part of which he gives. By great labour, and patience, and time, and the aid of a telescope, this invaluable relic might be copied». (*Travels in Georgia, Persia, Armenia, ancient Babylonia etc. etc.* By Sir Robert Ker Porter, 1821, vol. 1, pp. 516—524).

Utinam ingeniosissimi viatoris vota verbaque, praesertim autem, quae hic dictinctis characteribus consilio excudenda curavi, postquam in hocce volumine etiam una majorum sepulchralis Darii H. praeclara inscriptio, ad clariss. Westergardii apographum publici juris factum, typis repetita atque explicata sit (pp. 77—79), vires novo alicui strenuo viatori addidissent, qui etiam reliqua, quae sunt Naqši-Rustami, Darii H. describeret, optimeque locato labore, pulcherrimum sic philologicis et historicis scientiis incrementum afferret.

Plenitudini atque absolutioni alicui Darii H. inscriptionibus praebendis, his etiam edictum ejus de restituendo Hierosolymis unici Dei templo, quem Chaldaico sermone conscriptum Esdras (VI, 6—12) servavit, nec non locos e Graecis scriptoribus, quorum notitia nobis fuerit, ubi vel de aliqua inscriptione nobilissimi regis agi, vel hanc citatam deprehendimus, apponere placet.

כען תתני פחת עבר־נהדה שחר ביומי ובנתהון אפרסכיא די בעבר
נהרה רחיקן היו מן־חמה : שבקי לעבירה ביה־אלהא דך פחת יהודיא
ולשבי יהודיא ביה־אלהא דך יבנין על־אתרה : ומני שים טעם למא דר
העבדון עם־שבי יהודיא אלך למבנא ביה־אלהא דך ומנכסי מלכא די
מדת עבר נהרה אספרנא נפקהא ההוא מהחבא לגבריא אלך דילא
לבטלא : ומה חשון ובני חורין ידברין ואמרין לעלון לאלה שמיא הנטין
מלח המר ומשה כמאמר כהניא דיבירושלם להוא מהחב להם יום
ביום דילא שלי : דרלהון מהקרבין ניהחין לאלה שמיא ומצלן להי
מלכא ובטוי : ומני שים טעם די כל־אנש די יהשנא פהגמא דנה יהנסה
אע מן־ביתה וזקף יתמחא עלהי וביתה נילו יהעבר על־דנה : ואלהא דר
שכן שמה חמה ימגר כל־מלך ועם די ישלח ידה להשניא להבלה ביה
אלהא דך דיבירושלם אנא דריוש שמת טעם אספרנא יתעבד :

Herod. III. 88: Πρωτον μὲν νυν τύπον ποιησάμενος λίθινον ἔστησε (sc. Darius)· ζῶον δὲ οἱ ἐντὴν ἀνὴρ ἱππεύς· ἐπέγραψε δὲ γράμματα λέγοντα τάδε· Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος σὺν τε τοῦ ἱπποῦ τῇ ἀρετῇ (τὸ οὖνομα λέγω) καὶ Οἰβάρεος τοῦ ἱπποκόμου ἐκτέθησάτο τὴν Περσέων βασιληΐην.

Onesieritus, apud Strabonem (XV, 3), mentionem facit sequentis inscriptionis, quae super Darii H. sepulchro incisa esset: Φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης ἀριστος ἐγενομῆν· κυνηγῶν ἐκράτουν· πάντα ποιεῖν ἡδυνάμην.

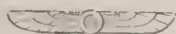
His addere licet quae Porphyrius philosophus (Περὶ ἀποχῆς ἐμψυχῶν) de Darii H. quadam inscriptione, ab ipso parata, tradit: Παρά γε μὴν τοῖς Πέρσαις οἱ περὶ τὸ θεῖον σοφοὶ καὶ τοῦτο θεράποντες Μάγοι μὲν προσαγορεύονται· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, κατὰ τὴν ἐπιχώριον διάλεκτον, ὁ Μάγος· οὕτω δὲ μέγα καὶ σεβάζιμον γένος τοῦτο παρὰ Πέρσαις νενόμισται, ὥστε καὶ Δαρεῖον

τοῦ Ὑστάτου ἐπιγράψαι τῷ μνήματι πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι
καὶ μαγικῶν γένοιτο διδάσκαλος.

III.

INSCRIPTIONES XERXIS.

Inscriptiones Persepolitanae.

D.

Super unaquaque quatuor pilarum propylaeorum Xerxis.

1. Deus *est* magnus Auramašdas, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui praestantiam creavit hominis *prae ceteris animantibus*, qui Xerxem regem fecit, unum multorum regem, unum multorum imperatorem.

2. Ego Xerxes *sum*, rex magnus, rex regum, rex provinciarum multigenarum [quas diversi, imperio meo subjecti, populi constituunt], rex hujus terrae magnae longitudinem ad [quod ad longitudinem], Darii regis filius, Achaemenides.

3. Edicit Xerxes, rex magnus: Gratia Auramašdae, hanc portam omnium-regionum [per quam omnibus gentibus, quae provincias Persici imperii constituunt, libera ad me accessio patet]¹ ego

¹ Vide J. Fergusson: The palaces of Nineveh and Persepolis restored, 1851, p. 112; Lass.: *Ex voluntate Auramazdis hanc portam populis intrandam ego extruxi*; Rawl.: By

extruxi. Valde aliud-quodque *etiam* venustum [valde venustum] factum est ab hoc Persa¹ [i. e. Persarum ope, qui populus et potestatis, et magnitudinis nostrae, unicus est auctor], quod *et* ego perfeci [cujus perficiendi vel ego auctor sum,— multa etiam alia elegantissima architectonicae artis monumenta, peragentibus Persis, vel a me sunt extructa], et-meus quod pater fecit [vel quae, ejusdem populi Persici ope, a patre meo sunt extructa], *ita ut* quodcunque ad hic extructum conspicitur elegans [respiciendo ad quodcunque extructum, si pulchrum et elegans prae se fert—], hoc omne, gratia Auramaşdae, *ego et meus pater* fecimus.

4. Edicit Xerxes rex: Me Auramaşdas custo-

the grace of Ormazd I have made this gate of entrance (or this great portal?); Opp.: Cette porte, qui montre tous les pays, je l'ai construite; Spieg.: habe ich diesen Thorweg gemacht, der alle Völker zeigt (alle Länder darstellend). Utraque antiqua versio nisi Persicam vocem *vişadahyum*, ut jam Rawlinsonius notavit, characteribus Assyricis et Scythicis expressam refert, quod portae structuram ac momentum Persicis regibus peculiarem esse indicat.

¹ Notetur etiam architectonicas magnificas constructiones pietatis fuisse filii Darii civium suorum fortitudini et ingenio adscribere [Confer quae ad NR a), 4, annotavi]. Voces tamen *anâ Pârşâ* a plerisque interpretibus explicantur: in hac Perside. Spiegelius suspicatur *anâ* Graeco *ἀνά* respondere, ut sit: per Persida, in Perside, quod Assyrica versione confirmari videtur (ad fidem clariss. Oppertii in Assyrica versione est: in Perside ista). Sed vidimus jam archetypi sensum versiones, quae alienigenis destinatae erant, non semel in his, quae nisi Persarum interesse potuerant, immutasse (conf. ex gr. inscript. Alvand. O. 2).

dito, et meum regnum; et quod a-me-est factum, et quod-a-meo patre *est* factum, *omne hoc* unum-quodque Auramašdas custodito.

G.

Super postibus palatii Xerxis.

Xerxes, rex magnus, rex regum, Darii regis filius, Achaemenides ¹.

E a) et E b).

Super pariete inter scalas utrinque et super occidentalium
salarum parietibus Xerxis palatii.

1. Deus magnus *est* Auramašdas, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam *prae ceteris animantibus* creavit hominis, qui Xerxem regem fecit, unum multorum regem, unum multorum imperatorem.

2. Ego *sum* Xerxes, rex magnus, rex regum, rex provinciarum multigenarum [quae ex multifariis hominum gentibus constant], rex hujus terrae magnae spatium ad [quod ad spatium, spatio], Darii regis filius, Achaemenides.

¹ Inscriptio in postibus, super Xerxis imagines, utrobique repetita, eademque etiam in inferiori vestis regiae parte exarata erat, sed a rerum raritate notabilium venditoribus hic paene omnino jam est deleta (Vide Cl. J. Rich, Narrative of a Journey to the site of Babylon, 1839, pl. XIX).

3. Edicit Xerxes, rex magnus: Gratia Auramaşdae hanc aedem ego condidi. Me Auramaşdas custodito cum diis, et meum regnum, et quod a me conditum est¹.

¹ Ultimus inscriptionis §-us in Assyrica versione, secundum Oppertium, expressus est sequentibus: Xerxes rex magnus dicit: Quae ego hic feci et in terra externa feci, omniaque quae non feci in umbra Oromazis feci. Me Oromazes protegat cum diis et regnum meum et quae feci. Eandem inter Persicum archetypum et Scythicam versionem notat vir clarissimus differentiam, ejus rationem explicare conatur sequentibus: Mais pourquoi Xerxès aurait-il parlé de tout ce qu'il n'a pas fait? Avant de bâtir les palais de Persépolis, au moins avant d'avoir eu le temps de les achever, le roi entreprit l'expédition de Grèce, et, en revenant d'Athènes, il détruisit les temples de Babylone. C'est à ces exploits que le monarque perse semble faire allusion, et nous ne devons pas nous étonner s'il emploie ici une litote, en exprimant sa destruction comme une *non factio*. Il semble ressortir avec évidence, de tout ce que nous avons dit, que cette traduction assyrienne avait été faite spécialement en vue des Sémites, et peut-être la destination de l'édifice, coté N par Ker Porter, se rattachait-elle à la prise de Babylone. Le mot «ailleurs» qui ne se revoit jamais dans ce sens, semble indiquer spécialement les pays soumis auxquels le roi Xerxès fait allusion, au sujet de ses oeuvres de destruction; car, s'il avait voulu parler de ses constructions, il aurait pu en dire un mot dans l'inscription de Van (Expéd. scientif., II, 163). — Quod ad me, etiam si hic est Assyricae versionis sensus, quem vir doctissimus exhibet, perquam dubiam explicationem ejus existimo, quum minime ntique probabile sit Xerxem, vel quemque alium, aedium vastationem—absentiam facti posse nominasse. Conf. § 3-um inscriptionis A.

C a) et C b).

Ad summam pilam prope meridionales scalas palatii Darii H.
et in earundem scalarum parietibus.

1. Deus magnus Auramašdas *est*, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam *prae ceteris animantibus* fecit hominis, qui Xerxem regem fecit, unum multorum regem, unum multorum moderatorem.

2. Ego Xerxes *sum*, rex magnus, rex regum, rex provinciarum multigenarum [quas multifariae hominum gentes incolunt], rex hujus terrae magnae longitudinem ad [longitudine], Darii regis filius, Achaemenides.

3. Edicit Xerxes, rex magnus: Gratia Auramašdae hanc aedem Darius exstruxit, qui mei pater *fuit*. Me Auramašdas custodito cum deis; et quod-a-me conditum *est*, et quod-a-meo patre, Dario rege, est conditum, *omne* hoc-quodecunque Auramašdas servato cum deis.

A.

In scalis palatii Xerxis.

1. Deus magnus *est* Auramašdas, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam *prae ceteris animantibus* creavit hominis, qui Xerxem regem fecit, unum multorum regem, unum multorum moderatorem.

2. Ego Xerxes, rex magnus, *sum*, rex regum, rex provinciarum multigenarum [quas multifariae hominum gentes incolunt], rex hujus terrae magnae longitudinem ad [quod ad longitudinem, — longitudine, spatio], Darii regis filius, Achae-menides.

3. Edicit Xerxes, rex magnus: Quod a-me est conditum hic, et quod a-me praeterea [alias] *est* conditum, hoc omne gratia Auramaşdae feci, me-*que* Auramaşdas custodito cum deis, et meum regnum, et quod-a-me conditum *est*.

Inscriptio Alvandensis.

F.

1. Deus magnus *est* Auramaşdas, qui maximus *est* deorum, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam *prae ceteris animantibus* fecit hominis, qui Xerxem regem fecit, unum multorum regem, unum multorum moderatorem.

2. Ego Xerxes *sum*, rex magnus, rex regum, rex provinciarum multigenarum [quae ex multifariis hominum gentibus constant], rex hujus terrae magnae longitudinem ad [quod ad longitudinem, longitudine], Darii regis filius, Achae-menides.

Inscriptio Vanensis ¹.

K.

1. Deus magnus *est* Auramaşdas, qui maximus *est* deorum, qui hanc terram creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam *prae ceteris animantibus* fecit hominis, qui Xerxem regem fecit, unum multorum regem, unum multorum moderatorem.

¹ Locus, ubi haec inscriptio est incisa, sequentibus a Schulzio, qui eam primus publici juris fecit, describitur: «Là où l'on admire d'en bas l'énorme hauteur de ce rocher, où il est le plus escarpé et avec le plus de soin taillé à pic, on voit, à peu près à soixante pieds au-dessus du niveau de la plaine, une grande table carrée taillée dans le roc, divisée par des lignes perpendiculaires en trois colonnes, dont la première est presque aussi large que les deux autres ensemble. Les caractères cunéiformes dont elle est couverte sont de la plus grande beauté; à quelques légers dégâts près, dans la seconde et dans la troisième colonne, ils ne pourraient être mieux conservés si on les avait exécutés hier. Ces trois colonnes se composent chacune de vingt-sept lignes. Cette inscription est celle du Khorkhor n° VIII (in tab. auctoris), laquelle je n'ai pu approcher; je l'ai copiée, à l'aide d'une très-bonne longue-vue, de la maison la plus près d'elle, du kiosque d'un mollah. Vu son excellente conservation et la netteté de ses caractères, il n'y aurait pas eu, dans ce mode de copier, le moindre inconvénient, si la terre qui s'est accumulée au pied de la table n'avait pas couvert les dernières lignes des deux premières colonnes, tandis que la troisième était visible en entier».

«Malheureusement des causes majeures ont dû empêcher le pacha de faire nettoyer cet endroit, comme il me l'avait

2. Ego Xerxes *sum*, rex magnus, rex regum, rex provinciarum multigenarum [quas multifariae hominum gentes incolunt], rex hujus terrae magnae longitudinem ad [quod ad longitudinem, spatio], Darii regis filius, Achaemenides.

3. Edicit Xerxes rex: Darius rex, qui mei pater *fuit*, iste, gratia Auramašdae multum, quod elegantissimum *est* construxit, atque hunc locum [saxi nempe latus] ille edolare imperavit, ubi¹ literas non inscriptas perfecerat [inscriptione tamen hoc saxum munire non illi datum erat]. Postea ego imperavi istam inscriptionem inscribi...²

promis, par un homme que l'on s'était proposé de descendre d'en haut, à l'aide d'une grande corde etc. (Journ. As. 1840, t. IX, p. 277). His clariss. Rawlinsonii liceat verba adscribam, quae spem genuini utique inscriptionis exitus quancunque possidendi confirmant: M. Boré's manuscript observes, that the closing lines of the inscription are concealed from view by weeds and moss, and it is likely, therefore, that these obstructions may be some day cleared away, and we may thus obtain a complete copy of the writing. (The Journ. of the Roy. As. Soc. Vol. X, p. 336).

¹ [𐎧𐎶𐎵𐎲] pro locativo pron. rel. *ya* cum Rawlinsonio accipio. Relativum in *ya* vidit etiam clariss. Oppertius qui phrasin novissime vertit: Pourtant il n'inscrivit rien sur cette table (Exp. Sc. II, p. 141). Rawl. yanaïy valorem Sanscr. yasmin habere suspicabatur (The Journ. of the R. A. S., X, p. 336) opinionemque in Palaeo-Persica lingua etiam rel. *ya* extitisse derivatorum exemplis (yatâ, yadiy) confirmat. Neutri harum interpretationum, neque Bollensenii qui yana naiy legendum esse censet, accedit Spiegelius vertitque simpliciter 𐎶𐎵 yanaïy Germanice: aber. Vide: Die altpers. Keilinschr., p. 109.

² Conclusio inscriptionis a clariss. Oppertio, ad versionem Assyricam, suppletur sequentibus: Mâm Auramašdâ

pâtuv hadâ bagaibis utâmaiy khsatram utâ tyamaiy kartam (Exp. Sc., t. II, p. 150), quae Spiegelius Germanice vertit: Möge mich Auramazda schützen sammt den Göttern und mein Reich und mein Werk. — Inscriptionem non loco unice, a Dario H. edolato, literis implendo, sed monumento alicui (quamvis abruptissima rupes, vel si humanis manibus constructa, ipsa monumentum videri potest), quod seculorum lapsu evanuit, illustrando destinatum esse doctissimus Oppertius Assyricae versionis innitendo, putat, cujus verba hic apponere licet: «Nous n'avons pas vu le monument de Van; mais nous soupçonnons qu'il ne s'agit pas d'une inscription toute senle, mais d'une stèle entière, où, selon l'usage assyrien, l'inscription se trouve au travers de la figure. Le roi Darius n'avait pas fait préparer une table avec l'intention de n'y point mettre d'inscription; mais il fit faire un bas-relief sur lequel son fils fit graver cette légende insignifiante. Cette circonstance est toujours intéressante, parce qu'elle nous explique pourquoi nous n'avons pas ici (ad calcem scil. inscriptionis) dans l'assyrien le mot ordinairement employé pour «table», mais celui dont on se sert pour «bas-relief» (Expéd. Scient., II, p. 148).

Super vaso Comitis Caylus¹.

Q a).

Xerxes, rex magnus.

¹ Asservatur Parisiis in Louvrio. Fragmenta similium quatuor vasorum ex alabastrite cum eadem quadrilingui inscriptione etiam in Susa a clarissimo Williamo K. Loftus sunt inventa hodieque in Britannico Museo asservantur. (W. K. Loftus, *Travels and Researches in Chaldaea and Susiana*, 1857, pp. 409—410).

IV.

INSCRIPTIO ARTAXERXIS I.

Inscriptio Veneta.

(Super vaso e cineraceo porphyrite).

Artaxerxes, rex magnus¹.

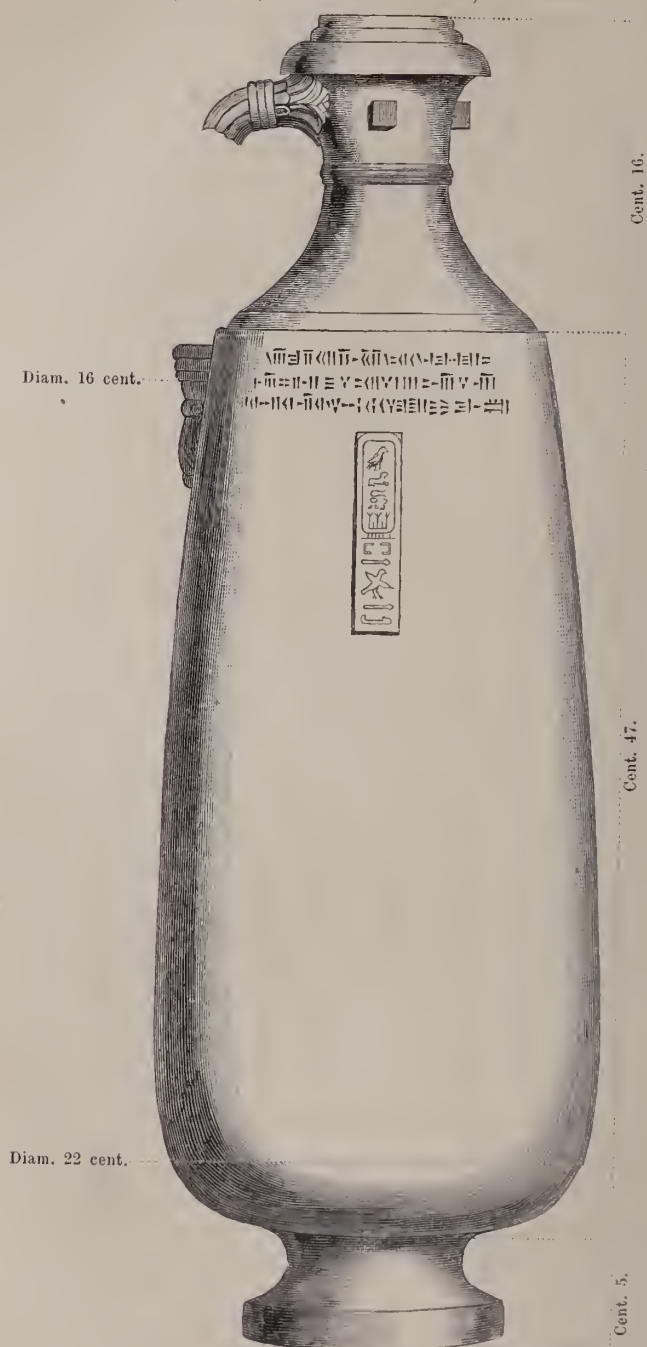
¹ De rationibus, quibus inscriptio et vasum ad Artaxerxem I-mum (Longimanum) referri potest, vide Spieg.: Die altpers. Keilinschr., p. 110. E celeberrimi regis tempore, in ejus vernacula lingua nisi tres voces, interque has proprium ejus nomen, ab extraneo artifice foedatum, supersunt. Hic rex tertius, post Cyrum, fuit, a quo edictum de unici Dei cultu in Hierosolymis firmando deque restituendis in juribus suis Judaeis, quibus patrii soli possessio, quo ab Assyriae regibus privati erant, reddebatur, promulgatum erat. Notatu dignum in edicto hoc, quod itidem annotationi nostrae subjungimus, Persiae regem juxta se etiam septem consiliatores suos, ut regiae auctoritatis ocios, nuncupare (Conf. Her. III, 84 ibique annotationem Baehrii ad voces: γαμέειν μὴ ἐξείναι). Edictum scriptum est ad ipsum Esdram, cui rerum Judaicarum cura et administratio a rege demandatur.

ארתחשסתא מלך מלכיא לעזרא כהנא ספר דהא דיראלה שמיא
גמיר ובענה: מני שים טעם די כל־מתנדב במלכותי מן־עמא ישראל
ובהנהוי ולויא למהך לירושלם עמך יהך: כל־קבל די מן־קדם מלכא
ושבעת יעטחי עליה לבקרה על־יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך:
ולהיבלה בסף ודהב די־מלכא ויעטחי התנדבי לאלה ישראל די בירושלם

משכנה: וכל כסף וזהב די תהשבה בכל מדינה בכל עם התנדבית עמא
 יכהניא מתנדבין לבית אלהתם די בורשלים: כלקבל דנה אספרנא הקנא
 בכספא דנה תירין דכרון אמדין ימנהתהין ינסכיהין יתקרב המי עלמדבחה
 די בית אלהתם די בורשלים: ימה די עליך עלאהיך יטב בשאר כספא
 ידהבה למעבד כרעית אלהתם העבדין: ימאניא דירמיהבין לך לפלהין
 בית אלהך השלם קדם אלה ירושלים: ישאר השחית בית אלהך די
 יפללך למנתן הנתן מדיבות גנוי מלכא: ימני אנה ארתהשסתא מלכא
 שים טעם לכל גובריא די בעבר נהרה די כלדי ישאלנבין עורא כהנא
 ספר דהא דיראלה שמיא אספרנא יתעבד: עדכספ ככרון מאה ועד
 הנטין כירין מאה יעדחמיר בתין מאה יעדכרין משה מאה ימלה דירלא
 כתב: כלדי מדיטעם אלה שמיא יתעבד ארורא לבית אלה שמיא
 דירלמה להיא קצף עלמלכית מלכא יבניהי: ילכס מהדעין די כלכהניא
 ילייא זמריא הרעיא נהניא יפלחי בית אלהא דנה מנה בלי יהלך לא
 שליט למרמא עליהם: יאנה עורא כהכמת אלהך דירבדך מני שפטין
 דרנין דירלהין דאנן כללעמא די בעבר נהרה כללדועי דתי אלהך די לא
 ידע תהידעין: כללדירלא להיא עבר דהא דיראלהך ידהא די מלכא אספרנא
 דינה להיא מתעבד מנה הן למית הן לשרשי הןלענט נכסין ולאסירין:

Vasum Artaxerxis I, in quo quadrilinguis inscriptio est
 exscripta, Venetiis in S. Marci aerario asservatur, quinque
 imaginem ejus possidendi nulla nobis facultas data fuisset,
 inscriptionibus, quas Adrianus de Longpérier in doctissimo
 tractatu suo: *Vase fabriqué en Égypte pendant la domination
 perse* publici juris fecit (Revue archéologique, 1844, I, p. 446),
 quaeque toties jam a doctissimis viris, a Lasseno incipiendo,
 repetitae sunt, absque ulla ipsius vasi delineatione (quod
 ceterum, Xerxis vaso, operis nostri p. 111 exhibito—quum
 utrumque, Aegypti fabricatum, plane eandem inscriptionum
 dispositionem, ut ex de Longpérieri apographo constat, prae
 se ferret—facile unicuique simillimum putandum erat), super
 sedimus hasque operis nostri 114 p. accuratissime exhi
 bendas curavimus. His ita positis inscriptionum laeqne textu
 et transcriptione jam excusis (pp. 115 et 49), laetissimo
 omine, Petrus Lerchius, vir mihi amicissimus, delineationem
 ipsius vasi, nondum lucensque publici juris facti, cum qua
 drilingui ejus inscriptione, quam, cura atque humanitate
 doctissimi Regiae Bibliothecae Marcianae Bibliothecarii
 Josephi Valentinielli, diligentissime Venetiis in S. Marci
 aerario descriptam atque missam sibi obtinuit, mecum com

1. VASUM VENETUM, AD F. J. VALENTINELLI.

V.

INSCRIPTIO DARII II.

Inscriptio Persepolitana.

L.

Super fenestrarum postibus in palatio Darii H.

Culmen palatii [palatii fastigium] a Darii regis cognato exstructum ¹.

¹ Inscriptio, secundum Ouseleyum et Flandinium octodecies, ad fidem vero illustr. collegae mei, qui itidem Persepolim visitaverat, Eliae Berezin, octies, in duorum conclavium, quae probabiliter Darii H. palatii fastigium efficiebant, fenestrarum aediculis, repetita, nusquam tamen, ad ejusdem doctissimi collegae relatum, integrum statum conservavit, quae praecipua causa est, ut opinor, maximae difficultatis, quam viri doctissimi in hac explicanda sunt experti. En doctissimorum interpretum, a Westergaardo incipiendo, breviusculae inscriptionis versiones—W.: Alta (haec) arx (est) Darii regis gentis palatium; Lass.: *Altis substructionibus* (exstructa) *arx gentis Darii hominum tutoris*; Rawl.: Done by Ardaslá, the builder, the relative of King Darius, cui versioni tamen vir doctissimus praefert suam alteram: «a worthily placed building (or the building of Ardasstana) made for the family of Darius the King» huicque adiecit temporariam tertiam: «Executed by Ardaslá, the architect for the palace (or in the palace) of King Darius; Opp.: Chambrante de

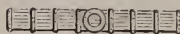
pierre (?), fait dans le palais du roi Darins; Norrisius: marble hall (or arch) built for the family of Darius the King; Berezinius, ad Scythicae versionis sensum: *Возвышеннаго арка (цитадели съ дворцомъ государя) Дарія Государя атартамента*; Spieg.: Hochban von Stein, durch einen Clangenossen des Königs Darins ausgeführt. Quod ad me, accedendo prope ad interpretationem Spiegelii, minime velim ut quisquam me sub vitiyâ, i. e. regi cognato, architectum palatii fastigii, sive aedium fabrum, hic intelligere voluisse arbitretur; quin potius pars haec palatii, ut Berezinii interpretatio suggerit, sumptibus, vel, quod probabilius mihi videtur, e consilio alienius regis cognatorum exstructa, mea quidem sententia, esse potuit, ipsaque inscriptio, sic, quasi aliquod erga regem affinium ejus amicitiae monumentum, ipsius regis forsitan jussu, effecta fuerit.

Quum regis nominis delineatio $\Sigma\Upsilon\langle$, ut Suezensis inscriptio probavit, jam in Darii H. inscriptionibus usitata esset, inscriptiunculæ certe ad hunc regem, ut quæ in Londinensi cylindro servata est, referri posset; non tamen a Spiegelio, qui ad Darium II eam retulit, in præsentia, recedendum putavi, quum, quæ in ea sunt difficiëlia, ut e grammaticis saltem legibus, explicentur, semper etiam degenerantis linguae, qualis est posteriorum temporum inscriptionum, aliquam speciem præ se ferre videntur.

VI.

INSCRIPTIONES ARTAXERXIS MNEMONIS.

Susianae.

S.

a.

Super pilae basi in minore columnarum serie.

Ego *sum* Artaxerxes, rex magnus, rex regum,
Darii Regis filius ¹.

¹ Parvam hanc inscriptionem, ad clariss. Loftusii (vide infra) verba, literis Palaeo-Persicis, graphicas et grammaticas formas majoris (a) in hac reddendo, reposui et verti. De inscriptionis situ clarissimus Loftusius refert sequentibus:

....«At this point (scil. in extremo meridionali angulo magni aggeris; vide in tabula situs Susorum delineationem exhibente operis nostri p. VII ad lit. L), which projects considerably beyond the rest of the mound, there once stood another columnar edifice in a similar style of ornamentation to that already described. It had, however, been entirely destroyed. and its fragments were used for the pavement of other edifices

b.

Super pilae basi in magna columnarum serie.

1. Edicit Artaxerxes, rex magnus, rex regum¹.
rex provinciarum, rex hujus terrae, Darii² regis
filius.

2. Darius *fuit* Artaxerxis regis filius, Artaxerxes Xerxis regis filius, Xerxes Darii regis filius, Darius Hystaspis filius. Achaemenides³.

by the after-races who secured possession of the site. Among these were fluted shafts, bases of small columns, panels and cornices of marble adorned with the favourite rosette. The later edifice was equally destroyed, only eight feet of earth remaining above the rudely constructed pavement. Here and there were dug up column bases, miniature copies of the large bell-shaped *monoliths* in the great palace, elegantly, but, of course, not so highly sculptured. Immediately below the torus, around the swell of the bell, upon one of these ran the trilingual inscription:

«I am Artaxerxes, the Great-King, the King of Kings, of König Darius the Son». Travels and Researches in Chaldaea and Susiana by William Kennet Loftus, 1857, pp. 401—402.

¹ Scriptura archetypi $\text{𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴} \text{𐎠𐎹𐎶} \text{𐎠𐎡𐎴} \text{𐎠𐎡𐎴} \text{𐎠𐎡𐎴} \text{𐎠𐎡𐎴}$ ideographum 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 hic pro themate vocis *kšâyati* usurpatum vocemque sic minime esse barbaram, ut quae *kšâyatiyânâm* pronuncietur, affatim mihi probare videtur.

² *Dârayavusa hyâ*, soloec. pro *Dârayavahus*. — De ceteris soloecismis vide in annotationibus ad sequentem Artaxerxis Ochi inscriptionem, ejus duo integra exemplaria remanserunt, quum haec iisdem etiam scatur.

³ Anomalia usus et formae casuum admittit, ut hic 𐎠𐎡𐎴 etiam cum 1-mo jungatur ad normam versionis Assyriacae, quam vide in sequenti annot.

3. Hoc templum Darius atavus-meus construxit.... Postea.... Artaxerxes avus-meus... Anahita et Mithras¹. Gratia Auramaşdae templum ego condidi. Auramaşdas, Anahita et Mifras servato²

¹ In archetypo hic et inferius nisi 𐎧𐎶𐎵 restitit.

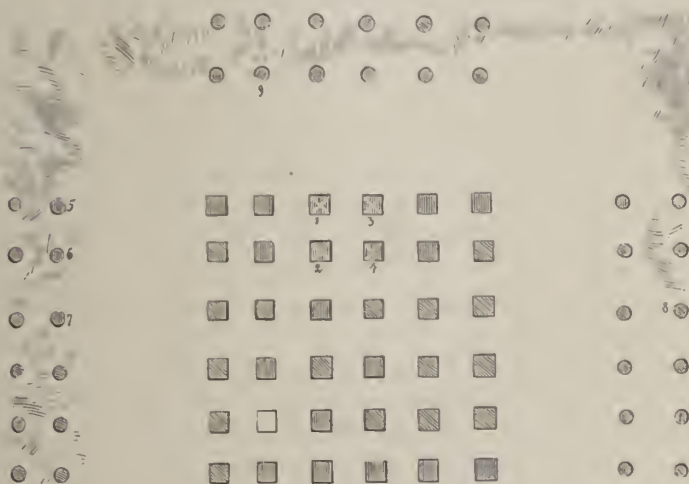
² Totam hanc inscriptionem clariss. Oppertius, ad versionem Assyricam, vertit sequentibus: «Dicit Artaxerxes, rex magnus, rex qui rex regum, rex provinciarum quae in superficie terrae universae: filius Darii regis, Darii regis filii Artaxerxis regis, Artaxerxis regis filii Xerxis regis, Xerxis regis filii Darii regis, Darii regis filii Hystaspis, ex stirpe Achaemenidarum. Istud nomine **Apadanum** Darius atavus meus fecit in aetate anteriore antea; Artaxerxes pater patris mei paene (?) finivit: in tutela Oromazis Anaitidis et Mithrae ego hoc nomine **Apadanum** perfeci. Oromazes Anaitis et Mithras me protegant ab omni injuria et quae ego feci; non infestarunt, non vastarunt ea. «(Expéd. Scient. 1859, II, pp. 194—195).

Norrisius, ad Seythicam versionem: Says Artaxerxes, king great, king of kings, king of the country, king of this earth, Darius king's son. Darius [was] Artaxerxes king's son; Artaxerxes [was] Xerxes king's son; Xerxes [was] Darius king's son; Darius [was] Hystaspes' son, Achaemenian: this temple (abatana) Darius ancestor my made; afterwards by Artaxerxes my grandfather it was restored; (?) by help of Ormazd, Tanaitis, [and] Mithra I placed temple this in (?); Ormazd, Tanaitis, [and] Mithra me protect with the gods(?). and all that I have done.... (Says Artaxerxes, the great king, the king of kings, the king of the country, the king of this earth, the son of king Darius: — Darius was the son of King Artaxerxes, Artaxerxes was the son of King Xerxes, Xerxes was the son of King Darius, Darius was the son of Hystaspes, the Achaemenian. Darius, my ancestor, anciently built

this temple, and afterwards it was repaired (?) by Artaxerxes, my grandfather: By the aid of Ormazd, I placed the effigies of Tanaitis and Mithra in the temple. May Ormazd, Tanaitis, and Mithra protect me, with the [other] gods (?), and all that I have done».....

Quod ad hujus inscriptionis locum locique situm, ipsius clarissimi viatoris verba, qui primus has inscriptiones detexit, e praestantissimo libro suo excerpta indeque etiam magnae Susianarum columnarum seriei ichnographiam desumptam juvat hic, commodo lectorum, apponere.

2. SUSIANARUM COLUMNARUM ICHNOGRAPHIA ¹.

«The most interesting discovery, however, connected with this columnar edifice is the fact that, in each of the two most northerly rows of the great phalanx, the two central square pedestals (Nos. 1, 2, 3 and 4) were or had been inscribed with trilingual cuneiform records. These were cut around the ledge, but the fall of the columns had so materially injured them

- ¹
- Columnarum bases detectae.
 - Bases non inquisitae.
 - Bases cum inscriptionibus trilinguibus.
 - Bases absque ullis superstitibus reliquiis.

that only one copy remained entire — written unfortunately in the language which is least known of the three. As if in anticipation of the fate which awaited the edifice, and of the prospect that one copy at least might escape the general destruction, each set of inscriptions was repeated four times. The Scythic version occupied the western side, the Persian faced towards the south, and the Babylonian pointed eastward. The fourth side was plain. Each version was deeply cut in five lines, and extended six feet four inches in length, and seven inches in breadth.

Upon pedestal № 1, the Scythic version was perfect, the Persian had lost the last two lines, and the whole of the central portion in the Babylonian copy was destroyed by the fall of the bull-capital.

Of pedestal № 3, a few characters of the Persian alone remain. The monolith № 2 is likewise much damaged, having only fragments of the Persian and Babylonian copies still existing. It had been injured on some previous occasion, either by flaws or otherwise, because pieces of the same stone had been fitted in and secured with iron or lead, over which the inscriptions had been cut.

Of the pedestal № 4, nothing is left but the basement slab to determine its former position. There can, however, be little doubt that it was inscribed like the others, because these four columns mark the position of the principal façade (Travels and Researches in Chaldaea and Susiana by William Kennet Loftus, 1857, pp. 370—371)*.

Totius Susianae regionis ichnographiam, de qua supra, ad minorem inscriptionem, mentionem feci, ad ejusdem clarissimi viri auctoritatem descriptam, vide in ichnographiarum tabulis operis nostri p. VII; hic vero antiquam Ninivensem Susorum situs delineationem, quae a clariss. Layardo est detecta atque publici juris facta, ex eodem Loftusii libro desumptam (p. 428), in qua Assyriorum probabiliter victoria atque triumphus depingitur, ipsius itidem clariss. viri verbis praemissis, non absque re alienum subjungere duximus.

...«But a farther convincing proof that the Kerkhah bifurcated in ancient times, and that its eastern arm, connecting it with the Kárún, was the Eulacus of Susa, is found in one of Mr. Layard's sculptures from the palace of Sennacherib at Kouyunjuk (Nineveh)*. We have on it a representation of Susa as it stood in the days of Ashur-banipal (to whom this monument is due), and it is the more interesting, because we are able to recognise upon it a faithful picture of the modern ruins seen from the southern side!

The large mound on the left of this sculpture is without doubt the great mound or citadel, the smaller mound is the palace, while the town, with its walls and date-trees, exactly corresponds with the low eastern ruins (Compare this sculpture with the Plan of the Ruins). Nothing can be more correct than this identification. The inscription upon it reads «district of Madaktu»; and the inscription on the adjoining slab, which is a continuation of the subject, states that the Susians were defeated by the Assyrians near the district of Madaktu, and near the city of Shushan.

In the large river flowing from the mountains, and laving the foot of the citadel, I distinguish the Choaspes or modern Kerkhah—the Sháour being then absorbed by this or the smaller stream, and therefore not shewn on the sculpture. The true Eulacus—the extinct river-channel above described—is undoubtedly to be identified with the upper and smaller river. The angle made by the two streams, and their direction, flowing towards the large river, the Tigris, at the bottom of the slab, must be regarded as intended to represent a bifurcation, and not a junction. The pond between the larger rivers is the great Chaldaean marsh at the mouth of the Kerkhah. It is unfortunate that the adjoining slab on the right is destroyed, because, I doubt not, we should have there seen the other rivers, and thus had a skeleton map of the ancient province of Susiana.» (pp. 428—430).

*) No. 50 in the Northern Assyrian Gallery at the British Museum.

3. ANTIQUA SUSORUM NINIVENSIS DELINEATIO.

Quod ad hodiernam Susorum conditionem, lubet doctissimi Baehrii, quae clarissimorum viatorum de liliorum antiqua regione relatibus innitendo, protulit, aliquot verba hic apponere:

....«Adhuc ruinae multae cernuntur per duodecim ferme milliar. Anglice. spatium sparsae inde a fluvio Ditzful, quâ is maxime ad occasum vergit, in Eulacum deinceps se infundens, usque ad orientalem ripam fluvii Kerah s. Kerkhah, qui est veterum Choaspes: per hanc planitiem, quae nunc deserta fere est ferarumque omnis generis sedes, omnia tu vides oblecta opere latericio, quale in Babylonis veteris solo adhuc reperitur: exsurgunt hic illic similes tumuli, inter quos unus potissimum eminet reliquos ambitu et alti-

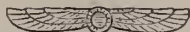
tudine superans, cui nomen *Kala i Shush*, i. e. arx Susorum». (Her. editio altera, III, 70, ad voces ἐς τὰ Σοῦσα — ἐκ Περσέων ἡζων).

Quum non solum omnes Palaeo-Persicas, quae hucusque repertae sunt, inscriptiones inscriptionumque reliquias, sed etiam harum, quantum fieri potuit, vestigia in opere nostro collecta voluerimus, Saxi Nigri, quod Susis, in Danielis sic dicto praecinctu, huc a Moslemicis phanaticis, postquam discisum fuerit, ut e narratione Loftusii (pp. 418—423) patet, est translatum, ex opere ejusdem Loftusii (p. 419) cum ipsa Danielis sepulchri, quam e Flandinii opere (t. V p. 100) desumpsimus, delineatione, Saxique Shusteri, ejus descriptio nusquam, quantum scio, invenitur, a Bodeo delineati atque itidem e IV-to vol. Flandinii operis (pl. 226) a nobis excerpti imagines, operis nostri pp. 123, 122, 125 exhibendas curavimus, hisque basis et capituli, Susianarum columnarum (Loft., p. 369), quae a Persepolitanis aliquantum differunt, exempla adjecimus (p. 124).

VII.

INSCRIPTIO ARTAXERXIS OCHI.

Inscriptio Persepolitana.

P.

In scalis palatiorum Darii H. et Artaxerxis Ochi¹.

1. Deus magnus *est* Auramašdas, qui hanc terram² creavit, qui illud caelum creavit, qui hominem creavit, qui praestantiam³ *prae ceteris animantibus*. creavit hominis⁴, qui me Artaxerxem

¹ De inscriptionis locis Claud. J. Rich affert sequentia: Tablet in the centre of the N face of the Platform H, directly facing the place whence № 5 (C b) was copied; there is no building now standing on this Platform. This Tablet like № 5 (a) is in the centre of a row of Guards, and was also concealed under the rubbish. The corresponding Tablets of this inscription have entirely disappeared (Pl. XXIII). Verbis Richii clariss. Spiegelius addit: Eine gleichlautende findet sich an der östlichen Wand der Plattform H, während die dritte auf der westlichen Treppe zum Gebäude G zu finden ist. Diese Inschriften sind, wie Ca und Cb, nur durch die Länge der Zeilen verschieden (Die altp. Keilinschr. p. 115).

² Bumâm, soloec. pro bumim.

³ Šâyâtâm, soloec. pro šiyâtim.

⁴ Martihyâ, forsan, ut jam Benfeyus notavit, scalpri lapsus pro martiyahyâ.

regem¹ fecit, unum multorum regem, unum multorum moderatorem.

2. Edicit Artaxerxes, rex magnus, rex regum², rex provinciarum, rex hujus terrae. Ego Artaxerxis regis³ filius *sum*, Artaxerxes *vero* Darii regis⁴ filius *fuit*, Darius Artaxerxis regis⁵ filius, Artaxerxes Xerxis regis⁶ filius, Xerxes Darii regis⁷ filius, Darius Hystaspis nomine filius, Hystaspes⁸ Arsamae⁹ nomine filius, Achaemenides¹⁰.

3. Edicit Artaxerxes rex: Hoc palatium¹¹ sa-

¹ Artakšatrâ kšâyatiya, nominativi pro accusativis. Vide casum usum inconsequentiam, quum in ejusdem §-phi fine eadem vox kšâyatiya cum pron. aiva propriam sui atque geminam formam induit. Anomaliae ratio a clariss. Spiegelio ceterum explicatur sequentibus: der Accusativ ist durch mām genügend angedeutet, und man lässt dann die Apposition im Nominativ folgen (ibid.).

² Kšâyatiyanam, soloecc. pro kšâyatiyânâm.

³ Artakšatrâ kšâyatiya, nominativi pro genitivis.

⁴ Dârayavns kšâyatiya, itidem nominativi sensu genitivorum.

⁵ Artakšatrâ kšâyatiya, nominativi pro genitivis.

⁶ Kšayârsâ kšâyatiya, nominativi pro genitivis.

⁷ Dârayavns kšâyatiya, nominativi pro genitivis.

⁸ Vistâšpahyâ, gen. pro nom.

⁹ Aršâma, nom. pro gen.

¹⁰ Conf. hanc cum praecedentis inscriptionis genealogia. Quod ad enunciati constructionem, nil puto melius quam clariss. Spiegelii verba afferre: «Schwierig [dagegen] ist es, dem Geschlechtsregister ll. 16—17 (§ 2) eine bestimmte Construction zu finden. Wir wissen sehr wohl, was der Verfasser der Inschrift sagen will, aber richtig construiren lässt es sich nicht (ibid.).

¹¹ Ušatašanâm, soloecc. pro nsatašanam, quam vocem ex uš, phonetico a adjecto (ut in Šendica lingua ušē), et

xeum [saxis constructum] a-me sub me [mea voluntate, *vel* regni mei tempore] est extractum¹. Me Auramašdas et Mišras² Deus custodito, et hanc

tašanam, cum Spiegelio, compositam esse censeo. Quod ad vocem tašanam, haec a r. taš (takš), quae proprie cadere (conf. Ross. тec-атъ), dolare, post vero etiam struere in Aricis linguis significat, derivatur. Ich halte das Wort für ein Neutrum, verba sunt Spiegelii, wie apadâna in S, und imam steht = ima, der lange Vocal ist sowenig in dieser Inschrift auffallend, wie in ačmânâm. Quum palatium a circumdolatis, sine dubio, saxis et lapidibus denominationem suam acceperit, hic Persepolitanorum murorum structurae saxorumque jungendorum modi specimen e clarissimi G. Rawlinsonii libro (t. IV, p. 240) desumptum apponere placet, cum quo conferas, sis, alterum p. 62 inscriptiones H et I exhibeas.

4. PERSEPOLIS MURORUM STRUCTURAE SPECIMEN.

¹ Kartâ, probabiliter, pro kartam. Si mâm hic pro nominativo τῶ adam usurpatum est, in kartâ etiam *nominis agentis* significatio admitti posset (Vide Spieg.: Die altp. Keilinschriften, p. 115).

² 𐎧𐎠𐎧𐎡𐎹, — quae scriptura etiam in Susiana Artaxerxis Mnemonis inscriptione, ubi litera 𐎧 evanuit, probabiliter in usum vocata fuit. Similis scriptio, quae in 𐎧𐎠𐎧𐎡𐎹

VIII.

INSCRIPTIO ARSACIS.

In Sigillo Grotefendi ¹.

Arsaces nomine, Afiyabusani filius.

¹ Asservatur in Museo Britannico. Vide imaginem p. 136.

LITERARUM PALAEO-PERSICARUM
ENUNTIATIO
ET
INSCRIPTIONUM TRANSCRIPTIO.

LITERARUM PALAEO-PERSICARUM
ENUNTIATIO.

Literarum contextus.

Vocales.

Computatio.	Vocalium species.	Delineatio.	Valor.
1	GUTTURALIS	𐎠	a, â
2	PALATALIS	𐎡	i, î
3	LABIALIS	𐎢	u, û

Consonantes.

Computatio.	Consonantium species.	Delineatio.	Valor.
4	I. GUTTURALES	𐎧𐎫	k
5		𐎧𐎫 (ante u)	k et ku
6		𐎧𐎫𐎫	k̄
7		𐎧𐎫𐎫𐎫	} g
8		𐎧𐎫𐎫𐎫 (ante u)	
9		𐎧𐎫𐎫	h
10	II. PALATALES	𐎧𐎫𐎫𐎫	ć
11		𐎧𐎫𐎫𐎫	} ġ
12		𐎧𐎫𐎫𐎫 (ante u)	
13	III. DENTALES	𐎧𐎫𐎫𐎫	} t
14		𐎧𐎫𐎫𐎫 (ante u)	
15		𐎧𐎫𐎫	t̄
16	IV. LABIALES	𐎧𐎫𐎫	} d
17		𐎧𐎫𐎫𐎫 (ante i)	
18		𐎧𐎫𐎫𐎫 (ante u)	d et du
19		𐎧𐎫 et 𐎧𐎫𐎫	} n
20		𐎧𐎫𐎫 (ante u)	
21		𐎧𐎫𐎫	p
22		𐎧𐎫𐎫	f
23		𐎧𐎫	b
24		𐎧𐎫𐎫𐎫	} m
25		𐎧𐎫𐎫 (ante i)	
26		𐎧𐎫𐎫 (ante u)	

Computatio.	Consonantium species.	Delineatio.	Valor.
27	V. SEMIVOCALES	ʏ<	y
28		≡ʏ	r
29		><< (ante u)	
30		>ʏ≡	v
31		ʏʏ (ante i)	v et vi
32	VI. SIBILANTES	ʏ≡	ś
33		ʏʏ	ś et s
34		ʏ>ʏ	ş

**Transcriptionis explicatio et enunciationis
regulae.**

1. Longae vocales designantur signo ^ (ex. gr. â).

2. Consonantes, signo ' desuper notatae, his aspirationis vim inesse designant, ut <<ʏ k sit Sanser. **κ** sive Gr. *χ*, Germ. *ch*, Ross. *x*; ʏʏ t, Sanser. **θ**, sive Gr. *θ*, Angl. *th*; ʏʏ ś, Sanser. **θ**, sive Angl. *sh*, Germ. *sch*, Ross. *u*; notatae signo ' — palatalem enunciationis modum, ut ʏ> é, velut Italicum *c* in voce *Cicerone*, Ross. *u*, >ʏ ġ, ut Italicum *g* in voce *giro*, Angl. *j*, ʏ≡ ś, ut Sanser. **θ**, enuncientur. Ş indicat enunciationem literae ʏ>ʏ eandem esse ut Angl. *z*, Ross. *з*, Neogr. *ζ*.

Litera <ɣ> profertur ut Sanscr. ह, Angl. *h*, Germ. *h*.

3. Vocalis 𐬀 (a) in prima et ultima vocis syllaba quum brevis, tum longa esse potest; in media autem vocis syllaba semper est longa.

4. Vocalis *a*, ut in Sanscrita lingua, sonum suum persaepe cum antecedente consonante conjunctum habet ipsaque non scribitur, ut 𐬀𐬀 sit *ba*, 𐬀𐬀 *da*, cet.

5. Vocalis *a*, si etiam scriptione non est expressa, cum subsequentibus vocalibus 𐬀 (i) et <𐬀> (u) diphthongos *ai* et *au* efficere potest, quae una syllaba sunt enunciandae.

6. Vocales 𐬀 (i) et <𐬀> (u) quum per se longae possunt esse, tum etiam adjectis semivocalibus, huic 𐬀𐬀 (v), illi 𐬀𐬀 (y), ut longae designantur, ex gr. 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 = fâtî, 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 𐬀𐬀 = dadâtû.

7. Semivocalis 𐬀𐬀 (Angl. *y*, Germ. *j*) in fine vorum post <ɣ> sonum brevis *i* (i) habuisse videtur (ex. gr. 𐬀𐬀 𐬀𐬀 <ɣ> 𐬀𐬀 = fâhî).

8. Quamvis Palaeo-Persicae scriptionis ratio unumquemque sonum, ut nostra fere alphabeta, peculiaribus signis denotet, manent tamen vestigia hanc ex antiquiore *syllabica* et *ideographica* fluxisse. Documentum est quum literae *a* in praecedenti frequens consonante praesentia (4), tum, quod etiam aliae vocales, nempe *i* post 𐬀

(v) et *u* post <| (k), atiquoties scribendo praeter-euntur, nempe *i* in voce <| <| <| <| <| <| (Vis-tâspa), et *u* in <| <| <| <| <| <| (Nabukudraçara), qualium consonantium forma quum sit duplex, in hac contractiore scriptura simpliciter antiquiores syllabas *vi* et *ku* conservasse videtur. Eodem modo et aliis quibusdam signis (<| <| <| <| <| <| d cet.), quamvis non ad exprimendas syllabas, sed jam nisi literas adhiberentur, antiquior tamen syllabica, etiam vocali adjecta, forma remansit.

9. Quum vocalis *a* conjunctim persaepe, ipsa, ad syllabicam scribendi rationem, non expressa, cum praecedente consonante enunciatur, neque haec, etiam absente vocali, formam mutet, incertum nonnunquam fit quando, sub ejusdem consonantis forma, syllaba aperta, ut *ba*, *za*, et quando syllabae clausae fulcrum, ut in *ad*, *ar*, enunciari debeat, quae difficultas quum, vivente in populi ore lingua, si ex gr. Palaeo-Persicam vel cum Arabum difficiliore scribendi ratione conferas, nullius certe momenti fuerit, nunc nisi proferendis Palaeo-Persicis literis ad cognatarum dialectorum (ubi omnes fere Palaeo-Persicae radices et voces occurrunt) auctoritatem, aliqua ex parte tolli utique potest.

10. Dentalem nasalem sonum (n) ante alias dentales et labialem (m) ante labiales e scriptionis Palaeo-Persicae more fuit omittere. Sed,

quum Persicae voces, in quibus mediis dentales vel labiales syllabam incipiunt, a Persarum imperio coaevis Graecis scriptoribus semper cum nasalibus vel labialibus redduntur similisque nasalium usus et in dialectis cognatis occupat, in enunciando hae necessario supplendae sunt, ita ut $\langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \Xi \rangle \langle \eta \rangle$ Hindu, non Hidu, $\langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \eta \rangle \langle \eta \rangle$ Kambuḡiya (Καμβούγης), non Kabuḡiya, proferas.

11. Dentalem nasalem etiam in fine 3 pers. plur. imperf. act. enunciando supplendam, ut Kernius facit, cognatarum itidem dialectorum comparatio suadet, praesertim quum, aliter, 3 pers. plur. aequae ac 3 pers. s. persaepe sonaret, ut $\langle \eta \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle$ (abava, s.) et $\langle \eta \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle$ (abava[n], pl.), $\langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \eta \rangle$ (anuṣiyava, s.) et $\langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \eta \rangle$ (anuṣiyava[n], pl.), cet.

12. Similiter et aspirata *h*, quamvis constanter ante vocalem *u* omittatur, quum in Sendico sermone semper *h* sonet, in Graeco vero partim aspirata χ , partim sibilante σ , partim gutturali z , in vocibus Palaeo-Persicis respondentibus reddatur, in enunciatione absque ullo scrupulo itidem voce efferrī potest.

13. Litera $\varepsilon \eta$, quae nisi bis in nominibus propriis viri Armēnii et Babyloniae regionis occurrit ($\langle \varepsilon \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \Xi \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle$ et $\langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle \langle \varepsilon \rangle \langle \eta \rangle$ B, III, 13), peculiarem nasalem sonum, signo hoc ex Assyrico,

probabiliter, syllabario desumpto, ad sagacissimam, mea quidem sententia, doctissimi Ménantii opinionem, designare videtur¹.

14. Ideographicae scripturae, ut veteres Persae, nos etiam exemplum in numeris signis denotandis habemus. Numerorum Palaeo-Persica signa, quae in inscriptionibus extant, sunt sequentia: 𐎠 1, 𐎡 2, 𐎢𐎣 6, 𐎢𐎣𐎤 7, 𐎢𐎣𐎥 8, 𐎢𐎣𐎦 9, 𐎧 10, 𐎨𐎩 13, 𐎪𐎫 14, 𐎪𐎫𐎬 15, 𐎪𐎫𐎬𐎭 18, 𐎮 20, 𐎲 22, 𐎲𐎳 23, 𐎲𐎴𐎵 26, 𐎲𐎴𐎵𐎶 29.

15. Alia ideographica signa, quorum unum jam in Darii Suesensi et in Xerxis inscriptionibus, cetera duo in Artaxerxis Ochi inscriptione, occurrunt, sunt 𐎶𐎷𐎸 et 𐎶𐎷𐎹, ex Assyricisque itidem probabiliter ideographis, ad opinionem clariss. Ménantii, sunt reficta². Prius scriptum est pro 𐎶𐎷𐎸 𐎶𐎷𐎹 𐎶𐎷𐎸 𐎶𐎷𐎹 𐎶𐎷𐎸 (kšâṭiya), secundum pro 𐎶𐎷𐎸 𐎶𐎷𐎹 𐎶𐎷𐎸 (bumi), tertium pro 𐎶𐎷𐎸 𐎶𐎷𐎹 (dah), hisque vocibus, legendo, enuncianda sunt. Huc etiam et saepius usitatum 𐎶𐎷 (tra) referendum puto.

16. Restant duo propius explananda signa 𐎶 et 𐎷, quorum prius vocibus distinguendis usurpatur, alterum, quum proprie sit numerale *unitatem* denotans inque hac provincia duobus distinctivis signis includitur, persaepe tamen etiam

¹ Vide annot. ad §-m 16.

² Vide annot. ad §-m 16.

graphis Niebuhrii et Behistanensibus Rawlinsonii etiam singulae literae puncto constanter distinguuntur, quem distinguendi modum non Palaeo-Persicum, sed a recentioris aevi viatoribus inventum esse jam Lassenius, Westergaardianas inscriptiones explanando, asserebat. Quum tamen ipsi viatores nil de signo a se Palaeo-Persicis inscriptionibus addito produnt, idque etiam in Westergaardii Naqširnstami inscriptionis accuratissimo apographo passim occurrit, unicuique literae in archetypis, a me expressis, ad Rawlinsonii normam, omnium Darii H. inscriptionum subjungendum putavi. Quod ad ceterorum regum inscriptiones, harum omnia fere archetypa (Xerxis Alvendensi excepto) sine punctulis edidi, quum eorum nisi in Schulzii Alvendensi rarissimam praesentiam animadverterim, in aliis vero sive temporis lapsu parvulum signum evanuit, sive jam post Darium H. mox extra usum factum est.

18. Quum Palaeo-Persica dialectus omnium Ariae stirpis linguarum cum Śendica et Sanscrita maxime sit cognata, lubet hic Palaeo-Persicis etiam Śendicas et Sanscritas literas, quae analogum soni valorem exhibent, juxtapositas, studiosorum juvenum alicui commodo, ob oculos ponere.

Com-putatio.	Palaeo-Pers.	Sendicae.	Sanscritae.	Com-putatio.	Palaeo-Pers.	Sendicae.	Sanscritae.
Vocales.				17	𐬵	}	न
1	𐬵𐬵	𐬵, 𐬵	अ, आ	18	𐬵𐬵		
2	𐬵	𐬵, 𐬵	इ, ई	19	𐬵		
3	𐬵	𐬵	उ, ऊ	20	𐬵	𐬵	प
Consonantes.				21	𐬵𐬵	𐬵	फ
4	𐬵	}	क	22	𐬵	𐬵	ब
5	𐬵			23	𐬵𐬵	}	म
6	𐬵𐬵	𐬵	ख	24	𐬵𐬵		
7	𐬵𐬵	}	ग	25	𐬵𐬵		
8	𐬵			26	𐬵	𐬵, 𐬵	य
9	𐬵	𐬵	च	27	𐬵	}	र
10	𐬵𐬵	}	ज	28	𐬵𐬵		
11	𐬵𐬵			29	𐬵𐬵	}	व
12	𐬵𐬵	}	त	30	𐬵		
13	𐬵𐬵			31	𐬵	𐬵	श
14	𐬵	}	द	32	𐬵	𐬵 et 𐬵	न et प
15	𐬵𐬵			33	𐬵𐬵	𐬵	
16	𐬵			34	𐬵	𐬵	ह

Sendice.

[illegible]

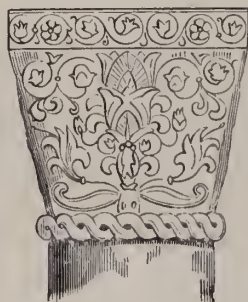
(Śaṣṭi Dārayò kṣaēṭà. Imaḍ yaḍ mana kērētēm paścaēṭa yaṭà kṣaēṭà bavam. Kambuḡyô naṇma Kuraos puṭrò aḥmākēm taokmanô, hô paourvîm idâ kṣaēṭà âś. Avanḥê Kambuḡyêḥê brâtâ Bardyô naṇma aś, hamâta, hamôpitâ Kambuḡyêḥê. Paścaēṭa Kambuḡyô aom Bardîm avaganaḍ. Yaṭâ Kambuḡyô Bardîm avaganaḍ, kârahê (maśyânâṇm) viśtēm bavaḍ hyaḍ Bardyô avagatô. Paścaēṭa Kambuḡyô cet.).

Sanscrité.

शान्तिं धारयः क्षयन् । इदं यद् मम कृतम् पश्चाद्
यथा क्षयन् अवभम् । काम्बोड्यो नाम कुरोः पुत्रो ऽस्मा-
कम् लोकमनः तं पूर्वम् इह क्षयन् आत । अस्य काम्बो-
ड्यस्य भ्राता वर्धो नामात तमाता तमापिता काम्बो-
ड्यस्य । पश्चात् काम्बोड्य इमम् वर्धम् अवाहन् । यथा
काम्बोड्यो वर्धम् अवाहन् कार्स्याज्ञाभवद् यद् व-
र्धो ऽवहतः । पश्चात् काम्बोड्यः cet.

(Šaṇṣati Dârayaḥ kšayan (râgâ): Idam (asti) yad mama kṛtam paścât yafâ kšayan abavam. Kâmbôgyô nâma Kurôḥ putrô 'smâkam tôkmanah, sa pûrvam iha kšayan âsa. Asya Kâmbôgyasya brâtâ Bardyô nâmâsa, samâtâ, samapitâ Kâmbôgyasya. Paścât Kâmbôgya imam Bardyam avâhan. Yafâ Kâmbôgyô Bardyam avâhan kârasya (lôkânâm) addâbavad yad Bardyô 'vaha-taḥ. Paścât Kâmbôgyaḥ cet.).

20. Valore singularium Palaeo-Persicarum literarum nec non has jungendi ratione exposita, omnes Palaeo-Persicas inscriptiones literis etiam Latinis repetendas censui, additis in hac transcriptione *nasalibus*, *labiali m* et *aspirata h*, uncis inclusis, quas, ad certas graphicas leges, ut annotavi (10—12), Palaeo-Persica scriptio omittit.

TRANSCRIPTIO

I.

INSCRIPTIO CYRI.

M.

Inscriptio Murghabi.

Adam Kurus ksâyatiya Hakàmanišiya.

II.

INSCRIPTIONES DARIÏ HYSTASPI.

Inscriptiones Behistani.

Tabula I.

1. Adam Dâraiyavus ksâyatiya vaşarka, ksâyatiya ksâyatiyânâm, ksâyatiya Pârsaiy, ksâyatiya dahyunâm, Vi)stâšpahyâ putra, Arsâmahyâ napâ, Hakâmanišiya.

2. Tâtiy Dâraiyavus ksâyatiya: Manâ pitâ Vi)stâšpa, Vi)stâšpahyâ pitâ Arsâma, Arsâmahyâ pitâ Ariyârâmnâ, Ariyârâmnahyâ pitâ Caispis, Caispâis pitâ Hakâmanis.

3. Tâtiy Dâraiyavus ksâyatiya: Avahyarâdiy vayam Hakâmanišiyâ fahyâmahy, haéâ paruviyata âmâtâ amahy, haéâ paruviyata hyâ amakam taumâ ksâyatiyâ âhan.

4. Tâtiy Dâraiyavus ksâyatiya: VIII manâ taumâyâ tyâiy paruvam ksâyatiyâ âhan, adam navama: IX duvitâtaranam vayam ksâyatiyâ amahy.

5. Tàtiy Dàrayavus kšâyafiya: Vasnà Auramašdâha adam kšâyafiya amiy: Auramašdâ kšatram manà frâbara.

6. Tàtiy Dàrayavus kšâyafiya: Imâ dahyâva tyâ manà patiyâiša: vasnà Auramašdâha adamsâm kšâyafiya âham: Pârša, Huvağa, Bâbirus, Afurâ, Arabâya, Mudrâya, tyâiy darayahyâ, Šparda, Yaunâ, Mâda, Armina, Katapatuka, Parfava, Saraka, Haraiva, Huvârašmiya, Bâkfris, Šuguda, Gandâra, Šaka, Tâtagns, Harauvatis, Maka: fraharvam dahyâva XXIII.

7. Tàtiy Dàrayavus kšâyafiya: Imâ dahyâva, tyâ manà patiyâišan, manà bandakâ âhantâ, manà bâgin abarantâ, tyasâm hacâma afahya, kšapavâ raućapativâ, ava akunavyatâ.

8. Tàtiy Dàrayavus kšâyathiya: Antar imâ dahyâva martiya, hya âgantâ âha, avam hubartam abaram, hya arika âha, avam hufraštam aparsâm. Vasnà Auramašdâha imâ dahyâva tyanâ manà datâ apriyâyan: yafâšâm hacâma afahya, avatâ akunavyatâ.

9. Tàtiy Dàrayavus kšâyafiya: Auramašdâ manà kšatram frâbara: Auramašdâmaiy upaštâm abara, yâtâ ima kšatram adâry: vasnà Auramašdâha ima kšatram dârayâmiy.

10. Tàtiy Dàrayavus kšâyafiya: Ima tyâ manà kartam, pašâva yafâ kšâyafiya abavam: Kambugiya nâma Kuraus putra, amâkam tau-mayâ: hauv paruvam idâ kšâyafiya âha. Avahyâ Kambugiyahyâ brâtâ Bardiya nâma âha, hamâta, hamapitâ Kambugiyahyâ. Pašâva Kambugiya avam Bardiyam avâğa. Yafâ Kambugiya Bardiyam avâğa, kârahyâ âšdâ abava, tyâ Bardiya avâgata. Pašâva Kambugiya Mudrâyam

ašiyava. Yafà Kambugiya Mudrāyam ašiyava, paśāva kâra arika abava: paśāva drauga vaśaiy abava utâ Pârśaiy, utâ Mâdaiy, utâ aniyâuvâ dahyûsuvâ.

11. Tâtiy Dârāyavus kšâyatiya: Paśāva, Y (aiya) martiya Magus âha Gaumâta nâma. Hauv udapatatâ haçâ Pisiyâuvâdâyâ. Arakadris nâma kaufa — haçâ avadasa — Viyaknahya mâhyâ XIV rauçabis — takatâ âha yadiy udapatatâ. Hauv kârahyâ avafâ aduruġiya: adam Bardiya amiy hya Kuraus putra, Kambugiyahyâ brâtâ. Paśāva kara haruva hamitriya abava, haçâ Kambugiyâ abiy avam ašiyava, utâ Pârśa, utâ Mâda, utâ aniyâ dahyâva; kšatram hauv agarbâyatâ. Garmapadahya mâhyâ IX rauçabis, takatâ âha, avafâ kšatram agarbâyatâ. Paśāva Kambugiya huyvâmaršiyus amariyatâ.

12. Tâtiy Dârāyavus kšâyatiya: Aita kšatram, tya Gaumâta, hya Magus, adinâ Kambugiyam, aita kšatram haçâ paruviyata amâkam taumâyâ âha. Paśāva Gaumâta, hya Magus, adinâ Kambugiyam utâ Pârśam, utâ Mâdam, utâ aniyâ dahyâva: hauv ayaštâ huyvâipasiyam akutâ; hauv kšâyatiya abava.

13. Tâtiy Dârāyavus kšâyatiya: Naiy âha martiya, naiy Pârśa, naiy Mâda, naiy amâkam tanmâyâ kašciy, hya avam Gaumâtam, tyam Magum, kšatram ditam çakriyâ: kârašim haçâ daršama atarša: kâram vaśaiy avâġaniyâ, hya paranam Bardiyam adânâ. Avahyarâdiy kâram avâġaniyâ, mâtyamâm kšnâsâtiy tya adam naiy Bardiya amiy, hya Kuraus putra. Kašciy naiy adaršnaus çisçiy taštanaiy pariy Gaumâtam, tyam Magum, yâtâ adam arašam. Paśāva, adam Auramašdâm patiyâ-

vahiy, Auramašdâmaiy upaštâm abara: Bâgayâdais mâhyâ X raućabis, takatâ âha, avafâ adam hadâ kamanaibis martiyaibis avam Gaumâtam, tyâm Magum, avâġanam utâ tyaisaiy fratamâ martiyâ anušiya âhan ta. Šikafauvatis nâma didâ, Nišâya nâma dahyâus, Mâdaiy: avadašim avâġanam, kšatramšim adam adinam. Vasnâ Auramašdâha adam kšâyatiya abavam: Auramašdâ kšatram manâ frâbara.

14. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: kšatram, tyâ haćâ amâkam taumâya parâbartam âha, ava adam patipadam akunavam, adamšim ġâtvâ avâštâyam: yafâ paruvamćiy, avafâ adam akunavam. Âyadanâ, tyâ Gaumâta, hya Magus, viyaka, adam niyatrârayam, kârahyâ—abâćaris. ġaifamćâ, mâniyamćâ, vi fibisćâ, tyâdis Gaumâta, hya Magus, adinâ. Adam kâram ġâtvâ avâštâyam. Pârsamćâ, Mâdamćâ, utâ aniyâ dahyâva, yafâ paruvamćiy, avafâ: adam hamatakšiy, vasnâ Auramašdâha, yafâ Gaumâta, hya Magus, vi fam, tyâm amâkam, naiy parâbara.

15. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Ima, tyâ adam akunavam, pašâva yafâ kšâyatiya abavam.

16. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Yafâ adam Gaumâtam, tyâm Magum, avâġanam, pašâva, ¶ martiya Atrina nâma, Upadarmahyâ putra, hauv udapatatâ Huvaġaiy, kârahyâ avafâ afaha: adam Huvaġaiy kšâyatiya amiy. Pašâva, Huvaġiyâ hamitriyâ abavan, abiy avam Atrinam ašiyavan: hauv kšâyatiya abava Huvaġaiy. Uta ¶ martiya Bâbiruviya Naditabira, Ainaira hyâ putra, hauv udapatatâ Bâbiraub, kâram avafâ aduruġiya: Adam Nabukudraćara amiy, hya Nabunitahyâ putra. Pašâva, kâra, hya Bâbiruviya, haruva abiy avam

Naditabiram ašiyava, Bâbirus hamitriya abava: kšatram, tya Bâbira^uv, hauv agarbâyatâ.

17. Tâtiy Dâra^ayavus kšâyafiya: Paśâva, adam frâisayam (Huvaġam: hauv Âtrina bašta anayatâ abiy mām: adamšim avâġanam.

18. Tâtiy Dâra^ayavus kšâyafiya: Paśâva adam Bâbirum ašiyavam abiy avam Naditabiram, hya Nabuk^udraċara agaubatâ. Kâra, hya Naditabirahyâ, Tigrâm adâraya. Avadâ aistatâ, uta abis nâviyâ âhan]. Paśâva, adam karam amakâuva avâkanam: aniyam dašabârim akunavam, aniyahyâ asm... anayam. Auramašdâmai^y upaštâm abara: vasnâ Auramašdâha Tigrâm viyatarayâm. Paśâva avadâ kâram, tyam Naditabirahyâ, adam aġanam vašaiy. Âtriyâdihya mâhyâ XXVII rauċabis, fakatâ âha, avafâ hamaranam akumâ.

19. Tâtiy Dâra^ayavus kšâyafiya: Paśâva adam Bâbirum ašiyavam. Afi Babirum yafâ..... âyam — Sâšâna nâma vardanam anuv (Hufratau-vâ — avadâ hauv Naditabira, hya Nabuk^udraċara agaubatâ, aiša hadâ kârâ patis mām hamaranam éartanaⁱy. Paśâva hamaranam akumâ, Auramašdâmai^y upaštâm abara: vasnâ Auramašdâha kâram, tyam Naditabirahyâ, adam aġanam vašaiy. Aniya âpiyâ (ahyatâ: apišim parâbara. Anâmaka-hya mâhyâ II rauċabis, fakatâ âha, avafâ hamaranam akumâ.

Tabula II.

1. Tâtiy Dâra^ayavus kšâyafiya: Paśâva Naditabira hadâ kamanaibis ašbaraibis abiy Bâbirum ašiyava. Paśâva, adam Bâbirum ašiyavam: vasnâ Auramašdâha, utâ Bâbirum agarbâyam, utâ avam

Naditabiram agarbâyam. Pašâva avam Naditabiram adam Bâbiraup avâganam.

2. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Yâtâ adam Bâbiraup âham, imâ dahyâva, tyâ haçâma hamitriyâ abavan: Pârša, Huyaga, Mâda, Afurâ, Armina, Partava, Margus, Tatagus, Šaka.

3. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Y Martiya Martiya nâma, Cîcîkrâis putra—Kuganakâ nâma vardanam Pâršaiy—avadâ adâraya. Hauv udapatatâ Huyagaiy, kârahyâ avatâ afaha: Adam Imanis amiy Huyagaiy kšâyatiya.

4. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Adakaiy adam asanaïy âham abiy Huyagam. Pašâva haçâma... Huyagiyâ avam Martiyam agarbâyan, hyasâm mafista âha, utâsim avâganam.

5. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Y martiya Fravartis nâma, Mâda, hauv udapatatâ Mâdaiy, kârahyâ avatâ afaha: Adam Kšafrita amiy, Huyakšatarahyâ taumâyâ. Pašâva kâra Mâda, hya vitâpati y âha, haçâma hamitriya abava, abiy avam Fravartim ašiyava: hauv kšâyatiya abava Mâdaiy.

6. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: Kâra Pârša utâ Mâda, hya upâ mām âha, hauv kamanama âha. Pašâva, adam kâram frâišayam. Vidarna nâma Pârša, manâ bandaka: avamsâm mafistam akunavam, avatâsâm ataham: Paraitâ, avam kâram, tyam Mâdam, gâtâ, hya manâ naiy gaubataiy. Pašâva hauv Vidarna hadâ kârâ ašiyava. Yafâ Mâdam parâraša—Marus nâma vardanam Mâdaiy—avadâ hamaranam akunaus hadâ Mâdai-bis. Hyâ Mâdaišuva mafista âha, hauv adakaiy naiy... adâraya... Auramašdâmai y upastâm abara: vasnâ Auramašdâha kâra, hya Vidarnahyâ, avam

kâram, tyam hamitriyam, aġa vaśaiy. Anâmaka-hya mâhyâ VI raućabis, fakatâ âha, avafâśâm hamaranam kartam. Paśâva hauv kâra, hya manâ—Kaṁpada nâmâ dahyâus Mâdaiy—avadâ mām ċitâ amânaya, yâtâ adam araśam Mâdam.

7. Tâtiy Dârayavus kśâyafiya: Paśâva, Dâdarśis nâma, Arminiya, manâ bandaka—avam adam frâisayam Arminam, avafâśaiy afaham: Paraidiy, kâra, hya, hamitriya, manâ naiy gauḥataiy, avam ġadiy. Paśâva Dâdarśis aśiyava. Yatâ Arminam parâraśa, paśâva hamitriyâ hanngmatâ, paraitâ patis Dâdarśim hamaranam ċartanaiy... nâma âvahanam Armaniyâiy — avadâ hamaranam akunava(n). Auramaṣḍâmaiḥ upaśtâm abara: vasnâ Auramaṣḍâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, aġa vaśaiy. Turavâharahya mâhyâ XI raućabis, fakatâ âha, avafâśâm hamaranam kartam.

8. Tâtiy Dârayavus kśâyafiya. Patiy duvitiyam hamitriyâ hanngmatâ, paraitâ patis Dâdarśim hamaranam ċartanaiy. Tigra nâmâ didâ Armaniyai — avadâ hamaranam akunavan). Auramaṣḍâmaiḥ upaśtâm abara: vasnâ Auramaṣḍâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, aġa vaśaiy. Turavâharahya mâhyâ XVIII raućabis, fakatâ âha, avafâśâm hamaranam kartam.

9. Tâtiy Dârayavus kśâyafiya: Patiy tritiiyam hamitriyâ hanngmatâ, paraitâ patis Dâdarśim hamaranam ċartanaiy. Uhyâma nâmâ didâ Armaniyâiy: avadâ hamaranam akunavan). Auramaṣḍâmaiḥ upaśtâm abara: vasna Auramaṣḍâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, aġa vaśaiy. Taġarćais mâhyâ IX raućabis, fakatâ âha avafâśâm hamaranam kartam. Paśâva, Dâ-

daršis éitâ mām amānaya a.. yâtâ adam arašam
Mâdam.

10. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Pašâva, Vau-
miša nâma Pârša, manâ, bandaka — avam adam
frâišayam Arminam, avafâšaiy afaham: Paraidiy,
kâra, hya hamitriya, manâ naiy gaubataiy, avam
gadiy. Pašâva, Vaumiša ašiyava. Yafâ Arminam
parâraša, pašâva hamitriyâ hangmatâ, paraitâ
patis Vaumišam hamaranam éartanaiy. .i. . . nâma
dahyâus Afurâyâ: avadâ hamaranam akunava(n).
Auramašdâmai y upastâm abara: vasnâ Auramaš-
dâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitri-
yam, aḡa vašaiy. Anâmakya mâhyâ XV rauécabis,
fakatâ âha, avafâšam hamaranam kartam.

11. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Patiy duvi-
tiyam hamitriyâ hangmatâ, paraitâ patis Vau-
mišam hamaranam éartanaiy. Autiyâra nâma da-
hyâus Arminaiy — avadâ hamaranam akunava(n).
Auramašdâmai y upastâm abara: vasnâ Auramaš-
dâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hami-
triyam, aḡa vašaiy. Turavâharahya mâhyâ: iyama-
nam patiy, avafâšam hamaranam kartam. Pašâva,
Vaumiša éitâ mām amānaya Arminaiy, yâtâ adam
arašam Mâdam.

12. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Pašâva adam
niḡâyam hacâ Bâbiraus, ašiyavam Mâdam. Yafâ
Mâdam parârašam — Kudurus nâma vardanam
Mâdaiy — avadâ hauv Fravartis, hya Mâdaiy kšâya-
fiya agaubatâ, aiša hadâ kârâ patis mām hama-
ranam éartanaiy. Pašâva, hamaranam akumâ.
Auramašdâmai y upastâm abara: vasnâ Auramaš-
dâha kâram, tyam Fravartais, adam aḡanam
vašaiy. Adukanais mâhyâ XXVI rauécabis, fakatâ
âha, avafâ hamaranam akumâ.

13. Tâtiy Dâraṣavus kśâṣaṣiṣa: Paśâva hauv Fravartis, hadâ kamanaibis aśbaraibis, amuṣa—Ragâ nâma dahyâus Madaiṣ—avadâ aṣiṣava. Paśâva adam kâram frâiṣayam tyaipatiṣ: Fravartis agarbâyata, anayatâ abiy mâm. Adamśaiṣ utâ nâham, uta gauśâ, utâ..âvam frâḡanam, utâśaiṣ... m avaḡam. Duvarayâmaiṣ bašta adâriṣ: haruvaśim kara avaina. Paśâva adam Hangmatânaiṣ uṣmayâpatiṣ akunavam, utâ martiyâ, tyaiśaiṣ fratamâ anuṣiyâ âhanṭâ, avaiṣ Hangmatânaiṣ anṭar didâm frâhanḡam.

14. Tâtiy Dâraṣavus kyâṣaṣiṣa: ¶ martiyâ Ćitrataḡma nâma, Aśagartiṣa, hauvmaiṣ hamitriṣa abava, kârahyâ avatâ aṭaha: Adam kśâṣaṣiṣa amiṣ Aśagartiṣ, (Huvaḡsatarahyâ taumâyâ. Paśâva adam kâram Pârśam utâ Mâdam frâiṣayam. Taḡmaśpâda, nâma, Mâda, manâ banḡdaka—avamsâm mafistam akunavam, avatâśâm aṭaham: Paraitâ, kâram, tyam hamitriyam, hya manâ naiṣ gaubâtaiṣ, avam ḡatâ. Paśâva Taḡmaśpâda hadâ kârâ aṣiṣava, hamaranam akunaṣ hadâ Ćitrataḡmâ. Auramaṣḡdâmaiṣ upaštâm abara: vasnâ Auramaṣḡdâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, aḡa, uta Ćitrataḡmam agarbâyâ, anaya abiy mâm. Paśâvaśaiṣ adam utâ nâham, utâ gauśâ frâḡanam, utâśaiṣ.. śam avaḡam. Duvarayâmaiṣ bašta adâriṣ: haruvaśim kâra avaina. Paśâvaśim Arbirâyâ uṣmayâpatiṣ akunavam.

15. Tâtiy Dâraṣavus kśâṣaṣiṣa: Ima, tya mana kartam Mâdaiṣ.

16. Tâtiy Dâraṣavus kśâṣaṣiṣa. Parṭava utâ Varkana.... va.. Fravartais... agaubatâ Viṣtaśpa manâ pitâ h....kâra avahar... âtara. Paśâva Viṣtâśpa ab... anuṣiyâ ... âya Viṣpauṣ...tis nâma

vardanam dà hamaranam akunava'n... avafâsâm hamaranam kartam.

Tabula III.

1. Tâtiy Dâra'yavus kšâyatiya: Pašâva adam kâram Pâršam fraišayam abiy Vištâšpam hačâ Ragâyâ. Yafâ hauv kâra parâraša abiy Vištâšpam, pašâva Vištâšpa, ayaštâ avam kâram, ašiyava. Patigrabanâ nâma vardanam Partavaïy — avadâ hamaranam akunaus hadâ hamitriyaibis. Auramašdâmai'y upaštâm abara: vasnâ Auramašdâha Vištâšpa avam kâram, tyam hamitriyam, âga vašaïy. Garmapadahya mâhyâ I raucâ, fakatâ âha, avafâsâm hamaranam kartam.

2. Tâtiy Dâra'yavus kšâyatiya: Pašâva dahyâus manâ abava. Ima, tyâ manâ kartam Partavaïy.

3. Tâtiy Dâra'yavus kšâyatiya: Margus nâmâ dahyâus — hauvmai'y hašitiyâ abava: ¶ martiya, Frâda nâma, Mârgava — avam mafistam akunavantâ. Pašâva adam fraišayam — Dâdaršis nâma, Pârša, manâ bandaka, Bâktraiyâ kšatrapavâ — abiy avam, avafâšai'y afaham: Paraidiy, avam kâram gadiy, hya manâ nai'y gaubataiy. Pašâva Dâdaršis hadâ kârâ ašiyava, hamaranam akunaus hadâ Margayaibis. Auramašdâmai'y upaštâm abara: vasnâ Auramašdâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, âga vašaïy. Âtriyâdihahya mâhyâ XXIII raucabis, fakatâ âha, avafâsâm hamaranam kartam.

4. Tâtiy Dâra'yavus kšâyatiya: Pašâva dahyâus manâ abava. Ima, tyâ manâ kartam Bâktraiyâ.

5. Tâtiy Dârāyavus kšâyafiya: † Martiya, Vahyaşdâta nâma—Târavâ nâma vardanam, Yutiyâ nâmâ dahyâus Pârśaiy—avadâ adârāya. Hauv duvitiyam udapatatâ Pârśaiy, kârahyâ avafâ afaha: Adam Bardiya amiy, hya Kuraus putra. Paśâva, kâra Pârśa, hya vîfâpatiy, haçâ yadâyâ fratarata, hauv haçâma hamitriya abava Pârśaiy.

6. Tâtiy Dârāyavus kšâyafiya: Paśâva adam kâram Pârśam utâ Mâdam frâişayam, hya upa mām âha. Artavardiya nâma Pârśa, manâ ban-daka—avamśâm mafistam akunavam: hya aniya kâra Pârśa paśâ manâ aśiyava Mâdam. Paśâva Artavardiya hadâ kârâ aśiyava Pârśam. Yafâ Pârśam parâraśa—Rakâ nâma vardanam Pârśaiy, avadâ hauv Vahyaşdâta, hya Bardiya agaubatâ, aiśa hadâ kârâ patis Artavardiyam hamaranam éartanaiy. Paśâva hamaranam akunava(n). Auramaşdâmai yupaştâm abara: vasnâ Auramaşdâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam Vahyaşdâ-tahya, aça vaśaiy. Turavâharahya mâhyâ XII rauçabis, fakatâ âha avafâśâm hamaranam kartam.

7. Tâtiy Dârāyavus kšâyafiya: Paśâva hauv Vahyaşdâta hadâ kamanaibis aśbâraibis amufa aśiyava Piśiyâuvâdâm: haçâ avadâsa, kâram âya-ştâ, hyâparam aiśa patis Artavardiyam hamaranam éartanaiy. Paraga nâma kaufa—avadâ hamaranam akunava(n). Auramaşdâmai yupaştâm abara: vasnâ Auramaşdâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam Vahyaşdâtahya, aça vaśaiy. Gar-mapadahya mâhyâ VI rauçabis, fakatâ âha, avafâśâm hamaranam kartam, utâ avam Vahyaşdâ-tam agarbâya(n), utâ martiyâ, tyaiśaiy fratamâ anuśiyâ âha(n)ta, agarbâya(n).

8. Tâtiy Dârāyavus kšâyafiya: Paśâva adam

avam Vahyaşdâtam utâ martiyâ, tyaisaiy frata mâ
anusiya âhanta — Uvâdida ya nâma vardanam
Pârsaiy — avadaşis uşmayâpatiy akunavam.

9. Tâtiy Dârâyavus ksâyafiya: Hauv Vahyaşdâta, hya Bardiya agaubatâ, hauv kâram frâisaya Harauvatim — Vivâna nâma, Pârsa, manâ bândaka. Harauvataiyâ ksâtrapâva — abiy avam, utâşâm | martiyam mafistam akunaus, avatâşâm afaha: Paraitâ. Vivânam gâtâ utâ avam kâram, hya Dârâyavahus ksâyafiyahyâ gaubataiy. Paşâva hauv kâra aşiya, tyam Vahyaşdâta fraisaya, abiy Vivânam hamaranam éartanaiy. Kâpisakânis nâma didâ — avadâ hamaranam akunavan. Auramaşdâmai y upastâm abara: vasnâ Auramaşdâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, aga vaşaiy. Anâmakahya mâhyâ XIII rauçabis, fakatâ âha, avatâşâm hamaranam kartam.

10. Tâtiy Dârâyavus ksâyafiya: Patiy hyâparam hamitriyâ hangmatâ, paraitâ patis Vivânam hamaranam éartanaiy. Gandutava nâmâ dahyâus — avadâ hamâranam akunavan. Auramaşdâmai y upastâm abara: vasnâ Auramaşdâha kâra, hya manâ, avam kâram, tyam hamitriyam, aga vaşaiy. Viyaknahya mâhyâ VII rauçabis, fakatâ âha, avatâşâm hamaranam kartam.

11. Tâtiy Dârâyavus ksâyafiya: Paşâva hauv martiya, hya avahyâ kârahya mafista âha, tyam Vahyaşdâta frâisaya abiy Vivânam, hauv mafista hadâ kamanaibis asbâraibis aşiya — Arsâdâ nâmâ didâ Harauvataiyâ — avaparâ atiyâisa. Paşâva Vivâna hadâ kâra nipadiy tyaiy aşiya: avadaşim agarbâya, utâ martiyâ, tyaisaiy frata mâ anusiya âhanta, avâga.

12. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyafiya: Paśâva dahyâus manâ abava. Ima tya manâ kartam Harauvataiâ.

13. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyafiya: Yâtâ adam Pârśaiy utâ Mâdaiy âham, patiy duvitiyam Bâbiruviyâ hamitriyâ abava(n) haćâma. † Martiya, Araka nâma, Arminiya, Handitahya putra—hauv udapatatâ Bâbirauv. Dubâna nâmâ dahyâus—haćâ avadasa hauv udapatatâ, avatâ aduruġiya: Adam Nabukudraćara amiy, hya Nabunitahyâ putra. Paśâva kara Babiruviya haćâma hamitriya abava, abiy avam Arakam ašiyava: Bâbirum hauv agarbâyatâ, hauv kšâyafiya abava Bâbirauv.

14. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyafiya: Paśâva adam kâram fraiśayam Bâbirum. Vi(n)dafrâ, nâma, Mâda, manâ bâ(n)daka—avam matistam akunavam, avafâśâm aťaham: Paraitâ, avam kâram, tyam Bâbirauv, ġatâ, hya manâ naiy gaubataiy. Paśâva Vi(n)dafrâ hadâ kârâ ašiyava abiy Bâbirum. Auramaşđâmai upaštâm abara: vasnâ Auramaşđâha Vi(n)dafrâ Bâbirum agarbâya.. mâhyâ II raućabis, řakatâ âha, avatâ ava..... âpâtiy ašariyatâ.

Tabula IV.

1. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyafiya: Ima, tya manâ kartam Bâbirauv.

2. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyafiya: Ima, tya adam akunavam, vasnâ Auramaşđâha âha hamahyâyâ farda. Paśâva yatâ kšâyafiyâ hamitriyâ abava(n), adam XIX hamaranâ akunavam: vasnâ Auramaşđâha adamśâm aġanam, uta IX kšâyafiyân) agarbâyam. † Gaumâta nâma Magus âha. Hauv

aduruġiya, avatâ afaha: Adam Bardiya amiy, hya Kuraus patra. Hauv Pâršam hamitriyam akunaus. † Atrina nâma—(Huvaġaiy hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam kšâyatiya amiy (Huvaġaiy. Hauv (Huvaġam hamitriyam akunaus manâ. † Naditabira nâma, Bâbiruviya. Hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam Nabukudraċara amiy, hya Nabunitahya putra. Hauv Bâbirum hamitriyam akunaus. † Martiya nâma, Pârša, hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam Imanis amiy (Huvaġaiy kšâyatiya. Hauv (Huvaġam hamitriyam akunaus. † Frâvartis nâma, Mâda, hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam 'Kšafrita amiy, (Huva-kšatarahya taumâyâ. Hauv Mâdam hamitriyam akunaus. † Ćitratakma nâma, Aśagartiya, hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam kšâyatiya amiy Aśagartaiy, (Huva-kšatarahya taumâyâ. Hauv Aśagartam hamitriyam akunaus. † Frâda nâma, Mâr-gava, hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam kšâyatiya amiy Margauv. Hauv Margum hamitriyam akunaus. † Vahyaşdâta nâma, Pârša, hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam Bardiya amiy, hya Kuraus putra. Hauv Pâršam hamitriyam akunaus. † Araka nâma, Arminiya, hauv aduruġiya, avatâ afaha: Adam Nabukudraċara amiy, hya Nabunitahya putra. Hauv Bâbirum hamitriyam akunaus.

3. Tâtiy Dâr^ayâvus kšâyatiya: Imai^y IX kšâyatiyân) adam agarbâyam aⁿtar imâ hamaranâ.

4. Tâtiy Dâr^ayâvus kšâyatiya: Dahyâva imâ, tyâ hamitriyâ abavaⁿ)—draugâdis hamitriyân) akunaus, tyâ imai^y kâram aduruġiyasa⁽ⁿ⁾. Paşâva dis Auramaşdâ manâ daştayâ akunaus: yatâ mâm kâma, avatâ di..

5. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Tuv̄m, kâ kšâyatiya, hya aparam ahy, haéâ draugâ daršam patipayauvâ. Martiya, hya draugâna ahatiy, avam (h)ufras̄tam parsâ, yadiy avafâ maniyâhy: dahyâus-maiy durusâ ahatiy.

6. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Ima, tya adam akunavam, vasnâ Auramašdâha, hamahyâyâ farda, akunavam. Tuv̄m kâ, hya aparam, imâm dipim patiparsâhy, tya manâ kartam varnavatâm fuvâm: mâtya durugiyâhy.

7. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Auramašdâ taiyiya, yafâ ima hašiyam naiy duruktam adam akunavam hamahyâyâ farda.

8. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Vasnâ Auramašdâha tyâmai y aniyaséiy vašaiy aštiy kartam, ava ahyâyâ dipiyâ naiy nipistam, matya hya aparam imâm dipim patiparsâtiy avahyâ paruva fâ..., tya manâ kartam nisam varnavatiy duruktam maniyâhy.

9. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Tyaiy paruvâ kšâyatiyâ . . â âha(n), avaisâm naiy aštiy kartam, yafâ manâ, vasnâ Auramašdâha, hamahyâyâ farda, duvartam.

10. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya... nuram fuvâm varnavatâm, tya manâ kartam, avafâ... Avahyarâdiy mâ apagaudaya. Yadiy imâm hadugâm naiy apagaudayâhy, kârahyâ fâhy, Auramašdâ fuvâm daustâ biyâ, utâtaiy taumâ vašaiy biyâ, utâ dargam givâ.

11. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Yadiy imâm hadugâm apagaudayâhy, naiy fâhy kârahyâ, Auramašdâtay gâtâ biyâ, utâtaiy taumâ mâ biyâ.

12. Tâtiy Dâr(a)yavus kšâyatiya: Ima tya adam

akunavam, hamahyâyâ farda, vasuâ Auramaş-
dâha akunavam: Auramaşdâmaiy upaştâm abara
utâ aniyâ bagâha, tyai hantiy.

13. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Avahyarâdiy
Auramaşdâ upaştâm abara utâ aniyâ bagâha,
tyaiy hantiy, yafâ naiy arika âham, naiy drau-
gâna âham, naiy şurakara âham.... imaiy taumâ
upariy abastam, upariy mâm naiy sakaurim...
huvatam şura akunavam tyamaiy. Hya hama-
takşafâ manâ vifiyâ, avam hubartam abaram,
hya iyani ...avam hufraştam aparşam.

14. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Tuvm kâ
kšâyafiya, hya aparam, ahy, martiya hya drau-
gâna ahatiy, hyavâ.. tar... ahatiy, avaiy mâ
daustâ, avâiy ahifraştâdiy parsâ.

15. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Tuvm kâ,
hya aparam imâm dipim vainâhy, tyâm adam
niyapisam, imaivâ patikarâ, mâtya vişânâhy: yâvâ
gîvahy, avâ avatâ parikarâ.

16. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Yadiy imâm
dipim vainâhy, imaivâ patikarâ, naiydis vişânâhy,
utâ maiy, yâvâ taumâ ahatiy, parikarâhadis, Au-
ramaşdâ fuvâm daustâ biyâ, utâtaiy taumâ vaşaiy
biyâ, utâ dargam gîvâ; tyâ kunavâhy, avataiy
Auramaşdâ m..m gadanantuv.

17. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Yadiy imâm
dipim imaivâ patikarâ vainâhy vişânâhadis, utâ-
mai, yâvâ taumâ ahatiy, naiydis parikarâhy,
Auramaşdâtaiy gâtâ biyâ, utâtaiy taumâ mâ biyâ,
utâ tyâ kunavâhy, avataiy Auramaşdâ nikanantuv.

18. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Imai marti-
yâ, tyaiy adakaiy avadâ âhanîtà, yâtâ adam
Gaumâtam, tyam Magum, avâganam, hya Bar-

diya agaubatà: adakaiy imaiy martiyâ hamatak-
 ša/n)tà anušiya manâ: Vin)dafranâ nâma, Vayaš-
 pârahyâ putra, Pârša; Utâna nâma, Tûkrahyâ
 putra, Pârša; Gaubaruva nâma, Marduniyahyâ
 putra, Pârša; Vidarna nâma, Bagâbignahyâ putra,
 Pârša; Bagabukša nâma, Dâduhyahyâ putra, Pârša:
 Ardumanis nâma, Vahukahyâ putra, Pârša.

19. Tâtiy Dâr'ayavus kšâyatiya: Tuvn kâ
 kšâyatiya, hya aparam, ahy, tyâmâ vidâm tar-
 tiyânâ.. tyâ Dâr'ayavus..... akunavam.

Tabula V.

1. Tâtiy Dâr'ayavus kšâyatiya: Ima tyâ adam
 akunavam mâ r... tardam.. fâ kšâyatiya ...va-
 ġanam.. dahyâus hauv haçâma hamitriyâ abava.
 † Martiya... imaima nâma — (Huvaġiyâ, avam ma-
 fistam akunava(n). Pašâva adam kâram fraišayam
 (Huvaġam. † martiya Gaubaruva nâma, Pârša,
 manâ ba(n)daka: avamšâm mafistam akunavam.
 Pašâva hauv Gaubaruva hadâ kârâ ašiyava Hu-
 vaġam, hamaranam akunaus hadâ hamitriyaibis.
 Pašâva ...utâšaiy marda, utâ... agarbâya, utâ
 aniya abiy mâm... dahyâus... ġanam, avadašim...

2. Tâtiy Dâr'ayavus kšâyatiya: A... utâ dah...
 Auramašdâ... âya.. vasnâ Auramašdâha... fadis
 akunavam.

3. Tâtiy Dâr'ayavus kšâyatiyâ: Hyâ aparam
 imam ya... hatiy, utâ ġivahyâ...

4. Tâtiy Dâr'ayavus kšâyatiya:... ašiyavam
 abiy Šakâm... Tigrâm baratya...iy abiy darayam
 avam....â pišâ viyatara ...âġanam aniyam agar-
 bâyam... abiy mâm utâ.... Šakuka nâma, avam

agarbâyam... avadâ aniyam matistam... âm âha,
pasâva da...

5. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya:...mâ naiy
Auramašdâ...yadiy vasnâ Auramašdâha... aku-
navam.

6. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya:.. Auramašdâm
yadâtâ... utâ givahyâ, utâ...

Inscriptiones Behistani minores.

A.

Super imagine Darii.

1. Adam Dârayavus kšâyafiya vašarka, kšâyafiya kšâyafiyânâm, kšâyafiya Pârsaiy, kšâyafiya dahyunâm, Vistâspahyâ putra, Arsâmahyâ napâ, Hakâmanišiya.

2. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Manâ pitâ Vistâspa, Vistâspahyâ pitâ Arsâma, Arsâmahyâ pitâ Ariyâramna, Ariyâramnahyâ pitâ Čaispis, Čaispâis pitâ Hakâmanis.

3. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: Avahyarâdiy vayam Hakâmanišiyâ tahyâmahy: hačâ paruviyata âmâtâ amahy, hačâ paruviyata hyâ amâkam taumâ, kšâyafiyâ âhan.

4. Tâtiy Dârayavus kšâyafiya: VIII manâ taumâyâ, tyai paruvam, kšâyafiyâ âhan; adam navama: IX, duvitâtaranam, vayam kšâyafiyâ âmahy.

B.

Sub imagine prostrati hominis.

1. Iym Gaumâta, hya Magus, aduruģiya, avata afaha: Adam Bardiya amiγ, hya Kuraus putra, adam kšâyafiya amiγ.

C.

Super imagine primi stantiū vinctorum hominum.

Iym Atrina adurugiya, avatâ afaha: Adam
ksâyatiya amiy (Huvaġaiy.

D.

Super imagine secundi vinctorum.

Iym Naditabira adurugiya, avatâ afaha: Adam
Nabuk(u)dračara amiy, hya Nabunitahya putra,
adam ksâyatiya amiy Bâbirauv.

E.

Super inferiori parte vestis tertii vineti.

Iym Fravartis adurugiya, avatâ afaha: Adam
Ksâfrita amiy (Huvakšatarahya taumâyâ, adam
ksâyatiya amiy Mâdaiy.

F.

Super quarto vineto.

Iym Martiya adurugiya, avatâ afaha: Adam
Imanis amiy, (Huvaġaiy ksâyatiya.

G.

Super quinto revincto.

Iym Ūitrakma adurugiya, avatâ afaha: Adam
ksâyatiya Ašagartaiy, (Huvakšatarahya taumâyâ.

H.

Super sexto revincto.

Iym Vahyašdâta adurugiya, avatâ afaha: Adam
Bardiya amiy, hya Kuraus putra, adam ksâyatiya
amiy.

I.

Super septimo revincto.

Iym Araka adurugiya, avatâ afaha: Adam
Nabuk(u)dračara amiy, hya Nabunitahyâ putra,
adam ksâyatiya amiy Bâbirauv.

J.

Super octavo revincto.

Iym Frâda adurugiya. avatâ afaha: Adam
ksâyatiya amiy Margauv.

K.

Super nono revincto.

Iym Śakuka. hya Śaka.

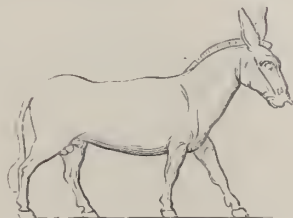
Inscriptio Alvandensis.

O.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bu-
mim adâ, hya avam aśmânâ adâ, hya martiyam
adâ, hya śiyâtim adâ martiyahyâ, hya Dârayavum
ksâyatiyam akunaus, aivam parunâm ksâyatiyam,
aivam parunâm framâtâram.

2. Adam Dârayavus ksâyatiya vaşarka, ksâ-
yatiya ksâyatiyânâm, ksâyatiya dahyunâm paru-
šanânâm, ksâyatiya ahyaâyâ bumiyâ vaşarkâyâ
duraiy apiy, Vištâspahyâ putra, Hakâmanisiya.

Inscriptiones Suezenses.

a.

Dârayavus kšâyatiya vaşarka, kšâyatiya kšâyatiyânâm, kšâyatiya dahyunâm, Vistâşpahyâ putra, Hakâmanişiya.

b.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya avam as-mânam adâ, hya imâm bumim adâ, hya martiyam adâ, hyâ şiyâtim adâ martiyahyâ, hya Dâr(a)yavum kšâyatiyam akunaus, hya Dârayavahus kšâyatiyahyâ kšatram frâbara tya vaşarkam.....

2. Adam Dârayavus, kšâyatiya kšâyatiyânâm, kšâyatiya dahyunâm paruvşanânâm, kšâyatiya ahyayâ bumiyâ, vaşarkâyâ duraiy apiy, Vistâşpahyâ putra, Hakâmanişiya.

3. Tâtiy Dârayavus kšâyatiyâ: Adam Pârśa amiy: hadâ Pârśâ Mudrâyam agarbâyam. Adam niyâstâyam imâm yuviyâm ka(n)tana iy hacâ Pirâva nâma rauta, tya Mudrâyaiy dânuvatiy, abiy daraya, tya hacâ Pârśâ aitiy. Paşâva iym yuviyâ... ava... yafâ adam niyastâyam ut.... âyatâ hacâ....yâ... mâm yuviyâm abiy pâ....tâ yafâ mâ.....

Inscriptio Londinensis.

Adam Dârayavus kšâyatiya.

Inscriptiones Persepolitanae.

II.

Super muro, Persepolis palatia praecingente.

1. Auramašdâ vašarka. hya mafista bagânâm, hauv Dârayavum kšâyatiyam adadâ, haušaiy kšatram frâbara: vasnâ Auramašdâhâ Dârayavus kšâyatiya.

2. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: iyam dahyâus Pârša, tyâm manâ Auramašdâ frâbara, hyâ naibâ.. humartiyâ, vasnâ Auramašdâhâ manacâ Dârayavahus kšâyatiyahyâ, hacâ aniyânâ naiy taršatiy.

3. Tâtiy Dârayavus kšâyatiya: manâ Auramašdâ upaštâm baratuv hādâ vifibis bagaibis, utâ imâm dahyâum Auramašdâ pātuv hacâ hainâyâ, hacâ dušiyâra, hacâ draugâ. Aniya imâm dahyâum mâ âgamiyâ, mâ dušiyâram, mâ drauga.

Aita adam yānam ġadiyāmiy Auramaşdām hadâ
vifibis багаибис, aitamaiy Auramaşdâ dadâtuv
hadâ vifibis багаибис.

I.

Altera inscriptio super muro, palatia praecingente.

1. Adam Dàrayavus kšâyatiya vaşarka, kšâ-
yatiya kšâyatiyânâm, kšâyatiya dahyunâm tyai-
sâm parunâm, Vistâşpahyâ putra, Hakâmanisiya.

2. Tâtiy Dàrayavus kšâyatiya: Vasnâ Auramaş-
dâha ima dahyâva tya adam adarşiy hadâ anâ
Pârşâ kârâ, tyâ haçâma atarşan, mana baġim
abara(n): (Huvaġa, Mâda, Bâbirus, Arabâya, Afurâ.
Mudràyâ, Armina, Katapatuka, Şparda, Yaunâ
tyaiy (huşkahyâ utâ tyai darayahyâ, utâ dahyâvâ
tyâ parauvaiy: Aşagarta, Parfava, Saraka, Harai-
va, Bâktris, Şugda, Huvâraşmiya, Tatagus. Ha-
rauvatis, Hi(m)idus, Gandâra, Şakâ, Maka.

3. Tâtiy Dàrayavus kšâyatiya: Yadiy avafâ
maniyâhy: haçâ aniyanâ mâ tarşam, imam Pârşam
kâram pâdiy. Yadiy kâra Pârşâ pâta ahatiy, hyâ
duvaiştam şiyâtis akşatâ, hauveiy aurâ, niraşâtiy
abiy imâm viřam.

B.

Super postibus in Darii H. palatio.

Dàrayavus kšâyatiya vaşarka. kšâyatiya kšâ-
yatiyânâm, kšâyatiya dahyunâm, Vistâşpahyâ pu-
tra, Hakâmanisiya, hya imam taçaram akunaus.

Inscriptiones Naqši-Rustami.

NRa).

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bumim adâ, hya avam ašmânânam adâ, hya martiyam adâ, hya šiyâtim adâ martiyahyâ, hya Dârâ yavum kšâyafiyam akunaus, aivam paruvnâm kšâyafiyam, aivam paruvnâm framâtaram.

2. Adam Dârâ yavus kšâyafiya vaşarka, kšâyafiya kšâyafiyânâm, kšâyafiya dahyunâm višpašanânâm, kšâyafiya ahyâyâ bumiyâ vaşarkâyâ duraiâpiy, Vistâšpahyâ putra, Hakâmanišiya, Pâršâ, Pâršahyâ putra, Ariya, Ariya éitra.

3. Tâtiy Dârâ yavus kšâyafiya: Vasnâ Auramaşdâhâ imâ dahyâva, tyâ adam agarbâyam apataram haçâ Pâršâ; adamšâm patiyakšiy, manâ bağim abaranta: tyâšâm haçâma afahya, ava akunavan; dâtam, tyâ manâ, aita adâri: Mâda, Huvağa, Parfava, Haraiva, Bâktris, Suguda, Huvâraşmis, Šaraka, Harauvatiš, Tatagus, Ga ndâra, Hi ndus, Šakâ haumavarkâ, Šakâ tigrakudâ, Bâbirus, Afurâ, Arabâya, Mudràya, Armina, Kata patuka, Šparda, Yauna, Šakâ tyaiy taradarayâ, Škudra, Yaunâ takabarâ, Paurntiyâ, Kušiyâ, Maçiyâ, Karkâ.

4. Tâtiy Dârâ yavus kšâyafiya: Auramaşdâ yafâ avaina imâm bumim yu... pašâvadim manâ frâbara, mâm kšâyafiyam akunaus: adam kšâyafiya amiy vasnâ Auramaşdâha. Adamšim gâfvâ niyašâdayam: tyâšâm adama faham, ava akunavanta yafâ mâm kâma âha. Yadipadiy maniyâhy, tyâ éiykaram avâ dahyâva, tyâ Dârâ yavus kšâyafiya adâraya, patikaram didiy, tyaiy manâ gâfum barantiy, yafâ kšnašâ-

hadis. Adataiy âşadâ bavâtiy Pârşahyâ martiyahyâ duray arştis parâgmatâ; adataiy âşadâ bavâtiy, Pârşâ martiya duray hacâ Pârşâ hamaram patiyağatâ.

5. Tâtiy Dâr'ayavus kşâyafiya: Aita, tya kartam, ava vişam vasnâ Auramaşdâhâ akunavam: Auramaşdâmay upastâm abara, yâtâ kartam akunavam. Mâm Auramaşdâ pâtuv hacâ şara., utâmay vişam, utâ imâm dahyâum. Aita adam Auramaşdâm ġadiyâmiy, aitamâiy Auramaşdâ dadâtuv. Martiyâ, hyâ Auramaşdâhâ framânâ, hauvtaiy gaştâ: ma fâdaya paşim, tyâm râştâm, mâ avarada, mâ ştabava.

NR b).

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hyâ adâ.. f..m tya va... adâ şiyâtim martiyahyâ..... u.... â aruvaştam upariy Dâr'ayavum kşâyafiya... iyaşaya.

2. Tâtiy Dâr'ayavus kşâyafiya: Vasnâ Auramaşdâhâ.. kar...iya tya ... â ... tam... ya... daus... atiy n... s... uva ... yâ... yim karimis ... vaşim tya ... r... iya ... im ... rişis ... ava .. m ... m m m dar us... â ... uvis â.... miy ... yâ ... aştîy darşama dâ ya ... au.... iyahyâ darşama...

NR c).

Gaubarua Pâtişuvaris Dâr'ayavahus kşâyafiyahyâ saraştibara.

NR d).

Âşpacânâ Dâr'ayavahus kşâyafiyahyâ isuvâm dâşyamâ.

NR e).

Iym Maćiyâ.

III.

INSCRIPTIONES XERXIS.

Inscriptiones Persepolitanae.

D.

Super unaquaque quatuor pilarum propylaeorum Xerxis.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bumim adâ, hya avam aşmânam adâ, hya martiyam adâ, hya şiyâtim adâ martiyahyâ, hya 'Kşâyârsâm kşâyafiyam akunaus, aivam parunâm kşâyafiyam, aivam parunâm framâtâram.

2. Adam 'Kşâyârsâ, kşâyafiya vaşarka, kşâyafiya kşâyafiyânâm, kşâyafiya dahyunâm paruvşanânâm, kşâyafiya ahşâyâ bumişâ vaşarkâyâ duraiy apiy, Dâra yavahus kşâyafiyahyâ putra, Hakâmanişiyâ.

3. Tâtiy 'Kşâyârsâ kşâyafiya vaşarka: Vasnâ Auramaşdâhâ imam duvarfim vişadahyum adam akunavam. Vaşaiy aniyasıcıy naibam kartam anâ Pârsâ, tya adam akunavam, utamaiy tya pitâ akunaus: tyapatiy kartam vainataiy naibam, ava vişam vasnâ Auramaşdâhâ akumâ.

4. Tàtiy 'Ksâyârsâ ksâyafiya: Mâm Auramaşdâ pâtuv; utâ tya manâ kartam, utâ tyamaiy pitra kartam, avaséiy Auramaşdâ pâtuv.

G.

Super postibus palatii Xerxis.

'Ksâyârsâ, ksâyafiya vaşarka, ksâyafiya ksâyafiyânâm, Dâr(ayavahus ksâyafiyahyâ putra, Hakâmanišiya.

E a) et E b).

*Super pariete inter scalas utrimque et super occidentalium
scalarum parietibus Xerxis palatii.*

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bu-
mim adâ, hya avam ásmânam adâ, hya martiyam
adâ, hya şiyâtim adâ martiyahyâ, hya 'Ksâyâr-
şâm ksâyafiyam akunaus, aivam parunâm ksâya-
fiyam, aivam parunâm framâtâram.

2. Adam 'Ksâyârsâ, ksâyafiya vaşarka, ksâyafiya ksâyafiyânâm, ksâyafiya dahyunâm paruvşanânâm, ksâyafiya abiyâyâ bumiyâ vaşarkâyâ duraiy apiy, Dâr(ayavalus ksâyafiyahyâ putra, Hakâmanišiya.

3. Tàtiy 'Ksâyârsâ, ksâyafiya vaşarka: Vasnâ Auramaşdâha ima hadis adam akunavam. Mâm Auramaşdâ pâtuv hadâ bagaibis, utamaiy ksatram, utâ tyamaiy kartam.

C a) et C b).

Ad summam pilam prope meridionales scalas palatii Darii H.
et in earundem scalarum parietibus.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bu-
mim adâ, hya avam aśmânuam adâ, hya martiyam
adâ, hya śiyâtim adâ martiyahyâ, hya 'Kśayârsâm
kśâyatiyam akunaus, aivam parunâm kśâyatiyam,
aivam parunâm framâtâram.

2. Adam 'Kśayârsâ kśâyatiya vaşarka, kśâya-
fiya kśâyatiyânâm, kśâyatiya dahyunâm paruv şa-
nânâm, kśâyatiya ahyâyâ bumiyâ vaşarkâyâ duraiy
apiy, Dârayavahus kśâyatiyahyâ putra, Hakâma-
nişiya.

3. Tâtiy 'Kśayârsâ kśâyatiya vaşarka: Vasnâ
Aurahya Maşdâlia ima hadis Dârayavus kśâyatiya
akunaus, hya manâ pitâ. Mâm Auramaşdâ pâtuv
hadâ bagaibis: utâ tyamaiy kartam, utâ tyamaiy
pitra, Dârayavahus kśâyatiyahyâ, kartam, avasciy
Auramaşdâ pâtuv hadâ bagaibis.

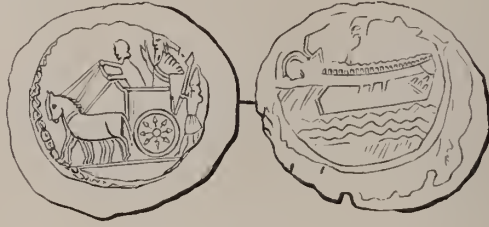
A.

In scalis palatii Xerxis.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bu-
mim adâ, hya avam aśmânam adâ, hya martiyam
adâ, hya śiyâtim adâ mârtyahyâ, hya 'Kśayârsâm
kśâyatiyam akunaus, aivam parunâm kśâyatiyam,
aivam parunâm framâtâram.

2. Adam 'Kśayârsâ kśâyatiya vaşarka, kśâya-
fiya kśâyatiyânâm, kśâyatiya dahyunâm paruvşa-
nânâm, kśâyatiya ahiyâyâ bumiyâ vaşarkâyâ du-
rai y apiy, Dârayavahus kśâyatiyahyâ putra, Ha-
kâmanişiya.

3. Tâtiy 'Ksayârsâ, ksâyatiya vaşarka. Tya manâ kartam idâ, utâ tyamaiy apataram kartam, ava vişam vasnâ Auramaşdâha akunavam. Mâm Auramaşdâ pâtuv hadâ багаибis, utâmai y ksâtram, utâ tyamaiy kartam.

Inscriptio Alvandensis.

F.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya mafista bagânâm, hya imâm bumim adâ, hya avam as-mânam adâ, hya martiyam adâ, hya şiyâtim adâ martiyahyâ, hya 'Ksayârsâm ksâyatiyam akunaus, aivam parunâm ksâyatiyam, aivam parunâm fra-mâtâram.

2. Adam 'Ksayârsâ, ksâyatiya vaşarka, ksâyatiya ksâyatiyânâm, ksâyatiya dahyunâm paruşanânâm, ksâyatiya ahiyâyâ bumiyâ vaşarkâyâ duraiy apiy, Dâr(ayavahus ksâyatiyahyâ putra, Hakâmanişiya.

Inscriptio Vanensis.

K.

1. Baga vaşarka Auramaşdà, hya mafista bagànàm, hya imàm bumim adà, hya avam aśmànam adà, hya martiyam adà, hya śiyàtim adà martiyahyà, hya 'Kśayàrsàm kśàyatīyam akunaus, aivam parunàm kśàyatīyam, aivam parunàm fra-màtaram.

2. Adam 'Kśayàrsà kśàyatīya vaşarka, kśàyatīya kśàyatīyànàm, kśàyatīya dahyunàm, paruv şanànàm. kśàyatīya ahyàyà bumiyà vaşarkâyà duraīy apiy, Dàrayavahus kśàyatīyahyà putra, Hakàmanişiya.

3. Tàtiy 'Kśayàrsà kśàyatīya: Dàrayavus kśàyatīya, hya manà pità, hauv, vasnà Auramaşdàha, vaşaiy tya naibam akunaus, utà ima śtànàm hauv niyastàya ka ntanaiy, yanaiy dipim naiy nipistàm akunaus; paśàva adam niyastàyam imam dipim nipistanaiy...

Super vaso Comitis Caylus.

Q a).

‘Kśayârsâ kśâyatiya vaṣarka.

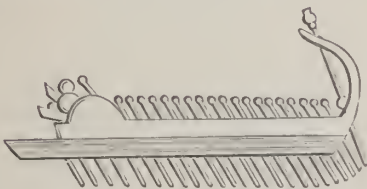

IV.

PERSARUM REGUM INSCRIPTIONES POST XERXEM.

ARTAXERNES I. Inscriptio Veneta.

Q.

Super vaso.

Ardakásca kšâyatiya vaşarka.

DARIUS II. Inscriptio Persepolitana.

L.

Super fenestrarum postibus in palatio Darii II.

Ardaštâna âfa(ngaina Dârayavahus kšâyatiya-
hyâ vitiyâ karta.

ARTAXERXES MNEMON. Inscriptiones Suzianae.

S.

a.

Super pilae basi in parva columnarum serie.

Adam Artakšatrâ kšâyatiya vašarka, kšâyatiya
kšâyatiyânâm. Dârayavušahyâ kšâyatiyahyâ
putra.

b.

Super pilae basi in magna columnarum serie.

1. Tâtiy Artakšatrâ, kšâyatiya vašarka, kšâyatiya
kšâyatiyânâm, kšâyatiya dahyunâm, kšâyatiya
ahyâyâ bumiyâ, Dârayavušahyâ kšâyatiyahyâ
putra. Dârayavušahyâ Artakšatrâhyâ kšâyatiya-
hyâ putra, Artakšatrâhyâ Kšâyârsahyâ kšâyatiya-

hyà putra. 'Ksâyârsahiya Dâra yavuşahyâ ksâyafi-
yahyâ putra. Dâra yavuşahyâ Vistâspahyâ putra,
Hakâmanişiya.

2. Imam apadâna Dâra yavus apanyâkama aku-
naus. Abiyapara...pâ Artakşatrâ nyâkama...Ana-
hata utâ Mifra. Vasnâ Auramaşdâha apadânâ adam
akunayam. Auramaşdâ, Anahata utâ Mifra pätuv...

ARTAXERXES OCHUS. Inscriptio Persepolitana.

P.

In scalis palatiorum Darii H. et Artaxerxis Ochi.

1. Baga vaşarka Auramaşdâ, hya imâm bumâm
adâ, hya avam aşmânâm adâ. hya martiyam adâ,
hya şâyâtâm adâ martihyâ. hya mâm Artakşatrâ
ksâyafiya akunaus. aivam paruvnâm ksâyafiyam,
aivam paruvnâm framâtâram.

2. Tâtiy Artakşatrâ ksâyafiya vaşarka, ksâya-
fiya ksâyafiyânâm. ksâyafiya dahyunâm, ksâyafiya
ahyâyâ bumiyâ: Adam— Artakşatrâ ksâyafiya putra,
Artakşatrâ Dâra yavus ksâyafiya putra, Dâra ya-
vus Artakşatrâ ksâyafiya putra, Artakşatrâ 'Ksa-
yârsâ ksâyafiya putra. 'Ksâyârsâ Dâra yavus ksâya-
fiya putra, Dâra yavus Vistâspahyâ nâma putra,
Vistâspahyâ Arsâma nâma putra, Hakâmanişiya.

3. Tâtiy Artaksatrâ ksâyatiya: Imam usata-
sanâm âfa/niganâm mâm upâ mâm kartâ.

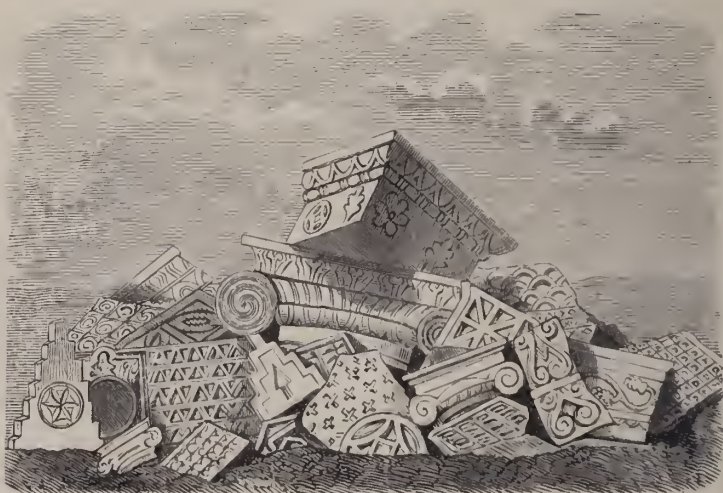
4. Tâtiy Artaksatrâ ksâyatiya: Mâm Aura-
maşdâ uta Mitra бага pâtuv, utâ imâm dahyum,
utâ tya mâm kartâ.

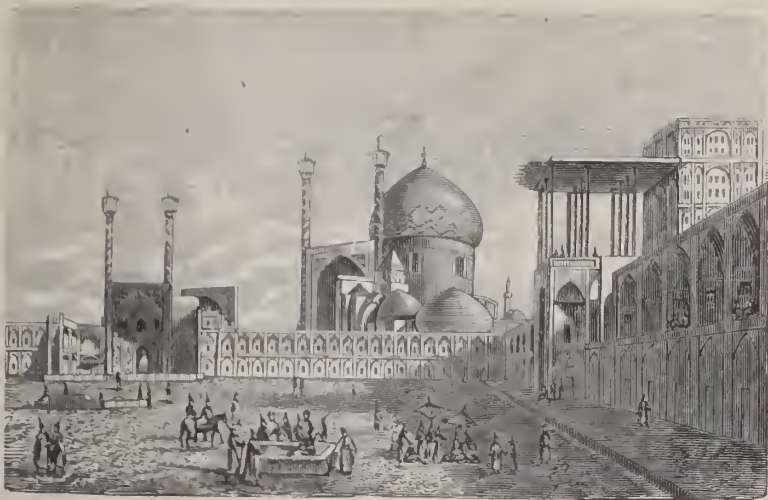
ARSACES. Inscriptio in sigillo Grotefendi.

Arşaka nâma, Afiyâbusanahyâ putra.

GLOSSARIUM PALAEO-PERSICUM.

GLOSSARIUM.

𐬀𐬀 — a, â.

𐬀𐬀 (â), præf. Şendico et Sanserito â respondens, ad.

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (aita), pron. neutr. Şendico aêtad et Sanser. êtat respondens, id, hoc. Conf. Ross. это.

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (Aina...), mancum nomen patris Nauditabiri.

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (aiva), unus, acc. aivam. Conf. Şend. aêva, acc. ôim (oim) sive ôyum, et Sanser. êka.

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (aîstatâ), v. stâ.

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (Autiyâra), nomen regionis in Armenia.

Post Rawlinsonium, Justius pagum Tiyâriensem (تیارى) Kurdistanum Hekkariorum (حکارى) esse censet

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (aura), 1) masc., dominus, gen. aurahyâ; 2) fem., domina, dea. Conf. Şend. ahura et vedaicum Sanser. asura.

𐬀𐬀 𐬀𐬀 (Auramaşdâ), nom. Auramaşdâ, gen. Auramaşdâha et Auramaşdâhâ, nomen proprium summi numinis. Conf. Şend. Ahurô

maşdâo, quod a Parsis Sanserite mahâgnânin interpretatur. Armen.: *արամաշդ* (Aramaşd).

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎 (akutâ), v. kar.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎 (akunaus), v. kar.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎 (akunava), v. kar.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎 (akunavantâ), v. kar.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎 (akunavam), v. kar.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (akunavyatâ), v. kar.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (aks), radix, ad quam forma patiyak-saiy, secundum Spiegelium, referri potest.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (akśatâ), fem. adj. akśata, illaesus, — incolumis, integer, perfectus. Conf. Sanser. vocem akśata.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (agaubatâ), v. gub.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (âgan-tâ), nom. ag. (â-gam), accedens Persiei imperii institutis, plane ad haec acco-

modatus, is ne minimum repugnans (opp. *𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎* arika). *𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎* (agarbâya), v. garb.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (agarbâyatâ), v. garb.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (agarbâyam), v. garb.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (ag), agere, pel- lere. Cum praef. pati, agere, gerere (de bello), patiya- ġata, 3 pers. impf. m. Conf. Sanser. ag, Armen. *աճել* ads-el, Şend. aş, Græcum ἄγ-ω, Lat. ag-o.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (aga-miyâ), v. gam.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (atarśa), v. tarś.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (atiy), præ- fixum verb., per, trans. Conf. Sanser. ati.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (a- tiyâiśa), v. i.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (âfan- gaina sive âfangina), acc. âfangainam et âfan- ganâm (soloec.), saxeus, e saxis constructus. Conf. cum Spieg. Neop. *سنگ*.

𐬀𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬌𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (afaha), v. fah.

ataham

PALAEO-PERSICUM.

adam

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (ataham),
v. tah.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (atahya),
v. tah.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (atīy), prope.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺
(Atiyâbûsana), gen. Ati-
yâbûsanahyâ, nomen viri.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (Afurâ),
loc. Afurâyâ, Assyria.

Justinus: Das südlich an Atro-
patene stossende Assyrien heisst
in den Keilinschriften Athura,
chald. אַתּוּר, hebr. אַשּׁוּר, arab.
أثور; Yaqut I, 119, 16 nennt eine
Stadt in Ruinen eine Farsange
stromaufwärts von Selamiya
سَلَامِيَّة, sieben Farsangen von Mo-
gul mit Namen اثور, welche der
Provinz einst den Namen gege-
ben habe.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (Atrina), acc.
Atrinam, nomen viri. Spie-
gelius vocabulum ad Şen-
dicum âtars et Neop. أَتَش
mihi recte retulisse videtur.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺
(âtriyâdiya), gen. âtri-
yâdiyahya, nomen mensis.
Nomen est compositum ex
âtri, cum quo Şendicum
âtars conferre licet, et ya-
diya, quod, indicante Op-
pertio, in r. yad = Sanser.

yağ, Şend. yaş, explicatio-
nem nanciscitur. Forma par-
tic. f. pass. esse videtur.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺 (ada), inde, tunc.
Conf. Sanser. tadâ. Spie-
gelius refert huc Şendicum
a da brevitatemque finalis
vocalis a recte compositione
vocis cum taiy, in qua so-
lummmodo occurit, explicat.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (adakaiy),
tunc. Vocabulum ad Neop.
اَدَكْ referre Spiegelio etymo-
logicis rationibus contrarium
esse videtur. Chald. אֲדַכּ tunc.

𐎠𐎡𐎴𐎧𐎺𐎠𐎧𐎺 (adam), pron.
1. pers., ego. Nom. adam
(conf. Şend. ašēm, Slav.
азѣ, Sanser. aham, Græ-
cum Dor. ἐγών — ἐγώ, Lat.
ego, Germ. ich), acc. mām,
(Sanser. mām, Şend. maṃm,
Pol. mię); gen. manâ (Şend.
mana, Neop. من, Sanser.
mama).—encl. sensu gen. et
dat. maiy (conf. Hom. ἐμεῖο,
Lat. mei); abl. encl. ma
(conf. Sanser. mat, Lat. me).
Pl. vāyam (Sanser. vāyam,
Şend. vaēm, Germ. wir,
Slav. мы), gen. amâkam,
Şend. ahmâkēm, Sanser.
asmâkam).

apa

$\overline{y}y \geq \langle y \rangle \geq yy \overline{y}$ (anayâtâ), v. ni.

𐤀𐤓𐤁 (apa), præf. verb.,
ab. Send. et Sanser. apa,
Arm. 𐎠𐎡𐎢 (apa) (post), Gr.
ἀπό, Lat. ab.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (âmâtâ), v. mâ.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (amânaya), v. 2. man.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (amiy), v. ah.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (amufa), inde. Conf. Sanser. amutra, amî.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (âyadana), acc. plur. âyadanâ, sacellum. Recte ab interpretibus ad r. yad = Send. yaş, Sanser. yağ refertur.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (âyaştâtâ), nom. ab âyaştâr (âyat), qui recepit, possessor.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (Ara-kadris, sive Arkadris), nomen montis in Perside. Ara künnte = altb. hara, Berg sein, dass sich in Arborj (= hara berezaiti) und Arparçin noch erhalten hat. Sp.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (Araka), nomen proprium Armenii, qui in Babylonia contra Darium Hystaspis f. tumultus concitabat. Rawl. refert vocem ad Armenic. արքայ (arkhây), rex.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (Ara-bâya), 1) adj. Arabiens; 2) subst. Arabs — Arabia. Hebr. ערב, Arab. عرب.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (arašam), v. raš.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (arika), inimicus. Sanser. ari. Huc, e Spiegelii opinione, etiam Sanser. alika referri potest.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (Ariya), Arius. Sanser. Arya, Send. Airya, Arm. արի (Ari, plur. արիք Ari-kh): a. strenuus, nobilis, b. Arius.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (Ariyâramna, sive Ariyârâmna), nomen proavi Darii H., gen. Ariyârâmahyâ. Ex Ariya et ram, afferre gaudium (Sanser. ram gaudere) consistere videtur.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (aruvaštam), vox incertae significationis.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴 (Artakšatrâ), gen. Artakšatrahyâ, Artaxerxes. Ex arta = Send. arêta, elatus, sublimis, et kšatra, regnum.

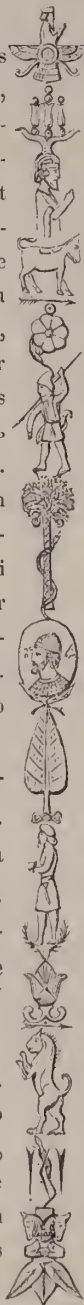

auführlichen Sagartiern die des Ptolemäus zu verstehen sind, die südöstlich von Vera und nordwestlich und nördlich von Hamadan wohnten und sich leicht Adiabene genähert haben konnten, ist eine Annahme, welche keine Schwierigkeit hat. Khosru II (590—628) floh vor Heraclius, der von Armenien her sich der assyrischen Grenze nahte, in das Schloss Sagarth (Patkanof, Опыт неопии дин. Сас. 75,8= Journ. As. VI, 7, 214), was wohl seinen Namen von den Sagartiern erhalten hat. — Verba doctiss. viri affatim mihi persuadere videntur Sagartios, quod et Spiegelio probabile fuit, Arbelam Darii II. tempore tenuisse, sedes vero loco diversas habuisse.

𐎠𐎼𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶 (Ar-
 maniya), Armenia. Loc.
 Armaniyaiy. Est alia forma
 frequentioris 𐎠𐎼𐎹𐎶 Armina.
 Etiam apud vetustiores Ara-
 bicos scriptores, notante
 Rawlinsonio, 𐎠𐎼𐎹𐎶 𐎠𐎼𐎹𐎶 et 𐎠𐎼𐎹𐎶
 obveniunt.

Hic addere licet quæ a clariss. Spiegelio in novissimo opere suo (*Erânische Alterthumskunde*, I, pp. 217—218) de appellatione Armeniæ sunt enunciata: An der elften Stelle (inscriptionis

scil. Behist.) erscheint die Provinz Arminiya, worunter, wie leicht zu sehen ist, Armenien verstanden werden muss. Die Erwähnung dieses Namens in unsern Inschriften ist wichtig genug, diese sichert ihm nach meiner Ueberzeugung das vollkommene Uebergewicht über den Namen Haik, womit die christlichen Armenier ihr Vaterland benennen. Der Name ist derselbe wie das griechische Ἀρμενία und das arabische Arminiya. Bouchart und Rawlinson haben auch bereits darauf aufmerksam gemacht, dass der zweite Theil des Namens in dem biblischen Minni (מִנִּי) enthalten sei womit Jer. 51, 27 eine Völkerschaft benannt wird, die nach den andern Völkern, die mit ihr genannt sind, in Armenien gesucht werden muss, und Ar könnte für hebr. אֶר, har, oder altpers. ara, Berg, stehen (cf. Arakadris, in den Keilinschriften Name eines Berges) und Arminiya könnte Har-Minni, Berg der Minni, sein. Das Land der Minni wird in der oben genannten Stelle des Jeremia mit dem Ararat verbunden und Nicolaus Damascenus (bei Ioseph. Ant. I, 3. 6.) erwähnt eine Armenische Landschaft Μῆδος bei dem Berg

Baris (quem montem vir clariss. ibidem cum Şendico, bares, mons, altitudo, nude berezañti, epith. τοῦ Hara, confert), auf dem die Trümmer der Archê zu finden seien. Mit Recht erinnert St. Martin (Mémoires sur l'Arménie, 1, 250) an den armenischen Namen Manavaz und das in der Nähe des Ararat gelegene Manavazgerd, das heutige Melasgerd. Von dieser kleinen Provinz aus mag sich dann der Name über das ganze Land verbreitet haben.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵 (Arminiya), Armenius.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵 (Arsaka), Arsaces. Apud Armenios est usitatum nomen Արշակ (Arshak).

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (Arsâ-dâ), nomen castelli in Arachosia.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (Arsâ-ma), nomen avi Darii H. Gen. Arsâmahyâ. Græce: Ἀρσάμης (es hängt wohl mit altb. eres wahr, wahrhaftig, zusammen; Spieg.). Arm. Արշամ (Arsham).

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (arstis), hasta. Şend. arsti. Sanscr. řsti.

1. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵 (ava), pron. demonstr., hic, is. Acc. avam, gen. avahyâ, nom. et acc. plur. avaiy, gen. avaišâm, nom. plur. fem. avâ, neutr. ava, avas (avasîy). Sans. et Şend. ava, Neop. ʾa, Slav. авѣ.

2. 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵 (ava), præf. verb., de, xatâ. Şend. et Sanscr. ava.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (avagana), v. gan.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (avaganam), v. gan.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (âvagan), v. gan.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵 (avâ), tamdiu. Correl. τοῦ yâvâ. Şend. avad.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (avakanam), v. kan.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (ava-fâ), sic. Şend. avata.

𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (ava-dâ), 1) ibi; 2) huc. Sensu abl. cum suff. sa: ha câ avadasa, ex isto loco, inde. Ante pron. suff. a finale corripit, ex. gr. avadašim cet.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (ava-
parâ), inde.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (ava-
scíy), neutr. τοῦ ava addito
éiy: quidquid, quodlibet,
unumquodque, omne.

1. 𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (avah) =
Şend. avanĥ, avô, auxi-
lium, præsidium.

2. 𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (avah),
denom. a præcedenti; c.
præf. patiy, implorare au-
xilium, patiyâvahi y 1.
pers. imperf.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (avahya-râdiy),
τοῦτο χάριν, hujus rei gra-
tia, hanc ob causam, hac ra-
tione. Conf. Palæo-Slav. et
Ross. zero ꙗду. Est compo-
situm e gen. pron. ava et
loc. substantivi râd.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (âva-
hanam), vicus, a r. vah
(Şend. vanĥ) = Sanscr. vas,
Germ. woh=nen. Arm. աւան
(avan), vicus.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (avâstâyam), v. stâ.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (avaina),
v. vain.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (Ása-

garta), Sagartius, — Sa-
gartiorum regio. Acc. Ása-
gartam, loc. Ásagartaiy.
Vide Arbira.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (Ásagartiya), Sagar-
tius.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (asabâ-
ra), miles, proprie: eques
(qui equo fertur, vom Pfer-
de getragen). Legunt etiam
asbâra, quod, notante Spie-
gelio, contrarium esset pho-
neticis Palæo-Persicæ lin-
guæ legibus.

Vox in Neop. اسوار, اسوار reman-
sit, formaque Huşwârîca اسوبار
(asôbar) facile, mea quidem sen-
tentia, explicari potest, in qua ô
quum ex au (av, ap, metath. pro
va, pa), extiterit, in Palæo-Per-
sica lingua secundum syllabae,
sive diptongi, elementum (v, u)
est elisum. Confer. arm. ասպետ
(aşpet) eques, սպարապետ (spa-
rapet), ասպարապետ (aşparapet)
et սպահապետ (spahapet), equi-
tatus dux.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (aštíy),
v. a h.

𐎠𐎡𐎴𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵𐎶𐎵 (Áspa-
čanâ), nomen viri. Apud
Herodotum est nomen pro-

𐎠𐎡𐎢𐎣𐎤𐎥𐎦𐎧𐎨𐎩𐎪𐎫𐎬𐎭𐎮𐎯𐎰𐎱𐎲𐎳𐎴𐎵𐎶𐎷𐎸𐎹𐎺𐎻𐎼𐎽𐎾𐎿𐏀𐏁𐏂𐏃𐏄𐏅𐏆𐏇𐏈𐏉𐏊𐏋𐏌𐏍𐏎𐏏𐏐𐏑𐏒𐏓𐏔𐏕𐏖𐏗𐏘𐏙𐏚𐏛𐏜𐏝𐏞𐏟𐏠𐏡𐏢𐏣𐏤𐏥𐏦𐏧𐏨𐏩𐏪𐏫𐏬𐏭𐏮𐏯𐏰𐏱𐏲𐏳𐏴𐏵𐏶𐏷𐏸𐏹𐏺𐏻𐏼𐏽𐏾𐏿𐐀𐐁𐐂𐐃𐐄𐐅𐐆𐐇𐐈𐐉𐐊𐐋𐐌𐐍𐐎𐐏𐐐𐐑𐐒𐐓𐐔𐐕𐐖𐐗𐐘𐐙𐐚𐐛𐐜𐐝𐐞𐐟𐐠𐐡𐐢𐐣𐐤𐐥𐐦𐐧𐐨𐐩𐐪𐐫𐐬𐐭𐐮𐐯𐐰𐐱𐐲𐐳𐐴𐐵𐐶𐐷𐐸𐐹𐐺𐐻𐐼𐐽𐐾𐐿𐑀𐑁𐑂𐑃𐑄𐑅𐑆𐑇𐑈𐑉𐑊𐑋𐑌𐑍𐑎𐑏𐑐𐑑𐑒𐑓𐑔𐑕𐑖𐑗𐑘𐑙𐑚𐑛𐑜𐑝𐑞𐑟𐑠𐑡𐑢𐑣𐑤𐑥𐑦𐑧𐑨𐑩𐑪𐑫𐑬𐑭𐑮𐑯𐑰𐑱𐑲𐑳𐑴𐑵𐑶𐑷𐑸𐑹𐑺𐑻𐑼𐑽𐑾𐑿𐒀𐒁𐒂𐒃𐒄𐒅𐒆𐒇𐒈𐒉𐒊𐒋𐒌𐒍𐒎𐒏𐒐𐒑𐒒𐒓𐒔𐒕𐒖𐒗𐒘𐒙𐒚𐒛𐒜𐒝𐒞𐒟𐒠𐒡𐒢𐒣𐒤𐒥𐒦𐒧𐒨𐒩𐒪𐒫𐒬𐒭𐒮𐒯𐒰𐒱𐒲𐒳𐒴𐒵𐒶𐒷𐒸𐒹𐒺𐒻𐒼𐒽𐒾𐒿𐓀𐓁𐓂𐓃𐓄𐓅𐓆𐓇𐓈𐓉𐓊𐓋𐓌𐓍𐓎𐓏𐓐𐓑𐓒𐓓𐓔𐓕𐓖𐓗𐓘𐓙𐓚𐓛𐓜𐓝𐓞𐓟𐓠𐓡𐓢𐓣𐓤𐓥𐓦𐓧𐓨𐓩𐓪𐓫𐓬𐓭𐓮𐓯𐓰𐓱𐓲𐓳𐓴𐓵𐓶𐓷𐓸𐓹𐓺𐓻𐓼𐓽𐓾𐓿𐔀𐔁𐔂𐔃𐔄𐔅𐔆𐔇𐔈𐔉𐔊𐔋𐔌𐔍𐔎𐔏𐔐𐔑𐔒𐔓𐔔𐔕𐔖𐔗𐔘𐔙𐔚𐔛𐔜𐔝𐔞𐔟𐔠𐔡𐔢𐔣𐔤𐔥𐔦𐔧𐔨𐔩𐔪𐔫𐔬𐔭𐔮𐔯𐔰𐔱𐔲𐔳𐔴𐔵𐔶𐔷𐔸𐔹𐔺𐔻𐔼𐔽𐔾𐔿𐕀𐕁𐕂𐕃𐕄𐕅𐕆𐕇𐕈𐕉𐕊𐕋𐕌𐕍𐕎𐕏𐕐𐕑𐕒𐕓𐕔𐕕𐕖𐕗𐕘𐕙𐕚𐕛𐕜𐕝𐕞𐕟𐕠𐕡𐕢𐕣𐕤𐕥𐕦𐕧𐕨𐕩𐕪𐕫𐕬𐕭𐕮𐕯𐕰𐕱𐕲𐕳𐕴𐕵𐕶𐕷𐕸𐕹𐕺𐕻𐕼𐕽𐕾𐕿𐖀𐖁𐖂𐖃𐖄𐖅𐖆𐖇𐖈𐖉𐖊𐖋𐖌𐖍𐖎𐖏𐖐𐖑𐖒𐖓𐖔𐖕𐖖𐖗𐖘𐖙𐖚𐖛𐖜𐖝𐖞𐖟𐖠𐖡𐖢𐖣𐖤𐖥𐖦𐖧𐖨𐖩𐖪𐖫𐖬𐖭𐖮𐖯𐖰𐖱𐖲𐖳𐖴𐖵𐖶𐖷𐖸𐖹𐖺𐖻𐖼𐖽𐖾𐖿𐗀𐗁𐗂𐗃𐗄𐗅𐗆𐗇𐗈𐗉𐗊𐗋𐗌𐗍𐗎𐗏𐗐𐗑𐗒𐗓𐗔𐗕𐗖𐗗𐗘𐗙𐗚𐗛𐗜𐗝𐗞𐗟𐗠𐗡𐗢𐗣𐗤𐗥𐗦𐗧𐗨𐗩𐗪𐗫𐗬𐗭𐗮𐗯𐗰𐗱𐗲𐗳𐗴𐗵𐗶𐗷𐗸𐗹𐗺𐗻𐗼𐗽𐗾𐗿𐘀𐘁𐘂𐘃𐘄𐘅𐘆𐘇𐘈𐘉𐘊𐘋𐘌𐘍𐘎𐘏𐘐𐘑𐘒𐘓𐘔𐘕𐘖𐘗𐘘𐘙𐘚𐘛𐘜𐘝𐘞𐘟𐘠𐘡𐘢𐘣𐘤𐘥𐘦𐘧𐘨𐘩𐘪𐘫𐘬𐘭𐘮𐘯𐘰𐘱𐘲𐘳𐘴𐘵𐘶𐘷𐘸𐘹𐘺𐘻𐘼𐘽𐘾𐘿𐙀𐙁𐙂𐙃𐙄𐙅𐙆𐙇𐙈𐙉𐙊𐙋𐙌𐙍𐙎𐙏𐙐𐙑𐙒𐙓𐙔𐙕𐙖𐙗𐙘𐙙𐙚𐙛𐙜𐙝𐙞𐙟𐙠𐙡𐙢𐙣𐙤𐙥𐙦𐙧𐙨𐙩𐙪𐙫𐙬𐙭𐙮𐙯𐙰𐙱𐙲𐙳𐙴𐙵𐙶𐙷𐙸𐙹𐙺𐙻𐙼𐙽𐙾𐙿𐚀𐚁𐚂𐚃𐚄𐚅𐚆𐚇𐚈𐚉𐚊𐚋𐚌𐚍𐚎𐚏𐚐𐚑𐚒𐚓𐚔𐚕𐚖𐚗𐚘𐚙𐚚𐚛𐚜𐚝𐚞𐚟𐚠𐚡𐚢𐚣𐚤𐚥𐚦𐚧𐚨𐚩𐚪𐚫𐚬𐚭𐚮𐚯𐚰𐚱𐚲𐚳𐚴𐚵𐚶𐚷𐚸𐚹𐚺𐚻𐚼𐚽𐚾𐚿𐛀𐛁𐛂𐛃𐛄𐛅𐛆𐛇𐛈𐛉𐛊𐛋𐛌𐛍𐛎𐛏𐛐𐛑𐛒𐛓𐛔𐛕𐛖𐛗𐛘𐛙𐛚𐛛𐛜𐛝𐛞𐛟𐛠𐛡𐛢𐛣𐛤𐛥𐛦𐛧𐛨𐛩𐛪𐛫𐛬𐛭𐛮𐛯𐛰𐛱𐛲𐛳𐛴𐛵𐛶𐛷𐛸𐛹𐛺𐛻𐛼𐛽𐛾𐛿𐜀𐜁𐜂𐜃𐜄𐜅𐜆𐜇𐜈𐜉𐜊𐜋𐜌𐜍𐜎𐜏𐜐𐜑𐜒𐜓𐜔𐜕𐜖𐜗𐜘𐜙𐜚𐜛𐜜𐜝𐜞𐜟𐜠𐜡𐜢𐜣𐜤𐜥𐜦𐜧𐜨𐜩𐜪𐜫𐜬𐜭𐜮𐜯𐜰𐜱𐜲𐜳𐜴𐜵𐜶𐜷𐜸𐜹𐜺𐜻𐜼𐜽𐜾𐜿𐝀𐝁𐝂𐝃𐝄𐝅𐝆𐝇𐝈𐝉𐝊𐝋𐝌𐝍𐝎𐝏𐝐𐝑𐝒𐝓𐝔𐝕𐝖𐝗𐝘𐝙𐝚𐝛𐝜𐝝𐝞𐝟𐝠𐝡𐝢𐝣𐝤𐝥𐝦𐝧𐝨𐝩𐝪𐝫𐝬𐝭𐝮𐝯𐝰𐝱𐝲𐝳𐝴𐝵𐝶𐝷𐝸𐝹𐝺𐝻𐝼𐝽𐝾𐝿𐞀𐞁𐞂𐞃𐞄𐞅𐞆𐞇𐞈𐞉𐞊𐞋𐞌𐞍𐞎𐞏𐞐𐞑𐞒𐞓𐞔𐞕𐞖𐞗𐞘𐞙𐞚𐞛𐞜𐞝𐞞𐞟𐞠𐞡𐞢𐞣𐞤𐞥𐞦𐞧𐞨𐞩𐞪𐞫𐞬𐞭𐞮𐞯𐞰𐞱𐞲𐞳𐞴𐞵𐞶𐞷𐞸𐞹𐞺𐞻𐞼𐞽𐞾𐞿𐟀𐟁𐟂𐟃𐟄𐟅𐟆𐟇𐟈𐟉𐟊𐟋𐟌𐟍𐟎𐟏𐟐𐟑𐟒𐟓𐟔𐟕𐟖𐟗𐟘𐟙𐟚𐟛𐟜𐟝𐟞𐟟𐟠𐟡𐟢𐟣𐟤𐟥𐟦𐟧𐟨𐟩𐟪𐟫𐟬𐟭𐟮𐟯𐟰𐟱𐟲𐟳𐟴𐟵𐟶𐟷𐟸𐟹𐟺𐟻𐟼𐟽𐟾𐟿𐠀𐠁𐠂𐠃𐠄𐠅𐠆𐠇𐠈𐠉𐠊𐠋𐠌𐠍𐠎𐠏𐠐𐠑𐠒𐠓𐠔𐠕𐠖𐠗𐠘𐠙𐠚𐠛𐠜𐠝𐠞𐠟𐠠𐠡𐠢𐠣𐠤𐠥𐠦𐠧𐠨𐠩𐠪𐠫𐠬𐠭𐠮𐠯𐠰𐠱𐠲𐠳𐠴𐠵𐠶𐠷𐠸𐠹𐠺𐠻𐠼𐠽𐠾𐠿𐡀𐡁𐡂𐡃𐡄𐡅𐡆𐡇𐡈𐡉𐡊𐡋𐡌𐡍𐡎𐡏𐡐𐡑𐡒𐡓𐡔𐡕𐡖𐡗𐡘𐡙𐡚𐡛𐡜𐡝𐡞𐡟𐡠𐡡𐡢𐡣𐡤𐡥𐡦𐡧𐡨𐡩𐡪𐡫𐡬𐡭𐡮𐡯𐡰𐡱𐡲𐡳𐡴𐡵𐡶𐡷𐡸𐡹𐡺𐡻𐡼𐡽𐡾𐡿𐢀𐢁𐢂𐢃𐢄𐢅𐢆𐢇𐢈𐢉𐢊𐢋𐢌𐢍𐢎𐢏𐢐𐢑𐢒𐢓𐢔𐢕𐢖𐢗𐢘𐢙𐢚𐢛𐢜𐢝𐢞𐢟𐢠𐢡𐢢𐢣𐢤𐢥𐢦𐢧𐢨𐢩𐢪𐢫𐢬𐢭𐢮𐢯𐢰𐢱𐢲𐢳𐢴𐢵𐢶𐢷𐢸𐢹𐢺𐢻𐢼𐢽𐢾𐢿𐣀𐣁𐣂𐣃𐣄𐣅𐣆𐣇𐣈𐣉𐣊𐣋𐣌𐣍𐣎𐣏𐣐𐣑𐣒𐣓𐣔𐣕𐣖𐣗𐣘𐣙𐣚𐣛𐣜𐣝𐣞𐣟𐣠𐣡𐣢𐣣𐣤𐣥𐣦𐣧𐣨𐣩𐣪𐣫𐣬𐣭𐣮𐣯𐣰𐣱𐣲𐣳𐣴𐣵𐣶𐣷𐣸𐣹𐣺𐣻𐣼𐣽𐣾𐣿𐤀𐤁𐤂𐤃𐤄𐤅𐤆𐤇𐤈𐤉𐤊𐤋𐤌𐤍𐤎𐤏𐤐𐤑𐤒𐤓𐤔𐤕𐤖𐤗𐤘𐤙𐤚𐤛𐤜𐤝𐤞𐤟𐤠𐤡𐤢𐤣𐤤𐤥𐤦𐤧𐤨𐤩𐤪𐤫𐤬𐤭𐤮𐤯𐤰𐤱𐤲𐤳𐤴𐤵𐤶𐤷𐤸𐤹𐤺𐤻𐤼𐤽𐤾𐤿𐥀𐥁𐥂𐥃𐥄𐥅𐥆𐥇𐥈𐥉𐥊𐥋𐥌𐥍𐥎𐥏𐥐𐥑𐥒𐥓𐥔𐥕𐥖𐥗𐥘𐥙𐥚𐥛𐥜𐥝𐥞𐥟𐥠𐥡𐥢𐥣𐥤𐥥𐥦𐥧𐥨𐥩𐥪𐥫𐥬𐥭𐥮𐥯𐥰𐥱𐥲𐥳𐥴𐥵𐥶𐥷𐥸𐥹𐥺𐥻𐥼𐥽𐥾𐥿𐦀𐦁𐦂𐦃𐦄𐦅𐦆𐦇𐦈𐦉𐦊𐦋𐦌𐦍𐦎𐦏𐦐𐦑𐦒𐦓𐦔𐦕𐦖𐦗𐦘𐦙𐦚𐦛𐦜𐦝𐦞𐦟𐦠𐦡𐦢𐦣𐦤𐦥𐦦𐦧𐦨𐦩𐦪𐦫𐦬𐦭𐦮𐦯𐦰𐦱𐦲𐦳𐦴𐦵𐦶𐦷𐦸𐦹𐦺𐦻𐦼𐦽𐦾𐦿𐧀𐧁𐧂𐧃𐧄𐧅𐧆𐧇𐧈𐧉𐧊𐧋𐧌𐧍𐧎𐧏𐧐𐧑𐧒𐧓𐧔𐧕𐧖𐧗𐧘𐧙𐧚𐧛𐧜𐧝𐧞𐧟𐧠𐧡𐧢𐧣𐧤𐧥𐧦𐧧𐧨𐧩𐧪𐧫𐧬𐧭𐧮𐧯𐧰𐧱𐧲𐧳𐧴𐧵𐧶𐧷𐧸𐧹𐧺𐧻𐧼𐧽𐧾𐧿𐨀𐨁𐨂𐨃𐨄𐨅𐨆𐨇𐨈𐨉𐨊𐨋𐨌𐨍𐨎𐨏𐨐𐨑𐨒𐨓𐨔𐨕𐨖𐨗𐨘𐨙𐨚𐨛𐨜𐨝𐨞𐨟𐨠𐨡𐨢𐨣𐨤𐨥𐨦𐨧𐨨𐨩𐨪𐨫𐨬𐨭𐨮𐨯𐨰𐨱𐨲𐨳𐨴𐨵𐨶𐨷𐨹𐨺𐨸𐨻𐨼𐨽𐨾𐨿𐩀𐩁𐩂𐩃𐩄𐩅𐩆𐩇𐩈𐩉𐩊𐩋𐩌𐩍𐩎𐩏𐩐𐩑𐩒𐩓𐩔𐩕𐩖𐩗𐩘𐩙𐩚𐩛𐩜𐩝𐩞𐩟𐩠𐩡𐩢𐩣𐩤𐩥𐩦𐩧𐩨𐩩𐩪𐩫𐩬𐩭𐩮𐩯𐩰𐩱𐩲𐩳𐩴𐩵𐩶𐩷𐩸𐩹𐩺𐩻𐩼𐩽𐩾𐩿𐪀𐪁𐪂𐪃𐪄𐪅𐪆𐪇𐪈𐪉𐪊𐪋𐪌𐪍𐪎𐪏𐪐𐪑𐪒𐪓𐪔𐪕𐪖𐪗𐪘𐪙𐪚𐪛𐪜𐪝𐪞𐪟𐪠𐪡𐪢𐪣𐪤𐪥𐪦𐪧𐪨𐪩𐪪𐪫𐪬𐪭𐪮𐪯𐪰𐪱𐪲𐪳𐪴𐪵𐪶𐪷𐪸𐪹𐪺𐪻𐪼𐪽𐪾𐪿𐫀𐫁𐫂𐫃𐫄𐫅𐫆𐫇𐫈𐫉𐫊𐫋𐫌𐫍𐫎𐫏𐫐𐫑𐫒𐫓𐫔𐫕𐫖𐫗𐫘𐫙𐫚𐫛𐫜𐫝𐫞𐫟𐫠𐫡𐫢𐫣𐫤𐫦𐫥𐫧𐫨𐫩𐫪𐫫𐫬𐫭𐫮𐫯𐫰𐫱𐫲𐫳𐫴𐫵𐫶𐫷𐫸𐫹𐫺𐫻𐫼𐫽𐫾𐫿𐬀𐬁𐬂𐬃𐬄𐬅𐬆𐬇𐬈𐬉𐬊𐬋𐬌𐬍𐬎𐬏𐬐𐬑𐬒𐬓𐬔𐬕𐬖𐬗𐬘𐬙𐬚𐬛𐬜𐬝𐬞𐬟𐬠𐬡𐬢𐬣𐬤𐬥𐬦𐬧𐬨𐬩𐬪𐬫𐬬𐬭𐬮𐬯𐬰𐬱𐬲𐬳𐬴𐬵𐬶𐬷𐬸𐬹𐬺𐬻𐬼𐬽𐬾𐬿𐭀𐭁𐭂𐭃𐭄𐭅𐭆𐭇𐭈𐭉𐭊𐭋𐭌𐭍𐭎𐭏𐭐𐭑𐭒𐭓𐭔𐭕𐭖𐭗𐭘𐭙𐭚𐭛𐭜𐭝𐭞𐭟𐭠𐭡𐭢𐭣𐭤𐭥𐭦𐭧𐭨𐭩𐭪𐭫𐭬𐭭𐭮𐭯𐭰𐭱𐭲𐭳𐭴𐭵𐭶𐭷𐭸𐭹𐭺𐭻𐭼𐭽𐭾𐭿𐮀𐮁𐮂𐮃𐮄𐮅𐮆𐮇𐮈𐮉𐮊𐮋𐮌𐮍𐮎𐮏𐮐𐮑𐮒𐮓𐮔𐮕𐮖𐮗𐮘𐮙𐮚𐮛𐮜𐮝𐮞𐮟𐮠𐮡𐮢𐮣𐮤𐮥𐮦𐮧𐮨𐮩𐮪𐮫𐮬𐮭𐮮𐮯𐮰𐮱𐮲𐮳𐮴𐮵𐮶𐮷𐮸𐮹𐮺𐮻𐮼𐮽𐮾𐮿𐯀𐯁𐯂𐯃𐯄𐯅𐯆𐯇𐯈𐯉𐯊𐯋𐯌𐯍𐯎𐯏𐯐𐯑𐯒𐯓𐯔𐯕𐯖𐯗𐯘𐯙𐯚𐯛𐯜𐯝𐯞𐯟𐯠𐯡𐯢𐯣𐯤𐯥𐯦𐯧𐯨𐯩𐯪𐯫𐯬𐯭𐯮𐯯𐯰𐯱𐯲𐯳𐯴𐯵𐯶𐯷𐯸𐯹𐯺𐯻𐯼𐯽𐯾𐯿𐰀𐰁𐰂𐰃𐰄𐰅𐰆𐰇𐰈𐰉𐰊𐰋𐰌𐰍𐰎𐰏𐰐𐰑𐰒𐰓𐰔𐰕𐰖𐰗𐰘𐰙𐰚𐰛𐰜𐰝𐰞𐰟𐰠𐰡𐰢𐰣𐰤𐰥𐰦𐰧𐰨𐰩𐰪𐰫𐰬𐰭𐰮𐰯𐰰𐰱𐰲𐰳𐰴𐰵𐰶𐰷𐰸𐰹𐰺𐰻𐰼𐰽𐰾𐰿𐱀𐱁𐱂𐱃𐱄𐱅𐱆𐱇𐱈𐱉𐱊𐱋𐱌𐱍𐱎𐱏𐱐𐱑𐱒𐱓𐱔𐱕𐱖𐱗𐱘𐱙𐱚𐱛𐱜𐱝𐱞𐱟𐱠𐱡𐱢𐱣𐱤𐱥𐱦𐱧𐱨𐱩𐱪𐱫𐱬𐱭𐱮𐱯𐱰𐱱𐱲𐱳𐱴𐱵𐱶𐱷𐱸𐱹𐱺𐱻𐱼𐱽𐱾𐱿𐲀𐲁𐲂𐲃𐲄𐲅𐲆𐲇𐲈𐲉𐲊𐲋𐲌𐲍𐲎𐲏𐲐𐲑𐲒𐲓𐲔𐲕𐲖𐲗𐲘𐲙𐲚𐲛𐲜𐲝𐲞𐲟𐲠𐲡𐲢𐲣𐲤𐲥𐲦𐲧𐲨𐲩𐲪𐲫𐲬𐲭𐲮𐲯𐲰𐲱𐲲𐲳𐲴𐲵𐲶𐲷𐲸𐲹𐲺𐲻𐲼𐲽𐲾𐲿𐳀𐳁𐳂𐳃𐳄𐳅𐳆𐳇𐳈𐳉𐳊𐳋𐳌𐳍𐳎𐳏𐳐𐳑𐳒𐳓𐳔𐳕𐳖𐳗𐳘𐳙𐳚𐳛𐳜𐳝𐳞𐳟𐳠𐳡𐳢𐳣𐳤𐳥𐳦𐳧𐳨𐳩𐳪𐳫𐳬𐳭𐳮𐳯𐳰𐳱𐳲𐳳𐳴𐳵𐳶𐳷𐳸𐳹𐳺𐳻𐳼𐳽𐳾𐳿𐴀𐴁𐴂𐴃𐴄𐴅𐴆𐴇𐴈𐴉𐴊𐴋𐴌𐴍𐴎𐴏𐴐𐴑𐴒𐴓𐴔𐴕𐴖𐴗𐴘𐴙𐴚𐴛𐴜𐴝𐴞𐴟𐴠𐴡𐴢𐴣𐴤𐴥𐴦𐴧𐴨𐴩𐴪𐴫𐴬𐴭𐴮𐴯𐴰𐴱𐴲𐴳𐴴𐴵𐴶𐴷𐴸𐴹𐴺𐴻𐴼𐴽𐴾𐴿𐵀𐵁𐵂𐵃𐵄𐵅𐵆𐵇𐵈𐵉𐵊𐵋𐵌𐵍𐵎𐵏𐵐𐵑𐵒𐵓𐵔𐵕𐵖𐵗𐵘𐵙𐵚𐵛𐵜𐵝𐵞𐵟𐵠𐵡𐵢𐵣𐵤𐵥𐵦𐵧𐵨𐵩𐵪𐵫𐵬𐵭𐵮𐵯𐵰𐵱𐵲𐵳𐵴𐵵𐵶𐵷𐵸𐵹𐵺𐵻𐵼𐵽𐵾𐵿𐶀𐶁𐶂𐶃𐶄𐶅𐶆𐶇𐶈𐶉𐶊𐶋𐶌𐶍𐶎𐶏𐶐𐶑𐶒𐶓𐶔𐶕𐶖𐶗𐶘𐶙𐶚𐶛𐶜𐶝𐶞𐶟𐶠𐶡𐶢𐶣𐶤𐶥𐶦𐶧𐶨𐶩𐶪𐶫𐶬𐶭𐶮𐶯𐶰𐶱𐶲𐶳𐶴𐶵𐶶𐶷𐶸𐶹𐶺𐶻𐶼𐶽𐶾𐶿𐷀𐷁𐷂𐷃𐷄𐷅𐷆𐷇𐷈𐷉𐷊𐷋𐷌𐷍𐷎𐷏𐷐𐷑𐷒𐷓𐷔𐷕𐷖𐷗𐷘𐷙𐷚𐷛𐷜𐷝𐷞𐷟𐷠𐷡𐷢𐷣𐷤𐷥𐷦𐷧𐷨𐷩𐷪𐷫𐷬𐷭𐷮𐷯𐷰𐷱𐷲𐷳𐷴𐷵𐷶𐷷𐷸𐷹𐷺𐷻𐷼𐷽𐷾𐷿𐸀𐸁𐸂𐸃𐸄𐸅𐸆𐸇𐸈𐸉𐸊𐸋𐸌𐸍𐸎𐸏𐸐𐸑𐸒𐸓𐸔𐸕𐸖𐸗𐸘𐸙𐸚𐸛𐸜𐸝𐸞𐸟𐸠𐸡𐸢𐸣𐸤𐸥𐸦𐸧𐸨𐸩𐸪𐸫𐸬𐸭𐸮𐸯𐸰𐸱𐸲𐸳𐸴𐸵𐸶𐸷𐸸𐸹𐸺𐸻𐸼𐸽𐸾𐸿𐹀𐹁𐹂𐹃𐹄𐹅𐹆𐹇𐹈𐹉𐹊𐹋𐹌𐹍𐹎𐹏𐹐𐹑𐹒𐹓𐹔𐹕𐹖𐹗𐹘𐹙𐹚𐹛𐹜𐹝𐹞𐹟𐹠𐹡𐹢𐹣𐹤𐹥𐹦𐹧𐹨𐹩𐹪𐹫𐹬𐹭𐹮𐹯𐹰𐹱𐹲𐹳𐹴𐹵𐹶𐹷𐹸𐹹𐹺𐹻𐹼𐹽𐹾𐹿𐺀𐺁𐺂𐺃𐺄𐺅𐺆𐺇𐺈𐺉𐺊𐺋𐺌𐺍𐺎𐺏𐺐𐺑𐺒𐺓𐺔𐺕𐺖𐺗𐺘𐺙𐺚𐺛𐺜𐺝𐺞𐺟𐺠𐺡𐺢𐺣𐺤𐺥𐺦𐺧𐺨𐺩𐺪𐺫𐺬𐺭𐺮𐺯𐺰𐺱𐺲𐺳𐺴𐺵𐺶𐺷𐺸𐺹𐺺𐺻𐺼𐺽𐺾𐺿𐻀𐻁𐻂𐻃𐻄𐻅𐻆𐻇𐻈𐻉𐻊𐻋𐻌𐻍𐻎𐻏𐻐𐻑𐻒𐻓𐻔𐻕𐻖𐻗𐻘𐻙𐻚𐻛𐻜𐻝𐻞𐻟𐻠𐻡𐻢𐻣𐻤𐻥𐻦𐻧𐻨𐻩𐻪𐻫𐻬𐻭𐻮𐻯𐻰𐻱𐻲𐻳𐻴𐻵𐻶𐻷𐻸𐻹𐻺𐻻𐻼𐻽𐻾𐻿𐼀𐼁𐼂𐼃𐼄𐼅𐼆𐼇𐼈𐼉𐼊𐼋𐼌𐼍𐼎𐼏𐼐𐼑𐼒𐼓𐼔𐼕𐼖𐼗𐼘𐼙𐼚𐼛𐼜𐼝𐼞𐼟𐼠𐼡𐼢𐼣𐼤𐼥𐼦𐼧𐼨𐼩𐼪𐼫𐼬𐼭𐼮𐼯𐼰𐼱𐼲𐼳𐼴𐼵𐼶𐼷𐼸𐼹𐼺𐼻𐼼𐼽𐼾𐼿𐽀𐽁𐽂𐽃𐽄𐽅𐽆𐽇𐽋𐽍𐽎𐽏𐽐𐽈𐽉𐽊𐽌𐽑𐽒𐽓𐽔𐽕𐽖𐽗𐽘𐽙𐽚𐽛𐽜𐽝𐽞𐽟𐽠𐽡𐽢𐽣𐽤𐽥𐽦𐽧𐽨𐽩𐽪𐽫𐽬𐽭𐽮𐽯𐽰𐽱𐽲𐽳𐽴𐽵𐽶𐽷𐽸𐽹𐽺𐽻𐽼𐽽𐽾𐽿𐾀𐾁𐾃𐾅𐾂𐾄

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶 (utâ), et. Šend.
et Sanser. uta, Neop. 𐎶.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶 𐎶𐎠 (Utâna),
Ὀτάνης, nomen nuius sex
virorum, qui cum Dario fal-
sum Smerdim regno deje-
cerunt.

𐎠𐎵𐎶 (ud), praef. verb.,
sursum, ἀνά. Sanser. nt,
Šend. nš, Slav. кѣ.

𐎠𐎵𐎶 𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (uda-
patatâ), v. pat.

𐎠𐎵𐎶 (upa), praef., sub,
ad. Šend. et Sanser. npa,
Gr. ὑπό.

𐎠𐎵𐎶 𐎠𐎵𐎶 (upâ), praep. c.
acc., sub, Šend. et Sanser.
upa, Gr. ὑπό.

𐎠𐎵𐎶 𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (Upadar-
ma), nomen viri Susiani.

Kann auch Upadranma ge-
lesen werden, Spieg.

𐎠𐎵𐎶 𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (upariy),
praep. c. acc., super. Šend.
et Sanser. upari, Gr. ὑπέρ,
Germ. über.

𐎠𐎵𐎶 𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (upaštâ),
auxilium. Šend. npāsta,
Sanser. npasta (npastâ-
nam). Conf. Germ. Beistand.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (hufra-
štâ), v. pars.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (U-
frātu), Εὐφράτης, loc. Ufra-
tâuvâ. Secundum Spieg. est
compositum ex n=Šend. hu
et frātu, a Šendica radice
frâ, procedere.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (hubarta),
v. bar.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (hu-
martiya), bonos viros
habens, fem. humartiyâ.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (Hu-
vaksâtara), Nomen Me-
dorum regis, Κοζζάρης. Gen.
Huvaksatarahyâ.

𐎠𐎵𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (Huvağa),
Susiana. Acc. Huvağam,
loc. Huvağaiy.

De Susiana lubet e clarissimo-
rum virorum Justii et Spiegelii
operibus sequentia excerptare: Die
Provinz Khuzistan (im Bund.
خوچستان) heisst in den Keil-
inschriften Uvazha, in der scyth.
Uebersetzung Hava zati, bei Fir-
dosi خوزیان, heute هوز, plur.
اهواز (s. Rawlinson. Journ. of
the R. Asiat. soc., II, 87), das
p̄h̄y der Bibel. J. — Alterthümli-
cher als Khuzistân ist die syrische
Form hwaz, als Pehleviform giebt
der Verfasser des Mujmil utte-
wârikh die Form Habujistân

هوجستان. Das Huzwâresch zeigt die Form Hujistân oder Khuġistân im Bundelesh. Schon Lassen hat richtig bemerkt, dass der Name der Stadt Ahvâz gleichfalls aus obigem Uvaja zu erklären sei, es war also auch hier der Name der Provinz und der Hauptstadt gleich. Spieg. Arm. *խույստան* (Khuġistan).

𐎱𐎠𐎼𐎿 𐎧𐎺𐎠𐎹 (Huva-
ġiya), Susianae incola.
Nom. pl. Huvaġiyâ.

𐎱𐎠𐎼𐎿 𐎱𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹 (Huvâipasia), propria,
i. e. minime ab alio quolibet dependens, dominatio
(Selbstherrschaft), tyrannis.
Acc. huvâipasiyam. Conf.
Şend. qaêpaitya.

𐎱𐎠𐎼𐎿 𐎱𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹 (U-
vâdaidaya), nomen oppidi
in Persia.

Justius: Diese Stadt ist vielleicht die Hauptstadt des Districtes in welchem der Pâraga liegt, und welche nach Hamza 39 استان فوکان Asitan Ferkan hiess; sie wäre dann da zu suchen, wo jetzt Darabgird liegt, dessen altes Schloss Qalaei dehâyeĥ (Ouseley II, 122) vielleicht seinen Namen von dem daidaya des altp. Namens erhalten hat, indem

das mittlere *d* in die Aspirata und dann in den Spirant überging [daidaya, daidhaya] und das *e* gedehnt ward, weil es den Accent erhielt.

𐎱𐎠𐎼𐎿 𐎱𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹 (huvâmarşiyus),
sua morte, i. e. sibi a se
ipso allata, qui diem obiit.
Compos. ex huvâ=Şend. qâ
et marş=Şend. marësh—
mërësh.

𐎱𐎠𐎼𐎿 𐎱𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹 (Huvâraşmi), Choras-
mia. Nom. Huvâraşmis.
Auctore Spiegelio, uvâra=
Neop خوار (khuâr) et şmi=
Şend. şēm (şâo), ut sit pro-
prie mala, sive sterilis ter-
ra, regio.

His vir clariss. novissime ad-
jecit sequentia: Das Land hatte
wohl mit den neueren Khuârizm
(خوارزم) nicht bloss den gleichen
Namen, sondern so ziemlich auch
den gleichen Umfang.

Justius: Im Westen und Süden
des Oxus (der Ranha des Avesta)
finden wir noch das hentige Kho-
varezm namhaft gemacht, altp.
uvârazmi, altb. qâirizem, im
Bund. خوارزم np. خوارزم (vgl.
M. J. Müller, Journ. asiat. III, 7,
303). Die Landschaft grenzte an

𐎧, 𐎧 — k.

 𐎧 (ka), proprie pron. interrog., sensu pronominis indefiniti (conf. Lat. qui): quisquis. Nom. kâ. Conf. Sanser. et Šend. ka, Lat. qui, Gr. ὅς.

𐎧𐎠𐎧𐎠 (kaufa), ropa. Conf. Neop. كوفه, كوفه. In Šend. kaofa est gibbus cameli.

𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠 (Ka-ta-patuka), Cappadocius, regio Cappadocia.

𐎧𐎠 (kan), inf. kan-tanaïy, fodere, — scalpere, edolare. Cum præf. ava, 1. pers. s. imperf. avâkanam, conjicere, — disponere, collocare; cum ni, 3. pers. s. imper. nikantuv, evertere, tollere; cum vi, 3. pers. s. imperf. viyaka, diruere. Šend. kan, Sans. kan.

𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠 (kamana), instr. plur. kamanaibis, fidus. Conf. Šend. et Sanser. kam.

𐎧𐎠𐎧𐎠 (Kampada), nomen provinciae in Media, Cambadene.

Justinus: Die ebene Landschaft zwischen Karina (Kirrind) und Kongâver heisst in den Keilschriften Kampada, heute Camâbatan (Rawlinson, Journ. of A. Soc. IX, 113).

𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠𐎧𐎠 (Kam-buġiya), acc. Kambuġiyam, abl. Kambuġiyâ, gen. Kambuġiyahyâ, Καμβόγης, Cambyses.

𐎧𐎠𐎧𐎠 (kar), 2. pers. s. conj. præf. kunavâhy, 1. pers. s. imperf. akunavam, 3. pers. s. akunaus, soloec. akunas; 1. pers. plur. akumâ; 3. pers. plur. akunavan; 3. pers. perf. pot. éakriyâ; imperf. 3. pers. s. med. akunavantâ; 3. pers. s., sensu passivi, akutâ; imperf. 3. pers. sing. pass. akunavyatâ; infin. éartanaïy; partic. pass. kartam (n.), soloec.: karta et kartâ, facere. Cum præf. pari, 2. pers. s. præf. conj. parikarâhy et parikarâha (sequente dis); 2. pers. imper. parikarâ, — custodire, servare. Šend. et Sanser. kar, Neop. كردن, Conf. Lat. cre-are.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹 (kašciy),
pron. indef., quilibet, quis-
quis, — precedente naiy,
nemo. A pron. ka; conf.
analogā: quisquis, quis-
que.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹 (Karka), nom.
plur. Karkâ, nomen populi;
auctore Kernio, sunt Colchi.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (Kâpîsakâni), nomen ca-
stelli in Arachosia.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹 (kâma), de-
siderinm. Send. et Sanser.
kâma.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹 (kâra), acens.
kâram, instr. kârâ, gen.
Kârahyâ, 1) populus; 2)
exercitus. A rad. kar, fa-
cere, agere. Send. et Sanser.
kar. Conf. Neop. کار, کار;
Arm. կար (kar).

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹 (karta), v.
kar.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (Ku-
ganakâ), nomen oppidi in
Persia (ad opinionem Spie-
geli, in confiniis Susianæ).

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (Ku-
durus), nomen urbis in
orientali Media.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (kunavâhy), v. kar.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (Kuru),
nom. Kurns, gen. Kuraus,
Cyrus, Κῦρος.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (Kušiya),
nom. plur. Kušiya, Cos-
saci, nomen populi. Secun-
dum Oppertum et Justium
gens est Africana.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹 — k.

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (kšatra),
nom. et acc. kša-
tram, dominatus, impe-
rium. Send. kšatra; conf.
Sanser. kšatra. Arm. զատ
(shat), oppidum, urbs (in
compp.).

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (kša-
trapâvan), nom. kšatra-
pâvâ, satrapes. Ex kšatra
(probabiliter sensu Send.
šôitra) et pâ, custodire,
protegere. Conf. Send.
šôitrapân et šôitrapaiti;
Arm. զաւապ (shahap).

𐎧𐎫𐎼𐎿𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹𐎠𐎹𐎡𐎹 (kša-
frita), nomen viri, qui in
Media contra Dariū tū-
multus concitabat.

𐬔𐬀𐬎𐬌𐬭𐬀𐬢𐬵𐬀𐬊𐬎𐬭𐬀 (garma-
pada), nomen mensis. Pri-
ma vocis pars certe est šend.
garēma (conf. Neop. گَرمَ
posterior pada, Neop. پی.

gād. $\langle \text{III} \rangle \text{I} \Xi \text{I} \text{II}$ (gašta), v.

𐭪𐭮𐭮𐭮 𐭪𐭮𐭮 (gâfu), 1)
fundamentum, locus sta-
bilis, firmus, instr. gâtvâ;
2) thronus, solium, acc.
gâtum Şend. gâtu, Neop.
𐭪𐭮𐭮; Arm. գահ (gah).

<Ξ <ΠΠ (gud), celare.
 Præf. apa, latere; 2. pers.
 conj.præs.apagau dayâhy,
 2. pers. imperf. apagau-
 daya (augmento post mâ
 abjecto).

𐭪𐭭𐭮𐭬𐭮𐭭 (gub), dicere;
med. dici, nominari. 3. pers.
s. præs. gaubataiy et gau-
bâtaiy; 3. pers. s. imperf.
agaubatâ. Neop. گشتن, Slav.
говѣхъ, говорѣхъ. Arm. գովել
(gov-el).

III. é.

 Ἰ-Ἰ ρ ρ ρ ρ (Cais-
pis), nomen filii
Achæmenis (Τεῖσπης), gen.
Caispâis.

$$\tilde{\eta} \triangleright \Xi | \triangleright | | \triangleright \langle \tilde{\eta} | \rangle \quad (\text{cartanaiy}), \text{ v. kar.}$$

ἦν ἦν (câ), partic. encl.,
 et, que. Send. câ, Sanser.
 câ, Gr. τέ.

ऋ-ॠ (ऀ), qui, neutr. ऀय
 et ऀस. Subjunctum aliis pro-
 nominibus, reddit hæc inde-
 finita: ऀसैय, quidquid,
 ऀनियसैय, aliud quod-
 dam, ऀवासैय, hoc quod-
 cunque, ऀपुवमैय, pri-
 mum ex qualibet parte,
 omnino, ऀवुवैय, hæc
 quaelibet, hæc quacunque
 ex parte respicies, i. e. per-
 fecta (ऀयâtis). ऀन्द. ऀ, ऀद,
 Sanscr. ऀत.

$\tilde{y} \tilde{y} | < y \equiv y | y$ (*ciy-karam*), quam, multifarium. Ex *ciy* et *kara*, quod, auctore Spiegelio = Sanscr. *krtvāḥ*.

Ἰ-ἸἸ-Ἰ Ἰ Ἰ Ἰ Ἰ Ἰ (Ći-
ćikri), gen. Ćietkrâis.
nomen viri.

𑀧𑀭𑀮𑀭𑀮𑀭𑀮𑀭𑀮𑀭𑀮𑀭𑀮 (cîtâ), tam-
diu. Correl. τω̄ yâtâ.

𑀓𑀲𑀭𑀮𑀮𑀮 (citra), semen, suboles, progenies. Quod ad etymologicam vocis explica-

Y< ṽ Y< (maiyy(a)), idem
videtur esse quod taiy vel
maiyy (Bh. 4, 7).

𐭪𐭫𐭬 𐭪𐭫𐭬𐭪𐭫𐭬 (taumâ),
 gen. taumâyâ, gens, stirps.
 Send. taokma, Neop. 𐭪𐭫𐭬.
 Conf. Gr. τέχ-ων (τίκτω pro
 τι-τέχω). Arm. տոհմ (tohm).

ז|י|ז|ז|ז|(taka-barā),
 nom. plur. takabarâ, epith.
 Græcorum, qui citra Hel-
 lespontum degebant. Conti.
 Neop., indicante Spiegelio,
 تاجور, تاج, ad quam etymo-
 logiam vox coronam fe-
 rens, quod est probabile,
 significat. Secundum Assy-
 ricam inscriptionis versio-
 nem, ad Oppertii auctorita-
 tem, Homericο καρχηρόμωντες
 responderet. In Tataricis
 dialectis tük crines sive co-
 mam significat, quæ vocis
 significatio in aliis Aricis
 dialectis, quantum scio, de-
 sideratur. Arm. թագաւոր
 (thagavor), Vide sub voce
 Yauna.

(Takmaśpāda), nomen
unius Darii II. imperatorum.
Ad explicationem Oppertii,

 ex takma et śpâda = Send.
 śpâda, Neop. سپا (proprie:
 starkes Heer besitzend).

 ॐ॥ॐ॥ (takś), do-
 lare, — struere, fabricari.
 Cum præf. ham, 1. pers.
 s. imperf. hamatakśiy, 3.
 pers. s. imperf. m. hama-
 takśatâ, plur. hamatak-
 śantâ, inniti, operam ad-
 hibere, laborare, — adjuvare,
 ferre auxilium. Sans. takś,
 Şend. taś, Slav. тѣ-аѣ,
 тѣш-ѣ.

 ≡ ԿԿ ԿԿ ≡ Կ (tačara),
 aedes, constructio. Armen.
 տաճար (tačar), aedes, ta-
 čarapet, palatii praefectus.
 Die Bedeutung des Wortes
 wird verschieden, je nach-
 dem man die Bedeutung von
 Neup. تاجر (cella promptuaria,
 thesaurus) oder das arme-
 nische տաճար tacar (Tem-
 pel, Gotteshaus) zu Grunde
 legt. Dass sowohl das neu-
 persische als das armenische
 Wort mit dem altpersischen
 tacara identisch sind liegt
 am Tage. Spieg. Conf. præc.

𐤔𐤕𐤓 (tar), trans-
gredi, trajicere. Cum præf.

fra, decipere, deludere (conf. Sanser. tar praef. pra); cum vi, trajicere. Send. et Sans. tar (tr).

𐎠𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡 (taradaraya). Tara = Send. tarô, trans + daraya: transmarinus (sive: trans fluvium incolens), — Sacarum genus.

Justius: Die ersteren (i. e. die Keilinschriften) nennen uns in Europa die çaka taradaraya (assy. namiri sa ahi ului ai varatuv Scythæ qui habitant trans mare), ohne Zweifel die Scythen, deren Unterwerfung dem Darius nicht gelang (Herod. 4, 135), die er aber gleichwohl in der aus der späteren Zeit seiner Herrschaft herrührenden Inschrift zu Naqshi Rustam als zu seinem Reich gehörig ausgibt. — Si daraya etiam fluvii nomen habet, Sacæ hic Asiam incolentes, cum collega meo Basilio Grigoryew, sunt intelligendi (Conf. recentiora, quæ in Asia antiquitus forsan andiebant, fluviorum nomina: Syr-darya, Amu-darya cet.).

𐎠𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡 (tarś), 3. pers. s. præ. tarśatiy; 1. pers. s. imperf. tarśam

(abstracto augm. post mât); 3. pers. s. atarśa, tremere, timere. Send. tarēs, Neop. ترسیدن, Sanser. tras, Slav. трасъ, трасычъ, трычъ. Gr. τάρσσω.

𐎠𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡 (Tâ-ravâ), nomen oppidi in regione Yutia Persidis. Indicante Rawlinsonio, est Ptolemaei Ταροάνα. Vide Yutiya.

𐎠𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡 (Tigra), nomen castelli in Armenia.

Justius: Dass diese Feste das Τίγραιοάνα des Ptolemæus oder das berühmte, von den armenischen Autoren mit Amida identifizierte Tigranocerta sei, ist mir unwahrscheinlich, da diese Städte von Tigranes, wahrscheinlich dem älteren von Kyros besiegten ihre Namen bekamen, während Tigrâ vom Tigris benannt zu sein scheint. Vielleicht dürfen wir in Tigrâ das Fort Thil, wozu nach Mose p. 108 ein Tempel der Minerva stand, sehen, welches den Uebergang über den Tigris beherrscht.

𐎠𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡𐎠𐎡 (Tigrâ), acc. Tigrâm, Tigris, nomen fluvii. — Der Fluss hiess

quet. venghré), neup. بهار, Frühling, an skr. vâsara, Tag.

𐎠𐎡𐎴 — tr.

𐎠𐎡𐎴 (trar), imperf. cum praef. niy: niyatrarârayam, restaurare, restituere. Şend. şrar, quod, auctore Justio, ad Şend. trâ, Sanscr. trâ, referri potest. Conf., indicante Spiegelio, Vd. XVIII, 109: imēm tē narēm niśrinaomi imēm mē narēm niśrârayâo.

𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 (tritiya), acc. n. tritiyam, tertius. Sanscr. tr̥tīya, Şend. tri-tya.

𐎠. 𐎠𐎡, 𐎠𐎡 — d.

𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 (dau-star), nom. dau-stâ, amicus. Altb. Wurzel zush (wovon zaosho), die im Westêranischen das werden musste, Huzw. דאשטן Wille, Wunsch, דאסטן Freund, pârsi doçt, neup. دوست. Sp.

𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 (dâtuv), v. dâ.

𐎠𐎡𐎴 (dar), 1. pers. s. praes. dârayâmiy, 3. pers. s. imperf. adâraya; cum praef. â, 1. pers. s. aor. m. (auctore Kernio, qui affert Sanscr. a'dr̥śi) âdarśiy (conf. Slav. держати, tenere); 3. pers. s. aor. pass. adâriy, adâri et adâry, — 1) tenere, possidere; 2) sensu refl., morari. Şend. dar, Sanscr. 'dar ('dr̥).

𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 (daraya), acc. darayam, gen. darayahyâ mare. Conf., indicante Sp., Şend. şarayanh. Doch finden sich, rectissime adjicit vir doctissimus, auch Nebenformen wie dat. zarayâi, neup. دريا.

𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 (darga), longus, acc. n. dargam, longe, longum tempus. Şend. darëga, Sanscr. dîrğa, Slav. дѣр҃гѹ (Pol. długi), Gr. δόλιχ-ος, Neop. دير.

𐎠𐎡𐎴 𐎠𐎡𐎴 (darś), 3. pers. impf. adarśnaus, audere. Şend. darëś, Sanscr. 'darś ('dr̥ś), Gr. θαρσ-ειν, θάρσος, Slav. держати.

imper. dadâtuŧ, 3. pers.
s. imperf. adadâ, 3. pers.
s. aor. adâ; ponere,—con-
dere, creare,—facere,—dare.

Send. dâ, Neop. داء, Sans.
dâ et 'dâ, Lat. da-re et
con-dere, Gr. δι-δó-ναι et
τι-θέ-ναι, Slav. да-тъ, да-ю et
дѣ-тъ, на-дѣтъ cet. Arm. տալ
(tal).

$\bar{n} \bar{m}$ > (dân), 3. pers.
s. imperf. adâna. Send.
šan, Neop. دانستن, Germ.
fen-nen, Sanscr. gnâ, Slav.

гна-тъ, Gr. γι-γνώ-σκω, Lat.
 eo-gno-sco. Secundum Spie-
 gelium adâna refertur ad
 r. dâ = Send. dâ, scire.

𐎧𐎠𐎢𐎡𐎠 > <𐎧𐎠 (dānu), fluere, 3. pers. s. dānuvatiy (Suez., 6, 3).

$\overline{\eta} \overline{\eta} \overline{\eta} \geq \eta \eta$ (*dà-ta*), acc.
dâtam, abl. dâtâ, lex
(leg-ere = ponere). Armen.
 $\eta\omega\omega$ (dat).

𐎠𐎵𐎲𐎠𐎥𐎺𐎠𐎫𐎡𐎴 (Dâdar-
sî), acc. Dâdarsim, No-
men proprium Armenii et
Persæ.

𑀓𑀔𑀕𑀖𑀗𑀘𑀙𑀚𑀛𑀜𑀝𑀞𑀟𑀠𑀡𑀢𑀣𑀤𑀥𑀦𑀧𑀨𑀩𑀪𑀫𑀬𑀭𑀮𑀯𑀰𑀱𑀲𑀳𑀴𑀵𑀶𑀷𑀸𑀹𑀺𑀻𑀼𑀽𑀾𑀿𑀠𑀡𑀢𑀣𑀤𑀥𑀦𑀧𑀨𑀩𑀪𑀫𑀬𑀭𑀮𑀯𑀰𑀱𑀲𑀳𑀴𑀵𑀶𑀷𑀸𑀹𑀺𑀻𑀼𑀽𑀾𑀿 (Dâduhya). gen. Dâduhya-

𑀓𑀔𑀕𑀖𑀗𑀘𑀙𑀚𑀛𑀜𑀝𑀞𑀟𑀠𑀡𑀢𑀣𑀤𑀥𑀦𑀧𑀨𑀩𑀪𑀫𑀬𑀭𑀮𑀯𑀰𑀱𑀲𑀳𑀴𑀵𑀶𑀷𑀸𑀹𑀺𑀻𑀼𑀽𑀾𑀿𑀠𑀡𑀢𑀣𑀤𑀥𑀦𑀧𑀨𑀩𑀪𑀫𑀬𑀭𑀮𑀯𑀰𑀱𑀲𑀳𑀴𑀵𑀶𑀷𑀸𑀹𑀺𑀻𑀼𑀽𑀾𑀿 (Dâduhya). gen. Dâduhya-

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (du-
varâ), porta, loc. duva-
rayâ, Şend. dvara, Sans.
dvâra, Slav. дѣръ, Neop. در,
Gr. θύρα, Lat. foris.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (du-
varfi), porta.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (du-
vitâtarana), acc. du-
vitâtaranam, duplex de-
scensus, linea.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (du-
vitiya), secundus. Sanser.
dvitîya, Şend, bitya.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (du-
şiyara, nom. duşiyâram,
abl. duşiyârâ, infortunium.
Compos. ex dus = ὄζς et
yâra = Şend. yârč.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (drauga),
abl. draugâ, falsum, — falsi
studium, falsi rumores, —
fallacia. Şend. draoga,
Neop. دروغ.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (drauga-
na), falsus, — fallax, —
mendax. A rad. durug.

𐎠. 𐎠𐎶 — n.

𐎠𐎶𐎶𐎶 (naiba),
nom. s. fem. naibâ,

acc. s. n. naibam, eximius,
pulcher. Neop. نيل.

𐎠𐎶𐎶𐎶 (naiy), non.
Slav. не.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (Naditabira), acc. Nadi-
tabiram, gen. Naditabi-
rahya, nomen viré, qui in
Babylonia contra Darium
tumultus concitabat.

𐎠𐎶𐎶𐎶 (napâ), nepos.
Şend. napâd, Sanser. na-
pât, Neop. نبیره.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (Nabukudraçara), no-
men proprium Babyloniæ re-
gis. Scribitur etiam 𐎠𐎶𐎶𐎶-
𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (Nabu-
nita), nomen ultimi regis
Babyloniæ.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (navama),
nonus, Sanser. navama,
Şend. nânma.

𐎠𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (nâma), no-
men, acc. nâma, instr. nâ-
mâ. Şend. naṇman (naṇ-
ma), Sanser. nâman (nâ-
ma); Neop. نام, Slav. नाम.

𐎠𐎶𐎶𐎶 (nâu), loc. s.
(docente Kernio), nâviyâ,

navis. Arm. նավ. (nav),
Sanser. nâus, Gr. ναῦς,
Neop. ناول (navicula).

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (nâha), acc.
s. nâham, nasus. Send.
nâoṇha, Sans. nâsâ, Germ.
Nase, Slav. носъ.

1. 𐎠𐎡 (ni), præf. verb.,
deorsum, κατά. Send. et
Sanser. ni.

2. 𐎠𐎡 (ni), 1. pers. s.
imperf. anayam, 3. pers.
s. anaya; 3. pers. s. impf.
pass. anayatâ, ducere.
Send. et Sanser. nî.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (ni-
kantuv), v. kan.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (niğ). præf.
verb., ex. Send. nis, niš,
Sanser. nis.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (niğ-
yam), v. i.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (nipad). ves-
tigium; loc. nipadiy (ad-
verbialiter), in vestigio,
vestigia premendo. Aus ni.
nieder, und pad = altb.
padha, neup. پد Fusstapfen.
Spieg.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (niyatrârayam), v. trar.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (niyasâdayam), v. had.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (nirasâtiy), v. raš.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (ni-
yastâya), v. štâ.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (niyastâyam), v. štâ.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (Nisâya),
nomen regionis in Media.

Justius: Niçâya sind die ni-
saeischen Felder, welche Alexan-
der auf seinem Marsche von Opis
nach Ekbatana besuchte (Diodor
19, 110; Arrian 7, 13), also nicht,
wie gewöhnlich angenommen
wird, nördlich von Hamadan lie-
gen können, sondern im Hoch-
land von Alischter und Khawah,
zwischen Khorremabad und Be-
histun gesucht werden müssen.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (nišam sive
nišma), vox significationis
incertae.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (nyaka),
avus. Send. nyâka, Neop.
نیا.

𐎠𐎡 — p.

𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡𐎴𐎠𐎡 (pa-
rikarâ), v. kar.

Es fehlt uns jeder sichere Anhaltspunkt, diese Städte geographisch zu bestimmen. Rawlinson hat für Patigrabana das Patigran des Ammianus Marcellinus (XXIII, 6, 39, er nennt als grösste Städte Mediens Zombis, Patigran, Gazaca) mit Unrecht verglichen, da es eine medische Stadt ist. Der Etymologie nach scheint Patigrabana (von altperg. *πατῖ*, altb. *garew*, mit Umstellung der Sylbe *ar* in *ra* und Præfix *pati*, *प्रति*) eine Stelle zu bezeichnen, wo der Zoll erhoben wird, also eine ähnliche Benennung wie der medischen Stadt *Βατζιγράφαν*, ὅ ἐστι τελώνιον bei Isid Charac., auf der Strasse von *Κογκοβάρ* nach Ekbatana. Es wird also Patigrabana an der Strasse gelegen haben, welche nach Parthien führte. Ein entfernter Anklang an *Viçpauzatis* lässt sich in Issatis in der südwestlich vom eigentlichen Parthien nach Komisene hin gelegenen Landschaft *Χωρηγή* entdecken, womit doch das heutige Yezd nicht gemeint sein kann: *ulteriores Parthi nomades appellantur citra deserta: ab occasu urbes eorum, quas diximus, Issatis et Calliope, ab oriente æstivo Europum, ab hiberneo Mania, in medio Hecatompylos et cet.* (Plin. 6, 29).

𐭯𐭥𐭥𐭥 (parś), 1. pers. s. imperf. *a parśam*; 2. pers. s. imper. *parśâ*; 1) interrogare; 2) inquire in aliquem, punire; 3) cum præcedente *hu*, bene, i. e. severe, *examinare*, — part. *hu-frašta*, bene perspectus, *hu-fraštam* (acc. n.), bene examinando, secundum promeritum *animadvertendo*. Cum præfixo *pati*, *examinare*, *legere*, 2. pers. s. conj. *patiparśâhy*, 3. pers. s. *patiparśâtiy*. *Şend. parëš*, Sanser. *prać* (*praś-na*), Slav. *прѣ-нѣ*, Neop. *پرسیدن*, Germ. *frag-en*.

𐭯𐭥𐭥𐭥𐭥 (paśâ), cum gen., post, sequendo aliquem. *Şend. paśkâd*, *paś-êa*, Sanser. *paś-êât*, Lat. *pos-t*, Neop. *پس*, Slav. *по-стѣ*.

𐭯𐭥𐭥𐭥𐭥𐭥 (paśâ-va), *postea*, *deinde*.

𐭯𐭥𐭥𐭥 (pâ). 2. pers. s. imper. *pâdiy*, 3. pers. s. *patuv*, partic. pass. *pâta*, *protegere*, *sustentare*, — *servare*. Cum præfixo *pati*, 2. pers. s. imper. m. *pati-*

bar

PALAEO-PERSICUM.

bu

𐎲𐎠𐎼𐎿 (bar). 3. pers. plur. praes. barantiy; 1. pers. s. imperf. abaram, 3. pers. s. abara, 3. pers. plur. abaran; 3. pers. s. imper. baratuv; 3. pers. plur. imperf. m. abarantâ; ferre, — sustentare, tutari; part. pass. hu-barta, benetutatus, fotus, acc. s. hubartam, bene, i. e. ut par est, sublevando, fovendo. Cum praefixo patiy, 1. pers. s. imperf. patiyâbaram, refferre, reponere, restituere; cum parâ, 3. pers. sing. imperf. parâbara, partic. perf. pass. parâbartam, auferre, — spoliare; cum fra, 3. pers. s. imperf. frâbara, deferre, tribuere. — Send. bar, Sans. bar (br), Slav. бер-ъ (bratъ), Armen. բերել (ber-el), Gr. φέρω, Lat. fer-o.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵 (Bar-diya), Σερδεις, nomen fratris Cambysis.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (bavâtiy). v. bu.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (Bâktri). nom. s. Bâktris,

loc. Baktraiyâ, Bactriana. Send. Bâk'di.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (bâga-yâdi). gen. Bâgayâdais, nomen mensis. Das Wort wird gewöhnlich auf yad, verehren und бага Gott, zurückgeführt, so dass das Ganze Gottesverehrung bedeuten würde. Nicht zu übersehen ist aber die Länge des a in bâga, für die ich keinen Grund sehe; es liesse sich möglicher Weise auch neup. باغ Garten, vergleichen. Spieg.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵 (bâgi), acc. s. bâgim, tributum. A rad. bag = Sanser. bag, Send. baş, Neop. باج, باز, et Arm. բաժ (baj), portio, tributum.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (Bâbiru), nom. s. Bâbirus, acc. Bâbirum, gen. Bâbirus, loc. Bâbirauv. — Babylon, — Babylonia.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (Bâbiruviya), nom. plur. Bâbiruviyâ, Babylonius.

𐎲𐎠𐎼𐎿𐎠𐎹𐎶𐎵𐎠𐎹𐎶𐎵 (biyâ), v. bu.

𐎲𐎠𐎼𐎿 (bu), 3. pers. s. conj. bavâtiy; 3. pers. s.

aor. opt. biyâ; 1. pers. s.
imperf. abavam, 3. pers.
s. abava. Şend. bu, Sanser.
bu, Neop. بۇ, Slav. кѣи-тъ,
Gr. φύ-ω (ἐ-φύ-ν), Lat.
fu-isse.

𐎧𐎡𐎹𐎶𐎠𐎹 (bûmi), acc.
s. bumim, soloec. bumâm,
gen. bumiyâ (semiideogra-
phice: 𐎧𐎡𐎹𐎶𐎠𐎹𐎶𐎠𐎹). Şend. bû-
mi, Sanser. būmi, Neop.
𐎧𐎡𐎹, Lat. humus.

𐌱𐌹𐌳𐌰 𐌱𐌹𐌳𐌰 (brâ-
tar), nom. brâtâ, frater.
Send. brâta, Sans. brâtar
(brâtr), Neop. برادر, Slav.
братъ, Germ. Bruder.

 $\Delta H, K, \Sigma - m.$

 >𐎠𐎡𐎢 (ma), v. a-
dam.

ᐃᐃᐃᐃᐃ (maiy), v. a-
dam.

ᠮᠠᠭᠠ (Maka), nomen
populi.

𐌆𐌚𐌰 𐌸𐌰𐌹 (Magu),
nom. s. Magus, acc. Ma-
gum, Magus, (gens Medica,
ex qua sacerdotes, Sendice
âtravanâ, creabantur. Conf.,

indicante Spiegelio, Şend.
m ô ğ u (Ys. LXIV, 25). Arm.
մող (Mog).

𐌛𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚𐌚 (Maćiya),
nomen populi.

ὑπερμαχιστῆς (matis-
 ta), acc. s. matistam, pro-
 prie: maximus (μέγιστος),
 —dux, imperator. Superla-
 tivbildung, der Positiv ist
 wohl μαχ, wovon im Altb.
 μαχô, Grösse (μαχος), mit
 der Comp. μαχÿô. Das altp.
 mathista würde eigentlich
 einem altb. μαχιστα entspre-
 chen, mazista ist wohl eine
 Erweichung daraus. Spieg.

1. -|ʏ|z (man), 2. pers. s. conj. maniyâhy, cogitare, putare. Şend: et Sans. man, Lat. men-s, Slav. мн-ить, Germ. mein-en.

2. 𐭠𐭣𐭣𐭥 (*man*), 3. pers. s. imperf. *amânaya*, *manere*. *Send. et Sausser.* *mau*, *Neop.* *مانلن*, *Gr.* *μένω*.

𐎠𐎡𐎢 𐎠𐎡𐎢 (manâ), v.
adam.

𐎠𐎢𐎡𐎢𐎠 (mar), 3. pers.
s. imperf. pass. (secundum
Spieg.) amariyatâ, mori.

Send. mar, Sanser. mar (mr), Neop. مرد, Arm. մար, Gr. μαρ, Slav. маръ, Eth. مَر.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (Margu). acc. Margum, loc. Margauv, Margiana, nomen regionis ad orientem et septentrionem ex orientis parte Arciae (Haraiva) sitae (J. Beitr. II, 18). — Der Name hängt gewiss mit altb. mergho Vogel, neup. مرغ zusammen. Die Provinz trägt den Namen von den vielen Vögelschaaren die sich dort zusammenfinden, weshalb auch der hindurchziehende Fluss Murghâb (Vogelwasser) genannt wird. Spieg.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (martiya). acc. martiyam, gen. martiyahyâ, soloec. martihyâ; nom. plur. martiyâ; acc. martiyân, instr. martiyaibis: 1) mortalis, homo; 2) nomen viri qui in Susiana contra Darium H. tumultus concitabat. — Auctore Spiegelio, vox non directe a mar, sed, cum secundo suffixo iya, a marta (Send.

marêta) derivatur. Neop. مرد, Arm. մարդ (marđ), Gr. μαρτός, Send. mašya.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (Marduniya), gen. sing. Marduniyahyâ, Μαρδόνιος, nomen viri.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (mašdâ), magnas sapientiam possidens, epith. summi numinis. Vox Sendica mašdâo.

1. •𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (mâ), particula prohibitiva, ne, μή. Send. et Sans. mâ, Neop. •.

2. •𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠, metiri; cum præf. â, partic. perf. pass. âmata, probatus, expertus (nom. plur. âmatâ). Send. et Sanser. mâ.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (Mâda), acc. Mâdam, loc. Mâdaiy, instr. plur. Mâdaibis, loc. Mâdaišuvâ, — Medicus — Medus, — Medorum regio, Media.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (mâm), v. adam.

•𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠𐎠 (mâniya), acc. mâniyam, manendi locus, fundus. A rad. 2. man. Conf., indicante Spiegelio, nmâna.

1) si; 2) quando, quum. Sanser. yadi, Şend. yê'di, yêşi.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (yanaiy), ein dunkles und vielleicht nicht richtig gelesenes Wort, bis jetzt noch unerklärt. Spieg. In versione Latina (p. 101) minime difficultatem in hac voce locativi τοῦ ya agnoscendi passus sum.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (yâtâ), 1) dum; 2) usque dum, donec. A rel. r. ya, ut éitâ a éi.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (yâna), acc. s. yânam, gratia. Şend. yâna. Es ist wohl, wie das sankritische yâna, ursprünglich Vehikel, Mittel zum Weiterkommen. Spieg.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (yâvâ), quamdiu, quatenus. Şend. yâvad, Sanser. yâvat.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (Yu-tiya), nomen regionis in Perside, indicante Oppertio, = Οὔτιοι.

Justius: Im östlichen Persien ist die Gegend Yutiya zu suchen.... Als Stadt in diesem Gebiet wird Târava genannt, was offenbar Târom تاروم eine Tagereise südlich von Forj ist (Yaqut I, 812, 1).

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (yuvi-yâ), f. acc. yuviyâm (Suez, b, 3), canalis. Conf. Neop. جوى (coll. جوى).

𐎶𐎠 — r.

𐎶𐎠𐎶𐎠 (rau), abl. ranta (Suez, b, 3), fluvius. Conf. Gr. ῥέμα, ῥέω.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (rauça), acc. s. rauça; instr. plur. rauçabis, — dies. Şend. raoçanh.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (Rakâ), nomen proprium oppidi in Persia.

Justius: vielleicht ist diess der Name einer Stadt und des Flusses, den die Alten, z. B. Strabo XV, 729 Casaub., Araxes nennen; Rawlinson Journ. Asiat. Soc. 10, 85 führt Πασάργα bei Ptolemäus an; allein dies ist nur var. lect. von Pasargadæ, auch Πασάργαλα.

𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 (Ragâ), gen. et abl. Ragâyâ, nomen regionis in Media.

𐎶𐎠𐎶 (rad), cum præf. ava, 2. pers. s. imperf. avarada, relinquere. Şend. raş, Sanser. rah.

𐭮𐭥𐭥 (raś), 1. pers. s.
 imperf. araśam. Cum præf.
 para, 1. pers. imperf. parâ-
 raśa advenire; cum præf. ni,
 3. pers. s. conj. præs., ni-
 raśâtiy, descendere. Neop.
 راسدن

* רָאשְׁתָּם (râšta),
acc. f. s. rîštâm, rectus.
Conf., indicante Spiegelio,
Send. raşısta, a r. raş, et
Neop. راست.

ΞΙ ΠΠ ρ̃(râd), gaudium, satisfactio, loc. s. râdiy cum gen., gratiâ, avahyârâdiy, hujus rei gratia (hanc ob causam). Gr. τοῦτο χάριν, Slav. сѣро радѣ (радѣ). Slavice est: laetus, aliqua re contentus, satisfactus, рад-остѣ, gaudium).

十一. 五 — V.

 2. pers. sing. conj.
præs. vainâhy; 3. pers.
s. imperf. avaina; 3. pers.
præs.m. (pass.), vainataiy,
videre, — conspiciere. Şen-
dice vaên; Neop. بين.

 $\vdash \exists x (\neg \forall y (x = y))$ (Vau-

miða), acc. s. Vaumiðam,
nomen Persæ.

𐤅𐤓𐤕𐤕𐤕 (vayam),
v. adam.

४३३ (var), 3. pers.
 s. conj. præs. varnavâtiy;
 3. pers. s. imper. varnava-
 tâm, declarare. — Formæ
 varnavâtiy et varnava-
 tâm forsan ad denominat.
 r. varn (Sanser. varṇ a
 varṇa) possint referri, ut
 proprie sit: depingere, —
 narrare (ut in Sanser. lin-
 gua).

>𐭮𐭥𐭬𐭪𐭫𐭲𐭩𐭠 (Var-
kâna), Hyrcania. Send.
Věhrkâna, Neop. نگرگان.

𑖅𑖇𑖉𑖛𑖜𑖞𑖟𑖡𑖣𑖤𑖥𑖦𑖧𑖨𑖩𑖪𑖫𑖬𑖭𑖮𑖯𑖰𑖱𑖲𑖳𑖴𑖵𑖶𑖷𑖸𑖹𑖺𑖻𑖼𑖽𑖾𑗀𑖿𑗁𑗂𑗃𑗄𑗅𑗆𑗇𑗈𑗉𑗊𑗋𑗌𑗍𑗎𑗏𑗐𑗑𑗒𑗓𑗔𑗕𑗖𑗗𑗘𑗙𑗚𑗛𑗜𑗝𑗞𑗟𑗠𑗡𑗢𑗣𑗤𑗥𑗦𑗧𑗨𑗩𑗪𑗫𑗬𑗭𑗮𑗯𑗰𑗱𑗲𑗳𑗴𑗵𑗶𑗷𑗸𑗹𑗺𑗻𑗼𑗽𑗾𑗿𑘀𑘁𑘂𑘃𑘄𑘅𑘆𑘇𑘈𑘉𑘊𑘋𑘌𑘍𑘎𑘏𑘐𑘑𑘒𑘓𑘔𑘕𑘖𑘗𑘘𑘙𑘚𑘛𑘜𑘝𑘞𑘟𑘠𑘡𑘢𑘣𑘤𑘥𑘦𑘧𑘨𑘩𑘪𑘫𑘬𑘭𑘮𑘯𑘰𑘱𑘲𑘳𑘴𑘵𑘶𑘷𑘸𑘹𑘺𑘻𑘼𑘽𑘾𑘿𑙀𑙁𑙂𑙃𑙄𑙅𑙆𑙇𑙈𑙉𑙊𑙋𑙌𑙍𑙎𑙏𑙐𑙑𑙒𑙓𑙔𑙕𑙖𑙗𑙘𑙙𑙚𑙛𑙜𑙝𑙞𑙟𑙠𑙡𑙢𑙣𑙤𑙥𑙦𑙧𑙨𑙩𑙪𑙫𑙬𑙭𑙮𑙯𑙰𑙱𑙲𑙳𑙴𑙵𑙶𑙷𑙸𑙹𑙺𑙻𑙼𑙽𑙾𑙿𑚀𑚁𑚂𑚃𑚄𑚅𑚆𑚇𑚈𑚉𑚊𑚋𑚌𑚍𑚎𑚏𑚐𑚑𑚒𑚓𑚔𑚕𑚖𑚗𑚘𑚙𑚚𑚛𑚜𑚝𑚞𑚟𑚠𑚡𑚢𑚣𑚤𑚥𑚦𑚧𑚨𑚩𑚪𑚫𑚬𑚭𑚮𑚯𑚰𑚱𑚲𑚳𑚴𑚵𑚷𑚶𑚸𑚹𑚺𑚻𑚼𑚽𑚾𑚿𑛀𑛁𑛂𑛃𑛄𑛅𑛆𑛇𑛈𑛉𑛊𑛋𑛌𑛍𑛎𑛏𑛐𑛑𑛒𑛓𑛔𑛕𑛖𑛗𑛘𑛙𑛚𑛛𑛜𑛝𑛞𑛟𑛠𑛡𑛢𑛣𑛤𑛥𑛦𑛧𑛨𑛩𑛪𑛫𑛬𑛭𑛮𑛯𑛰𑛱𑛲𑛳𑛴𑛵𑛶𑛷𑛸𑛹𑛺𑛻𑛼𑛽𑛾𑛿𑜀𑜁𑜂𑜃𑜄𑜅𑜆𑜇𑜈𑜉𑜊𑜋𑜌𑜍𑜎𑜏𑜐𑜑𑜒𑜓𑜔𑜕𑜖𑜗𑜘𑜙𑜚𑜛𑜜𑜝𑜞𑜟𑜠𑜡𑜢𑜣𑜤𑜥𑜦𑜧𑜨𑜩𑜪𑜫𑜬𑜭𑜮𑜯𑜰𑜱𑜲𑜳𑜴𑜵𑜶𑜷𑜸𑜹𑜺𑜻𑜼𑜽𑜾𑜿𑝀𑝁𑝂𑝃𑝄𑝅𑝆𑝇𑝈𑝉𑝊𑝋𑝌𑝍𑝎𑝏𑝐𑝑𑝒𑝓𑝔𑝕𑝖𑝗𑝘𑝙𑝚𑝛𑝜𑝝𑝞𑝟𑝠𑝡𑝢𑝣𑝤𑝥𑝦𑝧𑝨𑝩𑝪𑝫𑝬𑝭𑝮𑝯𑝰𑝱𑝲𑝳𑝴𑝵𑝶𑝷𑝸𑝹𑝺𑝻𑝼𑝽𑝾𑝿𑞀𑞁𑞂𑞃𑞄𑞅𑞆𑞇𑞈𑞉𑞊𑞋𑞌𑞍𑞎𑞏𑞐𑞑𑞒𑞓𑞔𑞕𑞖𑞗𑞘𑞙𑞚𑞛𑞜𑞝𑞞𑞟𑞠𑞡𑞢𑞣𑞤𑞥𑞦𑞧𑞨𑞩𑞪𑞫𑞬𑞭𑞮𑞯𑞰𑞱𑞲𑞳𑞴𑞵𑞶𑞷𑞸𑞹𑞺𑞻𑞼𑞽𑞾𑞿𑟀𑟁𑟂𑟃𑟄𑟅𑟆𑟇𑟈𑟉𑟊𑟋𑟌𑟍𑟎𑟏𑟐𑟑𑟒𑟓𑟔𑟕𑟖𑟗𑟘𑟙𑟚𑟛𑟜𑟝𑟞𑟟𑟠𑟡𑟢𑟣𑟤𑟥𑟦𑟧𑟨𑟩𑟪𑟫𑟬𑟭𑟮𑟯𑟰𑟱𑟲𑟳𑟴𑟵𑟶𑟷𑟸𑟹𑟺𑟻𑟼𑟽𑟾𑟿𑠀𑠁𑠂𑠃𑠄𑠅𑠆𑠇𑠈𑠉𑠊𑠋𑠌𑠍𑠎𑠏𑠐𑠑𑠒𑠓𑠔𑠕𑠖𑠗𑠘𑠙𑠚𑠛𑠜𑠝𑠞𑠟𑠠𑠡𑠢𑠣𑠤𑠥𑠦𑠧𑠨𑠩𑠪𑠫𑠬𑠭𑠮𑠯𑠰𑠱𑠲𑠳𑠴𑠵𑠶𑠷𑠸𑠺𑠹𑠻𑠼𑠽𑠾𑠿𑡀𑡁𑡂𑡃𑡄𑡅𑡆𑡇𑡈𑡉𑡊𑡋𑡌𑡍𑡎𑡏𑡐𑡑𑡒𑡓𑡔𑡕𑡖𑡗𑡘𑡙𑡚𑡛𑡜𑡝𑡞𑡟𑡠𑡡𑡢𑡣𑡤𑡥𑡦𑡧𑡨𑡩𑡪𑡫𑡬𑡭𑡮𑡯𑡰𑡱𑡲𑡳𑡴𑡵𑡶𑡷𑡸𑡹𑡺𑡻𑡼𑡽𑡾𑡿𑢀𑢁𑢂𑢃𑢄𑢅𑢆𑢇𑢈𑢉𑢊𑢋𑢌𑢍𑢎𑢏𑢐𑢑𑢒𑢓𑢔𑢕𑢖𑢗𑢘𑢙𑢚𑢛𑢜𑢝𑢞𑢟𑢠𑢡𑢢𑢣𑢤𑢥𑢦𑢧𑢨𑢩𑢪𑢫𑢬𑢭𑢮𑢯𑢰𑢱𑢲𑢳𑢴𑢵𑢶𑢷𑢸𑢹𑢺𑢻𑢼𑢽𑢾𑢿𑣀𑣁𑣂𑣃𑣄𑣅𑣆𑣇𑣈𑣉𑣊𑣋𑣌𑣍𑣎𑣏𑣐𑣑𑣒𑣓𑣔𑣕𑣖𑣗𑣘𑣙𑣚𑣛𑣜𑣝𑣞𑣟𑣠𑣡𑣢𑣣𑣤𑣥𑣦𑣧𑣨𑣩𑣪𑣫𑣬𑣭𑣮𑣯𑣰𑣱𑣲𑣳𑣴𑣵𑣶𑣷𑣸𑣹𑣺𑣻𑣼𑣽𑣾𑣿𑤀𑤁𑤂𑤃𑤄𑤅𑤆𑤇𑤈𑤉𑤊𑤋𑤌𑤍𑤎𑤏𑤐𑤑𑤒𑤓𑤔𑤕𑤖𑤗𑤘𑤙𑤚𑤛𑤜𑤝𑤞𑤟𑤠𑤡𑤢𑤣𑤤𑤥𑤦𑤧𑤨𑤩𑤪𑤫𑤬𑤭𑤮𑤯𑤰𑤱𑤲𑤳𑤴𑤵𑤶𑤷𑤸𑤹𑤺𑤻𑤼𑤽𑤾𑤿𑥀𑥁𑥂𑥃𑥄𑥅𑥆𑥇𑥈𑥉𑥊𑥋𑥌𑥍𑥎𑥏𑥐𑥑𑥒𑥓𑥔𑥕𑥖𑥗𑥘𑥙𑥚𑥛𑥜𑥝𑥞𑥟𑥠𑥡𑥢𑥣𑥤𑥥𑥦𑥧𑥨𑥩𑥪𑥫𑥬𑥭𑥮𑥯𑥰𑥱𑥲𑥳𑥴𑥵𑥶𑥷𑥸𑥹𑥺𑥻𑥼𑥽𑥾𑥿𑦀𑦁𑦂𑦃𑦄𑦅𑦆𑦇𑦈𑦉𑦊𑦋𑦌𑦍𑦎𑦏𑦐𑦑𑦒𑦓𑦔𑦕𑦖𑦗𑦘𑦙

$\text{𑀧𑁆𑀭𑀸𑀓} > \text{𑀧𑀸𑀓} < (\text{Vivâna}),$
acc. Vivânāṃ, — nomen
Persæ. Conf. Śend.Vivaṇ-
hana.

Škudra

PALAEO-PERSICUM.

sarašti-bara

Σύκτρα, welches Ptolemäens in der Persis, nahe bei Niserge erwähnt.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (Škudra),
nomen populi.

Justius: Die ihnen (i. e. Sacis Europæ) zunächst wohnenden Thrakier heissen Škudra, ein Name, der grosse Aehnlichkeit mit dem der macedonischen Stadt Σκώδρα (Ptolemæus, Steph. Byz.) hat.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (štāb). 2. pers. sing. imperf štābava, desidem, brutum esse. Conf. Sanser. stāb, stāmā.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (štā). stare; 3. pers. s. m. aistata, adstare. Cum præf. āva (caus), 1. pers. s. imperf. āvāštāyam, constituere, stabilire; cum ni, 1. pers. s. imperf. niyastāyam, 3. pers. s. niyastāya, imperare (Šend. ništā). Šend. štā, Sanser. stā, Gr. ἰ-στά-ναι, Lat. stare, Slav. сто-ать, ста-тъ, Germ. steh-en, sta-nē.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴𐎧𐎡𐎴, acc. s. štānam, locus. Šend. štāna, Arm. Ժտան (čtan), Neop. ستان (in compos.). Conf. Ross. станъ.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (Šparda),
nomen populi (probabiliter ad Bosp. Cimm.).

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 — š, s.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (sa) et 𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (si),
encl. thema pronominis 3. pers., unde acc. sim, gen. saiy, acc. plur. sis, gen. šām. Šend. him, hē, his, — šē. Sanser. sa, Slav. сѣи, сѣа, сѣе. Neop. ش.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (Sakauri),
vox significationis incertæ.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (saiy), v. sa.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴 (sad), ire, se movere. Cum præf. â, inf. âsanaiy, se ad profectio-nem accingere. Sanser. sad.

𐎧𐎱𐎠𐎵𐎲𐎠𐎧𐎡𐎴𐎧𐎡𐎴 (sarašti-bara), arcifer. Ich glaube jetzt dass das Wort, wie es dasteht, richtig geschrieben ist und vergleiche das neup. شست, was zwar zunächst nur einen Ring bezeichnet, mit dem man den Daumen gegen das Einschneiden der Bogensehne schützt, von den Lexicographen aber auch in der Be-

deutung Bogen angegeben wird. Spieg.

𐎲 𐎶 𐎶𐎵 (šâm), v. sa.

𐎲 𐎶 𐎶𐎵 (sim), v. sa.

𐎲 𐎶 𐎶𐎵 𐎶𐎵 𐎶𐎵 𐎶𐎵 (šiyâti), nom. s. šiyâtis, acc. šiyâtim, soloec. šâyatâm. spiritus (Geist, esprit), intelligentia, — divina sapientia (I, 3). Secundum Spieg., a rad. šiyu = šend. šâ, gaudere. Refero ad r. šu — šî, spirare. Conf. Arm. 𐎶𐎵𐎶 (shu-né), spiritus (etiam spiritus Dei), 𐎶𐎵𐎶𐎶 (shi-né-el) spirare, respirare, Hebr. 𐤒𐤒. Huc forsân refertur et Germ. Seele.

𐎲 𐎶 𐎶𐎵 𐎶𐎵 (šiyu), 1. pers. s. imperf. ašiyavam, 3. pers. sing. ašiyava, 3. pers. plur. ašiyavan, ire, proficisci. Šend. šu, Neop. 𐎶𐎵.

𐎲 𐎶 𐎶𐎵 (sis), v. sa.

𐎲 𐎶 𐎶𐎵 𐎶𐎵 𐎶𐎵 (Suguda), i. q. Šuguda.

𐎶𐎵𐎶 — š.

𐎶𐎵𐎶𐎶𐎶𐎶 (Šaranka), Drangiana.

(Her.: Σαράγγαι, Arrianus: Ζαράγγοι et Ζαράγγαῖοι).

Justius: Um den Hamunsee wohnten in alter Zeit die Zarakka (wahrscheinlich nach dem See benannt, der bei älteren Schriftstellern Zerrah, altb. Zrayanh heisst) Herodots (III, 93, 117, VII, 67) Σαράγγοι, Arrianus Ζαράγγοι oder Ζαράγγοι, Strabo's Δράγγοι (mit westpers. d für ostpers. z), vgl. G. Rawlinson Herodotus IV p. 172.

𐎶𐎵𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (Šašâna), nomen oppidi prope Babylonem.

Justius: Zazâna lag wohl unmittelbar als eine Art von Vorwerk unterhalb Babylon.

𐎶𐎵𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (šura), injuria, vis. Šend. šûra et šura. Conf. Šend. šâvarê et Neop. 𐎶𐎵𐎶.

𐎶𐎵𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (šura-karra), injuriosus.

𐎶𐎵 — h.

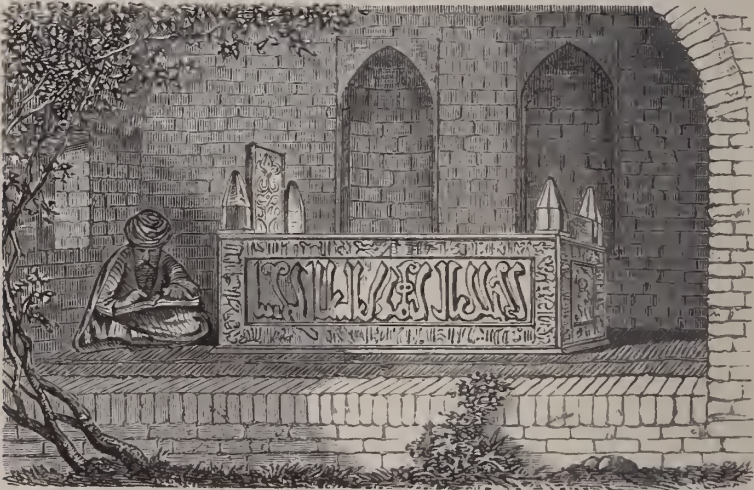
𐎶𐎵𐎶𐎶𐎶𐎶𐎶 (hai-nâ), exercitus, — invasio. Šend. haêna.

𐎶𐎵𐎶𐎶𐎶𐎶 (hauv), hic. Šend. hâu, Sauser. asâu.

toshti Abhyâs I, 248) umschreibt das Wort mit haomavehrkâ (operis nostri p. 82) und vergleicht, wohl nach Spiegels Vorgang, das neure هَامَاوَرَان Hamâverân, was doch nach Yemen versetzt wird (Shahn. II, init.). Es sind die Συδάαι Ἀμύργιοι (Her. VII, 64; vgl. G. Rawlinson's

Hërodotus 4, p. 168), welche in Badakhschân und Tokhâristân wohnten.

𐬵𐬀𐬎𐬎𐬎 (hyâ), v. tya.
𐬵𐬀𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎𐬎 (hyâpara), acc. sensu adv. et cum patiy, iterum, denuo, ἐξἄνω (Ex hya et apara).

ADDENDA & CORRIGENDA.

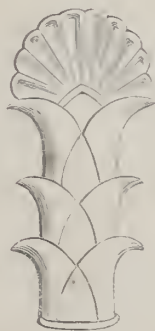

ADDENDA & CORRIGENDA.

IN ARCHETYPIS

P.	ll.	Excusum:	Lege:
13	14 et 15	𐌲𐌹 𐌸𐌺 𐌸𐌹 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺	𐌲𐌹 𐌸𐌺 𐌸𐌹 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺
38	11	𐌸𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺	𐌸𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺
69	1 (ab imo)	reperitur	reperitur
176	3	𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺	𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺
100	1	𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹	𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹
115		𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹	𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹
119	2	𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺	𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺 𐌲𐌺
136	In aliquot libri exemplaribus excusum est:		
		𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹	𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹
		pro	
			𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹 𐌲𐌹

| N | NTERPRETATIONE.

- P. 11.
- 4 20 Excusum: 𐎠𐎶; lege 𐎠𐎶.
- 6 3 **Adde** annotationem ad voces reges erant: 'Ksâ-yatīyâ âhan. Potest tamen, ni fallor, vox 𐎠𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶 <𐎶𐎠𐎶𐎠𐎶> hic etiam pro sing. accipi, ut ksâyatīyâ simul objectum τῶ ἀῆα et appositio τῶ ταυμά sit, sensu: stirps nostra erat — reges, quod redit ad idem.
- 7 6 **Adde** annot. ad vocem Drangiana: Ich gestehe dass ich jetzt am liebsten Zaranka statt Zaraka lesen würde, theils wegen der gricchischen Form Δράγγαι auf die auch die neupersische Zarenj (زرنج) anschliesst, besonders aber weil auch die skythische Uebersetzung das n ausdrückt (Ex lit. Spieg.).
- 8 2 **Adde** annot. ad voces viginti tres: Conf. Inscriptionem Darii Hystaspi Persepol. I, 2, et Naqsi-Rustami Na) 3, ubi itidem populi Persico imperio subjecti, sed alio numero, recensentur, quae diversitas variorum Darii regni temporum, ad quae Inscriptiones ejus referuntur, ratione est explicanda. Conf. Her. III, 80 sequ., ubi populi, Dario regis imperio subjecti, in viginti satrapias descripti accuratissime ab historiae patre recensentur, quae descriptio, sicut alia Xerxis imperio subjectorum populorum (VII, 61 sequ.), hucusque melior fons ad elucidandos obscuriores geographicos inscriptionis nostrae locos permanet.
- 9 3 **Adde** annot. ad voces: contentae erant: Jam hujus vocis interpretatione transcriptioneque typis

P. 11.

excusis, Justius et Spiegelius fortissimis argumentis me ad legendam vocem *apariyâyan* persuaserunt, hancque, in glossario (p. 14), Justium sequendo, ad r. *i* retuli, quum, aliter, in archetypi textu, *afriyâyan* esset. En verba Justii ex amicissime scriptis mihi literis excerpta: Die Erklärung von *apariyâya* aus *prî* für *frî* scheint mir, wegen Mangels einer Analogie, etwas bedenklich; die Aspiration von *k, t, p* durch folgendes *r* scheint mir so alt, wie die persische Sprache selbst, und Namen wie *Prexaspes* mit *p* vor *r* sind gewiss nicht genau wiedergegeben, sondern sie haben noch einen Vocal zwischen beiden Buchstaben gehabt. Vielleicht geht das Substantivum, wovon die Verbalform abgeleitet ist, doch auf *pari-+i* oder *yâ* zurück, denn «schützen» und «bewahren» ist oft ein «Herumgehen»; vgl. *Χρόστην ἀμυβέβηκας*, Ilias I, 47, und vedisch **परिया** hüten an 2 Stellen, s. Petersburger Wörterbuch s. v.

- 12 6 et 7, excusum: movit-se ille. Populo, lege: movit-se *ille*. Hic populo.
- 13 6 Adde annot. ad vocem: possessor: Bezüglich des Wortes *âyaçtâ* halte ich meine eigene frühere Uebersetzung nicht mehr für richtig, gestehe aber, dass mir auch die anderen Erklärungen nicht behagen. Es fragt sich immer noch, ob man nicht durch Vergleichung der Worte *âyadana*, *yadâ*, vielleicht auch *Bâgayâdis* auf etwas Besseres kommt, auch darf man nicht vergessen dass die Lesung *ayaçatâ* oder *âyaçatâ* auch möglich ist (ex lit. Spieg.).
- 13 ab imo. Adde sub calcem 1-mae annot.: Conf. Behist. III, 1 et 7.
- 14 9 et 10 in annot. Pro vocibus: Longum â certe in voce, si ad *avô* eam referas, scrupulum injicit.

P. 11.

Lege: Longum â in voce, si ad avô eam referas, facile augmento temporali explicatur.

16 2 in annot. 1-ma: pro hyâ, lege hya.

26 26 Dele voces: et quae ad NRa) annotavi.

28 20 Corrige signum ¶ in ¶.

28 23 Adde post etc. Vide §-um 16 sectionis de Palaeo-Persicarum literarum enunciatione.

29 2 Tabulae II. Adde annotationem ad vocem militibus: Vocem in aśabâra, ad admonitionem Justii, in Glossario correxi. His lubet mihi amicissimi Spiegelii verba, ex literis ejus excerpta, subjungere: Bh. 2, 1, und sonst würde ich jetzt unbedenklich kamnaibis aṣabâraibis lesen. Die Bedeutung «einige Reiter» scheint mir durch die Uebersetzungen vollkommen sicher gestellt (conf. ceterum p. 14 annot. 2), und aṣabâra für aṣpabâra, wie in NRa) ava viṣam, statt ava viṣpam. Conf. in Gloss. vocem aśabâra.

31 9 in annot. Excusum: testante; corrige: testante.

32 15 Adde ad voces sexta die: Ad versionem Assyricam 27; ad Seythicam 28. Mensis Anâmacus in versione Assyrica exprimitur numero 10.

34 3 in annot. Adde post vocem formam: s. Spiegelium.

35 1 Excusum: captorum; corrige: captorum.

40 2 Excusum: Vahya datem; corrige: Vahyaṣdatem.

43 10 §-i 14. Adde comma (,) post vocem die.

44 8 §-i 2. Excusum: Eo; corrige: Ego.

44 12 Excusum: Naditabirus; corrige: Naditabelus.

47 19 annot. Excusum: attendas, corrige: attendes.

49 in ultima annot. 2-dae lineae adde post voces par est: Auramaṣdam adeo in praecitata inscriptione Darium cum gentilibus invocasse diis plane necessarium videtur, quum haec super muro, palatia ejus praecingente, quasi super natali ejus foco, exarata fuerit.

- P. 11.
- 50 10 annot. Excusum: Xerxem; lege: Xerxes.
- 51 11 in annot. 2. **Add**e post voces et les droits (p. 234): J'ai marché dans les lois, les droits et coutumes, je ne les ai pas lésés (p. 249).
- 51 ultima annot. 3. **Add**e post vocem supplicium: Sensus utique est: severissime.
- 52 1 Excusum: ne haec; lege: ne-quidquam [ne minime] *haec*.
- 56 1 Excusum: Naditabirus; corrige: Naditabelus.
- 59 5 **Add**e annotationem ad vocem praestantiam: Šiyâtîm. Ad explicandam vocis significationem, conf. nunc, suggerente Justio, locum analogum Zachariae XII, 1, נִשְׁחַדְתִּיהָ נְטֵחַ שָׁמַיִם יִסַּד אֶרֶץ יִצְרָחֵל אֲדָמָה בְּקֶרֶב, ut alias, in Sacris bibliis, latiori sensu accipiendum puto, quum post caelum et terram, Dei Creatoris praestantissima opera, spiritus vitalis, i. e. physica hominis vita, non adeo magni momenti esset, ut juxta haec numeretur. Vide in Glossario sub voce šiyâti.
- 61 — **Add**e annotationi ad vocem apiy: Vera significatio vocis, ut clariss. Spiegelius mihi novissime in literis innuit, forsân elici vel firmari poterit, si cum hac etiam Şendica apaṇm, apê, contuleris, quarum vocum prior adverbium, altera praepositionem post significare videtur (Vide Comm. über das Avesta, II, p. 156).
- 66 11 **Add**e annot. ad vocem a Nilo: Piru Aegyptiacum iero, iouro cet. cum articulo p, Hebr. פֶּאֶר, quod proprie, aequè ac vox Aegyptiaca, flumen, torrens significat (vide A. Harkavy, Journ. As. 1870, № 1). In Etym. M. (755, 26): Πῖρος, ὕψους ποταμοῦ. Assyrice, ad auctoritatem Opperti (Mémoire sur les rapports de l'Égypte et de l'Assyrie, p. 68) Nilus item Iaru'u appellatur.
- 71 5 **Add**e annot. ad v. adadâ: Adadâ, das Imper-

porrecta, andit; Dâmen vero istud Herodoti Παρτοῖν respondet, e qua regione Scylax Caryandensis, Indi pernoscenti causa, flumine secundo, cum nave a Dario missus erat. Regio Παρτοῖν ἡ igitur Darii ditionis fuit.

Incolae hujus regionis Παρτοῖν, ad opinionem Basilii Grigoryew, sunt Putiyâ Darii Naqši-Rustamensis inscriptionis. Adde, quod Afgani hucusque aliter se quam Puktun non appellant; literam vero k hic non adeo magni esse momenti documento est apud recentiores etiam Indos Afganos Patanos (Patans) nominari, aspirata ante literam t abjecta.

Grigoryewii argumentum antiquos Putios, qui Darii imperio parebant, recentioris Dâmenis incolae fuisse etiam Sinensium annalibus confirmari videtur; in «Historia enim junioris Khânorum dynastiae», quae rerum gestarum silvam seculo II-do post Chr. n. collectam comprehendit, traditur Da-Yuetios (= Massa-getas, i. e. magnos Getas), I-mo post Chr. n. seculo, profectos e Bactriana, quam occupabant, versus meridiem, Hindu-Kushique montes transgressos, in terras τῶν Pu-ta et Kipin immigrasse, incolisque maximam partem excisis, postquam horum regionem suam fecissent, etiam Indiam expugnasse (Vide locum in Rossica versione Patris Hyacinti Biczurin: «Собрание свѣдѣній о народахъ Средней Азии», III, 119). Eadem haec, minime rebus mutatis, narrat et Matuanlinius, Sinensium polyhistor (Gallica versio Stanislai Julienii apud Vivien de Saint-Martin in ejus tractatu: «Sur les Ephtalites», p. 271, ubi vir doctissimus Sinensium Puta Afganos nostri aevi, Patanos scilicet, esse censet;

P. II.

conf. etiam Klaproth in «Tableaux historiques de l'Asie», p. 133).

Adductus his, in NR a) 3, pro Pontici in versione (p. 78), et Pauntiyâ in transcriptione Latina (p. 41), nunc cum Spiegelio, Putiyâ legendum puto.

- 78 — Vox, ad doctissimi Kernii opinionem, refertur, itidem ut takabarâ, ad Yaunâ, quod citato ab eo Herodoti loco (VI, 33), ad quem magnam Hellespontiorum Graecorum partem a Dario subactam fuisse notum fit, confirmari videtur.

78 3 6-tae annot., exensum: logen, corrige: longe.

- 78 — **Adde** sub calcem annot. 6-tae post vocem videntur, phoneticæque, quum in Palaeo-Persica lingua litera *l* deesset, Graecam vocem non adeo a Palaeo-Persica remotam esse putem. His lubet addere, quae in novissimo opere suo, Spiegelius de Darianis Karkis censet: Aus den Keilschriften lässt sich wahrscheinlich der Name der Karka hierher (ad Caucasi nempe regiones) ziehen, den Darius in seiner Grabschrift nennt und der sich einerseits an den Namen der Kerketen und Kolchier im Alterthume, andererseits an den neuern der Tcherkessen anschliesst. Auch das Shâhnâme kennt ein Volk der Kerkesâren (..das schliessende sar gehört so wenig zum Worte wie *سگسار*, Sagsâr, die Çaken), das jedenfalls im Norden lag und vielleicht in diesen Gegenden zu suchen ist (Erânische Alterthumswissenschaft, I, p. 413).

- 79 6 **Adde** annot. ad vocem faciebant: Secundum Spiegelium forma verbi hic est imperf. sing. m. (ava akunavatâ, das wurde ausgeführt).

- 8 **Adde** annot. ad vocem quam: Tya hic etiam Graeco *ἔτι* respondere potest.

- P. II.
- 80 4 **Adde** annot ad voces qui menm solium sustinent: Vide quatuor thronorum effigies operis nostri in archetyporum sectione pp. 70—74, exhibitas, qui, si non omnes forsitan Darii H. sunt, hujus tamen throni imaginem, in quam sepulchralis ejus inscriptionis verba innunt, nobis in hoc opere caelato servatam esse neminem fugere potest.
- 82 17 Excusum: ⲉⲱⲛⲉⲣⲉⲩⲩ ; lege: ⲉⲱⲛⲉⲣⲉⲩⲩ .
- 83 3 ab imo. **Adde** punctum (.) post vocem ⲉⲱⲛⲉⲣⲉⲩⲩ .
- 84 14 Excusum: Grek; lege: Greek.
- 87 8 Dele comma (,) post vocem we.
- 87 16 Excusum: abovethe; corrige: above the.
- 88 11 ab imo. Excusum: trough-like; corrige: through-like.
- 91 10 Hebr. textus. Excusum: ⲉⲱⲛⲉⲣⲉⲩⲩ , lege: ⲉⲱⲛⲉⲣⲉⲩⲩ .
- 91 — Insere post citatum e Herodoto locum; Idem IV, 87: 'Ο δὲ Δαρεῖος ὡς ἐθεήσατο τὸν Πόντον, ἔπλεε ὀπίσω ἐπὶ τὴν γέφυραν, τῆς Ἀρχιτέκτων ἐγένετο Μανδροκλέης Σάμιος· θεησάμενος δὲ καὶ τὸν Βόσπορον στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ λίθου λευκοῦ, ἐνταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, ἔθνεα πάντα, ὅσα περ ἦγε· ἦγε δὲ πάντα, τῶν ἡρχε· τούτων μυριάδες ἐξηκριμῆθησαν, χωρὶς τοῦ ναυτικοῦ, ἑβδομήκοντα σὺν ἱππεῦσι, νέες δὲ ἑξακόσιοι συνελέχθησαν cet.
- 104 2 annotationis. Excusum: auctoritatis ocios; lege: auctoritatis socios.
- 107 — Dele uncas Hebr. vocis ⲉⲱⲛⲉⲣⲉⲩⲩ .
- 108 in 1-ma versionis l. post vocem fastigium adde: saxeum.
- 109 — **Adde** sub calcem annotationis: Nota ex. c. karta, quod soloec. pro kartam esse videtur.
- 117 — Dele in 3-a l. ab imo comma (,) post vocem capituli.

IN LITERARUM PALAEO-PERSICARUM

ENUNCIATIONE.

- P. 11.
- 5 2 **Adde** annot. ad literam γ nisi in Behistaneis Palaeo-Persicis inscriptionibus occurrat, in ceteris ubique scribitur χ .
- 7 7 primas tres voces corrige, ut sit: (v) et χ (m), u post χ (k), Ξ (g) et Ξ (d) aliquoties scribendo praetereuntur, nempe in vocibus χ χ χ χ (Vistâspa), χ χ χ (Mitra), χ χ χ χ (Nabukudraçara), χ χ χ χ (Suguda, si ultima vox non est etiam Sngda enuncianta: Graece Σόγδοι, Σογδιανή), χ χ χ χ (Kudurus), qualium consonantium cet.
- 9 2 §-i 15 Excusum: Suesensi; corrige: Suezensi.
- 10 — **Adde** ad calcem §-i 16: Conf. H. Rawlinson in The Journ. of the R. As. Soc. vol. X. pp. 173—174.
- 11 1 **Adde** post vocem Rawlinsonii: brevioribus, imagines explicantibus, inscriptionibus exceptis.
- 15 2 Sendici textus: Excusum: χ χ χ χ ; corrige, ad indicationem Justii: χ χ χ χ (contr. ex χ χ χ χ).
- 15 — transcript. Excusum: bavam; corrige: baom (bavem).
- 15 — Sanscrititextus. Excus.: χ χ χ χ ; corrige: χ χ χ χ .
- 15 4 Excusum: χ χ χ χ ; corrige: χ χ χ χ .
- 19 5 Excusum: patiyâisa; lege: patiyâisan.

P. 11.

- 19 6 Excusum: Śaraka; lege Śaranka.
 20 — Excusum: apriyâyan; lege: apariyâyan.
 22 2 Tabulae II. Excusum: aśbâraibis; lege: aśabâraibis.
 25 2 §-phi 10. Dele comma (,) post vocem manâ.
 25 7 §-phi 11. Excusum: mâhyâ; lege: mâhyâ....
 28 2 §-phi 7. Excusum aśbâraibis; lege: aśabâraibis.
 29 4 §-phi 11. Excusum: aśbâraibis; lege: aśabâraibis.
 29 — §-phi 7. Excusum: martiyâ; lege: martiyân.
 30 7 §-phi 13. Excusum: vitiyâ; lege: vitiyân.
 41 6 §-phi 3. Excusum: Suguda; lege: Śuguda.
 41 11 Excusum: Pau(n)tiyâ; lege: Putiyâ.
 41 5 §-phi 4. Excus.: adam tahaṃ; lege: adam aṭaham.
 43 3 §-phi 1. <𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓> 𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓𑀭𑀮𑀺𑀓, potest etiam, ad analogiam Graeci Εἰρηῆς, 'Kśyârśâ legi; quare in hac voce, hic et alias, a post kś uncis include, ut sit 'Kś(a)yârśâ.
 49 — in transcript. textu excusum: Ardaḱéasá, corrige: Ardaḱéasda.

IN GLOSSARIO:

- P. 11.
- 3 8 **Adde** post vocem aita: 𐤀𐤓𐤕 𐤕𐤓𐤕 𐤕𐤓𐤕 𐤕𐤓𐤕 𐤕𐤓𐤕 (âitiy), v. ð.
- 7 7 Excusum: apatara; corrige: apa-tara.
- 7 12 Dele a ante vocem praepos.
- 7 18 **Adde** post vocem apadâna: acc. s. soloec. apa-dâna et apadânâ.
- 7 5 2-dae col. Post vocem api, adde: Şend. aipi.
- 8 In ultima l. vocis Ariyâramna, post gaudere, adjice comma (,).
- 11 5 2-dae col. Post ava corrige signum , in ı, ibidemque post neutr. adjice: s.
- 11 Excusum: Sanser.; corrige: Şanser.
- 12 13 Ad vocem patiyâvahiyy, adjice: s. patiyâvahiyy.
- 12 6 ab imo 2-dae col.: **Adde** post vocem dux: Nota vocalis longitudinem in bâra, quum passivo sit sensu, et in eadem voce a breve (ut in takabara), quum est sensu activo. Vide supra Spiegelii annot. in addendis ad Beh., II, 1.
- 13 2 Excusum: ab aşıpa; corrige: ab aşpa.
- 14 5 **Adde** post Cum: praef. â praes. aitiy, venire, — fluere (Suez. 3); cum.
- 14 In ultima l. 2-dae col. Excusum: ἐὺ, lege: ἐὺ.
- 15 8 ab imo. Excusum: ὑπέρ; lege ὑπέρ.
- 16 4 Excusum: Qalaci; lege: Qalaʿi.
- 16 4 2-da col. superne. Excusum: e; lege: a.
- 18 7 ab imo. Post vocem (kamana), **adde**: nom. kamana-ma, amans me. fidus mihi.

- P. 11.
- 19 4 2-dae col. **Adde** post vocem Kuraus: Hebr. $\Psi\text{ר}^{\text{ז}}$.
- 20 19 Corrige nâ in nâo.
- 22 13 **Adde** comma (,) post vocem gâtum.
- 23 5 2-da col. inferne: **adde** punctum (.) post literam s.
- 24 1 Post vocem: (thagâvor): muta comma (,) in punctum et adde: De brevitate *a* vide supra ad vocem aśabâra in addendis.
- 25 2 Excusum: tar; corrige: târ.
- 25 4 Adjice post tar (tr): et târ (tr̄).
- 25 5 Excusum: taradaraya; lege: tara-daraya.
- 25 4 in annot. J. excusum: ului; lege: ulu.
- 28 11 ab imo. Excusum rubro colore ΞY ; corrige: ΞY .
- 29 — **Adde** post vocem porrigens: sive potius: dextram porrectam habens (conf. vim longi *a* in voce aśabâra).
- 29 4 ab imo. **Adde** post v. provincia: (dah- scribitur etiam ideographice: ΞY).
- 29 11 Adjice post voces (Suez. 6, 3): Hue forsan referri possunt fluviorum nomina: Tanais (Донъ), Danubius (Дунай), et ipsum nomen fluminis Pā, quod Graece in $\rho\acute{\epsilon}\omega$ (fluere), Rossice vero (Бога) in влара (humor) idoneam, ni fallor, explicationem nanciscitur. Aegyptiacum Nili nomen appellative flumen significat cet. (Vide supra in addendis ad p. 66 Interpret.).
- 32 3 Muta comma (,) in punctum post vocem duva-rayâ.
- 32 11 Exc.: $\langle \Xi\text{Y} \langle \tilde{\text{Y}} \tilde{\text{Y}} \rangle \text{Y} \text{Y} \tilde{\text{Y}} \text{Y} \rangle$; corr.: $\langle \Xi\text{Y} \langle \tilde{\text{Y}} \tilde{\text{Y}} \tilde{\text{Y}} \rangle \text{Y} \text{Y} \tilde{\text{Y}} \text{Y} \rangle$.
- 32 2 in 2-da col. **Adde** post vocem Neop.: ونير.
- 32 8 in 2-da col. Excusum: viré; corrige: viri.
- 32 7 in 2-da col. ab imo. Excusum: (nâmâ); lege: (nâma).
- 33 16 Exc.: $\text{Z} \langle \tilde{\text{Y}} \text{Y} \rangle \text{Z} \text{Z} \langle \text{Y} \text{Y} \rangle \langle \tilde{\text{Y}} \text{Y} \rangle \text{Z}$; corr.: $\text{Z} \langle \tilde{\text{Y}} \text{Y} \rangle \text{Z} \text{Y} \text{Y} \langle \tilde{\text{Y}} \text{Y} \rangle \text{Z}$.

- [illegible]

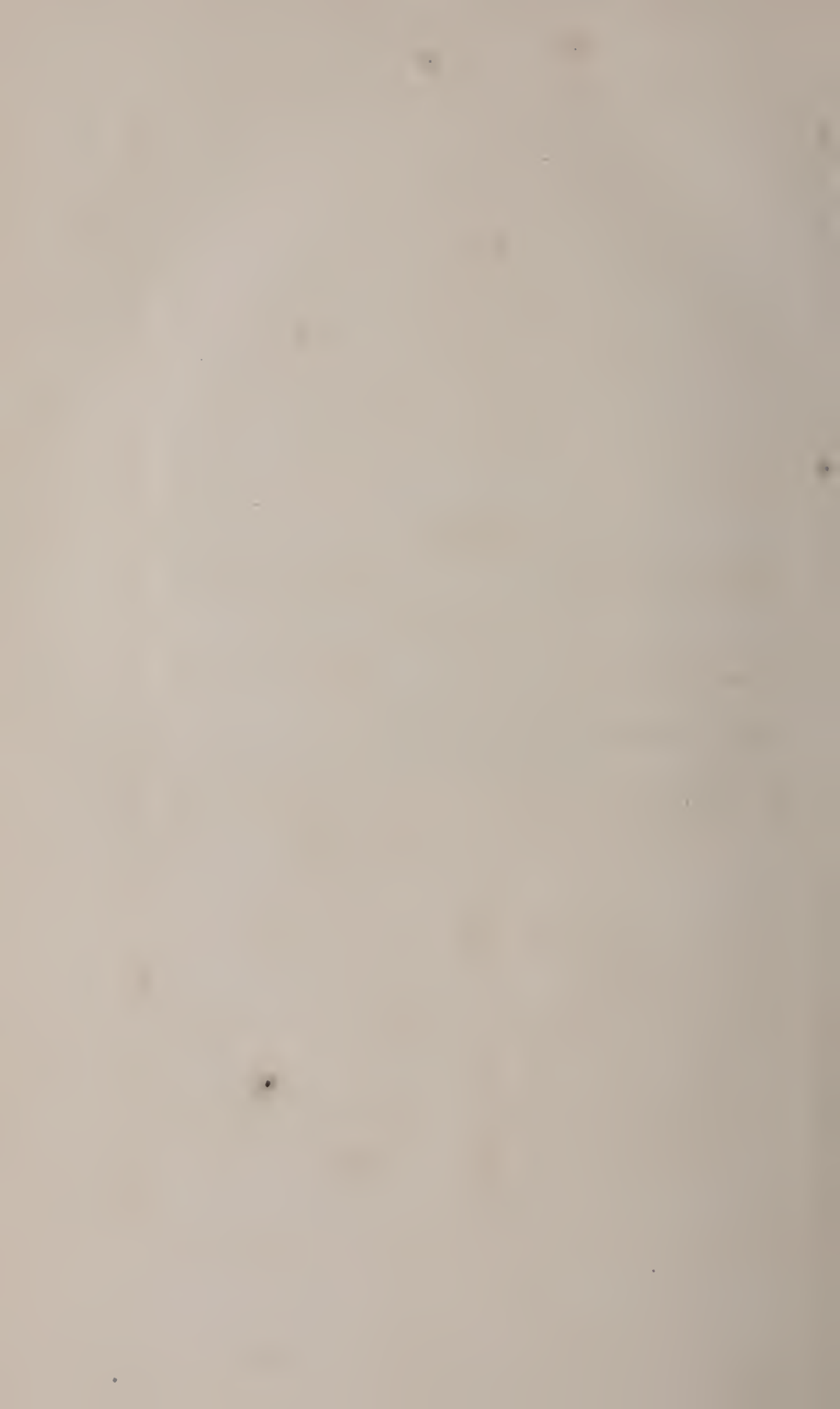
INDICES

PROPRIORUM, PERSONARUM & SCRIPTORUM ATQUE GEOGRAPHICORUM,

NOMINUM,

quæ in libro occurrunt,

a Wladimiro Golowin concinnati.

I.

INDEX

PROPRIORUM, PERSONARUM ET GEOGRAPHICORUM,

NOMINUM,

QUE

in Inscriptionum Interpretatione et in Glossario occurrunt,
his adjunctis

ibidem occurrentium aliquorum Pakeo-Persicorum mensium deno-
minationibus.

 Compendia: Beh. — Inscriptiones Behistani; **Beh. Min.** — Inscriptiones Behistani Minores: I, II, III, IV, V — Tabulae Inscriptionum Behistani; **Gl.** — Glossarium. — NB. Numeri romani Inscriptionum sectiones, usitatores vero literae et numeri ipsas inscriptiones et paginas designant.

Achaemenes: Inscr. Beh.
5, 6; Beh. Min. 55. Gl.
49 (Hakâmani).

Achaemenides: Beh. I, 3,
5, 6, 18; Beh. Min. 55;
O, 60; Inscr. Suez. a), 64;
b), 66; I, 72; B, 74; NR a),
76; D, 93; G, 95; Ea), Eb),
95; C a), C b), 97; A, 98;

F, 99; K, 101; S b), 111;
P, 109. Gl. 49 (Hakâma-
nišiya).

Adukanis (*mensis*): Beh. II,
36. Gl. 6.

Aegyptus: Beh. 7, 11;
Inscr. Suez. b), 66; O, 73;
NR a), 76. Gl. 42 (Mu-
drâya).

Anahita: S b, 112.

Ainirus: Beh. 20.

Anamacus (*mensis*): Beh.
I, 24; II, 32, 34; III, 42.
Gl. 6.

Arabia: Beh. 7, 2; O, 73;
NRa), 76. Gl. 8.

Aracadris (mons): Beh.
12. Gl. 8.

Arachosia: Beh. I, 8; III,
41—42; O, 73; NRa), 76.
Gl. 50 (Harauvati).

Arakus: Beh. III, 43; IV,
45; Beh. Min. 56. Gl. 8.

Arbelae: Beh. II, 37. Gl. 9
(Arbira).

Ardumanis: Beh. IV, 53.
Gl. 9.

Aria: Beh. 7; O, 73; NRa),
75—76. Gl. 50 (Harai-
va, Ἀρεία).

Ariaramnes: Beh. 5; Beh.
Min. 55. Gl. 8.

Armenia: Beh. I, 7; II, 29,
33—35; O, 73. Gl. 10 (Ar-
maniya).

Arsaces: 122. Gl. 11.

Arsada (Castellum Arachos-
iae): Beh. III, 42. Gl. 11.

Arsamas: Beh. Min. 55;
P, 119. Gl. 11.

Artavardiya: Beh. III,
40—41. Gl. 9.

Artaxerxes (I): Inscr. Ven.
104; S b, 112; P, 119. Gl. 8
(Artakšatra), 9 (Arda-
kéasda). — Artaxerxes
(Mnemon): Sa, 100; S b,
111; P, 119. — Artaxer-
xes (Ochus): P, 118—119.
Aśagarta: Gl. 2. (V. Sa-
gartia).

Aspathines: NR e), 81.
Gl. 12 (Aśpačanā).

Assyria: Beh. 7; II, 29,
34; I, 73; NRa), 66. Gl.
5 (Aturā).

Atiyabusanus: Inscr. Ar-
sacis, 122.

Atrinus: Beh., 19—20; IV,
44; Beh. Min. 55. Gl. 5.

Atriyadis (*mensis*): Beh.,
23; III, 39. Gl. 5.

Auramaşdas: Beh. I, 6.
7—10, 14—15, 18, 22—
24; II, 29, 32—37; III,
38, 39, 41—43; IV, 44—
50, 52—53; O, 58; Suez.
b), 65; H, 70, 72; I, 72;
NRa), 76, 78—81; D, G,
Ea), Eb), Ca), Cb), A,
E, K. pp. 93—101; S b,
112; P, 118, 120. Gl. 3
(Auramaşdā).

Autiyâra (regio Armeniae):
Beh. II, 35. Gl. 3.

- Babylon: Beh. 20, 23, 29; II, 36; III, 43.
- Babylonia: Beh. 7, 20; III, 43—45; Beh. Min. 56; I, 73; NRa), 76. Gl. 39 (Bâbiru)
- Babylonii: Beh. III, 43.
- Bactriana: Beh. 7; III, 39; I, 73; NRa), 76. Gl. 39.
- Bagabignus: Beh. IV, 53. Gl. 38.
- Bagayâli (*mcnsis*): Gl. 39.
- Bardiya (V. Smerdis).
- Cambyses: Beh. 10—13. Gl. 18 (Kambuġiya).
- Cappadocia: Beh. 7; NRa), 76. Gl. 18 (Katapatuka).
- Chorasmia: Beh. 7; I, 73; NRa), 76. Gl. 16—17 (Iluvâraşmi, Huvâraşmiya).
- Āciikri, Gl. 22.
- Āitratakmas: Beh. II, 36—37; IV, 45; Beh. Min. 56. Gl. 23.
- Colchi: NRa), 76. Gl. 19 (Karka).
- Cometes (Magus); Beh. 12—16, 18—19; IV, 44—53; Beh. Min. 55. Gl. 21 (Gaumâta).
- Cossaei (Kûsiya): NRa) 76.
- Cyaxares: Beh. II, 30—36. IV, 45; Beh. Min. 56. Gl. 15 (Huvakšatara)
- Cyrus: Beh. 3, 10, 12, 14, 18; III, 39; IV, 44, 45; Beh. Min. 55, 56. Gl. 19 (Kuru).
- Dadahun: Beh. IV, 53. Gl. 29.
- Dadarsis: Beh. II, 33—34; III, 39. Gl. 39.
- Darius (Hystaspi): Beh. 5—8, 10, 12—13, 15, 19—20, 23; II, 29—31, 33, 37; III, 38—43; IV, 44—53; V, 54; Beh. Min. 55. O, 59—60; Inscr. Suez. a), b), 64—66; Na), 69; H, I, B, 71—74; NRa-d), 76, 78, 80—81; D, 93; Ea), Eb), 95; Ca), Cb), 97; A, 98; F, 99; K, 101; Sb), 111—112; P, 119. Gl. 29 (Dârayavus).
- Darius (II): S, 108; Sa), 110, Sb), 111; P, 119.
- Drangiana: Beh. 7; I, 73; NRa), 76. Gl. 48 (Şaranka).
- Dubana (regio): Beh. III, 43. Gl. 31.

- Mardonius: Beh. IV, 53. Gl. 41 (Marduniya).
 Margiana (regio): Beh. II, 29; III, 39; IV, 45. Beh. Min. 56. Gl. 41, 42 (Margu).
 Margiani: Beh. III, 39.
 Martiyas: Beh. II, 29; IV, 45; Beh. Min. 56.
 Marus (oppidum Mediae): Beh. II, 32.
 Mithras: Sb, 112; P, 120. Gl. 42.
 Medi: Beh. II, 30—32; III, 40.
 Media: Beh. 7, 11, 13, 15, 17; II, 29, 30, 32, 34—37; III, 40, 42; IV, 45; I, 73; NRa), 76. Gl. 41 (Mâda).
 Megabyzus: Beh. IV, 53. Gl. 38 (Bagabukša).
 Mudraya: Gl. 42 (V. Aegyptus).
 Nabuchodonosor: Beh. 20, 23; III, 43; IV, 44—45; Beh. Min. 56. Gl. 32. (Nabukudračara).
 Nabunitus: Beh. 20; III, 43; IV, 44. Beh. Min. 56.
 Naditabelus: Beh. 20, 23—24; II, 29; IV, 44. Beh.
- Min. 56. Gl. 32 (Naditabira).
 Nilus: Inscr. Suez. b, 66. (Gl. Piru).
 Nisaya (regio Mediae): Beh. 15. Gl. 33.
 Omises: Beh. II, 34—35. Gl. 44 (Vaumiša).
 Otanes: Beh. IV, 53. Gl. 15 (Utana).
 Paraga (mons): Beh. III, 41. Gl. 35.
 Parthi: Beh. II, 37; III, 38; I, 37.
 Parthia: Beh. 7; II, 29; III, 38; NRa), 76. Gl. 35 (Partava).
 Patigrabana (oppid. Parthiae): Beh. III, 38. Gl. 34.
 Patisuvarinus: NRc), 81. Gl. 37.
 Phraates: Beh. III, 39; IV, 45; Beh. Min. 56.
 Phraortes: Beh. II, 30, 36, 37; III, 38; IV, 45; Beh. Min. 56. Gl. 38 (Fravarti).
 Persae: Beh. II, 31; III, 39—40; D, 94.
 Persia, Persis, Persida:

- Beh. 7, 11, 13, 17; II, 29; III, 39—42; IV, 44—45.
 Beh. Min. 55. Inscr. Suz. b), 66; H, 71; NR a), 76, 80. Gl. 37 (Pârśa).
 Pisiyâuvadâ: Beh. 12. Gl. 37.
 Pontiei: NR a), 76. Gl. 37 (Putiya; v. in Addendis pp. 8—9).
 Râga: Beh. III, 38. Gl. 43.
 Râka (oppidum Persiae): Beh. III, 40—41. Gl. 43.
 Sacae: Beh. 8; II, 29; V, 54; Beh. Min. 56; I, 73; NR a), 76 (Sacae Amyrgii), 76 (Sacae Sagittarii), 78 (Sacae transmarini). Gl. 25 (taradaraya); 26 (tigra-kuda); 46, 51 (Humavarka).
 Sagartia, Sagartis: Beh. II, 36; IV, 45; Beh. Min. 56; I, 73.
 Śakukas: Beh. V, 54. Beh. Min. 56. Gl. 36.
 Śarafnstra (propheta): NR a), 81.
 Sattagydae: Beh. 8; II, 29; I, 73; NR a), 76. Gl. 29 (Tatagus).
 Sisikris: Beh. II, 30. Gl. 22 (Ćićikri).
 Śikatauvatis (castellum): Beh. 15. Gl. 46.
 Śkudri: NR a), 76. Gl. 47.
 Smerdis: Beh. 10, 12—14; III, 39, 41; IV, 44—46. Beh. Min. 55—56. Gl. 39 (Bardiya, Σμέρδης).
 Sogdiana: Beh. 8; I, 73; NR a), 76. Gl. 46 (Śuguda et Suguda, p. 48).
 Śparda: Beh. 7; I, 73; NR a), 77. Gl. 47.
 Susiana: Beh. 7, 19, 20; II, 29—30; IV, 44—45; V, 54; Beh. Min. 55—56; I, 73; NR a), 76. Gl. 15 (Huvaġa).
 Tâigarcîs (*mensis*): Beh. II, 34. Gl. 27.
 Takmaśpâdas: Beh. II, 36—37. Gl. 24.
 Târavâ (oppidum): Beh. III, 39. Gl. 25.
 Teispis: Beh. 5; Beh. Min. 55, Gl. 22 (Ćaispis).
 Tigris: Beh. 20, 23; Gl. 25 (Tigra).
 Tigra (castellum in Armenia): Beh. II, 33. Gl. 25.

Ťukrus: Beh. IV, 53. Gl. 27 (Ťukra).

Ťuravâhara (*mensis*): Beh. II, 33, 35; III, 41.

Uhyâma (castellum Armeniae): Beh. II, 34. Gl. 17.

Upadarmes: Beh. 19. Gl. 15.

Vahucus: Beh. IV, 53. Gl. 45. (Vahuka).

Vahyaşdâtes: Beh. III, 39—42; IV, 45; Beh. Min. 56; Gl. 45.

Vaumiša (nomen Persae. v. Omises). Gl. 44.

Vayaşparus: Beh. IV, 53.

Vivana (nomen Persae): Gl. 45 (V. Hyanes).

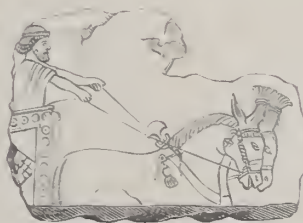
Viyakna (*mensis*): Beh. 12; III, 42.

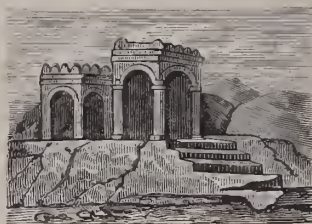
Xerxes: Inscr. D, 4; Ea), Eb), Ca), Cb), A, F, K, pp. 93—101; Qa), 103; Sb), 111: P, 119. Gl. 20 (Kš a yârša).

Yutii (regio Persiae): Beh. III, 39. Gl. 43.

Zaracae: I, 73; NRa), 76. Gl. 48 (Şaranka).

Zazâna (oppidum Babylo-niae): Bh. 23. Gl. 48.

II.

INDEX

ANTIQUORUM ET RECENTIORUM SCRIPTORUM, QUORUM NOMINA

in Commentariis, in sectione de Palæo-Persicarum literarum
Enunciatione, in Glossario nec non in Addendis & Corrigen-
dis laudantur.

 Compendia: Bh. — Inscriptiones Behistani; Bh. Min. — Inscriptiones Behistani Minores;
En. — Literarum Palæo-Persicarum Enunciatio; Gl. — Glossarium; Add. — Addenda &
Corrigenda. — NB. Paginae absque sectionis operis designatione ad Commentarios refe-
runtur.

Ammianus Marcellinus: Gl. 36.

Aristobulus: Bh. 3.

Arrianus: Bh. 3; Gl. 33, 48.

Benfey(us): Bh. 6, 9, 15, 17, 18,
22; Il, 29—30; III, 40; IV,
44, 47, 52—53; O, 59—60; I,
72—73; NR a), 76.

Berezin(ius): L, 108, 109.

Baeri(us): Bh. 5; IV, 51; Inscr.
Suez. b), 68; Inscr. Ven., 105;
S. b, 116.

Boppi(us): En. 13.

Biczurin (PATER HYACINTHUS):
Add. 9.

Bode(us): S b, 117.

Bollensen(ius): K, 101.

Boré: K, 101.

**Cama (KHURSEJI RUSTAMJI, eru-
ditus Parsus):** NR a-e), 82;
Gl. 51.

Casaubonas: Gl. 43.

Ctesias: Bh. 11, 12.

Damascenus (NICOLAUS): Gl. 10.

Diodorus Sic.: Gl. 33.

Dionysius Periegetes: Gl. 26.

Esdras: 4; NR a-e), 91; Inscr.
Ven. 105.

Eustathius: Gl. 26.

Fergusson(ius): Bh. 93.

Firdosi: Gl. 9.

Firkowicz: Bh. 7.

Flandin(ius): O, 60; L, 108; S b),
117. Add. 8.

Fürst: Gl. 9.

Grigoryew: Gl. 25, 37; Add. 8, 9.

Grotefend: Na), 69

Harkavy: Add. 7.

Herodotus: 5, 11, 12, 26; IV,
46, 51; Inscr. Suez. a), 67—
68; II, 71; NR a), 77, 78;
NR a-e), 91; Inscr. Ven. 105;
S. b, 117; Gl. 9, 12, 27, 30,
42, 48, 51. Add. 4, 10.

Homerus: IV, 48; NR a), 78. Gl.
5, 13, 14, 24, 34.

Jeremias: Gl. 10.

Josephus: Gl. 10.

Julien(ius): Add. 9.

Justi(us): 7, 8; NR a) 77—78.
En. 13. Gl. 3, 5, 7, 9, 15,
16, 17, 18, 19, 21, 25—26, 28,
31, 33, 35, 37, 41—43, 46—48,
50—51. Add. 5, 7.

Kern(ius): Bh. 8—11, 13—17, 19—
24; IV, 52; NR a), 76, 78, 80—
81. Gl. 13, 26, 28, 31—32, 30.

Ker Porter(us): NR a-e), 84—90;
E a), E b), 96.

Klaproth: Add. 9.

Kuhn: Add. 7.

Lassen(ius): 8; O, 59, 60, 63;
Na), 69; I, 72—73; NR a), 77,
78; P, 121; En. 10.

Lerch(ius): Inscr. Ven. 105.

Loftus(ius): Q a), 103; Inscr.
Ven., 105; Sa), 110, 113—115,
117.

Longpérier: Inscr. Ven. 105, 107.

Matuanlinius: Add. 9.

Ménant(ius): O, 59—60; En. 10.

Moses: Gl. 25.

Müller: Gl. 16.

Niebuhr(ius): NR a), 78; En. 11.
Add. 8.

Norris(ius): Bh. 11; II, 29, 30, 34,
35, 37; III, 43; IV, 51. Bh.
Min., 57; O, 59; NR a), 81; L,
108; S b), 112.

Onesicritus: Bh. 4.

Oppert(ius): Bh. 6, 8—10, 12—15,
17—20, 23—24, 27, 29; II, 29,
30, 33—37; III, 38—39; IV,
44, 46, 48, 51—53; O, 59—60;
Inscr. Suez. a), 64—68; I, 72—
76; NR a), 78, 80, 81; D, 93;
E a), E b), 96; K, 101; S b,
112; P, 121. Gl. 5, 9, 19, 24,
29, 43, 51. Add. 7.

Ouseley(us): L, 108.

Patkanof: Gl. 10.

Plinius: Gl. 36.

Porphyrius (PHILOSOPHUS): NR a-
e), 91.

Ptolemaeus: Bh. 8; Gl. 9, 10, 17, 25, 43, 47.

Raverti: Add. 8.

Rawlinson(ius) [H. C.]: Bh. 6, 8—10, 12, 15, 18—19, 21—23; II, 29—31, 33; III, 40; IV, 44, 47, 51—53; V, 54; Bh. Min. 57; O, 60; I, 73; NR a), 76, 78; D, 93—94; K, 101; L, 108; En. 11; Gl. 3, 8, 10, 15, 18, 21, 25, 29, 36, 43, Add. 13.

Rawlinson(ius) [G.]: Na), 69, 70; P, 120, 121. Gl. 48, 52.

Rich(ius): G, 95; P, 118.

Schulz(ius): K, 100; En. 10.

St.-Martin: Gl. 10.

Spiegel(ius): Bh. 4—9, 12—15, 17—28, 21, 23—24; II, 29; III, 40; IV, 44, 45, 51—52; V, 54; O, 59—60, 63; Inscr. Suez. a), 65; I, 72, 74, 76, 77; NR a), 78—80; D, 94; R, 101—

102; Inscr. Ven., 104; L, 109; P, 118, 120—121; En. 10, 13, Gl. 4, 5, 7, 8, 10, 11, 13, 15—17, 19, 20, 22, 24, 26—28, 30, 31, 33, 34, 40—44, 49. Add. 4—8, 10, 13.

Sprenger: Gl. 51.

Stephanus Bysantinus: Bh. 8.

Strabo: Bh. 3, 4; Inscr. Suez. b), 67—68; NR a-e), 91; Gl. 37, 43.

Valentinelli: Inscr. Ven. 105.

Westergaard(ius): NR a), 78; NR a-c), 90; L, 108; En. 10; Add. 8. 11.

Windischmann: Bh. 7; Gl. 9.

Xenophon: Bh. 10, 26; II, 31; IV, 46; H, 71; NR a), 79—80.

Yaqut (scriptor Arabicus): Gl. 43.

INDEX COLLATIVUS
RERUM & IMAGINUM,
NEC NON
INITIALIUM, FINALIUM, VARIORUMQUE MINUTIORUM ORNAMENTORUM.
quæ itidem ad monumenta descripta sunt,
COMPOSITUS A W. GOLOWIN.

Index comparativus, textus operis repertorium exhibens.

	PAGINAE libri.	PAGINAE COLLATIVAE:		
		Interpre- tatio et Com- mentarii.	Trans- criptio.	Addenda et Cor- rigenda.
Præfatio	I—XXXII	—	—	—
Archetypa	I—136	1—122	17-52	3
I. Inscriptio Cyri	5	2—4	17	—
II. Inscriptiones Darii Hystaspi	7—80	5—92	18—42	—
» Behistani	11—48	5—58	18—37	—
Inscriptio Alvandensis	49	59—63	37	—
Inscriptiones Suezenses . . .	52—53	64—68	38	—
Inscriptio Londinensis	57	69—70	39	—
Inscriptiones Persepolitanae	62—65	71—75	39—40	—
Naqši-Rustami	76—80	76—92	41—42	—
III. Inscriptiones Xerxis	93—112	93—103	43—48	—
» Persepolitanae	93—103	93—98	43—46	—
Inscriptio Alvandensis	105	99	46	—
» Vanensis	109-110	100-102	47	—
» super vaso comitis Caylus	112	103	48	—
IV. Inscriptio Artaxerxis I (Ve- neta)	115	104-107	49	—
V. Inscriptio Darii II (Perse- politana)	119	108-109	50	—
VI. Inscriptiones Artaxerxis (II) Mnemonis (Susianæ)	126-127	110-117	50—51	—
VII. Inscriptio Artaxerxis (III) Ochi (Persepolitana)	132-133	118-121	51—52	—
VIII. Inscriptio Arsacis	136	122	52	—

	PAGINAE libri.	PAGINAE COLLATIVAE:		
		Interpre- tatio et Com- mentarii.	Trans- criptio.	Addenda et Cor- rigenda.
Interpretatio & Commentarii	1—122	—	—	4-12
Literarum Palæo-Persica- rum Enunciatio & In- scriptionum Transcriptio	1—52	—	—	—
Literarum Palæo-Persica- rum Enunciatio	3—16	—	—	13—14
Inscriptionum Transcriptio	17—52	—	—	—
Glossarium Palæo-Persi- cum	1—52	—	—	15-17
Addenda & Corrigenda . .	1—17	—	—	—
Indices propriorum, perso- narum & scriptorum, at- que geographicorum no- minum, quae in libro oc- currunt	1—14	—	—	—
Index propriorum, perso- narum & geographicorum nominum	3—11	—	—	—
Index antiquorum & recen- tiorum scriptorum . . .	12—14	—	—	—
Index collativus rerum & imaginum	1—39	—	—	—
Index comparativus, textus operis repertorium exhi- bens	2—3	—	—	—
Index operis textus & ima- ginum collativus . . .	4—39	—	—	—
<i>(Vide p. versa).</i>				

Index Rerum.

PAGINAE
libri.

OPERIS CONTEXTUS INDEX.

INVOLUCRUM:

α)	pars anterior
β)	dorsum libri
γ)	pars posterior

Index imaginum, initialium, finalium, variorumque ornamentorum.

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.

Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

Nº

RERUM DESIGNATIO.

INVOLUCRUM.

1. Libri frons: a) e Persepolitano Nº 3 palatio atque b) regii Persepolitani sepulchri propylaeo nec non c) trilingui Darii II in fenestrarum palatii Nº 2 postibus inscriptione concinnata.
2. Columna e magna columnarum Persepolitani Nº 2 palatii serie.
3. Imago collectiva e propylaeo et columna palatii Persepolitani Nº 5 cum scalarum crepidine palatii Nº 2.

a) Bruins, pl. 129 (poortael); Fland., III, pl. 114; b) Texierii, t. II (1852), pl. 123; c) Fland. III, pl. 128.

Flandinii II, pl. 92.

Texierii II, pl. 92; Fland. II, pl. 94.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
	TITULI ET DEDICATIO.
	a) Titulus minor
	b) Titulus major
	c) MEMORIAE IMPERATORIS PETRI MAGNI DE- DICATIO.
	d { Duplex titulus pleniorē inscriptionem exhi- bens, personarum nominibus, quae lincamentis, e { sculptura generatimque typographica, in libro adornando, arte op̄eram navarunt, instructus.
	
I-XXXII	PRAEFATIO.
III-XVIII	Orationis auctoris contextus
XVIII-XXVI	W. GOLOWIN relatus
XXVI-XXXII	Orationis auctoris receptio et finis

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.

Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

N.º

RERUM DESIGNATIO.

TITULI ET DEDICATIO.

<p>4. Arbor cupressi</p> <p>5 a) Lemniscus, coloribus antiquis
Persis adamatis confectus . .</p> <p>b) Caput leonis e caelatura pala-
tii N.º 2.</p> <p>c) Sepulchrum Cyri</p> <p>6. Imago collectiva ex antiquitatibus
Persepolitanis aliisque, partim Per-
sici, partim Graecis, concinnata.</p> | <p>Fland. II, pl. 98 (Cf. Indicis
imaginum p. 37, N.º 142).</p> <p>L. ESTHER I, 5—7.</p> <p>Flandinii II, pl. 102.</p> <p>Texierii II, pl. 81.</p> <p>Flandinius, Texierius, Boré,
atque etiam Gerhardtii «Ar-
chaeologische Zeitung».</p> |
|--|--|

PRAEFATIO.

Initiale

7. Fauces montium Pir-à-Zan (sive
Piriscn) in Farsistano.

Flandinii Perse Moderne, v.
V, pl. 96. (Cf. G. Rawlin-
sonii v. IV, p. 8).

Initiale

- 8 a) Nexas N.º 5 palatium reffectum
cum b) litera Q colorata e literis
cuneatis, caelatura variisque minu-
tioribus Palæo-Persicorum monu-
mentorum ornamentis confecta.

a) Fergusson, pl. N.º 18. ad p.
170 (Restoration of hall
of Xerxes); b) Fland. II,
pl. 77 et cet. c) G. Raw-
linson. IV, 267.

9. Tabula geographica: *Persepolis*
& *loca adjacentia*.

Ker Porteri tabula geographica
in init. vol. I.

10. Hypogeum Canusinum (ubi am-
phora Darii Hystaspi consul-
tante exhibens est inventa).

«Archaeologische Zeitung»
Gerhardtii. 1857. N.º 103,
104, S. 55. (Gräber zu Ca-
nosa), Taf. CIV.

- 11—12. Magna amphora Darii Hy-
staspi Neapolitana (s. amphora
Canusina).

Ibidem. S. 50—55, 59 et
«Illustrated London News»
14 Febr. 1857, pp. 138—
139.

Finale

13. Propylaeum regii sepulchri Per-
sepoli.

Fland. III, pl. 166; G. Raw-
linsonii, IV, p. 299.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
	SITUS
I—VII	Persicarum hucusque repertarum inscriptionum, aliarumque antiquitatum, praecipue Sassanidarum temporis, adumbratione nec non locorum, ubi hae inveniuntur, ichnographiis adjectis, in tabula depictus.
I	Tabularum index.
II	I. Scala comparativa numeralis unius geographici milliarii.—Colorum, scripturae et abbreviationum explicatio (ad tabulam Palæo-Persicarum Inscriptionum).
	Index Ichnographicus:
	II. Ager Murghabi et Pasargadarum
	III. Behistanum
	IV. Alvandum & Hamadanum
	V. Ichnographia Persepolis
	VI. Planities Persepolitana
	VII. Iter a Persepoli ad Pasargadas
ad p. II, p. III—IV	Topographica dinumeratio in tabula exhibitorum locorum, ubi literæ cuneatæ, nec non Sassanidarum aliæque antiquitates inveniuntur, ad fidem praecipue Flandinii peregrinationis turmatim concinnata.
	Turma I. Antiquitates Palæo-Persicae cum inscriptionibus cuneatis.
	Turma II. Loca, ubi Palæo-Persicis antiquitatibus nec non cuneatis inscriptionibus junctæ sunt antiquitates Sassanidarum.
	Turma III. Loca, ubi Palæo-Persicarum antiquitatum reliquæ absque inscriptionibus supersunt.
	Turma IV. Antiquitates Sassanidarum.
	Turma V. Antiquitates Assyricæ, Graecæ, Parthicae cct.

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.

№№

RERUM DESIGNATIO.

Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

SITUS

Persicarum hucusque repertarum inscriptionum,
aliarumque antiquitatum, praecipue Sassanidarum tem-
poris, adumbratione nec non locorum, ubi hae inve-
niuntur, ichnographiis adjectis, in tabula depictus.

<p>— 14. (1) <i>Tabula Paleo-Persica-
rum inscriptionum.</i></p>	<p>Tabulae geographicæ ad opera
Ker Porteri [VI] Flandinii
[IV], Fergussonii, G. Raw-
linsonii, Loftusii, Kiepertii
et cet.</p>
<p>— 15. TABULAE ICHNOGRAPHICAE:</p> <p>II. Ager Murghabi et Pasarga-
darum.   III. Behistanum   IV. Alvandum et Hamadanum . .   V. Ichnographia Persepolis . .   VI. Planities Persepolitana . .   VII. Iter a Persepoli ad Pasar-
gadas.</p>	<p>Flandinii IV, pl. 194.</p> <p>» I, pl. 15.</p> <p>» I, pl. 24.</p> <p>» II, pl. 64 (Plan
général des antiquités).   Flandinii II, pl. 65 (Plan du
plateau et des environs).   Flandinii II, pl. 57 (Perse-
polis & Pasargades: plan
itinéraire).</p>
<p>— 16. <i>Tabula geographica: Persepolis,
Shirazum locaque adjacentia.</i></p>	<p>H. Kiepert: Atlas von Asien
zu C. Ritter's allgemeine
Erkunde. Dritte Lieferung,
Berlin, 1852. «West-Per-
sien».</p>

PAGINAE
libri.

OPERIS CONTEXTUS INDEX.

V a.

V b.

VI a-b.

VI a.

VI b.

VII

VIII. Index comparativus ad Persepolis tabulam
ichnographicam.

IX. Indices comparativi ad palatiorum Persepoli-
tanorum et sepulchrorum Naq̄ši-Rustami tabu-
las ichnographicas.

a—b. Palatia №№ 2 et 3

c—d. Palatia №№ 4 et 5

e—f. Palatia №№ 6 et 7.

g—h. Palatium № 8 et Naq̄sirustamensia sepulchra. . .

X. Indices explicativi ad Vani et Suzorum tabu-
las ichnographicas.

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

№№

RERUM DESIGNATIO.

— 17. (VIII) Persepolis tabula topo-
graphica.Flandinii II, pl. 67. [Cf.
Kaempferi p. 329; Niebuhrii
tab. XVIII (Grondtekening
van het Paleis te Persepo-
lis); Ker Porteri pl. 30,
Texierii II, pl. 93—94;
Fergussonii plat. I ad p. 94
(Plan of Persepolis) et G.
Rawlinsonii IV, p. 241].

— 18. (IX). a. Palatium № 2

Flandinii II, pl. 90. (Cf.
Fergussonii, p. 144; G. Raw-
linsonii IV, p. 281).

b. " № 3

Flandinii III, pl. 113 (Cf. Te-
xierii II, pl. 95; Fergus-
sonii p. 116; G. Rawlin-
sonii IV, p. 256).

c. " № 4

Flandinii III, pl. 129.

d. " № 5

» III, pl. 131 (Cf.
Texierii II, pl. 96; Fer-
gussonii p. 140).

e. " № 6

Flandinii III, pl. 142.

f. " № 7

» III, pl. 145.

g. " № 8

» III, pl. 149 (Cf.
Texierii II, pl. 100).h. Naqsirustamensia sepul-
chra.Flandinii IV, pl. 169. (Cf.
G. Rawlinsonii IV, p. 299,
«ground-plans of tombs»).— 19. (X) A. Tabula topographica ur-
bis Vani.

Texierii I, pl. 35.

B. Tabula topographica Su-
sorum.Loftusii ad p. 340 (Plan of
the most remarkable Mounds
of Shûsh [ancient Susa]).

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
1—136	ARCHETYPÆ.
4	
5	I. Inscriptio Cyri. (Inscriptio Murghabi) . .
6	
	
7—80	II. Inscriptiones Darii Hystaspi.
8	
9	
10	
11—48	Inscriptiones Behistani.
11—20	Tabula I.
17	
20—28	» II.
29—36	» III.
36—43	» IV.
43—44	» V.
45—48	Inscriptiones Behistani Minores: A—K.
46	
47	
48	
49—51	Inscriptio Alvandensis O.
50	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desumptae, designatio.
N ^o	RERUM DESIGNATIO.	
ARCHETYPÆ.		
1	20. Pilastrum Cyri, ad f. Flandini .	Flandinii IV, pl. 198.
2	21. Sepulchrum Cyri	» V, pl. 83.
3	22. Pilastrum Cyri, ad f. Ker Porteri	Ker Porteri I, p. 492. (Cf. Ménant, p. 109).
		
4	23. Mons Behistani, ad f. Ker Porteri.	II, p. 150.
5	24. Altera facies Behistani, ad f. Flandinii.	I, pl. 16.
6	25. Montis Behistani facies, inscriptiones portans.	Flandinii I, pl. 16.
7	26. Altaria Ignicola	» IV, pl. 180.
8	27. Imagines Behistanensis montis, ad f. Rawlinsonii.	H. C. Rawlinsonii tabula lithographica: «General View of the sculptures at Behistun, taken from the foot of the Boek».
9	28. Imagines Behistanenses, ad f. Flandinii.	I, pl. 18.
Finale	29. Capitulum columnae Persepolitanae cum boum sculpturata imagine.	Flandinii II, pl. 93.
Initiale	30. Ahuramasdae effigies	E Persepolitans thronis.
Finale	31. Capitulum columnae Istakhrensis cum unicorni.	Flandinii II, pl. 61.
10	32. Fauces Alvandenses, ad f. Flandinii.	V, pl. 70.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
51	
52—56	Inscriptiones Suezenses: a, b.
54	
55	
56	
57	Inscriptio Londinensis
58—65	Inscriptiones Persepolitanae.
58—59	Contractio Persepolis ichnographiae descriptio
60	
61	
62	
—	
—	Inscriptio H.
63	» I.
64	» B.
65	
—	
66—80	Inscriptiones Naq̄ši-Rustami.
66—67	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desump- tae, designatio.
№№	RERUM DESIGNATIO.	
11	33. Saxum Alvandense	Flandinii I, pl. 24.
Initiale	34. Ahuramasdae imago	E caelaturis Naqsirustamen- sis sepulchri.
Finale	35. Capitulum columnae Persepoli- tanae porticus.	Flandinii II, pl. 75.
12	36. Literae cuneatae Suezenses ad edit. Pancouckii	Descript. de l'Egypte, T. 5, p. 29.
13	37. Imago Suezensis ad edit. Pan- couckii	
14	38. Altera imago monumenti Sue- zensis ad edit. Denonii.	Voyage en Egypte, p. 124.
Initiale	Imago № 30 repetita.	
15	39. Imago cylindri Londinensis ad f. G. Rawlinsonii.	G. Rawlinsonii IV, p. 182.
Finale	40. Columna media ex Istakhri ruinis.	Flandinii II, pl. 61.
16	41. Persepolis prospectus ichnogra- phia (ab occidente), ad auctorit. Flandinii.	II, pl. 66.
17	42. Muri, Persepolis palatia praecin- gentis, prospectus.	II, pl. 71.
18	43. Palatium Darii H. (№ 3), ubi sunt postes, inscriptione B ornati.	III, pl. 114.
Initiale	Imago № 34 repetita.	
19	44. Pars muri, Persepolis palatia praecingentis, ubi sunt inscrip- tiones Darii Hystaspi H et I.	II, pl. 69.
20	45. Ipsi postes, ubi est Darii II. inscriptio B.	III, pl. 128.
Finale	46. Basis columnae e ruinis Istakh- rensis palatii.	II, pl. 61.
21	47. Sepulchra Naqsi-Rustami. . .	IV, pl. 172. (Cf. Char- dinii IX, № LXXIV: Kaem- pferi, ad p. 307; Bruins, p. 166: «grafsteden te Naxi- rustan»; Ker Porteri I, pl. 16; Texierii II, pl. 127).

PAGINAE
libri.

OPERIS CONTEXTUS INDEX.

68
69

70
71

72

73
74
75

76—79
79
80

Inscriptio **NR a)**
Inscriptiones **NR b)**, **NR c)**.
» **NR d)**, **NR e)**.

81—112
82—83

III. Inscriptiones Xerxis.

Annotatiō ad Persepolis prospectus ichnographiam .

84

85

86

87

88

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desumptae, designatio.
N.º	RERUM DESIGNATIO.	
22	48. Sepulchrum Darii Hystaspi . .	Flandinii IV, pl. 174.
23	49. Aedificii Centralis (N.º 7) prospectus, ubi throni effigies reperitur.	» III, pl. 144.
24	50. Thronus aedificii Centralis . .	» III, pl. 146.
25	51. Palatium magnum (N.º 8), ubi ceteri tres throni repcriuntur.	» III, pl. 148.
26	52. Thronus meridionalis palatii magni.	» III, pl. 156.
27	53. Alter thronus meridionalis . .	» III, pl. 155.
28	54. Thronus septentrionalis	» III, pl. 154.
29	55. Altera palatii magni facies, eadem thronorum effigies continens.	» III, pl. 148 (bis).
Initiale	Imago N.º 30 repetita.	
Finale	56. Persepolitanae columnae, e magna columnarum serie, summa pars, capitulum loco motum exhibens.	Flandinii II, pl. 89 (Cf. Niebuhrii II, p. 110).
		
30	57. Persepolis prospectus ichnographia ab oriente, secundum Niebuhrium.	Voyage en Arabie & cet. II. Tab. XIX. («Gezigt der overblyfsels van Persopolis», «Vue des ruines de Persepolis»).
31	58. Porticus Xerxis inter septemtriones et occasum solis spectans (inscriptio D).	Flandinii II, pl. 78.
32	59. Porticus Xerxis inter septemtriones et orientem solem spectans (inscriptio D).	» II, pl. 77.
33	60. Ruinarum Persepolitanarum pars inter meridiem et ortum solis spectans, auct. Chardinio.	Chardinii IX, pl. 53.
34	61. Palatium Xerxis (N.º 5), auctore Corn. de Bruinio.	Bruins, pl. 150 («Vervalle Trap»).
35	62. Occidentalis facies palatii Xerxis (N.º 5), ubi est inscriptio G.	Flandinii III, pl. 132.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
89	
90	
91	
92	
93—103	Inscriptiones Persepolitanae.
93—96	Inscriptio D
96	Inscriptio G
97—98	Inscriptiones E a) et E b)
99—100	» C a) et C b)
101—103	Inscriptio A
103	
104—105	Inscriptio Alvandensis F
105	
106—110	Inscriptio Vanensis K
106	
107	
108	
109	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desumptae, designatio.
Nº	RERUM DESIGNATIO.	
36	63. Paries in medio scalarum palatii (Nº 5), ubi est inscriptio Ea).	Flandinii III, pl. 137.
37	64. Scalae occidentales palatii Xerxis (Nº 5), inscriptione Eb) ornatae.	» III, pl. 136.
38—39	65—66. 65 (38) Scalae meridionales et 66 (39) pila palatii Darii II. (Nº 3), Xerxis Ca) et Cb) inscriptionibus instructae.	» III, pl. 115.
		» III, pl. 117.
40	67. Palatium Xerxis (Nº 2) cum scalis, ubi est inscriptio A .	» II, pl. 88.
41	68. Ipsae pilae propylaeorum, ubi est inscriptio D .	» II, pl. 74.
42	69. Ipsi postes, ubi est Xerxis inscriptio G .	» III, pl. 138.
43	70. I. Magnae scalae palatii Xerxis (Nº 2), ubi in pariete, caelato opere instructo, inscriptio A , bis repetita, conspicitur (ab oriente ordiundo), p. 97—99. II. Magnarum scalarum media pars, p. 100—101; III. Magnarum scalarum exitus (ab occidente), pp. 102—103.	» II, pl. 90—91. (Cf. Flandinii II, pl. 95—110; Chardinii IX, pl. XVIII (I—II); Kämpferi p. 341; Bruins, pl. 126: «de beelden met de karakteren nevens den trap, ter west syde»; Niebuhrii Tabl. XXI—XXIII; Ker Porteri I, pl. 34 («Ornamented stairs at Persepolis»).
Finale	71. Bovis pars anterior e capitulis Persepolitanarum columnarum.	Flandinii III, pl. 161.
44 Initiale	72. Saxum Alvandense ad f. Texierii. Imago Nº 34 repetita.	Texierii I (an. 1842), pl. 60 (Hamadan).
Finale	73. Caelatura palatii Nº 8: rex, pugnans cum grypho, capite aquilae praedito.	Texierii II, pl. 112.
45	74. Urbs Vanum. — Orta-Kapu, ad f. Texierii.	Texierii I, 36 (Cf. Armenicum librum, p. 51).
46	75. Urbs Vanum. — Iskélé-Kapu, ad f. Texierii.	Texierii I, 38 (Cf. Armenicum librum, p. 50).
47 Initiale	76. Urbs Vanum. — Semiramidis castellum, ad f. Boré.	L'Univers. 1833. Armenie pl. 4.

PAGINAE
libri.

OPERIS CONTEXTUS INDEX.

110	
111—112	Inscriptio super vaso comitis Caylus Qa) . .
112	
	
113—116	IV. Inscriptio Artaxerxis I
115	(Inscriptio Veneta Q)
116	
	
117—120	V. Inscriptio Darii II.
118	
119	(Inscriptio Persepolitana D)
120	
	
121—128	VI. Inscriptiones Artaxerxis Mnemonis.
122	
123	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desumptae, designatio.
N ^o	RERUM DESIGNATIO.	
Finale	77. Caelatura palatii N ^o 3: rex cum grypho, serpentis cauda praedito, pugnans.	Texierii II, pl. 102 (Cf. Flandinii III, pl. 123).
48	78. Vasum comitis Caylus, ad f. Newtonii.	Discoveries at Halicarnassus & cet. Atlas, Plat. 7.
Initiale	Imago N ^o 34 repetita.	
Finale	79. Caelatura palatii N ^o 8: rex, pugnans cum leone.	Texierii II, pl. 101.
		
49	80. Inscriptiones super vaso Artaxerxis I.	S. Martin, Mém. de l'Inst. R. de France, t. XII, 1839 (Cf. Longpérier, Rew. Arch. 1844, I, 446).
Finale	81. Caelatura palatii N ^o 8: rex, pugnans cum tauro.	Texierii II, pl. 110.
Finale	82. Ruinae altarium ignicolorum in Pasargadis.	» II, pl. 85 (ruines d'un pyrée).
		
50	83. Palatium Darii II. (N ^o 3), auctore de Bruinio.	Bruins, 128 («Portalen van Agteren»).
Finale	84. Caelatura palatii N ^o 3: rex, pugnans cum leone eumque suffocans.	Texierii II. pl. 98.
Finale	85. Urbs Hamadanum	Flandinii V, pl. LXVIII.
		
51	86. Susa. — Sepulchrum prophetae Danielis.	Flandinii V, pl. C. (Cf. Loftusii, ad p. 322).
52	87. Susa. — Saxum nigrum, auct. Monteith, ad f. Loftusii.	Loftusii, p. 419 (Cf. Ker Porteri II, p. 415).

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
124	
125	
126—127	(Inscriptiones Susianæ a, b)
128	
	
129—134	VII. Inscriptio Artaxerxis Ochi.
130	
131	
132—133	(Inscriptio Persepolitana P)
134	
	
135—136	VIII. Inscriptio Arsacis.
136	
	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desumptae, designatio.
Nº	RERUM DESIGNATIO.	
53	88. Capitulum et basis columnae Susianae, auctore Loftusio.	Loftusii, p. 369.
54	89. Saxum Shusteri cum reliquiis inscriptionum, ad f. Bode.	Flandinii IV, pl. 226.
Finale	90. Caelaturae palatiorum Nº 3 et 5 personas sudarium, urnam et pyxida gerentes exhibentes.	Texierii II, 98 (Cf. Flandinii III, 135 (bis)).
Finale	91. Montes Istakhri	Flandinii II, pl. 62.

55	92. Scalae palatii Darii II. (Nº 3) cum inscr. Persepol. Artaxerxis Ochi (P).	Flandinii III, pl. 120.
56—57	93. (56) Prospectus et	» III, pl. 129.
	94. (57) Caelatura palatii Artaxerxis Ochi (Nº 4) cum eadem inscriptione (P).	» III, pl. 130.
Finale	95. Caelatura palatii Nº 8, regem scipionem et loti florem gerentem exhibens. A tergo duo ministri, quorum unus umbellam, alter muscarium et sudarium tenet.	Texierii II, pl. 111 (Djemschid et ses porte-parasol).
Finale	96. Sepulchrum regale Persepolitenum.	Flandinii III, pl. 166 («Façade de la tombe royale au nord-est du plateau»).

58	97. Sigillum Arsacis	H. Layard: «Discoveries in the ruins of Niniveh & cet., p. 607.
Finale	98. Palatium (Nº 6) Persepolitenum.	Flandinii III, pl. 143.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
1—122	INTERPRETATIO & COMMENTARIIL.
1—4	I. Inscriptio Cyri M. (Inscriptio Murghabi).
3	
4	
	
5—92	II. Inscriptiones Darii Hystaspi.
5—58	Inscriptiones Behistani:
5—29	Tabula I.
29—38	» II.
38—43	» III.
44—53	» IV.
54—55	» V.
55—58	Inscriptiones Behistani Minores.
55	Inscriptiones A, B, C.
56	» D, E, F, G, H, I, J.
57	Inscriptio K.
58	
59—63	Inscriptio Alvandensis O.
63	
64—68	Inscriptiones Suezenses
64	Inscriptio a.
65	» b.
68	
60—70	Inscriptio Londinensis Na)
70	
71—75	Inscriptiones Persepolitanae
71	Inscriptio H.
72	» I.
74	» B.
75	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.

Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

Nº

RERUM DESIGNATIO.

INTERPRETATIO & COMMENTARIJ.

Initiale

99. Takht-i-Bostanensis arcuata con-
cameratio e Sassanidarum tem-
pore.

Flandinii I, pl. 7 (Cf. pl. 3
et Ker Porteri II, p. 170).

Finale

100. Caelatura scalae palatii Nº 2:
leo taurum unicornem trucidans.

Flandinii II, pl. 102.

Finale

Imago Nº 29 repetita.

Initiale

» Nº 30 »

Finale

» Nº 31 »

Initiale

» Nº 34 »

Finale

» Nº 35

Initiale

» Nº 30

Finale

» Nº 40 »

Initiale

» Nº 34

Finale

» Nº 46 »

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
76—92	Inscriptiones Sepulchrales Naq̄ši-Rustami.
76	Inscriptio NR a).
81	Inscriptiones NR e), NR d), NR e).
92	
	
93—103	III. Inscriptiones Xerxis.
93—98	Inscriptiones Persepolitanae.
93—95	Inscriptio D).
95	» G).
95—96	Inscriptiones E a) et E b).
97	» C a) et C b).
97—98	» A).
99	Inscriptio Alvandensis F
—	
100—102	Inscriptio Vanensis K
102	
103	Inscriptio super vaso Comitum Caylus
—	
	
104—107	IV. Inscriptio Artaxerxis I (Veneta).
106	
107	
	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutura ornamenta.		Operum, unde hae sunt desump- tae, designatio.
Nº	RERUM DESIGNATIO.	

Initiale

Imago Nº 30 repetita.

Finale

Nº 56

Finale

Imago Nº 71 repetita.

Initiale

» Nº 34 »

Finale

» Nº 73 »

Initiale

» Nº 30 »

Finale

» Nº 77 »

Initiale

» Nº 34 »

Finale

» Nº 79 »

1

101. Imago Vasi Artaxerxis, nunc pri-
mum edita.Ad fidem Regiae Bibliothecae
Marcianae Bibliothecarii Jo-
sephi Valentinelli.

Finale

Imago Nº 81 repetita.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
108—109	V. Inscriptio Darii II Persepolitana (L)
	
110—117	VI. Inscriptiones Artaxerxis Mnemonis (Susianæ)
110	Inscriptio a.
111	» b.
113	
116	
117	
	
118—121	VII. Inscriptio Artaxerxis Ochi Persepolitana (P)
120	
121	
	
122	VIII. Inscriptio Arsacis (in sigillo Grotefendi) .
	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desump- tae, designatio.
N.º	RERUM DESIGNATIO.	
Finale	Imago N.º 84 repetita.	
		
2	102. Susianarum columnarum ichno- graphia.	Loftusii p. 366.
3	103. Antiqua Susorum Ninivensis delineatio.	» p. 428.
Finale	Imago N.º 90 repetita.	
		
4	104. Persepolis murorum structurae specimen.	G. Rawlinsonii IV, p. 240.
Finale	Imago N.º 95 repetita.	
		
Finale	105. Ruinae Hamadanenses . . . Flandinii I, pl. 25.	
		

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
1—52	LITERARUM PALÆO-PERSICARUM ENUNCIATIO & INSCRIPTIONUM TRANSCRIPTIO.
1—16	Literarum Palæo-Persicarum Enunciatio.
3	
16	
17—52	Transcriptio.
17	I. Inscriptio Cyri
18—42	II. Inscriptiones Darii Hystaspi
18—37	Inscriptiones Behistani.
18—22	Tabula I.
22—27	» II.
27—30	» III.
30—34	» IV.
34—35	» V.
35—37	Inscriptiones Behistani Minores:
35	Inscriptiones A, B.
36	» C, D, E, F, G, H, I.
37	» J, K.
—	Inscriptio Alvandensis O
38	Inscriptiones Suezenses:
	Inscriptio a
	» b

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.

Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

Nº

RERUM DESIGNATIO.

LITERARUM PALÆO-PERSICARUM ENUNCIATIO
& INSCRIPTIONUM TRANSCRIPTIO.

Initiale	106. Monumentum Takht-i-Ghero ad pedem montis Zagros.	Flandinii IV, pl. 214.
Finale	107. Capitulum Sassanidarum columnae Ispahanensis.	» I, pl. 27, bis.
Initiale	108. Ornamenta sculpturata Takht-i-Bostanensis monumenti (e tempore Sassanidarum).	» I, pl. 3, 5.
Initiale	Imago Nº 30 repetita.	
Finale	109. Imago unicornis e caelaturis Persepolitanorum thronorum.	
Initiale	Imago Nº 34 repetita.	
Finale	110. Imagines leonum e caelaturis Persepolitanorum thronorum et sepulchrorum desumpta.	
Initiale	Imago Nº 109 repetita.	
Finale	111. Caelatura onagri e scalis palatii Nº 2.	G. Rawlinsonii IV, p. 317.
Initiale	112. Caelatura duorum arietum ex iisdem scalis.	» IV, p. 317.
Finale	113. Caelatura hominis agnum gerentis.	» IV, p. 316.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
39	Inscriptio Londinensis
39—40	Inscriptiones Persepolitanae
39	Inscriptio H.
40	» I.
—	» B
41—42	Inscriptiones Naq̄si-Rustami
41	Inscriptio NR a).
42	Inscriptiones NR b), NR c), NR d), NR e) . . .
43—48	III. Inscriptiones Xerxis
43—46	Inscriptiones Persepolitanae.
43	Inscriptio D.
44	Inscriptiones G, E a), E b).
45	» C a), C b), A
46	Inscriptio Alvandensis F
47	Inscriptio Vanensis K
48	Super vaso Comit̄is Caylus (Q a)
	
49—52	IV. Persarum regum inscriptiones post Xerxem.
49	ARTAXERXES I: Inscriptio Veneta Q

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desump- tae, designatio.
№№	RERUM DESIGNATIO.	
Initiale	114. Effigies Persici regis super moneta.	G. Rawlinsonii IV, p. 155.
Finale	115. Effigies Persiae regum super cylindris.	» IV, p. 156.
Initiale	116. Effigies Persae super gemma.	» IV, p. 323.
Finale	117. Persicae monetae	» IV, p. 324.
Initiale	118. Moneta Persica	» IV, p. 324.
Finale	119. Rex super dario (στατήρ) . .	» IV, p. 160.
Initiale	Imago № 30 repetita.	
Finale	120. Persicae monetae	» IV, p. 324.
Initiale	121. Portentum (genius mali) . .	» IV, p. 338.
Finale	122. Persicus venator verrem occidens	» IV, p. 200.
Initiale	123. } Portenta (e gemma & cylin-	
Finale	124. } dris).	» IV, p. 338.
Initiale	125. Persicus venator, τὸν ἀνθρόπα (antilopam) persequens (e gemma).	» IV, p. 199.
Finale	126. Capitulum Sassanidarum temporis columnae e Takht-i-Bostano.	Flandinii I, pl. 6.
		
Initiale	127. Effigies Auramasdae tribus capitibus instructi.	G. Rawlinsonii IV, p. 333.
Initiale	128. Persicus lembus (e moneta).	» IV, p. 145.
Finale	129. Regis a duobus geniis mali obsessi imago (super gemma onychina).	A. H. Layard, p. 607.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
50	DARIUS II: Inscriptio Persepolitana L
—	ARTAXERXES MNEMON. Inscriptiones Susianæ S . Inscriptio a. » b.
51—52	ARTAXERXES OCHUS: Inscriptio Persepolitana P .
52	
—	ARSACES: Inscriptio in sigillo Grotefendi
	
1—52	GLOSSARIUM PALÆO-PERSICUM.
2	
2—52	
52	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora ornamenta.		Operum, unde hae sunt desumptae, designatio.
N.º	RERUM DESIGNATIO.	
Initiale	130. Auramasdas duobus geniis alatis insidens, qui hunc et regis imaginem portant. E cylindro crystallino.	A. H. Layard, p. 607 (Cf. G. Rawlinsonii, p. 337).
Finale	131. Rex venator. E simili cylindro.	G. Rawlinsonii, p. 321.
Initiale	132. Auramasdae symbolum cum regis effigie et grypho, quem Sacas a dextra sagitta occidere tendit. E cylindro chalcedonio.	Layard, p. 607.
Finale	133. Auramasdae symbolum, quod duo centauri portant, sagittarum acervum protegens. A dextra una persona sacrificium offert, a sinistra altera summum numen adorat. Pone hanc, sub stella et luna, Pehlevicae literae (e simili cylindro).	Layard, p. 606 (Cf. G. Rawlinsonii IV, p. 337).
Initiale	134. Rex leonem sive portentum occidens (super gemma ex albo chalcedonio lapide).	Flandinii III, pl. 118.
Finale	135. Duo hostes, sub Auramasdae symbolo, pacem constituunt (e cylindro).	G. Rawlinsonii IV, p. 321.
Initiale	136. Persa taurum opprimens.	» IV, 115 (Persiae Stabbing a Bull).
Finale	137. Fragmenta architectonicarum ornamentorum e Parthis ruinis Varcae.	Loftusius ad p. 225.

GLOSSARIUM PALÆO-PERSICUM.

Initiale	138. Meidam-i-Shah (regia platea Ispahani).	Flandinii V, pl. 54.
	139. Duæ fasciæ e Palæo-Persicis architectonicis ornamentis, gemmis cet. compositae, columnis Glossarii dividendis destinatae.	
Finale	140. Sepulchrum poëtae Saadii.	Flandinii V, pl. 87.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
1—17	ADDENDA & CORRIGENDA.
3	In Archetypo
4—12	In Interpretatione
13—14	In literarum Palæo-Persicarum Enunciatione
15—17	In Glossario
18	

INDICES

1—12	propriorum, personarum et scriptorum atque geographicorum, nominum, quæ in libro occurrunt.
3—9	Index propriorum, personarum et geographicorum nominum
3—9	
10—12	Index antiquorum et recentiorum scriptorum, quorum nomina in Commentariis et cet. laudantur.
12	

Imagines, initialia, finalia et cetera minutiora
ornamenta.

Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

N^o.

RERUM DESIGNATIO.

ADDENDA & CORRIGENDA.

Initiale	Imago N ^o 30 repetita.	
Finale	141. Loti flos e caelaturis Persepo- litanarum scalarum.	Flandinii II, pl. 98.
Initiale	Imago N ^o 34 repetita.	
Finale	142. Arbor cupressi itidem e cae- laturis Persepolitanarum scala- rum.	Fland. II, pl. 98 (Cf. Ker Por- teri II, pl. 38; Bruins, pl. 126; Niebuhrii tab. XXII).
Initiale	Imago N ^o 30 repetita.	
Finale	» N ^o 141 »	
Initiale	» N ^o 34 »	
Finale	» N ^o 142 »	
Finale	143. Persica porticus (N ^o 1) secundum Kämpferum (imago ad Kämp- feri modum et genium deli- neata et excusa).	Kämpferi, p. 334.

INDICES

propriorum, personarum et scriptorum atque geogra-
phicorum, nominum, quæ in libro occurrunt.

Initiale	144. Altare igniarium cum igne ac- censo (e caelaturis Naq'sirusta- mensium sepulchrorum).	Flandinii IV, pl. 177.
	Fascia collectiva N ^o 139 repetita.	
Finale	145. Bigarum Persepolitanarum frag- mentum.	G. Rawlinsonii IV, p. 192.
Initiale	146. Altaria igniaria secundum Brui- nium.	Bruins, pl. 171 (Twee kleene Gebouwen).
Finale	147. Currus Persicus Persepolitanus.	G. Rawlinsonii IV, p. 123.

PAGINAE libri.	OPERIS CONTEXTUS INDEX.
	INDEX COLLATIVUS
1—39	rerum et imaginum, initialium, finalium variorumque minutiorum ornamentorum, quæ itidem ad monumenta descripta sunt.
2—3	Index comparativus, textus operis repertorium exhibens
4—39	Index collativus rerum & imaginum
5	
38	
39	
(40—41)	Addendorum et corrigendorum supplementum.

Libri paginarum computatio: Tituli cum Dedicacione occupant paginas 10; Praefatio — 32; Situs Persicarum hucusque repertarum inscriptionum & cet. — 7; Archetypa — 136; Interpretatio et Commentarii — 122; Literarum Palæo-Persicarum Enunciatio et inscriptionum Transcriptio — 52; Glossarium Palæo-Persicum — 52; Addenda & Corrigenda — 18; Indices propriorum, personarum et scriptorum atque geographicorum, nominum — 12; Index collativus rerum & imaginum — 39; Addendorum et corrigendorum supplementum — 2; In summa paginae 482.

Imagines, initialia, finalia et cetera minutura
ornamenta.

 Operum, unde hae sunt desump-
tae, designatio.

№№

RERUM DESIGNATIO.

INDEX COLLATIVUS

 rerum et imaginum, initialium, finalium variorumque
minutiorum ornamentorum, quæ itidem ad monumenta
descripta sunt.

Initiale	Imago № 34 petita.	
Initiale	148. Ruinae Istakhri.	Flandinii 11, pl. 58.
Initiale	Imago № 30 repetita.	
Initiale	149. Ruinae Darab-Djerd cum magna cælatura Sassanidarum.	» I, pl. 31 (bis).
Initiale	Imago № 34 repetita.	
Finale	150. Taurus marmoreus mutilatus e Persepolitano palatio № 5.	» III, pl. 130.
Finale	151. Leo marmoreus mutilatus ex Hamadano.	» I, pl. 83.

Imaginum et ornamentorum computatio: Imagines, ichnographiae, initialia et finalia ornamenta neo non lineamenta ornativa 151. — His vero singularibus ichnographiis, quæ sub №№ 14, 18 et 19 generatim sunt indicatae, et initialibus atque finalibus ornamentis, quæ 41 in variis libri locis sunt repetitæ, additis, multis autem minutioribus e monumentis desumptis ornamentis, ut diversis Oromazis alis, unicornibus, leonibus, rosis, quæ diversas libri sectiones partim incipiunt, partim distinguunt, computando prætermissis, in summa majores et minores imagines sunt in libro 205.

10 — Adde sub finem annot. post vocem Gesetz: Voeces tyaná
maná dātā apariyāyan nunc eidem, a clariss. Justo mihi
etymologiae suggestae, innitendo, vertissem ad literam: qua
mea lege circumibant, i. e. ad legis meae normam ver-
sabantur, degchant, vitam degchant legi meae obtemperando.
13 6 Excusum: hic possessor dominatus factus est, eorrige: hic
raptor dominatum excrebat, i. e. excrebat dominationem,
postquam hanc rapuisset. — Transitivus sensus mediac
formae r. kar alias occurrēs (akunavatā, Behist. III, 3 et
NR a) 4 persuadet me hic etiam aoristum s. imperf. m. ean-
dem significationem tueri. Significatio vocis āyastā etiam
Behist. III, 1 et 7 comprobari videtur.
50 annot. 1-mac l. 19. Exe: interpretantur; lege: intelliguntur.

P. II.

IN GLOSSARIO:

- 16 9 Excusum: *խոժաստան*; corrige *խոժաստան*
 19 16 Excusum: *զատ*; corrige: *շատ*
 19 26 Excusum: *զալալ*; corrige: *շահալ*
 24 8 Excusum: *տուժ*; corrige: *տոժ*
 26 22 Adde: Arm. *տիգ*, gen. *տիգի*, tég, tigi — hasta.
 29 28 Excusum: *դէհ*; corrige: *դէհ*
 30 3 Excusum: *դիտել*; corrige: *դիտել*
 31 2 Excusum: *դրոժ*; corrige: *դրոժ*
 39 21 Excusum: *բաժ*; corrige: *բաժ*
 40 6 Excusum: *՝ԻԻԻԻԻ՝ Ի՝ Ի՝ Ի՝ Ի՝ Ի՝*; corrige: *՝ԻԻԻԻԻ՝ Ի՝ Ի՝ Ի՝ Ի՝ Ի՝*
 43 20 Excusum: *մահի*, corrige: *միհի*
 44 31 Adde: Arm. *վերտ* (vert), in Comp. *լաստիվերտ* (Lastivert).
 47 31 Excusum: *վան*; corrige: *ստան*
 14 16—17 Excusum: obire, venerari; corrige: versari, vitam degere.
 18 13—14 ab imo, 2-da col. Excusum: sensu passivi; corrige: imperf. s. aor.

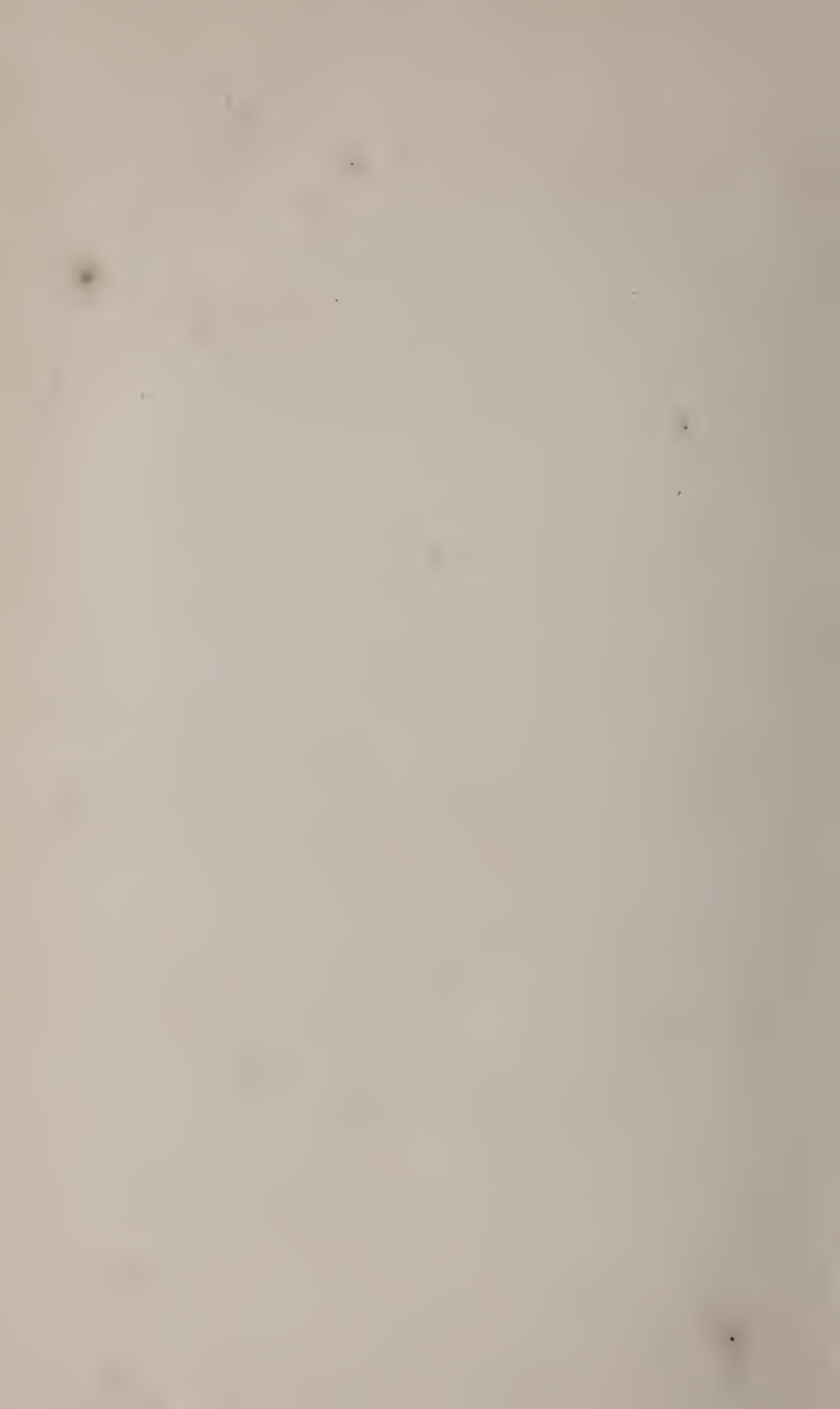
IN ADDENDIS:

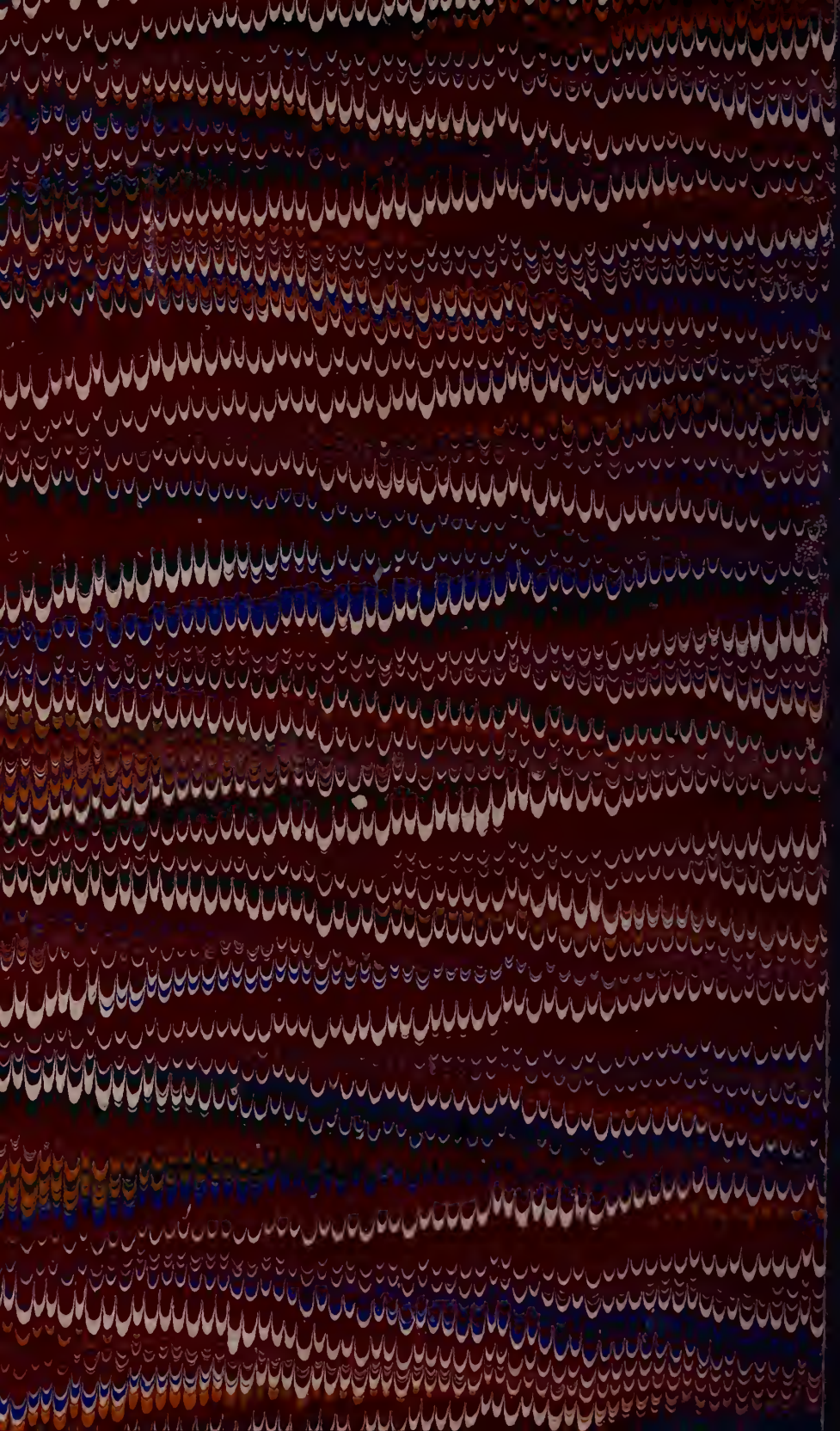
Dele annotationem ad p. 180, hancque sequenti muta: p. 109, Adde annotationem post voces effecta fuerit: Quod ad formam vocis á'tangaina s. a'tangina, hanc per tò palatii reddendo, pro genitivo accepi. Si est nominativus potest ad saxeum (i. e. saxis constructum) palatium pertinens significare, quod redit ad idem.

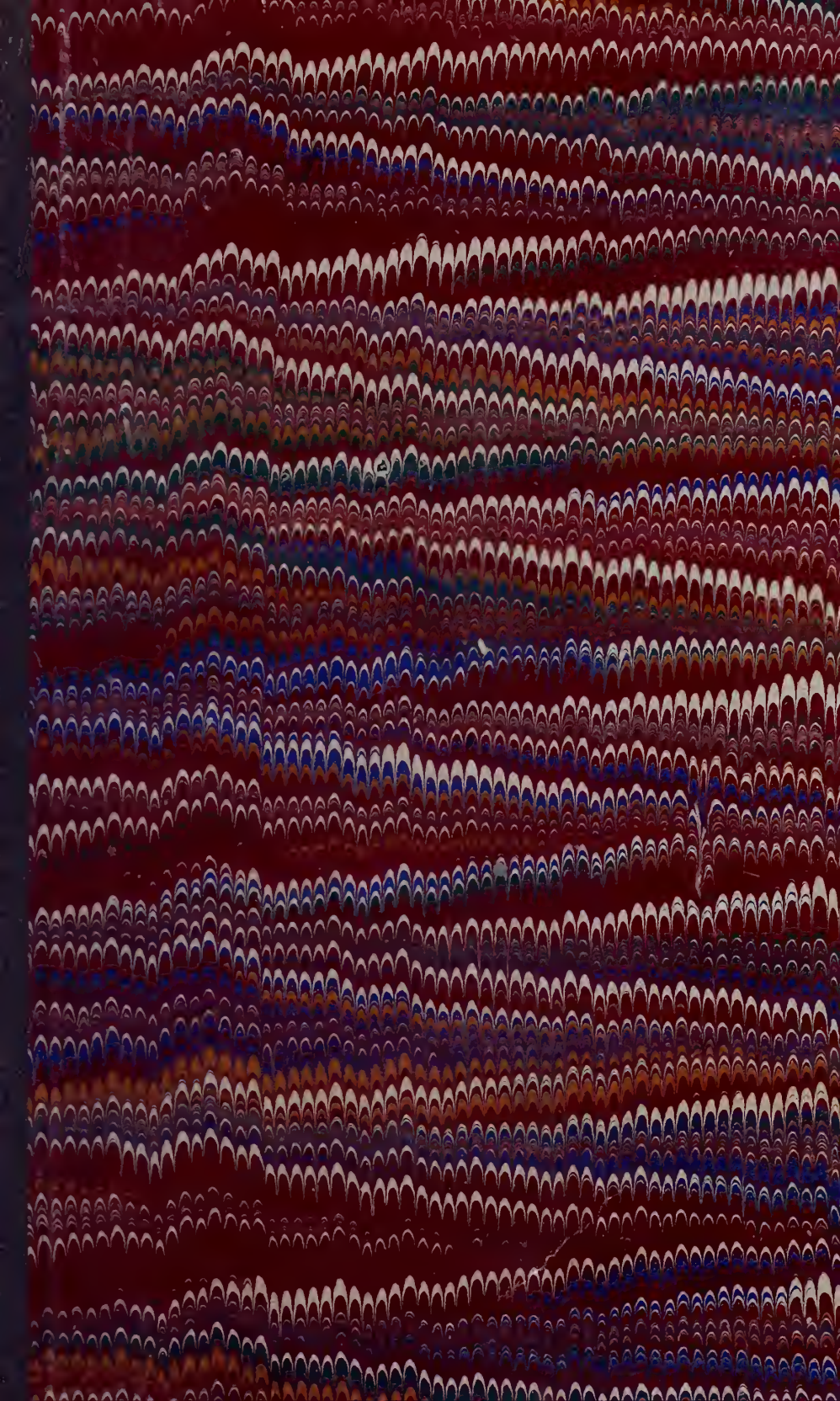
IN INDICE RERUM ET IMAGINUM:

- 10 ab imo, excusum: Suzorum; corrige: Susorum.
 13 № 23, col. 2-da. Excusum: Ker Per-; corrige: Ker Por-.
 21 № 80, col. 2-da. Excusum: Rew.; corrige: Revue.

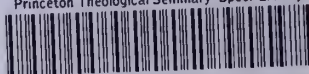

PK6128 .A1K86
Inscriptiones palaeo-persicae

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00003 7004